Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, episcopul Magneziei, Grecia (†202)

(10 februarie)

Sfântul Haralambie (grec. Haralambos, Χαράλαμπος), d. 202, este cel mai bătrân mucenic dintre cei prăznuiţi de creştini, având 113 ani. A fost episcop al cetăţii Magnezia din Asia mică. Pe vremea împăratului Septimiu Sever, când a fost declanşată o nouă perioadă de prigonire a creştinilor, a fost arestat din ordinul proconsulului Lucian al Magneziei, mărturisindu-şi în continuare credinţa în Hristos şi refuzând închinarea la zeii păgâni Haralambie a fost martirizat în anul 202. Canonizat, este prăznuit de toate bisericile creştine pe data de 10 februarie.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4

În această lună, ziua a zecea: Sfântul sfinţitul mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (1) 30
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (2) 38
Acatistul Sfântului mare mucenic Haralambie 46
Acatistul şi Viaţa Sfântului sfinţit mucenic Haralambie (10 februarie) 59
Acatistul Sfântului mucenic Haralambie 74
Paraclisul Sfântului sfinţit mucenic Haralambie 84
Paraclisul Sfântului Haralambie (10 februarie) 98
Canon paraclis către Sfântul sfinţitul mucenic Haralambie, făcătorul de minuni a cărui pomenire o săvârşim pe 10 februarie 110
Imnografie 118
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie, episcopul cetăţii Magnesiei şi a celor ce au pătimit cu dânsul 120
Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie 136
Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Haralambie - 10 februarie 141
Pr. George Aniculoaie - Sfântul sfinţit mucenic Haralambie 143
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Haralambie 144
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Haralambie; Sfintele mucenițe și fecioare Enata și Valentina și mucenicul Pavel 146
Proloagele din 10 februarie 149
Moaştele Sfântului Haralambie 155
Predici şi editoriale la pomenirea Sfântului mucenic Haralambie 175
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Haralambie 176
Cântare de laudă la Sfântul Haralambie 178
Cugetare 179
Mitropolitului Augustin de Florina - Predică la Sfântul mucenic Haralambie - Credinţa făcătoare de minuni 180
Părintele Ilie Cleopa - Predică la Sfântul mare mucenic Haralambie 184
PS Sebastian – Predică la pomenirea Sfântului mucenic Haralambie 189
IPS Teodosie - Predică la pomenirea Sfântului mucenic Haralambie 193
Sfântul Haralambie, marele făcător de minuni - Două minuni petrecute în vremurile noastre 200
Minunea săvârşită de Sfântul Haralambie cu Părintele Justin 205
Sfântul Haralambie şi Sfântul Arsenie din Capadocia 207
8 miracole noi ale Sfântului Haralambie 209

Silviu Dascălu - Haralambie, sfântul mai puternic decât ciuma, martirizat la 113 ani 214
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfântul Haralambie, flacără de lumină şi izbăvire în vreme de pandemie 218
Andrei Butu - Sfântul Haralambie cinstit la o biserică istorică din București 221
Mai putem fi la măsura sfinţilor? Cazul Sfântului Haralambie 226
Sfântul mucenic Haralambie - pilda de episcop ce L-a mărturisit pe Hristos cu preţul vieţii 230
Dana Munteanu - Sfântul Haralambie, apărătorul de ciumă şi de foamete 232
Sfântul mucenic Haralambie - Povestiri populare, datini şi tradiţii 236
Povestiri populare despre Sfântul Haralambie 236
Semnificaţie nume 238
Sfântul Haralambie în pictura populară pe sticlă 239
Icoana Sfântului Haralambie de la Chilia „Sfântul Acachie” - Kavsokalivia, Athos 245
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 248
Icoane 261

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

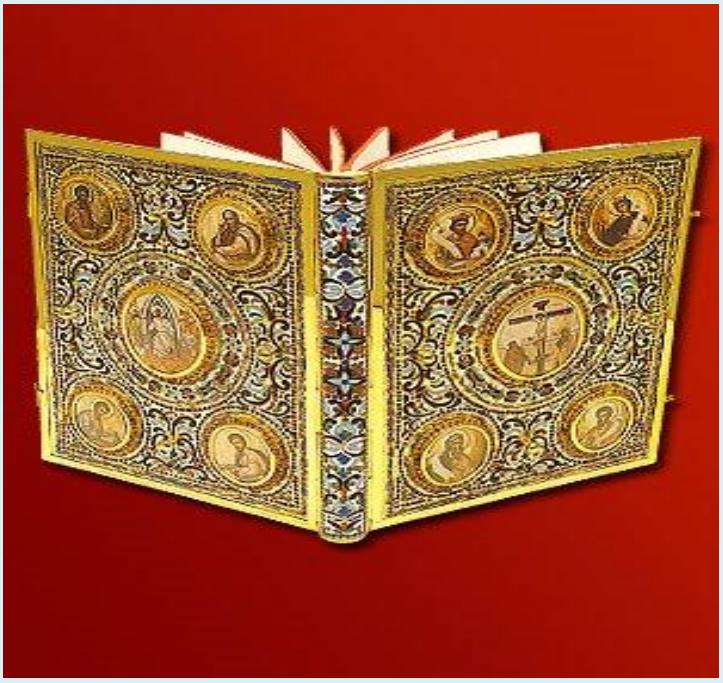

Ioan 15, 17-27; 16, 1-2

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.
18. Dacă vă urăşte pe voi lumea, să ştiţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.
19. Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăşte.
20. Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu şi pe al vostru îl vor păzi.

21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22. De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23. Cel ce Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au şi văzut şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25. Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".
26. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.
27. Şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sunteţi cu Mine.
1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiţi.
2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Apostol

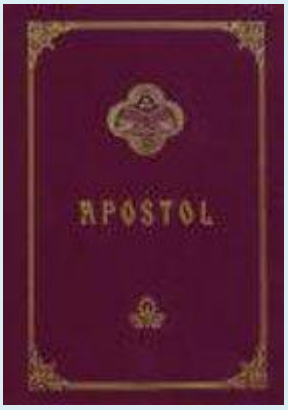

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

II Timotei 1, 8-18

8. Deci, nu te ruşina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanţuri pentru El, ci pătimeşte împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea de la Dumnezeu.
9. El ne-a mântuit şi ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre şi după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor,
10. Iar acum s-a dat pe faţă prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel ce a nimicit moartea şi a adus la lumină viaţa şi nemurirea, prin Evanghelie.
11.Spre aceasta am fost pus eu propovăduitor şi apostol şi învăţător al neamurilor.

12. Din această pricină şi sufăr toate acestea, dar nu mă ruşinez, că ştiu în cine am crezut şi sunt încredinţat că puternic este să păzească comoara ce mi-a încredinţat, până în ziua aceea.
13. Ţine dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credinţa şi cu iubirea ce este în Hristos Iisus.
14. Comoara cea bună ce ţi s-a încredinţat, păzeşte-o cu ajutorul Sfântului Duh, Care sălăşluieşte întru noi.
15. Tu ştii că toţi cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel şi Ermoghen.
16. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însufleţit şi de lanţurile mele nu s-a ruşinat,
17. Ci venind în Roma, cu multă osârdie m-a căutat şi m-a găsit.
18. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă de la Domnul. Şi cât de mult mi-a slujit el în Efes, tu ştii prea bine.

În această lună, ziua a zecea: Sfântul sfinţitul mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (Minei)

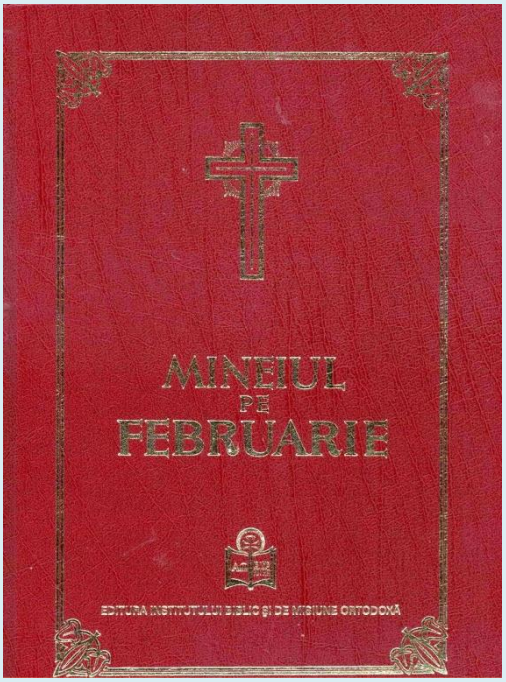

Vezi: La Tipic slujba Sfântului mucenic Haralambie este numai pe 4. Iar noi urmând Mineielor greceşti i-am pus slujba cu Polieleu, ca cine va voi şi va avea evlavie către sfântul să-i cânte slujba după cum este de faţă, nefiind în post.

La Vecernia mică

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul... Slava dintâi.

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Cu totul din tinereţe dându-te Stăpânului, pe Dânsul l-ai iubit, şi ai urmat urmelor lui, şi curăţindu-te de toată înşelăciunea patimilor, te-ai îmbogăţit cu dumnezeiescul dar, a săvârşi vindecări, şi a lucra minuni prea mărite. Şi te-ai făcut mucenic, rămânând nemişcat de toate năvălirile muncilor, cu puterea celui ce s-a jertfit pe Cruce. Pe care neîncetat roagă-l pentru sufletele noastre.

Cu piroane pironindu-ţi-se fericitul tău trup cel prea tare şi nebiruit, pătimitorule Haralambie, şi sufletul ţi l-ai păzit nestrămutat, şi cugetul nefurat, că dinlăuntru destul te aprindea dumnezeiasca dragoste, şi te îndemna să suferi tot felul de munci, mucenice purtătorule de chinuri, părtaşule al patimilor lui Hristos. Pe care cu îndrăzneală roagă-l pentru sufletele noastre.

Nevoindu-te sfinţitorule cuvioase, ai moştenit bucuria cea prea luminoasă şi mărirea cea mai presus de cinste, şi veselia cea veşnică, cinstite pătimitorule, prea viteazule ostaş, cel ce ai înecat de tot oştile şi taberele balaurului, cu curgerile sângiurilor tale, şi cu darul, prin rugăciune dumnezeiască, morţi ai înviat, şi cu îndrăzneală te rogi pentru sufletele noastre.

Alte **Stihiri**, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Datu-ţi-ai trupul tău, la munci pururea fericite; iar sufletul ţi l-ai păzit fără de prihană, neîntinat de tot păcatul, şi de păgânătatea călcătorilor de lege muncitori; şi înălţându-ţi gândul mai presus, prea fericite Haralambie, către Stăpânul şi Făcătorul tău, te-ai învrednicit a locui în cămara cerească.

Dat-ai robilor tăi pe sluga ta, Doamne, pe măritul Haralambie, vindecare fără de sminteală, a multe feluri de boli, şi mângâiere în primejdii şi în scârbe, şi prea mare surpător al înşelăciunii. Pentru aceasta slăvim rânduiala ta cea iubitoare de oameni, mult îndurate Doamne, şi Mântuitorule al sufletelor noastre.

Darul care l-ai luat de la Dumnezeu, mai presus de cuget, purtătorule de nevoinţe Haralambie, darul vindecărilor, tuturor îl arăţi, şi nenumărată mulţimea minunilor, dăruirile tale propovăduiesc sfinte. Care cu adevărat mai presus de cuvânt şi de cuget ai câştigat mărite, de la Hristos Dumnezeul nostru, podoaba mucenicilor.

Slavă..., glasul al 4-lea.

Ca un preot prea legiuitor, ai jertfit lui Dumnezeu jertfă de laudă, lucrând cu sfinţenie Stăpânului şi Ziditorului tău, a căruia patimi te-ai făcut râvnitor, de Dumnezeu cugetătorule Haralambie. Căci te-ai adus pe sineţi jertfă bineprimită, celui ce pentru tine s-a adus pe sineşi jertfă lui Dumnezeu şi Tatălui. Drept aceea în lăcaşurile cele cereşti, în Biserica celor întâi născuţi te veseleşti împreună cu dânsul. Căruia te şi rogi neîncetat, ca să ne izbăvim de mânie şi de scârbă, noi cei ce cinstim pomenirea ta cea întrutot prăznuită, şi cu dragoste fierbinte ne închinăm cinstitului tău cap, care izvorăşte minuni nenumărate, şi goneşte departe boala ciumei şi a lingoarei, dăruindu-ne nouă izbăvire şi vindecare.

Şi acum... a Născătoarei

Proorocul David, care pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mainainte pentru tine a glăsuit, către cel ce a făcut ţie mărire: Stătut-a Împărăteasa

de-a dreapta ta. Că pe tine Maică solitoare vieţii te-a arătat, Dumnezeu, care fără tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăşi să zidească chipul său cel stricat de patimi, şi oaia cea rătăcită, din munte răpită, aflându-o, pe umeri ridicându-o la Tatăl să o aducă, şi după voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze, şi să mântuiască Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, cel ce are mare şi bogată milă.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei, şi citirile.

Paremiile

Din proorocia lui Isaia citire: (Cap. 43, 9)

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s-au adunat împreună, şi se vor aduna boierii dintru ei. Cine le va vesti acestea întru dânşii? Sau cele din început cine auzite le va face vouă ? Aducă-şi mărturiile sale şi să se îndrepteze şi să asculte şi să zică adevărul, fiţi mie mărturii şi eu sunt martor, grăieşte Domnul Dumnezeu, şi pruncul care am ales. Ca să ştiţi şi să credeţi şi să cunoaşteţi că eu sunt, mai-nainte de mine n-a fost alt Dumnezeu şi după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine Mântuitor, eu am vestit, şi am mântuit şi am defăimat, şi nu am fost întru voi străin. Voi mie mărturii şi eu martor Domnului Dumnezeu. Încă din început eu sunt şi nu este cine să scoată din mâinile mele. Face-voi, şi cine va întoarce aceasta. Aşa zice Domnul Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe noi sfântul lui Israil.

De la înţelepciunea lui Solomon citire: (Cap. 3, 10)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca, părutu-s-a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s-a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea de la noi sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi întru puţine fiind pedepsiţi, cu mari bunătăţi se vor dărui, căci Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit, şi în vremea cercetării sale vor străluci şi vor fugi ca scânteile pe paie. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni noroade şi va împărăţi într-înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înţelege adevărul. Şi credincioşi în dragoste vor petrece cu dânsul, că dar şi milă este întru sfinţii lui şi cercetare întru aleşii lui.

De la înţelepciunea lui Solomon citire: (Cap. 5, 16)

Drepţii în veci vor fi vii, şi de la Domnul plata lor şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Drept aceea vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului. Că cu dreapta sa va acoperi pe ei şi cu braţul său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întări făptura cu arme spre izbânda vrăjmaşilor. Îmbrăca-va în loc de platoşă dreptatea, şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefă-ţarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătatea, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va ridica război împreună cu dânsul lumea, asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgeţile fulgerelor şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi. Şi din praştia mâniei cea zvârlitoare de pietre pline vor cădea grindine. Înfierbântase-va asupra lor apa mării şi apele cele mari repede vor curge. Stava împotriva lor Duhul puterii şi ca un vifor va vântura pe ei. Şi va pustii tot pământul fărădelegea şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultaţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi întru noroadele limbilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel Prea Înalt.

La Litie

Stihira hramului, şi a sfântului, glasul 1.

Veseliţi-vă în Domnul cetăţile Eladei, şi săltaţi bucurându-vă, ţinând în sânuri capul mucenicului Haralambie, ca pe o comoară de mult preţ şi nedeşertată. Cu care împreună şi noi, în toate zilele scoţând din el râuri de vindecări, ne mântuim de boala ciumei cea a tot pierzătoare, mulţumind lui Dumnezeu, purtătorului de grijă, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea.

Veniţi toţi iubitorii de mucenici, să ne ospătăm întru prea cinstită pomenirea purtătorului de chinuri, şi duhovniceşte să prăznuim; că astăzi prea cinstit praznicul lui Haralambie sfinţitul mucenic, ne cheamă pe noi, punându-ne masă vitejiile luptelor lui, şi prea lăudat capul lui, care izvorăşte vindecări ca nişte râuri tuturor, celor ce cu credinţă se apropie de dânsul, şi scot dintr-însul tămăduiri, sufletelor şi trupurilor şi mântuire de cele rele, şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine te lăudăm binecuvântată ca pe o Maică a lui Dumnezeu; roagă-te să ne mântuim noi.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea lăudate mucenice al lui Hristos, pătimitorule Hararalambie, tu în mijlocul priveliştii ai propovăduit pe Hristos Dumnezeu şi om; pentru aceea întărindu-te cu puterea Duhului, te-ai şi luptat împotriva luptătorilor vrăjmaşi, şi ai luat cunună; drept aceea toţi cinstim capul tău.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Toată Elada cea cu numele lui Hristos numită, se făleşte astăzi, pentru că a câştigat capul tău, izvorând ca un izvor râurile tămăduirilor, şi bogăţie nesfârşită, şi dar nici odinioară deşertat, care goneşte boala ciumei cea mult stricăcioasă, de la oamenii cei ce te fericesc pe tine.

Stih: Sfinţilor celor de pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într-înşii.

Înviind mort pin rugăciune, ai spăimântat pe necredincioşi, din care cei mai mulţi i-ai adus la Hristos, prea fericite, şi în grabă tămăduind pe cel îndrăcit, ai scos pe Galina împărăteasa din înşelăciunea diavolului, şi o ai adus pe dânsa lui Hristos încununată, ca pe o fecioară muceniţă.

Slavă..., glasul al 4-lea.

Pe diamantul răbdării cel gânditor, pe prea viteazul nevoitor, care s-a încununat de dreapta a toate împăratului Dumnezeu, cu două cununi, cu a preoţiei şi cu a muceniciei, pe Haralambie cel pe mare între mucenici, să-l lăudăm fraţilor. Căci acesta surpând pe vrăjmaşul, mare semn de biruinţă a ridicat împotriva înşelăciunii; şi acum cere în ceruri de la Dumnezeu, ca să dea iertare de păcate şi mântuire de tot felul de boli, celor ce cu căldură năzuiesc la dânsul, şi sărută cu evlavie sfântul său cap, şi pomenirea sa cea de peste an cu dragoste o săvârşesc, şi prin el cer de la Dumnezeu curăţire şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Troparul glasul al 4-lea: Arătatu-te-ai fericite Haralambie, ca un stâlp nemişcat Bisericii lui Hristos, şi sfeşnic lumii pururea luminos, strălucit-ai în lume prin mucenicie înţelepte, şi ai risipit întunecarea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuim noi.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, şi Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul.... Troparul de două ori.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Strălucit-ai cu faptele bunei credinţe, stins-ai înşelăciunea relei credinţe Haralambie, ca un ostaş al lui Hristos, şi ai ruşinat taberele celor fărădelege, făcându-te purtător de biruinţă, prea fericite mucenice mărite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Minune prea mare, Maică Fecioară cum ai ţinut în braţe, pe Cel ce ține toate în palma lui? Şi cum ai hrănit cu lapte din sânii tăi pe Dătătorul de hrană, şi Ziditorul firii? Fecioară prea curată, roagă-l pe Dânsul neîncetat, să ne dăruiască nouă mare milă.

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca un luminător ai răsărit de la răsărit, şi ai luminat pe credincioşi cu strălucirile minunilor tale, sfinţite mucenice Haralambie. Drept aceea cinstim dumnezeieştile tale moaşte. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Moise pe tine rug purtător de foc te-a văzut, care ai ţinut Focul cel ce luminează sufletele, şi nu te-ai ars Preacurată, ci mai ales te-ai umplut de roua darului.

După Polieleu, **Sedealna** glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

De curăţia vieţii tale mucenice şi de prea strălucită mucenicia ta, spăimântându-se Elada, strigă ţie veselindu-se: Astăzi cinstim capul tău cel cinstit. Zdrobeşte îngâmfările vrăjmaşilor noştri sfinte şi ne mântuieşte pe noi din primejdii şi din boli; cei ce te lăudăm pe tine. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Pe Născătoarea de Dumnezeu cea neispitită de nuntă, pe ceea ce a încăput în pântece pe cel neîncăput, şi a hrănit cu lapte pe Hrănitorul a toate, ceea ce singură a putut a mântui din blestem neamul omenesc, pe prea curata Stăpână, cu un glas să o lăudăm, strigând: Bucură-te, cea cu dar dăruită.

Antifonul 1, al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va mări.

Stih: Fiind sădit în casa Domnului în curțile casei Dumnezeului nostru.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca: Zis-a Domnul ucenicilor săi: Păziţi-vă de oameni...

Luca 21, 12-19

12.Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.
13.Şi va fi vouă spre mărturie.
14.Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;

15.Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16.Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17.Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.
18.Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19.Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă... glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile purtătorului de nevoinţe Haralambie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **Stihira** glasul al 6-lea: Pe ostăşia cea de Dumnezeu încununată, a mucenicului celui arătător de lumină, care s-a jertfit cu osârdie pentru Hristos, pe întrarmarea cea sfinţit aleasă, a sfinţitului mucenic Haralambie, veniţi iubitorilor de mucenici să o cinstim, şi prea sfântă pomenirea sa, duhovniceşte săvârşindu-o, să strigăm către dânsul: Slobozeşte drept cinstitorul tău norod de groaza ciumei, şi ne mântuieşte pe noi de toată primejdia.

Canoanele, Al Născătoarei de Dumnezeu al paraclisului cu Irmosul pe 6. Şi al Sfântului, repetându-l face 8 Stihiri.

Canonul cel întâi

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Umblând cu bucurie prin locaşurile cereşti cele înţelegătoare, şi luminându-te cu lumină neînserată, izbăveşte-mă de patimi cu rugăciunile tale înțelepte, ca să te laud.

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină străluceşte daruri ca de soare, şi luminează pe cei ce cu credinţă te cinstesc întru dânsa pe tine, cela ce eşti asemenea cu numele bucuriei celei prea luminate cu adevărat.

Cu picăturile sângiurilor înecând marea cea sărată a necredinţei, te-ai făcut râu bu-nei credinţe a lui Hristos, adăpând cu adevărat Biserica totdeauna.

A Născătoarei

Viforul păcatelor, şi potrivnicele valuri ale cugetelor, şi împresurările patimilor, au venit asupra mea; mântuieşte-mă cu rugăciunea ta cea tare, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon al Sfântului

facerea lui Nicodim monahul.

Cântarea 1-a

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Dorind a lăuda pe cinstitul cap, şi luptele slugii tale, Doamne, cerem din înălţime dumnezeiască strălucire, prin care voi putea pe acestea cu cântări să te laud.

Pe Sevir cel fără de Dumnezeu, pe leul cel ce răcnea, l-ai surpat Haralambie, împreună şi pe nebunul Crisp, înfruntând păgânătatea acestora. Pentru care te-ai încununat cu mâna Ziditorului tău.

Slavă...

Împărătească podoabă Biserica te-a câştigat, dumnezeiescule Haralambie, izgonitor dracilor, şi de tot felul de boli izbăvitor. Pentru aceasta prăznuieşte pomenirea ta sfinte.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe Maria cea prea curată şi de Dumnezeu Născătoare să o lăudăm, muntele cel sfânt, năstrapa cea cu totul aurită, care a ţinut fireasca dumnezeiască mană, ceea ce hrăneşte pururea pe credincioşi cu darul.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Nicicum nu este cu putinţă a povesti mulţimea minunilor, care ai făcut încă fiind în viaţă, şi după ce te-ai mutat către Dumnezeu purtătorule de chinuri, vrednicule de laudă.

Întărindu-te cu putere dumnezeiască, ai surpat semeţia cea neputincioasă a celor fărădelege ca un ostaş tare Haralambie pătimitorule, ca un într-armat al dumnezeieştii tabere.

Curgând izvoare de sângiuri din trupul tău, toată văpaia necredinţei şi arderea de foc cea cumplită o au stins, şi ţie ţi-au pricinuit pârâul desfătării.

A Născătoarei

Pe Dumnezeu Sfântul sfinţilor ai născut Preasfântă, arătându-te prea curată, casă a sfinţeniei, şi singură uşă, prin care a trecut Hristos ca să mântuiască pe om.

Alt Canon

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Pe ai tăi cântăreţi purtătorule de Dumnezeu, care cu credinţă s-au adunat în Biserică, să se închine capului tău celui dumnezeiesc şi cinstit, apără-i şi-i păzeşte de smintelile potrivnicului.

Înviind pe tânărul cel mort şi dracilor izgonitor arătându-te, mulţimile oamenilor ai înspăimântat, şi lui Hristos le-ai adus prin sângele tău mucenice, răpindu-le din mâinile balaurului.

Slavă...

Veniţi mulţimea celor cu numele lui Hristos numiţi, să lăudăm cu credinţă pe mucenicul Domnului, şi cu cântări duhovniceşti, să încununăm prea cinstit capul lui, ca să aflăm dezlegare de greşeli.

Şi acum..., a Născătoarei

Încăpând în pântecele tău pe Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, cel neîncăput în toată lumea, în braţele tale l-ai purtat Fecioară Maică curată, scăparea creştinilor.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Făcutu-te-ai preoţilor strălucit purtător de lumină, şi părinţilor laudă, şi cinste veselitoare sfinţite mucenice Haralambie. Că tu păzeşti de vătămare pe robii tăi.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Stâlp nemişcat al Bisericii, sfeşnic nestins al lumii, te-ai arătat purtătorule de chinuri Haralambie, şi strălucind mai luminat decât soarele, izgoneşti întunericul idolilor, mucenice slăvite. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască mare milă.

Slavă...,

Altă **Sedealnă**, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cetele credincioşilor adunându-se, cu bună credinţă să lăudăm după vrednicie pe mucenicul lui Hristos, pe Haralambie cel mare, pe apărătorul bunei credinţe cel de diamant, şi pe surpătorul necredincioşilor, pe cel ce a propovăduit, Dumnezeu a toată lumea, pe Hristos Dumnezeu şi om.

Şi acum..., a Născătoarei

Marie, ceea ce eşti locaş cinstit al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, şi a greşelilor, şi a necazurilor. Că tu eşti mântuirea păcătoşilor, şi ajutătoare, şi folositoare tare şi mântuieşti pe robii tăi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Frumos te-ai făcut, ungându-te cu sângele cinstitei mucenicii şi cu podoabe o ai luminat pe ea Haralambie, podoaba şi întărirea pătimitorilor.

Idolii dracilor i-ai zdrobit, purtătorule de Dumnezeu, cu bărbăţia ta, arătându-te pe sineţi locaş Sfântului Duh, stâlp şi pildă a răbdării celei adevărate.

Ridicând mâinile în sus mărite, părtinitorii întunericului coastele tale zgârâiau cu unghiile, pricinuindu-ţi ţie desfătarea cea veşnică şi adevărată.

A Născătoarei

Tăria mea şi lauda Hristos Domnul, cel ce a răsărit din tine, pentru mulţimea bunătăţii Preacurată, şi ne-a izbăvit pe noi din călcarea poruncii celei de demult.

Alt Canon

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor, a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, din prea curata Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cela ce şade în slavă, pe scaunul Dumnezeirii, te-a primit pe tine ca pe un porumb cu aripi aurite, zburând la cereştile locaşuri, ca un nebiruit şi prea mărit nevoitor.

Strălucindu-te cu dumnezeiască lumină, mucenice mărite, fără de temere ai stătut înaintea scaunelor celor fărădelege, şi pe Hristos cu slobozenie l-ai mărturisit Dumnezeu desăvârşit cu firea omenească îmbrăcat.

Slavă...

Mare cu adevărat, şi prea mult cinstită comoară s-a arătat cinstitului tău cap Haralambie nebiruitule, multe feluri de boli, şi ciuma izgonind, cu dumnezeiască puterea Duhului.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe prea curata Maria Născătoarea de Dumnezeu să o lăudăm, care întru curăţie a născut pe Soarele dreptăţii, uşa cea cerească, care bagă înlăuntru împărăteştilor dumnezeieşti locaşuri, pe cei ce o prea slăvesc pe ea.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Râvnind dumnezeieştii patimi mucenice al lui Hristos, celui ce pentru noi a suferit patimi, cu vitejie răbdai pironirile cuielor celor de peste tot trupul, prea mărite.

Necuvântarea celor ce goneau credinţa îndreptându-o Cuvântul cel dimpreună fără de început cu Tatăl, a pus cuvântare în dobitoacele cele fără cuvânt, care învăţau să te dezlege din legături, prea înţelepte.

Pătrunzându-te cu frigări, ai rănit inima celui rău vrăjmaş al pământenilor, cu suliţa bărbăţiei şi a răbdării tale, cugetătorule de Dumnezeu Haralambie, vrednicule de laude.

A Născătoarei

Cu dumnezeiască lumina ta prea bună, îndreptează la lumină sufletul meu, cel întunecat de dulceţi, şi mă povăţuieşte spre calea mântuirii ceea ce una ai născut pe Mântuitorul Hristos.

Alt Canon

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu pe cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Spăimântatu-s-au toţi de dumnezeiască slava ta; căci prea cinstit capul tău, bolile vindecă, dracii izgoneşte; şi tuturor credincioşilor ce năzuiesc, le dăruieşti vindecare, şi mântuire de cele rele.

Bolile trupeşti, şi sufleteşti, contenesc, Haralambie, prin închinăciunea dumnezeiescului tău cap, şi prin cinstirea cea cu cucernicie. Căci Hristos ni l-a dăruit nouă pe acesta vindecător, şi izbânditor împotriva relelor.

Slavă...

Spăimântatu-s-au dracii, şi elinii cei fără de Dumnezeu, văzând cumplit tăiate şi spânzurate de trupul tău mâinile ducelui celui prea semeţ şi ocărâtor. Iar tu ca un următor lui Hristos, iarăşi l-ai făcut sănătos pe acesta.

Şi acum..., a Născătoarei

Cuvântul cel ipostatnic al lui Dumnezeu, ca ploaia pe lână, în pântecele tău s-a pogorât Curată, cu totul fără prihană, şi toată firea omenească o a izbăvit, ceea ce era uscată de arsura căderii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Luminător te-ai făcut, cu lumina pătimirilor tale, îndreptând la lumină marginile pământului, mărturisind numele lui Hristos înaintea tiranilor, purtătorule de chinuri al Domnului Haralambie, vrednicule de laudă.

Înfierbântându-te de focul dumnezeieştii dragoste, cu rourarea credinţei, ai stins focul celor rău credincioşi, arătând necredincioşilor minunile lui Hristos, vrednicule de minune.

Dorind viaţa cea nemuritoare, ai omorât săltările trupului cele spre păcat Haralambie, şi cu rugăciunea ai înviat morţi, slăvind pe cel ce în toate te-a prea mărit.

A Născătoarei

Clătinându-mă de potrivnicele năvăliri ale patimilor, Maică a lui Dumnezeu întăreşte-mă, ca una ce ai născut izvorul nepătimirii, căci către tine am năzuit, care eşti scăparea cea mare a oamenilor.

Alt Canon

Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce s-a născut dintr-însa.

Săvârşind acest dumnezeiesc şi prea cinstit praznic, al prea fericitului, veniţi să sărutăm prea cinstit capul lui, şi să luăm izbăvire de cele rele.

Având izvor de tămăduiri cinstit capul tău, Haralambie, cu căldură alergăm, închinăciune dându-i, şi lăudând pe Dumnezeu cel ce te-a mărit pe tine.

Slavă...

Prea mare dar ai luat de la Dumnezeu, nevoitorule prea viteazule, mucenice Haralambie. Căci a făcut Domnul capul tău arătat izvor de tămăduiri.

Şi acum..., a Născătoarei

Focul Dumnezeirii s-a sălăşluit întru tine, curată dumnezeiască Mireasă, şi n-a ars pântecele tău, prea fericită, ci mai vârtos l-a rourat şi l-a luminat.

Condac glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea ne-apropiată.

Ca o comoară de mult preţ, a câştigat Biserica capul tău, sfinţite mucenice pătimitorule, purtătorule de biruinţă Haralambie. Drept aceea se şi bucură, slăvind pe Ziditorul.

Icos: Pe într-armatul cel tare, pe ostaşul lui Hristos, şi pe marele între mucenici, pe Haralambie cel slăvit, adunându-ne să-l lăudăm. Căci pentru Hristos, şi pentru adevăr luminos s-a luptat şi a propovăduit arătat credinţa cea ortodoxă, înşelăciunea idolilor a surpat, pe împăratul cel prea fărădelege l-a înfruntat, şi i s-a tăiat capul bucurându-se, şi veselindu-se. Drept aceea a luat cunună din dreapta celui Preaînalt şi s-a făcut împreună cetăţean cu îngerii. Pentru aceea adunarea ortodocşilor sărutând prea cinstitul lui cap, şi încununându-l cu laude, şi mântuindu-se de multe rele şi boli, se bucură, prea slăvind pe Ziditorul.

Sinaxar

Întru această lună, în 10 zile, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie.

Stih: Haralambie prin sabie te-ai învrednicit.
De negrăite străluciri şi bucurii mucenicești negrăit.
Întru a zecea zi a lui februarie.
I s-a tăiat grumazul lui Haralambie.

Sfântul sfinţitul mucenic Haralambie a fost în vremile împărăţiei lui Sevir, ighemonul Lucian în cetatea Magnesiei, şi era preot creştinilor, învăţând calea dreptăţii, şi propovăduind credinţa lui Hristos, se osândi de către tiranii cei mai sus zişi, şi îl dezbrăcară de veşmintele cele preoţeşti. De aceea îi despuiară toată pielea trupului de viu, şi văzându-l ighemonul că răbda muncile, pornindu-se cu mânie se apucă să-l strujească cu mâinile lui, şi îndată i se tăiară mâinile ighemonului, şi spânzurau de trupul mucenicului. Iar sfântul făcând rugăciune îl vindecă.

Aceasta văzând muncitorii cărora le era numele Porfirie şi Vaptos, se lepădară de idoli şi crezură în Hristos.

Asemenea şi trei femei de acelea ce priveau acolo, pe care pe toţi învăţând ighemonul să-i prindă, şi muncindu-i fără de omenie şi fără de milă, le-au tăiat capetele. Că măcar că s-a şi tămăduit, de către sfântul, însă tot a rămas păgân fără de credinţă.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Porfirie şi Vaptos, care au muncit pe Sfântul Haralambie, de sabie s-au săvârşit.

Stih: Porfirie şi Vaptos împreună de sabie se săvârşesc.
Şi prin nevoinţă obştească porfiră îşi vopsesc.

Tot în această zi, Sfintele trei femei ce au crezut prin Sfântul Haralambie, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Femeile câte trei către sabie fiind îmbărbătate.
Bărbătesc numărul de trei le face arătate.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor muceniţe şi fecioare: Enata, Valentina, şi Pavel.

Stih: Ca o arvună tinerilor două fecioarei,
Mirele către văpaie le dă îndrăzneală mare.
Acest Pavel cu adevărat este prieten lui Hristos,
Carele pentru dragostea lui Hristos grumazul la sabie şi-a supus.

Din aceste două fecioare, Enata era din pământul Gaza; iar Valentina din Cezareea. Deci stând la judecata ighemonului Firmilian, fost-a adusă înaintea sa, viteaza fecioară Enata, şi fiind întrebată de se leapădă de Hristos, şi neplecându-se; a fost spânzurată pe un lemn, şi zgâriată pe coaste cu cângi, nu odată ci de multe ori.

Iar cinstita Valentina, şi ea fecioară fiind, şi nesuferind să vadă neomenia şi cruzimea ighemonului, s-a înfăţişat şi ea la dânsul, şi îndată i s-a poruncit ca să jertfească; căci era acolo lângă judecătorie un jertfelnic. Şi fiind adusă sfânta lângă dânsul, l-a izbit cu picioarele, şi l-a surpat împreună cu focul ce era pe el. Iar tiranul mâniindu-se, atâta de cumplit a bătut pe sfânta pe coaste, încât nu se poate spune; apoi deznădăjduindu-se despre amândouă fecioarele, a hotărât să le ardă cu foc, şi aşa şi-au luat cununile muceniciei.

După acestea a intrat la luptă Sfântul Pavel, şi după ce mai întâi a suferit feluri de munci, şi din toate a fost păzit nevătămat cu darul lui Hristos, apoi a fost osândit la moarte de sabie; pentru care mulţumind lui Dumnezeu, şi făcând rugăciune pentru cei de o credinţă, a primit tăierea cinstitului său cap, şi aşa şi-a duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea celui dintru Sfinţi părintelui nostru Anastasie arhiepiscopul Constantinopolului.

Stih: Anastasie întinzând drumul mai depărtat,
Ridicându-se de pe pământ, către Cel Preaînalt a alergat.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zinon.

Stih: Zinon căutând cele veselitoare ale Edenului.
Spre veselie avea dezlegarea trupului.

Acest cuvios părintele nostru Zinon era din Cezareea Capadociei, fiu de părinţi bogaţi şi măriţi, numărat între purtătorii de cărţile împărăteşti. Şi după ce a murit Valent împăratul, îndată lepădând brâul cel ostăşesc, şi aflând, un mormânt mare (căci multe de acestea are muntele Antiohiei) a intrat într-însul, şi curăţea sufletul prin sihăstreştile osteneli, neavând sfeşnic, nici ladă, nici masă, nici aşternut; căci aşternutul său era o grămăjoară de fân pusă peste pietre. Haina sa era o rasă veche, hrana o pâine pentru două zile; şi apa de departe singur şi-o aducea. Acesta prin asemenea osteneli, mult dar a luat de la Dumnezeu. Căci, făcându-se asupra părţilor acelora năvălirea isaurilor, multe junghieri se făceau sihaştrilor de către aceia. Iar el cu singură rugăciunea, a întunecat vederile acelora; şi nu multă vreme după aceasta vieţuind prin osteneli s-a mutat către cerescul sfârşit.

Tot în această zi, pomenirea icoanei Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, Stăpânei noastre celei din Areovind.

Stih: Pe singură Fecioara pururea se cuvine a cinsti nespus,
Pe pricinuitoarea cinstei tuturor celor de sus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Chinuindu-te cu muncile, şi cu focul topindu-te mucenice al lui Hristos, decât aurul te-ai arătat mai lămurit, şi prinos sfinţit cu adevărat te-ai făcut.

Cu roua rugăciunilor tale, s-a stins cuptorul celor fărădelege, înțelepte, şi te-ai mântuit, cântând celui ce te-a zidit: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noştri.

Cu lungirea chinurilor, te-ai arătat copac cu ramuri înalte, umbrind pe cei credincioşi, ce sunt aprinşi de văpaia păcatului, care strigau: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noştri.

A Născătoarei

Ceea ce ai primit bucuria întru prea curatul tău pântece, prea curată, umple inima mea de bucurie, gonind întunecarea patimilor, pururea Fecioară.

Alt Canon

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Lăudămu-te pe tine strigând, bucură-te mărite mucenice Haralambie; căci dumnezeiesc capul tău, tu ni l-ai dăruit nouă, ca o fântână ce izvorăşte bogăţie nefurată, veselind sufletele celor ce cu credinţă te slăvesc pe tine.

Mărim nevoințele şi luptele tale, dumnezeiescule mare mucenice al lui Hristos. Căci capiştile idoleşti ai surpat, şi ai făcut nelucrătoare îngâmfarea drăcească, prea fericite vitejeşte.

Slavă...

Ca un luceafăr pururea prea strălucitor, a strălucit nouă capul tău, care apărându-ne de întunericul înşelăciunii, de primejdii şi de scârbe, ne mântuieşte de pierzătoarele boli, şi ne dăruieşte sănătate.

Şi acum..., a Născătoarei

Răsărit-a din pântecele tău tuturor oamenilor, marele şi neînseratul Soare, şi pe toți i-a luminat cu lumina cunoştinţei, pe cei ce strigă: Binecuvântat este Preacurată, rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe Tine te prea înălţăm întru toți vecii.

Cu curgerile sângiurilor stropindu-te, cu podoaba rănilor înfrumuseţându-te fiind împodobit frumos cu diadema cea de biruinţă, stai înaintea lui Dumnezeu, mucenice.

Mulţimile muncilor nu au acoperit bărbăţia şi vitejia ta mucenice, nici împotrivirea gonacilor credinţei nu a întunecat răbdarea ta cea prea minunată, cugetătorule de Dumnezeu.

Preot, şi mucenic nebiruit, ostaş viteaz, şi stâlp nemişcat, reazem credincioşilor, apărător credinţei cu adevărat te-ai arătat, de Dumnezeu cugetătorule purtătorule de chinuri.

A Născătoarei

Cela ce a făcut toate cu voie dumnezeiască, voind s-a sălăşluit în pântecele tău Preacurată, vrând să ne înnoiască pe noi, cei ce am fost stricaţi; pe care bine-l cuvântăm întru toți vecii.

Alt Canon

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Mare ajutor dreptslăvitorilor şi izbăvitor din primejdii te-ai arătat prea înţelepte Haralambie. Căci mântuieşti pururea pe toți cei ce aleargă la cinstit capul tău, şi cer dezlegare de cele rele, şi prea înalță pe Hristos în veci.

Biruit-ai în privelişte pe Sevir, fiind întărit ca un diamant oarecare, şi ca un stâlp neclintit mărite Haralambie, şi pe Hristos l-ai propovăduit Dumnezeu şi om, şi cu totul nu te-ai plecat fericite, la măgulirile cele pierzătoare de suflet ale ucigaşilor.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dezleagă lanţurile greşelilor mele, a celui ce laud Haralambie capul tău, care pururea izvorăşte râuri de vindecări, dăruindu-mi mie iertare de păcate, şi mântuire de cumplita boală; celui ce te laud pe tine întru toți vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Aflându-te pe tine Mirele tău, Stăpână dumnezeiască Mireasă, trandafir în spini, şi floare prea mirositoare în văi, şi crin prea curat, de sus întru tine s-a sălăşluit, şi a umplut de miros toată lumea, care te prea înalță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Nici focul, nici sabia, nici moartea, nici goana, nici scârba, nici foamea, nici primejdia, nici scornirea de tot felul de munci n-au putut cu adevărat să te despartă de dragostea celui ce te-a zidit, pătimitorule, vrednicule de minune.

Cu zgârieturile unghiilor, lepădând hainele omorârii, te-ai împodobit pe sineţi cu podoabele cele de sânge, purtătorule de chinuri. Pentru aceasta bucurându-te, stai înaintea Stăpânului şi Dumnezeului tuturor cu îndrăzneală, mucenice nebiruite.

Pomenirea ta a răsărit în lume plină de bucurie, şi dătătoare de strălucire dumnezeiască, gonind iarna patimilor, şi pe toţi luminându-i, care prăznuindu-o să aflăm iertare de greşeli, cu rugăciunile tale.

A Născătoarei

Viforul patimilor mă tulbură, şi întreitele valuri ale celor rele mă îneacă Preacurată, ca una ce ai născut pe Mântuitorul Hristos, tinde-mi mână de ajutor şi mă mântuieşte, ceea ce singură eşti părtinitoare celor ce cu credinţă te fericesc.

Alt Canon

Irmos: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Toţi credincioşii să năzuim la capul cinstitului mucenic; căci Stăpânul tuturor, prea mare dar a dat acestuia. Pentru care izgoneşte draci, conteneşte boli, şi dăruieşte tuturor celor ce-l ating, sănătate, întărire şi milă.

Pământul şi Cerul se înspăimântează astăzi de minunile marelui mucenic. Căci taberele drăceşti se izgonesc, şi bolnavilor se dă întărire trupului, şi boala ciumei conteneşte cu atingerea capului tău prea mărite.

Slavă...

Să stăm cu evlavie în casa Dumnezeului nostru, şi să ne închinăm cinstitului cap, cel cu adevărat dumnezeiesc şi vrednic de laudă, care s-a roşit prin sângele dumnezeiescului mucenic, săvârşind minuni prea slăvite, ca cel ce s-a încununat de mâna ţiitorului a toate.

Şi acum..., a Născătoarei

Cântări de laudă de la noi primeşte dumnezeiască Mireasă, de Dumnezeu dăruită, Maica Dumnezeului nostru, şi Darul tău dă-ni-l nouă robilor tăi, celor ce cu evlavie te cinstim. Iar pe Hristos cel ce negrăit l-ai născut, milostiv fă-l nouă Fecioară.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Dumnezeieşte aprinzându-te de dragostea Împăratului a toate, vitejeşte ai surpat pe şarpele cel mândru, şi pe tiranul cel neomenit, pe Sevir cel fără minte l-ai înfruntat, o Haralambie fericite, şi ai luat plată de la Stăpânul tuturor. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Marie, ceea ce eşti scăparea şi lauda creştinilor, păzeşte, acoperă pe robii tăi, nevătămaţi de toată stricăciunea, şi ne scoate din primejdii şi din toate întâmplările pe noi, cei ce cu dragoste te lăudăm pe tine, aducând rugăciunile tale către Fiul şi Dumnezeul tău.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Fii cei din Elada veniţi acum adunându-vă, şi sărutaţi toţi prea cinstit capul dumnezeiescului Haralambie, care în privelişte a propovăduit pe Hristos, şi a înfruntat înşelăciunea necredincioşilor şi a slăvit pe Ziditorul. (de două ori)

Număratu-te-ai acum cu îngerii cei cereşti, de trei ori fericite Haralambie, şi stând înaintea PreaSfintei Treimi, te rogi neîncetat pentru noi, cei ce cu credinţă cinstim prea cinstit capul tău, şi cerem mântuire de cele rele.

Pomenirea cea întrutot prăznuită a dumnezeiescului Haralambie prea luminoasă, şi prea slăvită a răsărit în toată Biserica. Pentru aceea prăznuieşte luminos fiind prea cinstit capul tău care a propovăduit pe Hristos, ca pe un Dumnezeu şi om.

Slavă..., glasul al 5-lea.

Cinstitul tău cap, dumnezeiescule Haralambie, ca un alabastru plin revarsă tămăduiri, ca un mir de mult preţ, şi cu bune miresme, minunat umple pe credincioşi, şi mântuieşte de cele rele, pe cei ce cu credinţă se apropie de el şi încetând înşelăciunea şi bolile cele de multe feluri, şi boala ciumei, dăruieşte tuturor sănătate şi întărire, pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Fericimu-te pe tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi te slăvim credincioşii după datorie, ceea ce eşti cetate neclintită, zid nesurpat, folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare

Ecteniile şi Otpustul.

Ceas întâi şi cel desăvârşit Otpust.

La Liturghie

Fericirile din Canonul Sfântului, Cântarea a 3-a, şi a 6-a pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Timotei : Fiule Timotei, întăreşte-te în Darul... Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflori. Evanghelia de la Ioan : Zis-a Domnul: Acestea poruncesc vouă... Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi...

Extras din: Mineul pentru luna februarie, ediţia din 1929.

https://sites.google.com/site/ortodox007/Mineiele-Bisericii-Ortodoxe/Mineiul-pe-februarie#ancora10f

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (1)

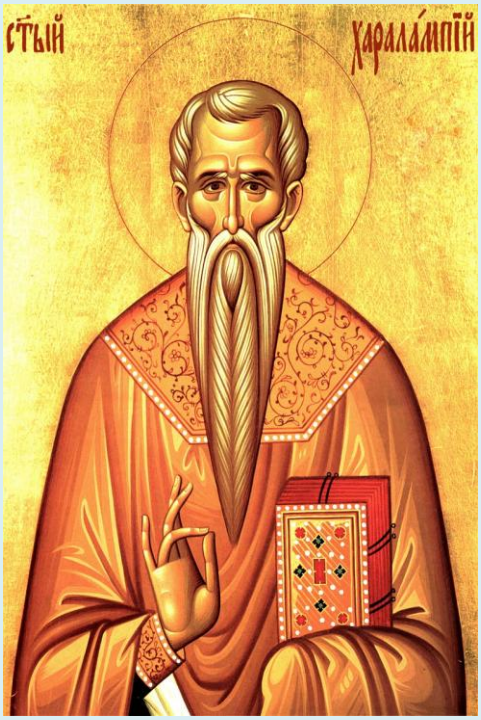

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Haralambie, făcătorul de minuni, glasul al 4-lea: Arătatu-te-ai, înţeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos şi ca un sfeşnic pururea luminos al Lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite şi ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuiască pe noi.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umblând cu bucurie prin Locaşurile Cereşti cele înţelegătoare şi luminându-te cu Lumina cea neînserată, izbăveşte-mă de patimi, cu rugăciunile tale, înţeleptule, ca să te laud pe tine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, străluceşte daruri ca de soare şi luminează pe cei ce întru dânsa cu credinţă te cinstim pe tine, cel asemenea cu numele bucuriei celei prea luminate, cu adevărat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile sângelui înecând marea cea sărată a necredinţei, râu mare de evlavie te-ai făcut lui Hristos, adăpând cu adevărat Biserica, pururea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Furtunile păcatelor şi valurile cele potrivnice ale cugetelor şi primejdiile patimilor au venit asupra mea; ci, cu rugăciunea ta cea tare, izbăveşte-mă, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nicidecum nu este cu putinţă a povesti mulţimea minunilor pe care le-ai făcut, încă fiind în viaţă şi după ce te-ai mutat către Dumnezeu, purtătorule de biruinţă, mucenice, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărit fiind cu putere dumnezeiască, ai surpat semeţia cea neputincioasă a celor fărădelege, ca un tare ostaş, ca un într-armat al dumnezeieştii tabere, Sfinte Haralambie, luptătorule.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvoare de sânge scurgându-se din trupul tău, fericite, au stins toată văpaia necredinţei şi arderea de foc cea cumplită; iar ţie ţi-au mijlocit pârâul desfătării.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Dumnezeu, Sfântul Sfinţilor, L-ai născut Preasfântă, arătându-te casă prea curată a sfinţeniei şi singura poartă prin care a trecut Hristos, ca să mântuiască pe om.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumos te-ai făcut, ungându-te cu sângele cinstitei mucenicii şi cu podoabe ai luminat-o pe ea, Sfinte Haralambie, podoaba şi întărirea luptătorilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe idolii demonilor i-ai zdrobit cu bărbăţia ta, purtătorule de biruinţă, arătându-te pe tine însuţi locaş al Sfântului Duh, stâlp şi pildă a răbdării celei adevărate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicând mâinile în sus, mărite, apărătorii întunericului scrijeleau cu ghiare de fier coastele tale, mijlocindu-ţi ţie adevărata desfătare veşnică.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tăria şi Lumina mea este Hristos Domnul, cel ce a răsărit din tine, întrecând orice măsură, pentru mulţimea bunătăţii, Preacurată şi ne-a izbăvit pe noi de călcarea poruncii celei de demult.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască Strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând întocmai dumnezeieştii Patimi a lui Hristos, cel ce pentru noi a suferit patimi, mucenice, cu tărie ai răbdat pironirile cuielor peste tot trupul.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl, îndreptând nebunia prigonirilor, a insuflat în chip vădit cuvânt celor fără de înţelegere, care spuneau să te dezlege din legături, prea înţeleptule.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frigări fiind străpuns ai rănit cu lancea bărbăţiei şi a răbdării tale inima cumplitului vrăjmaş al pământenilor, înţelepţite de Dumnezeu, pătimitorule, vrednicule de laudă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu dumnezeiască lumina ta, Ceea ce eşti bună, îndreptează la lumină sufletul meu cel întunecat de plăceri şi mă povăţuieşte spre calea mântuirii, ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminător te-ai făcut cu lumina patimilor tale, îndreptând la Lumină marginile pământului; mărturisit-ai numele lui Hristos înaintea tiranilor, purtătorule de biruinţă al Domnului, Sfinte Haralambie, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înflăcărându-te de focul dragostei dumnezeieşti, cu rourarea credinţei ai stins focul celor nelegiuiţi, arătând necredincioşilor minunile lui Hristos, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind după Viaţa cea nemuritoare, ai omorât săltările trupului cele spre păcat, mucenice Haralambie şi cu rugăciunea pe morţi ai înviat, lăudând pe Cel ce în toate te-a slăvit pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Clătinându-mă de potrivnicele năvăliri ale patimilor, întăreşte-mă, Maică a lui Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Izvorul nepătimirii; căci către tine am scăpat, ceea ce eşti scăparea cea mare a oamenilor.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Făcutu-te-ai preoţilor strălucit purtător de lumină şi părinţilor laudă şi cinste înveselitoare, Sfinte sfinţite mucenice Haralambie. Că tu păzeşti de vătămare pe robii tăi.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca o comoară de mult preţ a câştigat Biserica al tău cap, Sfinte sfinţite mucenice, pătimitorule şi purtătorule de biruinţă, Haralambie. Drept aceea se şi bucură, slăvind pe Ziditorul.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind supus la chinuri şi topindu-te, purtătorule de biruinţă al lui Hristos, ai ajuns mai curat decât aurul şi prinos sfinţit cu adevărat te-ai făcut.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu roua rugăciunilor tale, înţeleptule, s-a stins cuptorul celor fărădelege şi te-ai izbăvit, cântând Celui ce te-a zidit: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu prelungirea chinurilor tale, copac cu frunziş des te-ai arătat, umbrind pe credincioşii ce sunt aprinşi de văpaia păcatului, care strigau: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai primit bucurie în prea curatul tău pântece, prea curată, umple de bucurie inima mea, alungând întunecarea patimilor, pururea Fecioară.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu valurile sângelui fiind stropit, cu podoaba rănilor înfrumuseţat şi frumos împodobit cu diademă de biruinţă, stai înaintea lui Dumnezeu, mucenice.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţimile chinurilor nu au acoperit bărbăţia şi vitejia ta mucenice şi nici împotrivirea prigonitorilor nu a întunecat răbdarea ta cea prea luminată, de Dumnezeu înţelepţite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Preot şi mucenic nebiruit, ostaş viteaz şi stâlp neclintit, sprijin credincioşilor şi vrăjmaş nelegiuirii, cu adevărat te-ai arătat, purtătorule de biruinţă, de Dumnezeu înţelepţite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce a făcut toate cu voia cea dumnezeiască, voind S-a Sălăşluit în pântecele tău, Preacurată, vrând să ne înnoiască pe noi, cei ce am fost stricaţi; pe Acela Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici focul, nici sabia, nici moartea, nici prigoana, nici întristarea, nici foamea, nici primejdia şi nici născocirea a tot felul de chinuri, n-au putut, cu adevărat, să te despartă de dragostea Celui ce te-a zidit, pătimitorule, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu scrijelirile ghearelor de fier lepădând hainele trupului, te-ai împodobit pe tine cu podoabele sângelui, purtătorule de biruinţă; pentru aceasta bucurându-te, stai cu îndrăzneală înaintea Stăpânului şi Dumnezeului tuturor, nebiruite mucenice.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea ta, Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, a răsărit lumii prilej de bucurie şi de dumnezeiască strălucire, alungând iarna patimilor şi pe toţi luminându-i; pe care prăznuind-o, să aflăm iertare de greşeli, cu rugăciunile tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Viforul patimilor mă tulbură şi întreitele valuri ale necazurilor mă îneacă; ci, Preacurată, ca una ce ai născut pe Mântuitorul Hristos, întinde-mi mână de ajutor şi mă miluieşte, ceea ce singură eşti ocrotitoarea celor ce cu credinţă te fericesc pe tine.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Stâlp neclintit al Bisericii şi sfeşnic nestins al lumii te-ai arătat, purtătorule de biruinţă Sfinte Haralambie şi strălucind mai luminat decât soarele, goneşti întunericul idolilor. Mucenice mărite, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cetele credincioşilor adunându-ne, cu evlavie să lăudăm, după vrednicie, pe mucenicul lui Hristos, pe Sfântul Haralambie cel mare, pe apărătorul dreptei credinţe, pe diamantul şi supărătorul nelegiuiţilor, pe cel ce a propovăduit Dumnezeu a toată lumea pe Hristos Dumnezeu Omul.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marie, ceea ce eşti locaş prea cinstit al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşelilor şi a necazurilor. Că tu eşti mântuirea păcătoşilor şi ajutătoarea şi apărătoare tare şi miluieşti pe robii tăi.

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, făcătorul de minuni (2)

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Haralambie, făcătorul de minuni, glasul al 4-lea: Arătatu-te-ai, înţeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos şi ca un sfeşnic pururea luminos al Lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite şi ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuiască pe noi.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a lăuda cinstitul cap şi luptele slujitorului tău, Doamne, cer dumnezeiască strălucire din Înălţime, prin care voi putea să-l laud pe acesta, cu cântări.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe Sever, cel fără de Dumnezeu, leul cel ce răcnea, împreună cu nebunul de Crisp i-ai surpat, Sfinte mucenice Haralambie, lepădându-te de păgânătatea lor. Pentru care te-ai încununat de mâna Ziditorului tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împărătească podoabă Biserica te-a câştigat, dumnezeiescule Haralambie şi demonilor izgonitor şi a tot felul de boli izbăvitor. Pentru aceasta prăznuieşte sfântă pomenirea ta, sfinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Maria cea prea curată şi de Dumnezeu Născătoare, muntele cel sfânt, năstrapa cea cu totul de aur, care a purtat dumnezeiasca mană cea firească, ceea ce hrăneşte pururea pe credincioşi cu harul, să o lăudăm.

Catavasia: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe ai tăi cântăreţi, purtătorule de Dumnezeu, care cu credinţă s-au adunat în Biserică să se închine ţie şi capului tău cel dumnezeiesc şi cinstit, apără-i şi-i păzeşte de smintelele potrivnicului.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înviind pe tânărul cel mort şi demonilor izgonitor arătându-te, mulţimile oamenilor ai înspăimântat şi lui Hristos le-ai adus prin sângele tău mucenicesc, smulgându-le din mâinile balaurului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veniţi, mulţime a celor numiţi cu numele lui Hristos, să lăudăm cu credinţă pe mucenicul Domnului şi cu cântări duhovniceşti să încunună prea cinstitul său cap, ca să aflăm dezlegarea de greşeli.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Începând în pântecele tău pe Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, cel Neîncăput în toată lumea, în braţele tale L-ai purtat Fecioară Maică prea curată, scăparea creştinilor.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, te-a primit pe tine ca pe un porumbel cu aripi mărite, zburând către Cereştile Locaşuri ca un nebiruit şi slăvit pătimitor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit fiind de Slava lui Dumnezeu, mucenice slăvite te-ai aflat fără de teamă înaintea scaunelor de judecată ale celor fărădelege şi pe Hristos cu îndrăzneală L-ai propovăduit Dumnezeu desăvârşit cu firea omenească îmbrăcat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mare comoară cu adevărat şi prea fericită s-a arătat cinstitul tău cap, nebiruite Haralambie, care alungă tot felul de boli şi molima ciumei, cu puterea Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe prea curata Maria, Născătoarea de Dumnezeu să o lăudăm, pe cea care întru curăţie a născut pe Soarele dreptăţii, Poarta cea cerească, prin care intră întru Împărăţia lui Dumnezeu cei ce o prea măresc pe dânsa.

Catavasia: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe norul cel uşor, a venit Iisus, cel cu totul Dumnezeiesc, din prea curata Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spăimântatu-s-au toţi de dumnezeiască mărirea ta; căci prea cinstitul tău cap îndepărtează bolile, pe demoni alungă şi tuturor credincioşilor ce aleargă la el, le dăruieşte vindecare şi izbăvire de rele.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bolile trupeşti şi sufleteşti contenesc, Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, prin căderea la pământ înaintea dumnezeiescului tău cap şi prin cinstirea lui cu sfinţenie; căci Hristos ni l-a dăruit nouă vindecător şi mijloc de izbăvire din necazuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spăimântatu-s-au demonii şi elinii cei fără de Dumnezeu, văzând mâinile îndrăzneţului defăimător ighemon, tăiate cumplit şi spânzurate de trupul tău; iar tu, ca un următor al lui Hristos, l-ai făcut iarăşi pe el sănătos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul lui Dumnezeu cel Ipostatnic, ceea ce eşti fără de prihană, S-a pogorât ca ploaia pe lână în pântecele tău, Preacurată şi a mântuit toată firea omenească ce era uscată de arsura căderii.

Catavasia: Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşind acest dumnezeiesc şi prea cinstit praznic al prea fericitului Haralambie, veniţi să sărutăm prea cinstitul lui cap şi să primim izbăvire de necazuri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având izvor de tămăduiri cinstitul tău cap, Sfinte Haralambie, cu căldură alergăm, căzând la pământ înaintea lui şi lăudând pe Dumnezeu, cel ce te-a slăvit pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mare har ai luat de la Dumnezeu, prea viteazule luptător, mucenice Haralambie; că a făcut Domnul capul tău izvor bogat de tămăduiri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Focul Dumnezeirii S-a Sălăşluit întru tine, prea curată, dumnezeiască Mireasă şi n-a ars pântecele tău, prea fericită, ci mai vârtos l-a rourat şi l-a luminat.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce s-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Făcutu-te-ai preoţilor strălucit purtător de lumină şi părinţilor laudă şi cinste înveselitoare, Sfinte sfinţite mucenice Haralambie. Că tu păzeşti de vătămare pe robii tăi.

Condac, glasul al 4-lea: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca o comoară de mult preţ a câştigat Biserica al tău cap, Sfinte sfinţite mucenice, pătimitorule şi purtătorule de biruinţă, Haralambie. Drept aceea se şi bucură, slăvind pe Ziditorul.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te lăudăm pe tine strigând: bucură-te, slăvite mucenice Haralambie; că ne-ai dăruit dumnezeiescul tău cap, ca o fântână ce izvorăşte bogăţie neîmpuţinată, care veseleşte sufletele celor ce cu credinţă te măresc pe tine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărim nevoinţele şi luptele tale, dumnezeiescule mare mucenic al lui Hristos; că ai surpat altarele idoleşti şi vitejeşte ai nimicit îngâmfarea demonilor, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un luceafăr pururea strălucitor a răsărit nouă capul tău, care ferindu-ne de întunericul înşelăciunii, de primejdii şi de necazuri, ne izbăveşte de pierzătoarele boli şi ne dăruieşte sănătate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Răsărit-a tuturor oamenilor, din pântecele tău, pe marele şi neînseratul Soare care a luminat, cu lumina cunoştinţei, pe toţi cei ce strigă: Binecuvântat este Preacurată, Rodul pântecelui tău.

Catavasia: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mare ajutor ortodocşilor şi izbăvitor din primejdii te-ai arătat, prea înţeleptule Haralambie. Că izbăveşti pururea pe toţi cei ce aleargă la cinstitul tău cap şi cer dezlegare de rele, prea înălţând pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împotrivitu-te-ai lui Sever, la locul de chinuri, fiind întărit ca un diamant şi ca un stâlp neclintit, mărite mucenice Haralambie şi pe Hristos L-ai propovăduit Dumnezeu şi Om şi nu te-ai plecat nicidecum, fericite, la măgulirile cele pierzătoare de suflet ale ucigaşilor.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dezleagă lanţurile greşealelor mele, celui ce laud, Sfinte Haralambie, capul tău, care izvorăşte pururea ape de vindecări, dăruindu-mi mie, celui ce te laud pe tine, întru toţi vecii, scăpare de ispite şi izbăvire de boala cea cumplită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Aflându-te pe tine Mirele tău, Stăpână dumnezeiască Mireasă, trandafir în spini şi floare bine mirositoare în văi şi crin prea curat, de sus întru tine S-a Sălăşluit şi a umplut de mireasmă toată lumea, care te prea înalţă întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi credincioşii să mergem la capul cinstitului mucenic; că Stăpânul tuturor a dat acestuia har prea mare prin care pe demoni îi îndepărtează, bolile le conteneşte şi dăruieşte tuturor celor ce se ating de el sănătate, întărire şi mare milă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pământul şi cerul se înspăimântează astăzi de minunile marelui mucenic; căci taberele demonilor sunt alungate, bolnavilor li se dă întărire trupească şi boala ciumei conteneşte cu atingerea de capul tău, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să stăm cu evlavie în Casa Domnului nostru şi să cădem înaintea cinstitului cap, cel cu adevărat sfânt şi vrednic de laudă, care s-a înroşit prin sângele dumnezeiescului mucenic şi face minuni uimitoare, ca unul ce a fost încununat de mâna Atotţiitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cântări de laudă primeşte de la noi, dumnezeiască Mireasă, ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită, Maica Dumnezeului nostru şi harul tău dăruieşte-l nouă, robilor tăi, celor ce cu evlavie te cinstim. Iar pe Hristos, pe care în chip de negrăit L-ai născut, Milostiv dăruieşte-ne-L nouă, Fecioară.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Stâlp neclintit al Bisericii şi sfeşnic nestins al lumii te-ai arătat, purtătorule de biruinţă Sfinte Haralambie şi strălucind mai luminat decât soarele, goneşti întunericul idolilor. Mucenice mărite, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cetele credincioşilor adunându-ne, cu evlavie să lăudăm, după vrednicie, pe mucenicul lui Hristos, pe Sfântul Haralambie cel mare, pe apărătorul dreptei credinţe, pe diamantul şi supărătorul nelegiuiţilor, pe cel ce a propovăduit Dumnezeu a toată lumea pe Hristos Dumnezeu Omul.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marie, ceea ce eşti locaş prea cinstit al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşelilor şi a necazurilor. Că tu eşti mântuirea păcătoşilor şi ajutătoarea şi apărătoare tare şi miluieşti pe robii tă

Acatistul Sfântului mare mucenic Haralambie

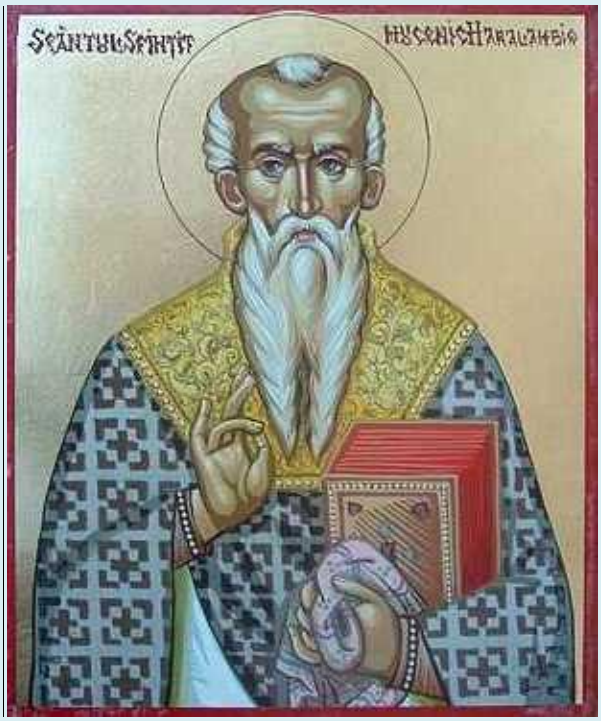

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfantului Haralambie - Arhidiacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=cqk9pu00DJk

&&&

Condacul 1

Alesule din ceata arhiereilor, mare mucenice Haralambie, dorind a-ţi aduce cântări de laudă simţindu-mă nevrednic şi cu împuţinarea graiului omenesc, tu care porţi nume întocmai cu darul dat de la Prea puternicul Dumnezeu, a fi luminător de bucurie, luminează-mi cugetul şi dă putere graiului meu ca întru bucurie să-ţi cânt ţie: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!***

Icosul 1

A cinsti căruntețele tale cele adânci şi sfinte, bine este, deoarece întru vechimea vârstei şi a sfinţeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor ce ai suferit de la păgâni. Tu ai înmulţit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor şi al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ţie dar se cuvine, după vrednicie, să-ţi cânte toţi ortodocşii creştini unele ca acestea:
Bucură-te, vrednicule şi bunule între arhierei Haralambie;
Bucură-te, cel ce ai sfinţit şi ai cinstit bătrâneţile;
Bucură-te, podoaba arhiereilor şi luminătorul cetăţii Magnesiei;
Bucură-te, învăţătorul cuvântului lui Dumnezeu spre calea mântuirii;
Bucură-te, povăţuitorul cel bun care ai arătat păgânilor calea mântuirii;
Bucură-te, strălucitorul cel drept care ai îndemnat la credinţă duhurile tiranilor;
Bucură-te, mucenice, cel ce ai adus la credinţa adevărată pe cei necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăinţă sufletească pe cei păcătoşi;
Bucură-te, următor al apostolilor şi al proorocilor celor luminaţi de Duhul Sfânt;
Bucură-te, purtătorule de chinuri Haralambie, care ai dat sfaturi bune prin cuvânt;
Bucură-te, că tu ai îndepărtat rătăcirile păgânilor;
Bucură-te, că tu ai luminat nedumerirea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Văzând, Sfinte mucenice Haralambie, că prin chinurile tale ai dobândit viaţa cea cerească şi veşnică de la viaţa cea vremelnică, văzând că tu ai primit cu bucurie de la Stăpânul lumii dreapta credinţă să o împarţi la cei ascultători cuvintelor lui

Hristos, s-au îndemnat binecredincioşii a-ţi aduce ţie laudă de mulţumire şi a cânta lui Dumnezeu într-un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Glăsuind popoarele că tu eşti luminat, prin puterea dumnezeiască, cu lumina cunoştinţei adevărului, au cunoscut totodată că şi faptele tale cele sufleteşti sunt spre mântuirea neamului omenesc; pentru că ai stat ca un adevărat ostaş mărturisitor al lui Hristos şi propovăduitor al învăţăturii Sale. De aceea ca pe o piatră neclintită a credinţei arătându-te binecredincioşilor, au venit a-ţi cânta ţie aceste cântări:

Bucură-te, răbdătorule de chinuri ce ai suferit de la păgâni;
Bucură-te, mângâietorule, că prin răbdarea ta ai făcut între ei minuni;
Bucură-te, cel ce te-ai chinuit pentru dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai jertfit în lume ca un adevărat credincios;
Bucură-te, moştenitorul vieţii celei veşnice;
Bucură-te, propovăduitorul credinţei, bunule mucenice;
Bucură-te, că prin pedeapsa trupului ai dobândit fericirea Raiului;
Bucură-te, că prin smerenia sufletului ai biruit osânda iadului;
Bucură-te, cel ce ai suferit pe trupul tău piroanele păgânilor;
Bucură-te, cel ce prin răbdarea ta ai dobândit pocăinţa oamenilor;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor vrăjmaşilor;
Bucură-te, cel ce prin minunile tale ai adus veselie credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

De înţelegerea dummezeirii sufletul tău fiind luminat, ca un adevărat viteaz al Mântuitorului Hristos ai stat, pentru că ai răspuns închinătorului de idoli Luchian ighemonul, că tu asculţi numai de dreptele şi mântuitoarele porunci ale Împăratului Hristos, iar nu de idolii cei fără de suflet care duc poporul la pierzare, pentru aceea binecredincioşii au venit cu îndoită umilinţă cântând împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Ieşind glas de bucurie din gura creştinilor, când au văzut că nu ţi s-a întâmplat nici o durere trupească prin despuierea trupului tău, ce ai suferit de la acel tiran, au adeverit totodată că scăparea şi izbăvirea ta este venită prin puterea Mântuitorului lumii, pentru că în numele Său ai suferit acele pedepse fără vreo vătămare. Pentru aceea binecredincioşii cu umilinţă aduc ţie aceste cântări:

Bucură-te, cel ce prin puterea dumnezeiască ai depărtat durerea trupească;
Bucură-te, cel ce ai biruit pe tiranii care au îndrăznit să te chinuiască;
Bucură-te, că tu ai primit în loc de odihnă chinurile celor ce te chinuiau;
Bucură-te, logodnicul tuturor mucenicilor;
Bucură-te, vorbitorule cu îngerii şi prieten al apostolilor;

Bucură-te, cel ce ai înălţat crucea credincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai luminat cugetul păcătoşilor;
Bucură-te, stâlpul cel tare pe care s-a sprijinit credinţa;
Bucură-te, pomul cel plin de rod prin care s-a dobândit credinţa;
Bucură-te, izbăvitorule de ciumă şi de foamete;
Bucură-te, tămăduitorule de răni şi boli;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Zicând ostaşii şi toţi slujitorii ighemonului către mai-marii poporului că tu ai dorit mai mult necinstea osârdiei în loc de cinste, iar cârligele cu care ei te chinuiau s-au tocit cu totul şi numai au zgâriat trupul tău fără a-l fi vătămat cu nimica, toţi s-au mirat între ei de răbdarea chinuirii tale iar binecredincioşii, slăvind pe Dumnezeu pentru facerile Sale de bine, s-au silit a-I cânta Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Aratându-se mai tiran unul dintre căpeteniile păgânilor între ostaşii cei ce te chinuiau, dreptule mucenice şi văzând că nicidecum n-ai căpătat vreo vătămare trupească din osânda la care erai supus, a îndrăznit acel tiran cu batjocură a smulge cârligele din mâna chinuitorilor şi pornindu-se iute cu mânie a sfâşia mai cu putere trupul tău, îndată a venit urgia dumnezeiască asupra lui, căci i s-au tăiat mâinile de la coate, stând spânzurate de trupul tău şi căzând jos, la pământ, cerea zadarnic ajutor ighemonului. Iar tot poporul grăia către tine unele ca acestea:
Bucură-te, minunea cea adevărată a credincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai dat închinare păcătoşilor;
Bucură-te, îngrozitorul semeţiei osânditorului;
Bucură-te, cel ce ai potolit gândul rău al vrăjmaşului;
Bucură-te, că ai biruit pe cel nelegiuit;
Bucură-te, că ai smerit pe cel nesocotit;
Bucură-te, bucuria minunilor tale;
Bucură-te, veselia chinurilor tale;
Bucură-te, propovăduitorul adevărului;
Bucură-te, luminătorul cugetului;
Bucură-te, părintele celor smeriţi;
Bucură-te, mijlocitorul celor pocăiţi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Când a văzut poporul că ighemonului Luchian i s-a întors gura la ceafă, pentru că a îndrăznit a scuipa faţa ta cea sfântă, toată cetatea Magnesiei s-a spăimântat

de o minune ca aceasta şi într-un glas se ruga ţie să o mântuieşti, iar binecredincioşii cântau lui Dummezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Lăudându-se numele tău, Haralambie, în toată cetatea Magnesiei şi în Asia, pentru ca mai apoi, după rugăciunile tale către Dumnezeu, ai dat tămăduire ighemonului Luchian şi tiranului Luciu, care ţi-au cerut iertare de greşalele lor şi s-au pocăit, îndată au alergat mulţi din popor la credinţa cea adevărată şi botezându-se în numele Sfintei Treimi, au grăit într-un glas: "Mare este Dumnezeul milelor şi al îndurărilor" pentru aceasta aducem ţie aceste cântări:
Bucură-te, cel ce ai adus la credinţă pe împotrivitori;
Bucură-te, cel ce ai fost lor tămăduitor;
Bucură-te, minunatule între Sfinţi care ai făcut pe păgâni a se boteza;
Bucură-te, duhovnicescule părinte, care ai adus pe oameni prin botez a se lumina;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit pe bolnavi a tămădui;
Bucură-te, cel ce te-ai silit pe păcătoşi a milui;
Bucură-te, cel ce ai dat şchiopilor şi ologilor însănătoşire;
Bucură-te, cel ce ai vindecat de orbire;
Bucură-te, că tu pe cei întinaţi de păcate i-ai curăţit;
Bucură-te, că tu pe diavoli i-ai izgonit;
Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, morţii au înviat;
Bucură-te, că, prin suferinţele tale, darul sfinţeniei ai câştigat;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Mărturisind însuşi ighemonul despre minunile tale către Sever împăratul, acesta s-a mâniat foarte asupra idolilor lui, pentru că n-au putut sta împotriva acelor minuni iar tu, ca un biruitor asupra lor, prin statornica ta credinţă, ai câştigat nemărginite daruri cereşti. Pentru aceea, o lăudatule sfinte, primeşte mulţumirea binecredincioşilor care cu bucurie cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Nouă şi înfricoşătoare minune ai săvârşit, sfinte, când ai fost din nou chinuit de tirani după porunca lui Sever, pentru ca primind cu veselie piroanele bătute peste tot trupul tău şi fiind tras de barbă şi aşezat pe un cal ca să te ducă de la Magnesia la Antiohia, la cincisprezece stadii în cale, prin gura calului glas mare s-a auzit, blestemând pe slugile diavolului ca să te dezlege de legăturile cu care erai cuprins pentru aceea tot poporul cântă ţie:
Bucură-te, strălucite arhiereule, pentru noua răbdare de chinuri ce ai avut;
Bucură-te, mucenicule Sfinte, pentru noua minune ce ai săvârşit;
Bucură-te, părinte, că prin gura calului pentru tine s-a vorbit;
Bucură-te, Sfinte că, şezând pe cal, l-ai îmblânzit;

Bucură-te, că tu pe toţi trimişii lui Sever i-ai umilit;
Bucură-te, că tu pe slujitorii diavolului i-ai îngrozit;
Bucură-te, cel ce ai stins văpaia tiranilor;
Bucură-te, cel ce ai îngrozit furia ucigaşilor;
Bucură-te, că toate chinurile tale ce ai primit s-au potolit;
Bucură-te, cel ce ca un trandafir cu multă mireasmă ai înflorit;
Bucură-te, părinte, cel ce ca om multă osândă ai pătimit;
Bucură-te, Sfinte, cel ce ca un viteaz toate aceste chinuri le-ai biruit;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Ostaşii lui Sever, văzând minunile tale cele puternice, n-au îndrăznit să te mai chinuiască şi pe cale cu linişte te-au dus la Antiohia ca să împlinească porunca. Acolo Sever, cu diavolească pornire s-a înfuriat iar asupra ta, dând poruncă ca să-ţi înfigă o frigare arsă în piept. Dar multa lor osteneală cu nimic nu te-a vătămat, pentru că focul s-a stins şi oamenii cei împărăteşti au ostenit. De aceea, o prea puternice Sfinte, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu cu umilinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

În furia lui, pierzând Sever răbdarea, dacă a văzut el însuşi această minune, a cercat cu viclenie a te îmblânzi şi a te cerceta cu ce putere faci aceste minuni. Iar el, luând de la tine răspuns, că în credinţa lui Hristos Dumnezeu nădăjduieşti, te-a ispitit a cere să înviezi morţii şi să izbăveşti pe cei stăpâniţi de diavoli. Atunci tu, dreptule părinte, primind dar şi putere de la Dumnezeu, ai arătat în faţa acestui necredincios încă o minune, că şi pe mortul ce ţi l-a adus l-ai înviat, pe cel stăpânit de diavol l-ai izbăvit şi însuşi satana s-a înspăimântat şi a ieşit din om, strigând către tine, cu rugăminte, ca să nu-l chinuieşti fără de vreme. Pentru aceasta tot poporul cu umilinţă cântă ţie unele ca acestea:
Bucură-te, mare mucenice Haralambie, făcătorule de minuni;
Bucură-te, mare mucenice Sfinte, izbăvitorule de nebuni;
Bucură-te, cel ce pe diavol din om cu un singur cuvânt l-ai izgonit;
Bucură-te, cel ce pe satana pe loc tu l-ai zdrobit;
Bucură-te, că însuşi el a dat glas de rugăminte, mărturisindu-te pe tine om dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu cu aceste minuni ai ruşinat pe Sever şi pe Crips eparhul de neamul idolesc;
Bucură-te, că însuşi împăratul Sever, văzând acea minune a zis: "Mare este Dumnezeul creştinilor";
Bucură-te, că tu ai făcut atunci pe mulţi din popor a crede în Hristos Dumnezeul milelor şi al puterilor;
Bucură-te, izbăvitorule de tot soiul de necazuri şi boli;
Bucură-te, că tu toate vicleşugurile şi pornirile diavolului omori;

Bucură-te, că înşişi îngerii cereşti te numesc alesul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că toţi creştinii pământeşti cinstesc numele tău;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

A răsărit lumina cea adevărată a cunoştinţei celei sufleteşti din rodul ostenelilor tale, Haralambie, care ai fost osândit cu multe feluri de chinuri şi toate le-ai biruit prin credinţa ta cea puternică către Dumnezeu. Acea lumină îndată s-a răspândit peste închinătorii la idoli şi mulţi din aceştia crezând în numele Sfintei Treimi, s-au botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Pentru aceea, lăudând noi vrednicia ta cea sufletească, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Împăratul Sever, socotind mai apoi că tu faci cu farmece acele minuni, ţi-a poruncit să jertfeşti idolilor lui pentru ca să te scape de grozavele sale chinuri, însă tu, ca un om dumnezeiesc, cunoscând rătăcirea sa, ai răspuns că pe cât trupul tău se zdrobeşte cu bătăile, pe atât se bucură întru tine duhul tău. Atunci Sever, mâniindu-se din nou, a poruncit să te omoare, bătându-te cu pietre şi arzând cu făclii aprinse barba şi obrazul tău iar tu, cu vitejia cea sufletească, ai întors focul asupra slujitorilor împăratului şi i-ai pârlit pe ei. Pentru aceasta noi creştinii cu bucurie cântăm ţie aceste cântări:
Bucură-te, dumnezeiescule Sfinte, care ai biruit a lui Sever rătăcire;
Bucură-te, bunule părinte, care ai răspuns lui cu milostivire;
Bucură-te, cel ce ai primit pedepse grele în loc de odihnă trupească;
Bucură-te, cel ce ai socotit bătăile drept bucurie sufletească;
Bucură-te, viteazule ostaş, care ai îndreptat focul asupra duşmanilor tăi;
Bucură-te, vrednicule sutaş, care ai scăpat trupul tău de tiranii cei răi;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un stâlp neclintit bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un sfeşnic pururea luminos;
Bucură-te, înţelepte mucenice care ai risipit intunecarea idolilor;
Bucură-te, strălucite Haralambie care ai potolit durerea păcătoşilor;
Bucură-te, comoara cea nepreţuită a cereştilor cununi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Trecând, bunule părinte, fără vreo vătămare trupească acele chinuri ce ţi-au dat păgânii, ai dobândit prin aceasta lauda tuturor apostolilor şi bucuria mucenicilor, căci te-ai învrednicit a fi cu ei părtaş dumnezeieştii cununi prin care s-a întărit neamul creştinesc. Pentru aceea, o lăudatule sfinte, primeşte de la noi laudă de mulţumire, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Ucigaşul şi nelegiuitul Sever, înţelegând mai la urmă că puterea şi minunile tale sunt venite de la Hristos, Mântuitorul lumii, a îndrăznit dimpreună cu slujitorii săi a cârti şi a huli chiar împotriva lui Dumnezeu. Atunci pentru o asemenea cutezare, a venit asupra lor arătare cerească, pentru că pământul s-a cutremurat şi fulgere şi trăznete au cuprins pe Sever şi pe Crips, eparhul său, ca să cunoască puterea lui Dumnezeu. ***Pentru aceea îndrăznim şi te rugăm, Sfinte mare mucenice Haralambie, fii apărătorul nostru de toate primejdiile şi ne întăreşte şi pe noi în credinţa Sfintei Treimi ca să nu cădem în primejdia păgânilor. Aşa, Sfinte mare mucenice, mijloceşte către Dumnezeu ca să ne miluiască după mare mila Sa***, pentru ca să putem cânta unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai dobândit puterea minunilor tale de la Mântuitorul;
Bucură-te, cel ce ai avut mărirea faptelor tale de la Ziditorul;
Bucură-te, cel ce întru Hristos te-ai jertfit şi întru El te-ai Sfinţit;
Bucură-te, cel ce întru Domnul te-ai întărit şi prin El ai biruit;
Bucură-te, că pe tiranii tăi i-ai osândit, ca să te cunoască de om dumnezeiesc;
Bucură-te, că pe duşmanii tăi i-ai umilit, ca să te cinstească de părinte sufletesc;
Bucură-te, că prin tine s-a înnoit izvorul bunătăţilor şi al îndurărilor;
Bucură-te, că prin tine s-a vestit pomul milelor şi al dreptăţilor;
Bucură-te, că însuşi Sever, împăratul şi Crips, eparhul, te-au rugat să-i scapi de pedeapsa lui Dumnezeu trimisă lor;
Bucură-te, că împăratul şi eparhul au lăudat credinţa creştinilor;
Bucură-te, cel ce ai primit dumnezeieşti daruri pentru creştini;
Bucură-te, cel ce ai primit bunătăţi pentru pământeni;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Fierbinţi au fost rugăciunile tale către Dumnezeu, dreptule mucenice, pentru că, mijlocind pentru iertarea şi tămăduirea duşmanilor tăi, Sever împăratul şi Crips ispravnicul, i-ai scăpat pe ei din osânda în care erau căzuţi şi slobozindu-i în pace, le-ai dat sfătuire bună ca să nu mai greşească. Drept aceea, cunoscând şi noi păcătoşii facerile tale de bine, bunule Sfinte, venim către tine cu umilinţă a te ruga să ne izbăveşti şi pe noi din toate nevoile şi necazurile pentru ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Darul dumnezeiesc a fost asupra ta, lăudatule părinte, pentru că, învrednicindu-te a aduce la credinţa cea adevărată pe fiica împăratului Sever, anume Galini, ea însăşi a stat mărturisitoare şi propovăduitoare bunătăţilor cereşti şi a îndemnat pe tatăl ei să se lepede de tirania păgânătăţii, ca să dobândească întru Hristos milostivirea bunătăţii. Pentru aceasta, o lăudatule Sfinte, primeşte de la noi cu bucurie a-ţi aduce aceste cântări:
Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale ai scăpat de la pedeapsă pe vrăjmaşii tăi;
Bucură-te, cel ce prin mijlocirile tale ai slobozit în pace pe cei ce erau în nevoi;

Bucură-te, cel ce i-ai sfătuit pe ei ca să nu mai greşească;
Bucură-te, cel ce i-ai îndemnat pe ei ca să se pocăiască;
Bucură-te, că tu ai adus la adevărata credinţă pe fiica împăratului Sever, anume Galini;
Bucură-te, că tu ai întărit a ei cunoştinţă şi ai învăţat-o în Dommul a se povăţui;
Bucură-te, că ea însăşi a îndemnat pe tatăl ei să se lepede de tirania păgânătăţii;
Bucură-te, că tot ea l-a chemat la Hristos, ca să câştige milostivirea bunătăţii;
Bucură-te, cel ce ai luminat cugetul celor întunecaţi;
Bucură-te, cel ce ai dobândit pocăinţa celor deşteptaţi;
Bucură-te, viţă care ai odrăslit pentru întărirea neamului creştinesc;
Bucură-te, roada prin care ai primit harul dumnezeiesc pentru tămăduirea neamului omenesc;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

În vis văzând fiica împăratului Sever că ea şedea într-o grădină cu pomi bine mirositori şi cu fântâni înfrumuseţate şi tot prin vis văzând că pe tatăl ei şi pe Crips ispravnicul i-a gonit de acolo păzitorul grădinii, a alergat cu grăbire la tine, bunule părinte, rugându-te ca să-i tâlcuieşti acel vis. Iar tu, ca un izvor al cunoştinţei, preţuind râvna cea adevărată a binecredincioasei fiice a împăratului, îndată i-ai dat povăţuirea cea sufletească, căci ai numit grădină Raiul drepţilor şi păzitorul Raiului ai socotit că este însuşi Hristos; căci El a aşezat în Rai pe cei credincioşi şi a izgonit de acolo pe cei necredincioşi. Pentru aceea, noi cu umilinţă cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Trecând treizeci de zile de la înfricoşătoarea pedepsire primită de la Dumnezeu, împăratul s-a răzvrătit iarăşi împotriva lui Hristos, Dumnezeul pe care însuşi Îl mărturisise. Şi chemându-te după aceea ca să jertfeşti idoliior lui spre a scăpa de pedeapsa sa, ai stat şi aici vitejeşte împotrivitor păgânătăţii sale, căci i-ai răspuns că mari şi nepricepute sunt cuvintele sale. Atunci el, mâniindu-se din nou, ţi-a pus spre batjocură frâu şi zăbale în gură şi te-a tras prin toată cetatea ca şi cum ai fi fost o fiinţă fără grai. Iar tu, mucenicule sfinte, făcând rugi către Dumnezeu, ai scăpat şi din aceasta. Pentru aceea noi cei binecredincioşi aducem cu mulţumire laudă biruinţei tale şi voim a-ţi cânta într-un glas unele ca acestea:
Bucură-te, tâlcuitorul visului credincioasei întru Hristos;
Bucură-te, propovăduitorul Raiului celui frumos;
Bucură-te, viteazule împotrivitor cuvintelor păgâneşti;
Bucură-te, dreptule mângâietor sfaturilor sufleteşti;
Bucură-te, că tu ai întărit în credinţă pe Galini, fiica împăratului, de a sfărâmat idolii cei turnaţi;
Bucură-te,că prin tine s-a risipit necuviinţa slujitorilor idoleşti celor înrădă-cinaţi;

Bucură-te, că însăşi Galini a înfruntat pe tatăl ei de la închinarea păgânătăţii;
Bucură-te, că însăşi ea a îmbrăţişat şi a apărat neamul creştinesc;
Bucură-te, că ai lăsat spre pomenire fapte duhovniceşti;
Bucură-te, că ai dobândit spre răsplătire dragoste îngerească;
Bucură-te, Sfinte părinte, de roada bunătăţilor tale;
Bucură-te, cuviosule mucenice, de faptele minunilor tale;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Şezând tu, strălucitule sfinte, rezemat de stâlpul cel uscat al casei văduvei unde te-a trimis Sever, ca să fii pus spre batjocură, ai arătat acolo încă o minune, căci stâlpul acela, înverzind, a înfrunzit şi a făcut atâtea ramuri încât a acoperit casa. Atunci văduva, cunoscând puterea cea dumnezeiască, a căzut la picioarele tale închinându-se şi zicându-ţi să mergi de la casa ei căci este nevrednică să fii aproape de ea. Iar tu, minunatule părinte, răspunzând cu blândeţe să nu se teamă, ci să creadă în Domnul că este foarte milostiv şi lăudat, ai îndoit după aceea minunile tale, căci a doua zi acel pom a înflorit şi a rodit, iar vecinii văduvei, văzând asemenea minune, s-au mirat foarte. Şi văduva, întărindu-se în credinţă, după râvna sa şi cunoscând că acele minuni le-ai făcut cu darul şi puterea Mântuitorului Hristos, îndată s-a botezat în numele Sfintei Treimi, izbăvindu-se de toate răutăţile sale. Pentru aceea toţi dreptslăvitorii creştini vin cu bucurie să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Psalmul lui David cu bucurie l-ai cântat, sfinte, când erai dus la locul osândei, spre pierzare, ca să ţi se taie capul, după porunca lui Sever, ca să nu mai abaţi pe păgâni din rătăcirea de care erau cuprinşi şi aşa ai zis în cale: "Mila şi judecata Ta voi cânta Ţie, Doamne; cânta-voi şi voi merge cu pricepere, în cale fără prihană, când vei veni către mine". Iar către sfârşit, ridicând ochii şi mâinile tale către ceruri, ai mulţumit cu smerenie Dumnezeului milelor şi al îndurărilor pentru mântuirea ta, zicând: "Pomeneşte-mă Doamne întru împărăţia Ta". Atunci cerurile deschizându-se, S-a arătat Domnul puterilor cu mulţime de îngeri asupra ta şi te-a chemat pe tine în locaşurile drepţilor ca pe un prieten iubit care ai fost chinuit în lume pentru dragostea Sa, dându-ţi totodată dar de tămăduire asupra celor ce vor cinsti în lume şi vor prăznui numele tău, ca să fie scăpaţi de toate bolile şi nevoile lor, iar mai ales de năpraznica boală a ciumei. Pentru aceea, o lăudatule sfinte, primeşte cu bucurie a-ţi cânta ţie aceste cântări:
Bucură-te, strălucite arhiereule, că ai înverzit şi ai rodit stâlpul cel uscat al văduvei;
Bucură-te, strălucitule mucenice, că ai potolit şi ai smerit pe păgânul cel înfuriat al cetăţii;
Bucură-te, cel ce ai adus la credinţa cea adevărată pe văduva care trăia în desfrâu;

Bucură-te, cel ce ai adus la pocăinţa cea dorită pe păgâna care era în nebunie;
Bucură-te, că prin minunile tale ai deşteptat în ea cuvântul adevărului;
Bucură-te, că prin sfaturile tale ai câştigat şi asupra sa darul botezului;
Bucură-te, bunule Sfinte, care ai săvârşit în viaţa ta destule minuni;
Bucură-te, dreptule părinte, care ai mântuit mulţime de păgâni prin chinurile tale;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit a vedea cerurile deschise şi frumuseţea cea nemărginită a slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce ai primit glasul Domnului puterilor şi bucuria cea negrăită a cetelor cereşti;
Bucură-te, comoara cea nepreţuită cu care s-a încununat cinstitul tău cap, când s-a tăiat de păgâni;
Bucură-te, podoaba cea neaşteptată cu care s-a îmbrăcat măritul tău trup când s-a despărţit de tirani;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, întru tot lăudate Sfinte Haralambie, primeşte de la noi aceste cântări ce cu umilinţă le aducem înaintea ta şi ne izbăveşte pe noi din toate nevoile şi necazurile ca un bun şi de oameni iubitor. Căci deşi suntem nevrednici milostivirii tale pentru păcatele noastre cele multe şi grele, pe care le săvârşim în tot timpul vieţii noastre şi în tot ceasul, însă cunoscând bunătatea ta cea mare pe care o ai arătat asupra celor ce te cinstesc pe tine şi asupra celor ce se pocăiesc cu credinţă întru numele Domnului, năzuim cu fierbinţi lacrimi a mărturisi înaintea ta că am greşit. De aceea ne rugăm ţie ca să fii mijlocitorul nostru către prea puternicul Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor noastre, pentru mântuirea noastră de toate bolile şi de toate primejdiile şi pentru întărirea noastră în credinţa cea adevărată ca să nu mai greşim. Aşa, strălucite Sfinte, rugămu-te pe tine ca să ne aperi pe noi de toate răutăţile, după făgăduinţa ta, căci toţi te cinstim şi prăznuim numele tău, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icosul 1
A cinsti căruntele tale cele adânci şi sfinte, bine este, deoarece întru vechimea vârstei şi a sfinţeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor ce ai suferit de la păgâni. Tu ai înmulţit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor şi al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ţie dar se cuvine, după vrednicie, să-ţi cânte toţi ortodocşii creştini unele ca acestea:
Bucură-te, vrednicule şi bunule între arhierei Haralambie;
Bucură-te, cel ce ai sfinţit şi ai cinstit bătrâneţile;
Bucură-te, podoaba arhiereilor şi luminătorul cetăţii Magnesiei;
Bucură-te, învăţătorul cuvântului lui Dumnezeu spre calea mântuirii;

Bucură-te, povăţuitorul cel bun care ai arătat păgânilor calea mântuirii;
Bucură-te, strălucitorul cel drept care ai îndemnat la credinţă duhurile tiranilor;
Bucură-te, mucenice, cel ce ai adus la credinţa adevărată pe cei necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăinţă sufletească pe cei păcătoşi;
Bucură-te, următor al apostolilor şi al proorocilor celor luminaţi de Duhul Sfânt;
Bucură-te, purtătorule de chinuri Haralambie, care ai dat sfaturi bune prin cuvânt;
Bucură-te, că tu ai îndepărtat rătăcirile păgânilor;
Bucură-te, că tu ai luminat nedumerirea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 1

Alesule din ceata arhiereilor, mare mucenice Haralambie, dorind a-ţi aduce cântări de laudă simţindu-mă nevrednic şi cu împuţinarea graiului omenesc, tu care porţi nume întocmai cu darul dat de la Prea puternicul Dumnezeu, a fi luminător de bucurie, luminează-mi cugetul şi dă putere graiului meu ca întru bucurie să-ţi cânt ţie: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!***

Acatistul şi Viaţa Sfântului sfinţit mucenic Haralambie (10 februarie)

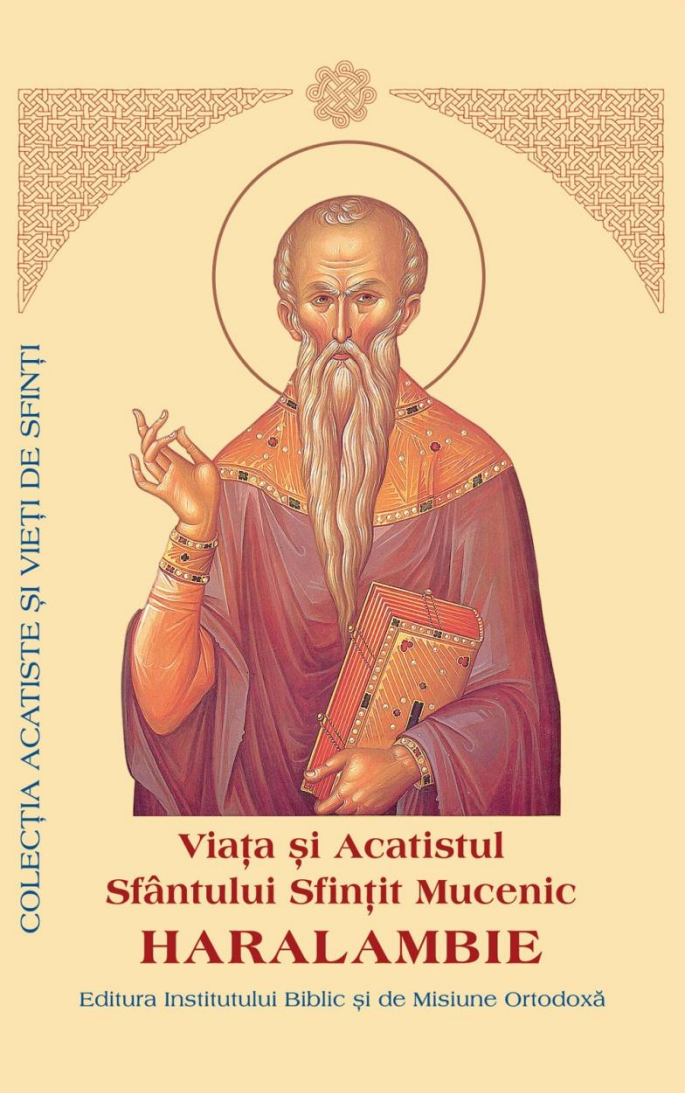

Acatistul Sfântului sfinţit mucenic Haralambie

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita bine-cuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugă-ciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

***Apoi:* Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Tropar, glasul al 4-lea: Arătatu-te-ai, înţelepte Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, şi ca un sfeşnic pururea luminos. Strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, şi ai risipit întunecimea idolilor. Pentru aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Nãscãtoarei-Învierii, același glas:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Apoi: *Doamne, miluieşte !* (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Alesule din ceata preoţilor, mare mucenice Haralambie, cel ce porţi nume întocmai cu darul primit de la Dumnezeu, de a fi luminător de bucurie, nouă, celor ce dorim aţi aduce cântări de laudă dar nevrednici suntem şi neputincioşi în cu-

vinte, luminează-ne cugetul şi dă-ne putere graiului ca să-ţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!***

Icosul 1

A cinsti căruntеţile tale cele adânci şi sfinte, bine este, deoarece întru vechimea vârstei şi a sfinţeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor de la păgâni. Tu ai înmulţit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor şi al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ţie, dar, se cuvine, după vrednicie, să-ţi cânte toţi ortodocşii creştini unele ca acestea:

Bucură-te, preot vrednic, strălucind cu blândeţile;
Bucură-te, cel ce ai sfinţit şi ai cinstit bătrâneţile;
Bucură-te, al cetăţii Magnezia luminător;
Bucură-te, spre calea mântuirii învăţător;
Bucură-te, cel ce la Hristos pe păgâni i-ai chemat;
Bucură-te, cel ce ai îndemnat la credinţă chiar pe împărat;
Bucură-te, cel ce ai adus la adevăr pe cei necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai călăuzit la pocăinţă pe cei păcătoşi;
Bucură-te, următor al prorocilor luminaţi de Duhul Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai dat sfaturi bune prin cuvânt;
Bucură-te, cel ce ai îndepărtat rătăcirile celor răi;
Bucură-te, cel ce ai luminat înţelegerea păstoriţilor tăi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 2

Văzând, Sfinte Haralambie, că tu ai primit cu bucurie de la Stăpânul Hristos dreapta credinţă şi o împarţi prin cuvânt celor ascultători, s-au îndemnat toţi cei binecredincioşii aţi aduce laudă de mulţumire şi a cânta lui Dumnezeu într-un glas: ***Aliluia!***

Icosul 2

Văzând popoarele că tu eşti luminat, prin puterea dumnezeiască, de lumina cunoaşterii adevărului, au cunoscut totodată că şi faptele tale sunt spre mântuirea semenilor; pentru că ai stat ca un adevărat ostaş mărturisitor al lui Hristos şi propovăduitor al învăţăturii Lui. De aceea, ca pe o piatră neclintită a credinţei văzându-te, cei binecredincioşii au venit aţi cânta:

Bucură-te, cel ce ai chemat la lumina credinţei pe păgâni;
Bucură-te, cel ce propovăduirea ai întărit-o prin minuni;
Bucură-te, cel ce te-ai lăsat întemniţat pentru dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai purtat în lume ca un adevărat credincios;
Bucură-te, moştenitor cu duhul al pământului făgăduinţei;
Bucură-te, propovăduitor luminat al credinţei;
Bucură-te, cel ce prin răbdare ai dobândit fericirea Raiului;
Bucură-te, cel ce prin smerenie ai stins văpaia iadului;

Bucură-te, diamant, neclintit de ameninţările tiranilor;
Bucură-te, cel ce ai dobândit pocăinţa oamenilor;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor păgânilor;
Bucură-te, cel ce prin minuni ai adus veselie creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 3

De cunoaşterea Sfintei Treimi sufletul tău fiind luminat, ca un adevărat viteaz al Mântuitorului Hristos ai stat, răspunzând închinătorului de idoli Luchian dregătorul, că tu asculţi numai de dreptele şi mântuitoarele porunci ale Împăratului Hristos şi nu cinsteşti idolii cei fără de suflet; pentru aceea, credincioşii cântau împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Nici o durere trupească nu ai simţit prin despuierea trupului tău, sfinte, dovedind că scăparea şi izbăvirea ta este venită prin puterea lui Hristos, Mântuitorul lumii, pentru că în numele Său ai suferit chinurile. Drept aceea, cu umilinţă aducem ţie aceste cântări:
Bucură-te, cel ce prin putere de sus nu ai simţit durerea trupească;
Bucură-te, cel ce ai biruit pe tiranii care au îndrăznit să te chinuiască;
Bucură-te, cel ce ai primit chinurile ca pe o desfătare;
Bucură-te, cel ce în vremea pătimirii înălţai lui Hristos cântare;
Bucură-te, părtaş al îngerilor;
Bucură-te, urmaş al apostolilor;
Bucură-te, stâlp tare, sprijinitor al credinţei;
Bucură-te, pom plin de roadele nevoinţei;
Bucură-te, cel ce ai înălţat fruntea credincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai luminat cugetul păcătoşilor;
Bucură-te, cel ce de molima ciumei pe toţi îi fereşti;
Bucură-te, cel ce vindecare celor bolnavi dăruieşti;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 4

Zicând ostaşii către dregător că tu ai dorit mai mult necinstea osândei în loc de cinste, iar cârligele cu care ei te chinuiau s-au tocit cu totul şi numai au zgâriat trupul tău fără al fi vătămat cu nimic, toţi s-au mirat de răbdarea chinuirii tale; iar cei credincioşi, slăvind pe Dumnezeu pentru binefacerile arătate ţie, Îi cântau: ***Aliluia!***

Icosul 4

Arătându-se mai mânios, unul dintre căpetenii şi văzând că nicidecum n-ai căpătat vreo vătămare trupească din osânda la care erai supus, a îndrăznit a smulge cârligele din mâna chinuitorilor şi pornindu-se a sfâşia trupul tău, îndată

a venit urgia dumnezeiască asupra lui, că i s-au tăiat de o sabie nevăzută mâinile. Atunci el, căzând la pământ, cerea zadarnic ajutor dregătorului, iar poporul, privind acestea, cu uimire grăia către tine:
Bucură-te, privirea cea de bucurie credincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai mustrat neomenia păcătoşilor;
Bucură-te, cel ce ai întors întru ruşine semeţia osânditorului;
Bucură-te, cel ce ai potolit gândul rău al prigonitorului;
Bucură-te, cel ce ai biruit pe cel nelegiuit;
Bucură-te, cel ce l-ai smerit pe cel nesocotit;
Bucură-te, vistierie a minunilor;
Bucură-te, primitor al pătimirilor;
Bucură-te, propovăduitor al Cuvântului;
Bucură-te, luminător al cugetului;
Bucură-te, părinte al celor ce se smeresc;
Bucură-te, mijlocitor al celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 5

Când dregătorul Luchian, din mânie şi răutate, a îndrăznit a scuipa faţa ta cea sfântă, îndată de pedeapsă a fost lovit, că i s-a întors gura spre ceafă, încât toată cetatea Magneziei s-a spăimântat de o minune ca aceasta, iar cei bine credincioşi, nădăjduind întoarcerea păgânilor prin aceste minuni, cântau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Prin rugăciunile tale către Dumnezeu, Sfinte Haralambie, ai dat tămăduire dregătorului Luchian şi căpeteniei Luciu, care ţi-au cerut iertare de greşelile lor, pocăindu-se. Atunci, văzând minunile vindecării lor, mulţi din popor au venit la credinţa cea adevărată şi au primit botezul în numele Sfintei Treimi, strigând: „Mare este Dumnezeul milelor şi al îndurărilor”; pentru aceasta şi noi cântăm ţie:
Bucură-te, cel ce ai adus la credinţă pe prigonitori;
Bucură-te, cel ce ai fost lor tămăduitor;
Bucură-te, apostol minunat, care ai făcut pe păgâni a se boteza;
Bucură-te, duhovnicesc părinte, care ai adus pe oameni a se lumina;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit pe bolnavi ai tămădui;
Bucură-te, cel ce te-ai silit pe păcătoşi ai milui;
Bucură-te, cel ce ai dat şchiopilor şi ologilor însănătoşire;
Bucură-te, cel ce ai vindecat pe cei cuprinşi de orbire;
Bucură-te, curăţitor al celor întinaţi de păcate;
Bucură-te, izgonitor al duhurilor necurate;
Bucură-te, cel ce, prin rugăciunile tale, morţi au înviat;
Bucură-te, cel ce, prin suferinţe, darul sfinţeniei ai câştigat;

Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 6

Mărturisind însuşi dregătorul despre minunile tale către împăratul Sever, acesta s-a mâniat foarte asupra idolilor lui, pentru că n-au putut sta împotriva acelor minuni; iar tu, ca un biruitor asupra lor, prin statornica ta credinţă, ai câştigat nemărginite daruri cereşti. Pentru aceea, sfinte, primeşte mulţumirea bine credincioşilor care cu bucurie cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Nouă şi înfricoşătoare minune ai săvârşit, sfinte, când ai fost iarăşi chinuit de tirani, după porunca lui Sever, pentru că, primind cu veselie piroanele bătute peste tot trupul tău şi fiind tras de barbă şi aşezat pe un cal ca să fii dus la Antiohia, la cincisprezece stadii în cale, prin gura calului glas mare s-a auzit, ca să te dezlege de legăturile cu care erai cuprins; pentru aceea tot poporul cântă ţie:

Bucură-te, cel ce o nouă răbdare de chinuri ai avut;
Bucură-te, cel ce o nouă minune ai făcut;
Bucură-te, părinte, cel pentru care gura necuvântătorului a vorbit;
Bucură-te, sfinte, cel ce, şezând pe cal, l-ai îmblânzit;
Bucură-te, cel ce pe toţi trimişii lui Sever i-ai uimit;
Bucură-te, cel ce pe slujitorii diavolului i-ai îngrozit;
Bucură-te, cel ce ai stins văpaia tiranilor;
Bucură-te, cel ce ai domolit furia ucigaşilor;
Bucură-te, cel în care dragostea de Dumnezeu s-a vădit;
Bucură-te, cel ce ca un trandafir cu bună mireasmă ai înflorit;
Bucură-te, cel ce ca om multă osândă ai pătimit;
Bucură-te, cel ce ca un viteaz toate chinurile le-ai biruit;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 7

Ostaşii lui Sever, văzând minunile tale cele mari, n-au îndrăznit să te mai chinuiască şi pe cale cu linişte te-au dus la Antiohia ca să împlinească porunca. Acolo Sever, cu diavolească pornire s-a înfuriat, iar asupra ta, dând poruncă să-ţi înfigă o ţepuşă arsă în piept. Dar multa lor osteneală cu nimic nu te-a vătămat, pentru că focul s-a stins şi slujitorii cei împărăteşti au ostenit. De aceea, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

În furia lui, pierzând Sever răbdarea, dacă a văzut el însuşi această minune, a încercat cu viclenie a te îmblânzi şi a te cerceta cu ce putere faci acestea. Iar el, luând de la tine răspuns, că în credinţa lui Hristos Dumnezeu nădăjduieşti, te-a ispitit a cere să înviezi morţii şi să izbăveşti pe cei stăpâniţi de diavoli. Atunci

tu, dreptule părinte, primind har şi putere de la Dumnezeu, ai arătat în faţa împăratului necredincios alte minuni, că şi pe mortul adus înaintea ta l-ai înviat, pe cel îndrăcit l-ai izbăvit şi diavolul a ieşit din om, strigând să nu-l chinuieşti fără de vreme. Pentru aceasta, tot poporul cu evlavie cânta ţie unele ca acestea:
Bucură-te, mare făcător de minuni;
Bucură-te, purtător al cereştilor cununi;
Bucură-te, cel ce l-ai vindecat pe cel demonizat;
Bucură-te, cel ce pe satana îndată l-ai alungat;
Bucură-te, cel mărturisit ca om dumnezeiesc;
Bucură-te, văditor al vicleşugului diavolesc;
Bucură-te, cel ce l-ai înduplecat pe împărat a zice: „Mare este Dumnezeul creştinilor”;
Bucură-te, cel ce i-ai făcut pe credincioşi a lăuda pe Domnul puterilor;
Bucură-te, cel ce întru Hristos toate le poţi;
Bucură-te, cel ce în iubirea ta îi cuprinzi pe toţi;
Bucură-te, cel ce mustri pe cei păcătoşi spre îndreptare;
Bucură-te, cel ce dai credincioşilor binefaceri cu îmbelşugare;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 8

A răsărit lumina cea adevărată a cunoştinţei sufleteşti din rodul ostenelilor tale, Sfinte Haralambie, care ai îndurat multe feluri de chinuri şi pe toate le-ai biruit prin credinţa ta cea puternică în Dumnezeu. Acea lumină îndată s-a răspândit peste închinătorii la idoli şi mulţi din aceştia crezând, în numele Sfintei Treimi s-au botezat. Pentru aceea, împreună cu tine cântau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Împăratul Sever, socotind mai apoi că tu cu farmece săvârşeşti acele minuni, ţi-a poruncit să jertfeşti idolilor lui, ca să scapi de grozavele chinuri; însă tu, ca un om dumnezeiesc, cunoscând rătăcirea sa, ai răspuns că pe cât trupul tău se zdrobeşte, pe atât se bucură întru tine duhul tău. Atunci Sever, mâniindu-se din nou, a poruncit să fii bătut cu pietre şi să-ţi fie arse barba şi obrazul cu făclii aprinse; dar, prin puterea lui Dumnezeu, focul s-a întors asupra slujitorilor împăratului.
Pentru aceasta noi, creştinii, minunându-ne, cântăm ţie:
Bucură-te, cel ce ai biruit a lui Sever rătăcire;
Bucură-te, cel ce i-ai răspuns lui cu milostivire;
Bucură-te, cel ce ai primit pedepse grele în loc de odihnă trupească;
Bucură-te, cel ce ai socotit bătăile drept bucurie sufletească;
Bucură-te, viteaz ostaş, care ai îndreptat focul asupra duşmanilor tăi;
Bucură-te, vrednic sutaş, care ai scăpat trupul tău de tiranii cei răi;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un stâlp neclintit Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un sfeşnic pururea luminos;
Bucură-te, mucenic strălucit care ai risipit întunecimea idolilor;

Bucură-te, cel ce ai potolit durerea din sufletele păcătoşilor;
Bucură-te, cel ce lui Hristos o nouă turmă aduni;
Bucură-te, comoara cea nepreţuită a cereştilor cununi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 9

Răbdând acele chinuri de la păgâni cu credinţă nezdruncinată, ai dobândit în ceruri şedere de-a dreapta lui Hristos, lauda apostolilor şi bucuria mucenicilor, căci te-ai învrednicit a fi cu ei părtaş dumnezeieştii cununi şi a fi rugător pentru creştini, cântând cu mulţumire lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Nelegiuitul Sever, înţelegând mai pe urmă că tăria şi minunile tale se împlinesc cu puterea lui Hristos, a îndrăznit dimpreună cu slujitorii săi a cârti şi a huli chiar împotriva lui Dumnezeu. Atunci, pentru o asemenea cutezare, a venit asupra lor arătare cerească, pentru că pământul s-a cutremurat şi fulgere şi trăznete au cuprins pe Sever şi pe Crisp, dregătorul său, ca să cunoască puterea lui Dumnezeu. Pentru aceasta noi te rugăm, sfinte, să fii apărătorul nostru de toate primejdiile ca să-ţi putem cânta unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai dobândit puterea minunilor de la Mântuitorul;
Bucură-te, cel ce ai avut mărirea faptelor tale de la Ziditorul;
Bucură-te, cel ce pentru Hristos te-ai jertfit, şi întru El te-ai sfinţit;
Bucură-te, cel ce întru Domnul te-ai întărit şi prin El ai biruit;
Bucură-te, cel pe care tiranii te-au cunoscut om dumnezeiesc;
Bucură-te, cel pe care duşmanii te-au cinstit apoi ca pe un părinte sufletesc;
Bucură-te, cel prin care ni s-a arătat izvorul bunătăţii;
Bucură-te, cel prin care s-a vestit împlinirea dreptăţii;
Bucură-te, cel pe care împăratul şi dregătorul său te-au rugat să-I scapi de pedeapsa trimisă lor;
Bucură-te, cel prin care aceia au lăudat credinţa creştinilor;
Bucură-te, cel ce ne împarţi daruri dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce ne dăruieşti şi cele de nevoie vieţuirii pământeşti;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 10

Fierbinţi au fost rugăciunile tale către Dumnezeu, sfinţite mucenice, pentru iertarea şi tămăduirea duşmanilor tăi, Sever împăratul şi Crisp, încât i-ai scăpat pe ei din osânda în care erau căzuţi şi le-ai dat sfătuire bună ca să nu mai greşească. Drept aceea, cunoscând şi noi păcătoşii binefacerile tale, venim către tine cu umilinţă, rugându-te să ne izbăveşti şi pe noi din toate nevoile şi necazurile, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Harul dumnezeiesc a fost asupra ta, părinte, învrednicindu-te a aduce la credinţa cea adevărată pe fiica împăratului Sever, numită Galiní, care s-a făcut mărturisitoare a bunătăţilor cereşti şi a îndemnat pe tatăl ei să se lepede de tirania păgânătăţii, ca să dobândească întru Hristos mila cea veşnică. Pentru aceasta, sfinte, primeşte de la noi aceste cântări:
Bucură-te, cel ce, rugându-te, ai scăpat de la pedeapsă pe vrăjmaşii tăi;
Bucură-te, cel ce cu milă i-ai izbăvit în pace pe cei aflaţi în nevoi;
Bucură-te, cel ce i-ai sfătuit pe ei să nu mai greşească;
Bucură-te, cel ce i-ai îndemnat pe ei să se pocăiască;
Bucură-te, cel ce ai adus la Hristos pe fiica împăratului Sever, numită Galiní;
Bucură-te, cel ce ai învăţat-o întru Domnul bine a vieţui;
Bucură-te, cel prin care Galiní şi-a îndemnat tatăl să se lepede de idolatrie;
Bucură-te, cel prin care împăratul a fost chemat să aleagă fericita veşnicie;
Bucură-te, luminător al celor întunecaţi;
Bucură-te, mângâietor al celor întristaţi;
Bucură-te, viţă care ai odrăslit pentru întărirea neamului creştinesc;
Bucură-te, roadă duhovnicească spre tămăduirea neamului omenesc;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 11

Văzând în vis fiica împăratului Sever că şedea ea într-o grădină prea frumoasă şi privea cum pe tatăl ei şi pe Crisp dregătorul i-a izgonit de acolo Păzitorul grădinii, deşteptându-se ea, a alergat cu grăbire la tine, Sfinte Haralambie, rugându-te să-i tâlcuieşti acel vis. Iar tu, îndată i-ai arătat că acea minunată grădină este Raiul drepţilor, şi păzitorul Raiului, care a aşezat întru lumină pe cei credincioşi şi i-a izgonit de acolo pe cei răi, este însuşi Hristos Domnul, căruia cântai: ***Aliluia!***

Icosul 11

Trecând treizeci de zile de la înfricoşătoarea pedeapsă primită de la Dumnezeu, împăratul s-a răzvrătit iarăşi împotriva lui Hristos, Dumnezeul pe care însuşi Îl mărturisise. Deci, chemându-te să jertfeşti idolilor, ai stat vitejeşte împotrivitor păgânătăţii sale. Atunci el, mâniindu-se din nou, ţi-a pus spre batjocură frâu şi zăbale şi te-a tras prin toată cetatea ca şi cum ai fi fost un necuvântător. Iar tu, sfinte, rugându-te, nevătămat ai fost păzit; pentru care noi aducem cu mulţumire laudă biruinţei tale, zicând:
Bucură-te, cel ce ai tâlcuit visul fetei de împărat;
Bucură-te, propovăduitor al Raiului celui minunat;
Bucură-te, viteaz biruitor al învăţăturilor păgâneşti;
Bucură-te, cel ce ai dat fiecăruia sfaturi duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce ai înduplecat pe Galiní a sfărâma idolii cei turnaţi;
Bucură-te, cel prin care slujitorii idoleşti au fost înlăturaţi;
Bucură-te, cel ce ai îndemnat-o pe Galiní a primi lumina botezului;

Bucură-te, cel prin care ea a îmbrăţişat Evanghelia Domnului;
Bucură-te, săvârşitor de fapte duhovniceşti;
Bucură-te, următor al vieţuirii îngereşti;
Bucură-te, privind roada bunătăţilor tale;
Bucură-te, văzând urmarea minunilor tale;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 12

Poruncind împăratul Sever să fii pus spre batjocură, ai fost legat de stâlpul cel uscat al casei unei văduve păgâne, unde ai arătat încă o minune, că stâlpul acela, înverzind, a înfrunzit şi a făcut atâtea ramuri încât a acoperit casa. Atunci văduva, cunoscând puterea lui Dumnezeu, a căzut la picioarele tale, pocăindu-se de păcatele ei; iar tu, părinte, i-ai spus să nu se teamă, ci să creadă în Mântuitorul Hristos. Încă mai mult, a doua zi, acel pom a înflorit şi a rodit, iar păgânii s-au înspăimântat, însă văduva, întărindu-se în credinţă, îndată s-a botezat în numele Sfintei Treimi, căreia cântai: ***Aliluia!***

Icosul 12

Când erai dus la locul de osândă, ca să ţi se taie capul, după porunca lui Sever, psalmul lui David cu bucurie l-ai cântat, sfinte, grăind: „Mila şi judecata Ta voi cânta Ţie, Doamne; cânta-voi şi voi înţelege, mergând pe cale fără prihană. Când vei veni la mine?”. Iar către sfârşit, ai zis: „Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta”. Atunci cerurile deschizându-se, ţi S-a arătat Hristos Dumnezeu cu mulţime de îngeri şi te-a chemat în locaşurile drepţilor ca pe un prieten iubit care ai fost chinuit în lume pentru dragostea Sa, dându-ţi şi darul de a tămădui pe cei cuprinşi de boli, iar mai ales de năpraznica molimă a ciumei. Pentru aceea, sfinte, primeşte de la noi cântările acestea:
Bucură-te, cel ce ai făcut să rodească stâlpul cel uscat;
Bucură-te, cel ce ai adus la credinţă pe văduva care trăia în păcat;
Bucură-te, propovăduitor al cuvântului adevărului;
Bucură-te, Evanghelie vie a Mântuitorului;
Bucură-te, cel prin care Dumnezeu a lucrat minuni;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăinţă pe păgâni;
Bucură-te, cel ce ai văzut cerurile deschise şi arătarea slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce ai auzit glasul Domnului înconjurat de cetele îngereşti;
Bucură-te, primitor al neveştejitei cununi de biruinţă;
Bucură-te, ostaş al lui Hristos, învingător prin credinţă;
Bucură-te, doctor fără de arginţi al neputinţelor trupului;
Bucură-te, rugător pentru noi spre mântuirea sufletului;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 13

O, întru tot lăudate, sfinţite mare mucenice Haralambie, primeşte de la noi aceste cântări de laudă şi cere de la Mântuitorul Hristos să ne dăruiască pocăinţă şi îndreptare vieţii, întărire în dreapta credinţă, apărare de boli şi de primejdii, râvnă pentru săvârşirea faptelor bune şi mântuire sufletelor noastre în ceasul Judecăţii, ca în veci, împreună cu tine să cântăm cu bucurie Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Acest Condac se zice de trei ori, apoi se zic Icosul 1 şi Condacul 1.

Icosul 1

A cinsti cărunteţile tale cele adânci şi sfinte, bine este, deoarece întru vechimea vârstei şi a sfinţeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor de la păgâni. Tu ai înmulţit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor şi al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ţie, dar, se cuvine, după vrednicie, să-ţi cânte toţi ortodocşii creştini unele ca acestea:
Bucură-te, preot vrednic, strălucind cu blândeţile;
Bucură-te, cel ce ai sfinţit şi ai cinstit bătrâneţile;
Bucură-te, al cetăţii Magnezia luminător;
Bucură-te, spre calea mântuirii învăţător;
Bucură-te, cel ce la Hristos pe păgâni i-ai chemat;
Bucură-te, cel ce ai îndemnat la credinţă chiar pe împărat;
Bucură-te, cel ce ai adus la adevăr pe cei necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai călăuzit la pocăinţă pe cei păcătoşi;
Bucură-te, următor al prorocilor luminaţi de Duhul Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai dat sfaturi bune prin cuvânt;
Bucură-te, cel ce ai îndepărtat rătăcirile celor răi;
Bucură-te, cel ce ai luminat înţelegerea păstoriţilor tăi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul 1

Alesule din ceata preoţilor, mare mucenice Haralambie, cel ce porţi nume întocmai cu darul primit de la Dumnezeu, de a fi luminător de bucurie, nouă, celor ce dorim aţi aduce cântări de laudă dar nevrednici suntem şi neputincioşi în cuvinte, luminează-ne cugetul şi dă-ne putere graiului ca să-ţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu - Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

[Dacă este preot, acesta rostește Ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!

***

Viaţa Sfântului sfinţit mucenic Haralambie

Sfântul mucenic Haralambie atrăit în vremea împărăţiei lui Septimiu Sever (193-211) şi s-a făcut vestit cu puterea credinţei sale şi cu râvna în propovăduirea lui Hristos. El era preot al creştinilor din Magnezia, în Asia Mică.

În acea vreme era mai mare al cetăţii păgânul dregător Luchian. Deci, acesta, nesuferind cuvintele şi râvna propovăduirii bătrânului preot Haralambie, care avea atunci vârsta de 113 ani, a poruncit ostaşilor să fie prins.

Fiind dus la judecată înaintea lui Luchian, sfântul a mărturisit fără frică pe Hristos; drept aceea, dregătorul a poruncit să fie dezbrăcat de hainele sale şi, după ce i-au jupuit tot trupul cu unghii de fier, i-au tăiat fâşii de piele de pe trup. Iar Sfântul Haralambie, grav rănit, a zis: „Mulţumesc vouă, fraţilor, că, strujind trupul meu cel vechi şi bătrân, m-aţi înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferinţelor pentru Hristos”.

Văzând cei de faţă răbdarea mucenicului în atâtea chinuri şi neîncetatele lui rugăciuni pentru toţi, mulţi dintre ei, bărbaţi şi femei, s-au lepădat de idoli şi au crezut în Hristos; iar dregătorul, cercetându-i şi chinuindu-I fără milă pe aceştia, a poruncit să li se taie capetele.

Apoi sfântul a fost legat şi dus la Antiohia, înaintea împăratului. Şi acolo, marele mucenic a îndurat felurite chinuri şi a făcut multe minuni. Atunci însăşi fata împăratului, Galini, auzind de tăria de suflet cu care Sfântul Haralambie a răbdat cele mai grele chinuri, a crezut în Hristos şi s-a botezat.

Deci, istovit de atâtea cumplite chinuri pe care a trebuit să le îndure, Sfântul Haralambie a fost osândit la moarte prin sabie. Dar mai înainte de a fi dus să i se taie capul, s-a mutat la Domnul, la 10 februarie în anul 202.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul Sfântului mucenic Haralambie

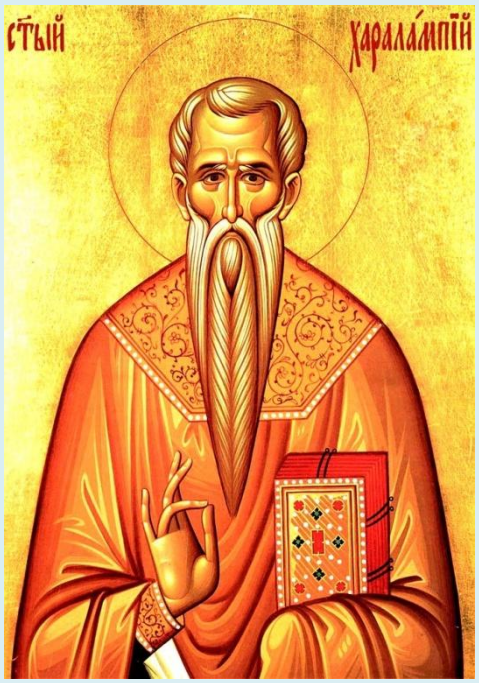

prăznuire la 10 februarie

La Sfânta Mânăstire Frăsinei are o părticică de oseminte - Sfinte moaște pe Sfânta Masă, la Sfânta Biserică de jos. Se câtește Acatistul și se face colivă de pomenire. Este considerat sfântul ce „tămăduiește toate bolile și în special cele cu duhuri rele și potolește patimile și vrăjmășiile”. Astfel, cei ce au trebuință în acest sens îi fac Acatistul mai des și cer atingerea de Sfintele moaște.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obișnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Ție, celui bătrân cu anii, dar cu dârzenia neîmpuținată, care și prin jertfa muceniciei ai strălucit, și noi cinstirea cuvenită îți aducem, cu laudele cele de mai jos:
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Icosul 1

Mare este taina părintească, de la care toate se nasc și în care toate se întorc, căreia totul i se închină și cu care toate se îmbrățișează, pe care ai avut-o, Sfinte ierarhe Haralambie.
Bucură-te, slujire până la bătrânețe;
Bucură-te, împlinire peste ani și vremi;
Bucură-te, vrednicule arhiereu Haralambie;
Bucură-te, podoaba chipului creștin;
Bucură-te, strălucirea de duh sfânt;
Bucură-te, lucrarea vieții întregi;

Bucură-te, câștigarea chipului de părinte;
Bucură-te, al apostolilor urmaș;
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos vestitor;
Bucură-te, nume de mare renume;
Bucură-te, părinte între Sfinții părinți;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Bine ai păstorit Biserica din cetatea Magneziei, și lumina lui Hristos ai aprins în inimile multor credincioși, care cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Deodată furtuna prigoanei păgâne s-a pornit fără milă, semănând moartea peste tot, dar tu, ca un bun păstor, ai fost primul ce ai ieșit în apărare.
Bucură-te, bunule păstor ce-și apără turma;
Bucură-te, păstorul ce-și pune sufletul pentru oi;
Bucură-te, următorul marelui păstor Hristos;
Bucură-te, că, asemenea Lui, jertfă te-ai adus;
Bucură-te, bătrân, dar viteaz neînfricat;
Bucură-te, că anii mulți biruința nu ți-au micșorat;
Bucură-te, înfocatul apărător al Bisericii;
Bucură-te, credință mai tare decât slăbiciunea firii;
Bucură-te, puternic mărturisitor;
Bucură-te, iubire de Dumnezeu neîmpuținată;
Bucură-te, chipul sfânt al bătrânului de mare cinste;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Ighemonul Luchian gândea că va batjocori bătrânețea ta, și va aduce în derâdere pe toți creștinii, dar cu uimire s-a lovit de o dârzenie de piatră, a cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Tu, slabule bătrân, i-ai apărut mai mare ca un munte, ce l-a înfricoșat, de nu mai știa cu ce să te muncească.
Bucură-te, bătrânețe sfințită;
Bucură-te, bătrânețe tot așa de dârză ca la tinerețe;
Bucură-te, tăria pietrei Hristos;
Bucură-te, temelia de stâncă a Bisericii creștine;
Bucură-te, că chinurile mucenicești și mai tare te-au făcut;
Bucură-te, cel căruia și Cerul ți s-a deschis;
Bucură-te, cel care viața veșnică ai dobândit;
Bucură-te, că moartea spre viață ai prefăcut-o;

Bucură-te, suferință a focului nemuririi;
Bucură-te, jertfa Iubirii neclintite;
Bucură-te, arhiereu și mucenic;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Zeii se dovedeau înșelători, idolii de asemenea, mincinoși, și așa păgânii prigonitori se temeau de tine și de credincioșii tăi ce cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Nici o îngrozire, nici o muncire nu te-au clintit din tăria credinței, și așa tu, bătrânule iubitor de Dumnezeu, te-ai arătat chipul sfințeniei depline.
Bucură-te, chipul de părinte întreg;
Bucură-te, bătrânețe înțelepciunea toată;
Bucură-te, bătrânețe, tăria peste fire;
Bucură-te, bătrânețe, chipul tainei de sus;
Bucură-te, bătrânețe, cinstirea ultimă;
Bucură-te, bătrânețe, chipul închinării;
Bucură-te, bătrânețe, chipul rodirii;
Bucură-te, bătrânețe, chipul împlinirii;
Bucură-te, bătrânețe, chipul odihnei;
Bucură-te, bătrânețe, chipul încununării;
Bucură-te, bătrânețe, chipul cel mai sfânt de pe pământ;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Iubirea lui Hristos s-a arătat în tine și prin multe minuni, că nevătămat ai rămas în toate muncile păgâne, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cârligele ascuțite în trupul tău slab se înfigeau, dar bărbăția ta și mai mare se arăta, încât mulți cu uimire la credința creștină au trecut.
Bucură-te, cel cu puterea dumnezeiască întărit;
Bucură-te, că prin Hristos toate le-ai suferit;
Bucură-te, că ai rămas neabătut;
Bucură-te, că ai biruit toată înfricoșarea;
Bucură-te, că și Îngerii se mirau;
Bucură-te, că și păgânii în taină te cinsteau;
Bucură-te, că pe mulți creștini i-ai dobândit;
Bucură-te, că pe mulți ai luminat;
Bucură-te, că mulți asemenea te-au urmat;
Bucură-te, părinte născător de fii duhovnicești;
Bucură-te, părinte, chipul de adânc al lumii;

Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Boala ciumei peste tot se răspândea, dar tu, ca un părinte, cu rugăciunea către Domnul Hristos ai oprit-o, ca un iubitor de oameni, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Și păgânii sub ocrotirea ta alergau, nădăjduind și ei în tăria credinței creștine, mai mare decât a zeilor și idolilor lor.
Bucură-te, biruitorul tiraniei păgâne;
Bucură-te, și biruitorul bolilor de moarte;
Bucură-te, milostive, pentru toată lumea;
Bucură-te, părinte al tuturor, fără deosebire;
Bucură-te, ajutătorul în toate nevoile;
Bucură-te, de toate rănile tămăduitorule;
Bucură-te, părinte, iubire fără margini;
Bucură-te, brațele primitoare;
Bucură-te, brațele părintești mereu chemătoare;
Bucură-te, dragoste ce trece peste toate;
Bucură-te, dăruire care toate le iartă;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Celui ce te-a scuipat în față i s-a întors gura la spate și îngrozit te ruga să-l izbăvești, iar tu cu milostivire l-ai tămăduit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Mulți s-au botezat, de se temeau păgânii că le vor pieri idolii, nemaiștiind cum să te oprească de la credința ta.
Bucură-te, minunea credinței creștine;
Bucură-te, strălucirea arhierească și mucenicească;
Bucură-te, îmblânzirea și a celor răi;
Bucură-te, smerirea și a celor ucigași;
Bucură-te, vădirea vicleniilor diavolești;
Bucură-te, alungarea duhurilor rele;
Bucură-te, descoperirea celor ascunse și vătămătoare;
Bucură-te, mustrătorul celor nesimțitori;
Bucură-te, că ierți pe cei ce cer iertare;
Bucură-te, că îndemni la pocăința cea bună;
Bucură-te, părinte, iubirea peste toate;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Pe cel mort l-ai înviat și ai scos pe diavolul din cel posedat, și așa toți s-au încredințat că adevărată este propovăduirea creștină, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Erau întunecați slujitorii idolești și împietriți cu inima, și așa cu multă răutate te-au muncit, dar lumina lui Hristos din tine i-a biruit.
Bucură-te, făclia luminii lui Hristos;
Bucură-te, că ai zguduit păgânătatea;
Bucură-te, că ai clătinat iadul cel vechi;
Bucură-te, că ai risipit negura păgână;
Bucură-te, că ai înseninat Cerul;
Bucură-te, că Pământul l-ai curățit;
Bucură-te, că blestemul păcatului l-ai șters;
Bucură-te, că prin sângele mucenicesc l-ai spălat;
Bucură-te, că Raiul l-ai rezidit;
Bucură-te, că Împărăţia lui Dumnezeu te-ai făcut;
Bucură-te, că adevărata credință ai adeverit;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Te-au ars cu făclii, barba cea albă ți-au smuls, fără chip te-au lăsat, dar, o, minune, chipul tău și mai înfrumusețat se arăta tuturor celor ce cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

N-au putut păgânii să zdrobească trupul tău cel bătrân, că ai rămas ca aurul prin foc încercat.
Bucură-te, făptuitorul vitejiei creștine;
Bucură-te, chipul înalt al Crucii lui Hristos;
Bucură-te, jertfă bineplăcută;
Bucură-te, jertfă ce a învins moartea;
Bucură-te, Învierea cea pentru veșnicie;
Bucură-te, crucea cea veselitoare;
Bucură-te, crucea ce a învins suferința;
Bucură-te, că ai rămas pentru toți „marele bătrân”;
Bucură-te, că și pentru noi ești „înțelepciunea cea mare”;
Bucură-te, și pentru noi tăria de scăpare;
Bucură-te, părinte la care mereu putem alerga;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Pe Galini, fiica împăratului Sever ai câștigat-o la credința creștină, ca pe o mielușea trimisă la păstorul Hristos, spre marea cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Așa, părinte Sfinte Haralambie, cu multe daruri și tu la Cer te-ai ridicat și la picioarele lui Hristos le-ai pus, ca un vrednic lucrător de cele sfinte.

Bucură-te, pomul bine crescut al pământului;
Bucură-te, că ai rodit din plin;
Bucură-te, că din acestea și noi ne hrănim;
Bucură-te, că mereu din ele alte roade se fac;
Bucură-te, că ogorul tău mereu rodește;
Bucură-te, că ai umplut pământul cu sfințenia ta;
Bucură-te, nume de mare cinstire;
Bucură-te, nume înfricoșat demonilor;
Bucură-te, nume plăcut credincioșilor;
Bucură-te, sfântul ajutorului grabnic;
Bucură-te, părintele care mereu ne deschizi brațele iubitoare;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Părintele nostru cel bun, cu îndrăznire la tine venim, ca la un părinte ce toate le are și toate le dăruiește, și pe toate le poate, și cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Chip de icoană ne ești, Sfinte Haralambie, că unde este zugrăvirea ta este și binecuvântarea credinței tale de mare tărie, prin care și noi scăpăm de mulțimea răutăților.

Bucură-te, cel de trei ori părinte;
Bucură-te, părinte pentru toți oamenii;
Bucură-te, părinte duhovnicesc;
Bucură-te, părintele - bătrânul cel mare;
Bucură-te, cinstirea cea întreagă;
Bucură-te, taina binecuvântării;
Bucură-te, taina nașterii de fii duhovnicești;
Bucură-te, taina bunătății fără oprire;
Bucură-te, unirea Cerului cu Pământul;
Bucură-te, unirea făpturii cu Făcătorul;
Bucură-te, sfințenia chipului lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Comoară de mare preț ne sunt și sfintele tale moaște, iar numele tău ne-a rămas mărgăritarul prin care strălucește lumina lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Ca și odinioară, cu multele tale minuni și pe noi ne sprijină, Sfinte părinte Haralambie, că și noi cu multe răutăți păgânești ne luptăm și adesea deznădăjduim.
Bucură-te, grabnicul nostru ajutător;
Bucură-te, brațe părintești mereu primitoare;
Bucură-te, bunătate de toate iertătoare;
Bucură-te, al bolilor noastre tămăduitor;
Bucură-te, alungarea duhurilor rele;
Bucură-te, potolirea patimilor trupești;
Bucură-te, încetarea asupririlor;
Bucură-te, iubire și milă;
Bucură-te, omul lui Dumnezeu;
Bucură-te, dragoste de cer;
Bucură-te, dăruire dumnezeiască;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Părinte Haralambie, bătrânul cel sfințit al lui Hristos, arhiereu și mare mucenic al Bisericii, și noi te rugăm să nu te scârbești de neputințele noastre, și ne fii grabnicul ajutător în toate nevoile, ca să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Mare este taina părintească, de la care toate se nasc și în care toate se întorc, căreia totul i se închină și cu care toate se îmbrățișează, pe care ai avut-o, Sfinte ierarhe Haralambie.
Bucură-te, slujire până la bătrânețe;
Bucură-te, împlinire peste ani și vremi;
Bucură-te, vrednicule arhiereu Haralambie;
Bucură-te, podoaba chipului creștin;
Bucură-te, strălucirea de duh sfânt;
Bucură-te, lucrarea vieții întregi;
Bucură-te, câștigarea chipului de părinte;
Bucură-te, al apostolilor urmaș;
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos vestitor;
Bucură-te, nume de mare renume;
Bucură-te, părinte între Sfinții părinți;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul 1
Ție, celui bătrân cu anii, dar cu dârzenia neîmputinată, care și prin jertfa mucenicie ai strălucit, și noi cinstirea cuvenită îți aducem, cu laudele cele de mai jos:
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Paraclisul Sfântului sfinţit mucenic Haralambie

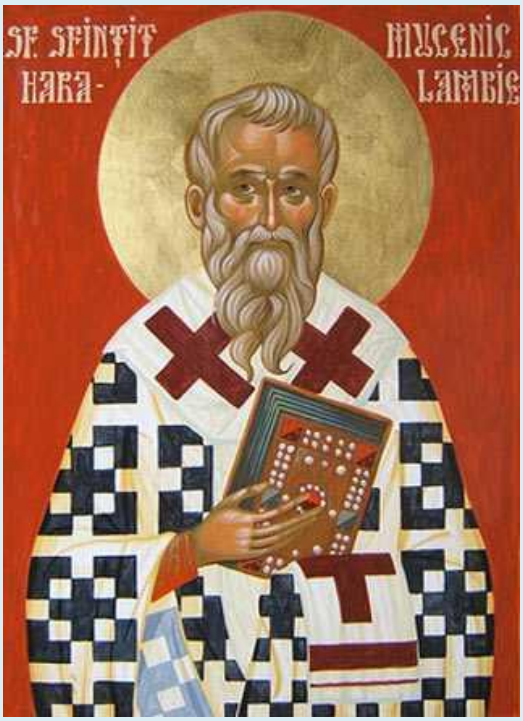

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.

11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Arătatu-te-ai, fericite Haralambie, ca un stâlp nemişcat Bisericii lui Hristos şi sfeşnic lumii pururea luminos, strălucit-ai în lume prin mucenicie, înţelepte şi ai ridicat întunecarea idolilor, drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuim noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului sfinţit mucenic Haralambie

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Povara multor fărădelegi purtând, nu aflu odihnă pe calea mântuirii, însă pe cărările laudelor dumnezeieşti îndreptează-mă Sfinte Haralambie, ca unul ce te-ai arătat rază mărturisitoare a Soarelui dreptăţii, luminând pe cei dintru întunericul neştiinţei.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înaintea tiranilor fiind adus, ai stat cu îndrăzneală mărturisind pe Hristos, cel ce a ruşinat puterea potrivnicului şi ne revarsă nouă prin tine daruri de tămăduiri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pielea trupului jupuindu-ţi-se, îngerii îmbrăcau sufletul tău în veşmânt şi mai luminat, iar noi cei lipsiţi de haina faptelor bune, fiind goi şi flămânzi de mântuire, alergăm către tine cu nădejde, ca să ne dăruieşti acoperământul gândurilor smerite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Vieţii, ca dintr-o cămară prea sfinţită din tine a ieşit Stăpânul a toată suflarea, pe care roagă-L să învieze sufletul meu cel omorât cu păcatele.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cârlige de fier carnea ta a fost ruptă pentru Cel ce răni şi lovituri a răbdat de la mâinile celor pe care cu mâna Sa i-a zidit, iar acum ridicând tu mâinile la rugăciune, doboară cârligele multor ispite ale celui meşteşugăreţ întru răutate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doi soldaţi, văzând răbdarea ta cea multă în chinuri, au mărturisit pe Hristos, iar noi mărtuisindu-te mare făcător de minuni, cerem acoperământul rugăciunilor tale arhiereşti şi binecuvântare pe căile păcii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Alte trei femei au slăvit pe Hristos, văzându-te pe tine, Sfinte, icoană a răbdării Stăpânului şi cununa muceniciei au luat, rugându-se acum împreună cu tine pentru întărirea noastră în răbdare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa pocăinţei deschide-mi mie, celui ce am alunecat în păcate multe şi cu gânduri smerite luminează-mi mintea cea greu întunecată de patimi.

Apoi aceste **stihiri**:

Mânia lui Lucian ai smerit, căci mâinile sale tăindu-i-se nevăzut de îngeri, au rămas atârnate de trupul tău. Noi, căutând prin gânduri smerite, a ne apropia de uşa milostivirii tale Sfinte, ieşi în întâmpinarea noastră şi izgoneşte pe vrăjmaşii nevăzuţi, care pururea ne necăjesc, întinzându-ne cursele morţii sufleteşti.

Maica Adevărului, ca o carte ai purtat pe Cuvântul cel nescris de mână omenească, iar acum scrie în cartea vieţii noastre cuvânt de iertare, ca să luăm de la Mântuitorul mare milă.

Sedealna: Faţa ta cea prea luminată defăimându-o Lucian prin scuipare, mânia dumnezeiească l-a ajuns, căci capul i s-a întors la ceafă, dar venind întru umilinţă, din dragostea ta cea nebiruită l-ai vindecat. Şi pe noi, cei ce ne mărturisim greşelile înaintea ta, ne întoarce de pe căile rătăcirii, ca să slujim Domnului cu credinţă.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne !

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La pocăinţă l-ai adus pe Lucian şi prin botez l-ai logodit pe El, Mirelui Ceresc, iar acum sufletele noastre întunecate de păcat le înfăţişează lui Hristos spre îndreptare, ca să ne izbăvim de osânda cea veşnică.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe morţi ai înviat cu puterea Mântuitorului, iar acum sufletul meu omorât de săgeata păcatului îl înviază cu puterea rugăciunii tale şi îl ridică la lucrarea faptelor bune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cel orb ai vindecat numai cu a ta luminată rugăciune, iar acum cu razele acesteia luminează şi ochii sufletului meu celui de mult timp adormit în păcate cumplite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Vieţii, întoarce-mă de pe căile morţii întru care am ajuns prin păcat şi ca pe fiul cel rătăcitor mă ridică din porţile întristării, ducându-mă în cămara milostivirii Tatălui Ceresc.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ostaşii cetei fără de omenie trimişi de Sever foarte te-au chinuit, dar ţie ţi-a sporit plata de la Hristos pentru răbdare, întru care mă întăreşte şi pe mine, cel greu muncit de patimile cele cumplite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Piron de fier au înfipt asupritorii în trupul tău pentru Cel pironit pe Cruce, dar ai pironit pe vrăjmaşul nevăzut cu răbdarea ta, iar acum întăreşti pe toţi cei răstigniţi pe crucea răbdării necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Faţa ta ce strălucea ca soarele, fiind luminată de Însuşi Soarele dreptăţii cu lumină taborică a fost arsă de nelegiuiţi, dar focul mâniei dumnezeieşti i-a ajuns pe ei, de care păzeşte-ne pe noi, cei greşiţi, punându-ne înaintea chipuri de pocăinţă şi dobândind pentru noi iertare de la Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Întinde-mi mână de ajutor şi mă scoate din marea nelegiuirilor mele, ca întru corabia rugăciunii să călătoresc spre limanurile cele line ale mântuirii.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea rugăciunii tale ai scos pe demon din cel îndrăcit, iar acum pe cei tulburaţi de duhurile necurate, îi scoţi din mâna celui viclean, arătându-i îndreptaţi înaintea lui Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum ai înviat pe un tânăr, plecându-te poruncii împăratului pământesc şi făcând rugăciune la Împăratul cel Ceresc, roagă-te Stăpânului tuturor să ridice sufletele noastre din moartea cea pricinuită de multele păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiica împăratului cu inimă curată a primit cunoştinţa adevărului, fiind dezlegată din legătura înşelăciunii pentru aceasta, pe idoli a sfărâmat, iar acum se roagă să se sfarme cursele vrăjmaşilor nevăzuţi pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Eva căzând în groapa neascultării în adâncul iadului a ajuns, iar noi având-Te pe Tine ridicare, ne izbăvim din adâncul păcatelor noastre.

Apoi aceste **stihiri**:

Flăcările ai întors împotriva celor ce te necăjeau, iar acum cu flăcările rugăciunii tale arde materia gândurilor mele celor rele şi mă luminează spre alergarea cu credinţă pe calea înţelepciunii.

Preacurată, care, prin cuvânt negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condac: Ca o comoară de mult preţ Biserica a câştigat capul tău, sfinţite mucenice, pătimitorule şi purtătorule de biruinţă, Haralambie, drept aceea se şi bucură, mărind pe Ziditorul.

Prochimen, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i desopere. Luaţi jugul

Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima, şi veţi găsi odihna sufletelor voastre căci jugul Meu e bun şi povara Mea e uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile prea cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Pe cei ce huleau pe Stăpânul lumii fulgerele mâniei dumnezeieşti i-au ajuns, dar prin rugăciunea ta ai coborât iarăşi pacea, pe care roagă-te să o dobândească cei ce te cinstesc pe tine.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale sfinţilor şi dreptţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămune, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]*

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împăratul cel cu totul întunecat la minte iarăşi a dat după o vreme ordin să fi chinuit, dar tu ai slăvit pe Hristos în inima ta, uitându-te mai înainte la cununa răsplătirii pentru pătimire.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sabie capul ţi s-a tăiat pentru Cel ce capetele vrăjmaşilor nevăzuţi a zdrobit cu puterea smereniei Sale, iar acum roagă-te să fim noi izbăviţi din cursele celor cu minte întunecată de răutate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cerurile s-au deschis şi Mântuitorul cu cetele de îngeri ţi s-au arătat cu rugăciunea ta ca şi cu o cheie deschide cerul inimii noastre, ca să vedem strălucind pe Soarele dreptăţii, Cel ce cu razele milostivirii Sale ne povăţuieşte pe toţi în pământul pocăinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Alungă pe cei ce tulbură pacea sufletului meu, ca Una ce ai orbit ochii duhurilor răutăţii şi ai primit glasuri îngereşti de laudă spre slava lui Dumnezeu.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii !

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai înainte de moartea ta cea mucenicească te-ai rugat pentru cei ce te vor cinsti pe tine, iar noi alergând la acoperământul rugăciunii tale, cerem să ne scoţi din viforul ispitelor, aşezându-ne la limanul păcii lui Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce stai întru slavă înaintea Împăratului tuturor şi aduci jertfe de rugăciuni pentru cei ce te cinstesc pe tine, nu ne uita nici pe noi, cei ţinuţi în legăturile multor neputinţe, strălucindu-ne lumina înţelepciunii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Numele lui Hristos s-a prea slăvit întru tine, căci cu smerenie ai răbdat chinurile şi înălţimea iubirii de vrăjmaşi lumii ai arătat şi pe mine, cel ce m-am făcut vrăjmaş Domnului prin călcarea poruncilor Lui, mă aşează la masa împăcării.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ploaia milostivirii Tale să ude şi pământul cel secetos al inimii mele, ca să mă îndrevnicesc a culege roadele gândurilor dumnezeieşti, Stăpâna mea.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu blândeţe te pleci spre rugăciunile celor greşiţi şi pocăinţă tuturor soleşti, iar acum nu înceta a mijloci pentru noi întoarcere în cămara Cuvântului, dintru care am plecat ascultând sfatul chemării celui viclean.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un arhiereu eşti slăvit neîncetat de glasurile îngereşti şi ca un mucenic şi mai mult străluceşti întru slavă, picurând tuturor raze de mângâiere sufletească spre întărire pe cărarea mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vindecă patimile inimii mele celei trufaşe şi din vasul rugăciunii tale mă adapă, pe mine, cel însetat în călătoria prin deşertul acestei lumi pline de ispite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu adierile rugăciunii Tale, îndreptează corabia minţii mele către limanurile cele mai bune ale pocăinţei, ca să nu pier eu neîndreptat întru adâncurile fărădelegilor mele, prea curată Fecioară.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, podobie: " Ceea ce eşti mai cinstită".

Bucură-te, lauda cea prea înaltă a purtătorilor de chinuri ierarhi, oglinda mucenicilor şi vasul cel prea luminat întru care s-a odihnit darul lui Hristos, nu înceta a te ruga pentru mântuirea celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă.

Pentru dragostea lui Hristos ai răbdat năvala chinurilor de multe feluri şi pe mulţi ai adus la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, pe care roagă-L să ne scoată din adâncul înşelăciunii cu ancora rugăciunii tale.

Capul tău cel minunat, împodobit de îngeri cu diademă cerească, l-ai dăruit Bisericii ca pe o comoară izvorâtoare de bogăţiile minunilor, de care nu mă lipsi nici pe mine, cel ce am sărăcit cumplit duhovniceşte prin alergarea pe căile păcatelor.

Cu cântări dumnezeieşti să împodobim praznicul mucenicului prea luminat al lui Hristos, căci acesta mânia prigonitorilor a înfruntat şi a rămas neclintit pe piatra credinţei, defăimând pe idolii cei mincinoşi.

Şi acum Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, întinde mână de ajutor celor din primejdii şi ridicând mâinile tale la rugăciune opreşte viforul patimilor, ca de acum înainte cu înţelepciune să petrecem cealaltă vreme a vieţii noastre şi să luăm cununa mântuirii.

Luminează sufletul meu cel întunecat de păcat, ca unul ce ai fost numit cu nume prea strălucit şi ai mărturisit pe Soarele dreptăţii ca izvor al luminării tuturor.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfântul sfinţit mucenic Haralambie şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngro-zesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

De asuprirea bolilor şi de îndrăzneala cea trufaşă a vrăjmaşilor mei mă păzeşte fericite mucenice Haralambie, îndreptând paşii gândului meu pe căile bine-cuvântate ale Luminii.

Apoi cântăm această **stihiră** glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai po-gorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei sfântului: Stând cu îndrăzneală înaintea Celui ce cercetează adâncurile inimilor cu privirea Sa dumnezeiască şi prea luminată, roagă-te să-mi trimită mie raza darului Său cu care să risipesc tot întunericul cugetelor răutăţii.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa:
https://www.crestinortodox.ro/comunitate/group_discussion_view.php?group_id=857&grouptopic_id=7107

Paraclisul Sfântului Haralambie (10 februarie)

Care este foarte folositor şi apărător de înfricoşata boala ciumei; încă şi de alte boale este apărător, la cei ce cu credinţă şi cu fierbinte dragoste îl vor citi, şi-l vor asculta.

Preotul face începutul: Blagoslovit este Dumnezeul nostru...

Iar de nu este preot, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri...

Slavă Ţie Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Arătatu-te-ai, fericite Haralambie, ca un stâlp neclătit Bisericii lui Hristos şi sfeşnic lumii pururea luminos, strălucit-ai în lume prin mucenicie înţelepte şi ai risipit întunecarea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuim noi. (de 2 ori.)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Bogorodişna:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu celor de pe pământ s-au arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-Se, şi Crucea de bună voie pentru noi luând, prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului Haralambie

Cântarea 1

Irmos: Simţitorul Faraon cu toată oastea lui a fost înecat, iar Israel prin mijlocul Mării trecând striga: Domnului să-I cântăm, că cu slavă S-au proslăvit.

***Stih:** Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Dănţuind cu bucurie prin Lăcaşurile cereşti cele înţelegătoare, şi luminându-te cu Lumină neînserată, izbăveşte-mă de patimi cu rugăciunile tale înţelepte, ca să te laud pe tine.

***Stih:** Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, străluceşte daruri ca de soare, şi luminează pe cei ce cu credinţă te cinstesc întru dânsa pe tine, cela ce eşti asemenea cu numele bucuriei celei prea luminate cu adevărat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Capul cel prea cinstit şi luptele Doamne, ale robului Tău Haralambie a le slăvi poftind, Lumină dumnezeiască cer de sus, celor ce vor acestea a le cânta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe Maria cea curată şi de Dumnezeu Născătoarea, să o lăudăm: muntele cel sfânt, năstrapa cea de aur, ce a ţinut înlăuntru Mana cea dumnezeiască din fire, ce hrăneşte pe credincioşi cu Darul.

Cântarea 3

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor Tăi Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

***Stih:** Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Pe ai tăi cântăreţi, de Dumnezeu purtătorule, cu credinţă adunându-se în Sfânta Biserică, să se închine dumnezeiescului şi sfinţitului tău cap, păzeşte-i de ispitele vrăjmaşului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel tânăr mort fiind, înviindu-1 te-ai arătat izgonitor dracilor, mulţimea oamenilor ai spăimântat, şi la Hristos i-ai adus prin sângele muceniciei, răpindu-i din mâinile balaurului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veniţi a creştinilor mulţime, pe mucenicul Domnului cu credinţă să-l lăudăm, şi să încunună prea cinstit capul lui cu cântări duhovniceşti, ca să aflăm dezlegare greşalelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, cel ce în toată lumea este neîncăput, întru al tău pântece L-ai încăput, şi în braţele tale Maică Fecioară curată L-ai purtat, ceea ce eşti scăparea creştinilor.

Catavasia: Mântuieşte din nevoi pe robii tăi Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, şi sfinte mare mucenice Haralambie, că noi după Dumnezeu toţi la voi năzuim, ca către cei ce sunteţi calzi folositori, şi grabnici ajutători.

Caută cu milostivire cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu, şi vindecă durerea sufletului meu.

Doamne miluieşte-ne (de 12 ori)

Sedealna, glasul 3:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

De curăţenia vieţii tale slăvite Haralambie, şi de lumina muceniciei tale, spăimân- tându-se Elada, strigă ţie veselindu-se: astăzi cinstim al tău prea cinstit cap, sfărâmă mândriile vrăjmaşului, sfinte şi ne mântuieşte pe noi de primejdiile boalei ciumei, cei ce te cinstim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Bogorodişna:

Pe tine cea neispitită de nuntă de Dumnezeu Născătoare, care ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput, şi ai hrănit cu lapte pe Hrănitorul tuturor; însă numai tu singură ai putut să mântuieşti din blestem neamul omenesc. Pentru aceasta lăudându-te strigăm: bucură-te cea plină de Dar.

Cântarea 4

Irmos: Hristos este puterea mea Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască dulceaţă te cântă, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frumos te-ai făcut ungându-te cu sângele muceniciei celei sfinte, şi cu frumuseţe pe aceasta ai luminat Haralambie, frumuseţea şi întărirea mucenicilor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Idolii dracilor ai zdrobit cu vitejia ta, purtătorule de biruinţă, arătându-te lăcaş Duhului Sfânt, şi icoană, şi pildă suferirii celei adevărate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-te de lumina lui Dumnezeu mucenice slăvite, înaintea celor nelegiuitori judecători ai stătut nesfiit şi pe Hristos cu slobozenie L-ai pro-povăduit Dumnezeu desăvârşit, în firea oamenilor îmbrăcându-se.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe cea curată Maria Născătoarea de Dumnezeu să o slăvim, care a născut pe Soarele dreptăţii, uşa cea cerească, care duce pe cei ce o slăvesc, la împărăţia lui Dumnezeu.

Cântarea 5

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta Bunule, sufletelor celor ce aleargă la tine cu credinţă, mă rog luminează-le, ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, cel ce chemi din negura greşalelor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spăimântatu-s-au toţi de dumnezeiasca ta slavă, că capul tău cel prea cinstit, boalele izgoneşte, goneşte dracii, şi tuturor credincioşilor ce aleargă la tine mântuire dăruieşte, şi izbăvire de răutăţi.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mare şi cu multă bogăţie comoară adevărată, s-a arătat cinstitul tău cap, biruitorule Haralambie, tămăduind multe feluri de boale, şi boala ciumei cu puterea Duhului Sfânt.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spăimântatu-s-au dracii, şi elinii, şi păgânii văzând mâinile tăiate şi sângerate spânzurând de trupul tău, ale domnului celui foarte îndrăzneţ spre sudălmi: iar tu ca un următor lui Hristos pe acesta iarăşi l-ai însănătoşit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu Maică a lui Dumnezeu prea bună, sufletul meu cel întunecat de pofte, mă rog luminează-l, şi la calea mântuirii povăţuieşte-l, ceea ce numai tu ai născut Calea mântuirii, pe Hristos Mântuitorul lumii.

Cântarea 6

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa cea nemuritoare poftind Haralambie, ai omorât pornirile trupului cele pătimitoare, şi cu rugăciunea, morţii ai înviat, slăvind pe Cel ce te-a slăvit întru toate.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această dumnezeiască şi prea cinstită sărbătoare săvârşindu-o a prea fericitului, veniţi să sărutăm prea cinstitul capul lui, şi să luăm mântuire de cele rele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Foarte mare dar ai luat de la Dumnezeu biruitorule viteazule, mucenice Haralambie, că capul tău Domnul izvor de tămăduiri adevărat a făcut.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe mine cel ce mă clătesc de împotrivnicele insuflări ale patimilor, întăreşte-mă Maica lui Dumnezeu, că ai născut Izvorul nepătimirii, că la tine am scăparea cea mare a oamenilor.

Catavasia: Mântuieşte din nevoi pe robii tăi Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, şi sfinte mare mucenice Haralambie, că noi după Dumnezeu toţi la voi năzuim, ca către cei ce sunteţi calzi folositori, şi grabnici ajutători.

Caută cu milostivire cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu, şi vindecă durerea sufletului meu.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Comoară nepreţuită a câştigat Biserica prea cinstitul tău cap, dumnezeiescule mucenice, purtătorule de biruinţă Haralambie; pentru aceea se şi veseleşte slăvind pe Ziditorul.

Icos: Pe cel tare în arme ostaş al lui Hristos, şi marele între mucenici, Haralambie cel prea slăvit; că pentru Hristos Adevărul luminat s-a muncit, pravoslavia credinţei înaintea tuturor a propovăduit; rătăcirea bozilor a doborât, şi pe împăratul cel prea nelegiuit l-a mustrat, şi i s-a tăiat capul bucurându-se şi veselindu-se. Pentru aceea şi încununare a luat din dreapta Celui Preaînalt, şi locuitor împreună cu îngerii s-a făcut şi Biserica pravoslavnicilor prea cinstit capul acestuia sărutându-l, şi cu bune laude încununându-1, de multe feluri de boale şi alte răutăţi mântuindu-se, se bucură slăvind pe Ziditorul.

Apoi **Antifoanele** glasului 4:

Din tinereţile mele...

Şi: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului în curţile casei Dumnezeului nostru vor înflori.

Şi iarăşi: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Evanghelia de la Luca

În vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes, şi mulţimea ucenicilor Lui cu Dânsul, şi mulţime multă de oameni din toată Iudeea şi din Ierusalim, şi de lângă Marea Tirului, şi a Sidonului, care venise să-L audă pe El şi să se tămăduiască, de neputinţele sale. Şi cei ce se chinuiau de duhuri necurate, şi se vindecau şi tot norodul căutau să se atingă de El, că putere ieşea dintr-Însul, şi tămăduia pe toţi.

Iar El ridicându-şi ochii Săi spre ucenicii Săi a zis: Fericiţi sunteţi săracilor, că a voastră este Împărăţia lui Dumnezeu; Fericiţi sunteţi care flămânziţi acuma, că vă veţi sătura; Fericiţi sunteţi care plângeţi acuma, că veţi râde; Fericiţi veţi fi când vă vor urî pe voi oamenii, şi când vă vor despărţi pe voi, şi vă vor batjocuri, şi vor lepăda numele vostru ca un rău pentru Fiul Omenesc. Bucuraţi-vă întru acea zi şi vă veseliţi că plata voastră în Ceruri multă este.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Sfântului mucenic Haralambie Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.

Şi **Stihira** aceasta pe glasul 6: Cea de Dumnezeu încununată tabără a minunatului mucenic, celuia ce s-a jertfit pentru Hristos cu dragoste, prea cinstită aleasă sărutare a Sfântului mucenic Haralambie, veniţi, o iubitorilor de mucenici să o cinstim, şi prea cinstită pomenirea lui duhovniceşte săvârşindu-o, să strigăm către dânsul cu căldură: slobozeşte pe norodul tău cel pravoslavnic, de înfricoşata boală ciumei, şi ne mântuieşte de toată primejdia.

Doamne, miluieşte (de 12 ori)

Cântarea 7

Irmos: Cela ce ai ascultat rugăciunea cuvioşilor Tăi coconi, şi văpaia focului o ai prefăcut în rouă, bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Te slăvim strigând bucură-te slăvite mucenice Haralambie, că sfântul tău cap l-ai dăruit nouă, ca o fântână ce izvorăşte bogăţie nesfârşită, care veseleşte sufletele, celor ce cu credinţă te slăvesc.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un luminător de-a pururea prea luminat a răsărit nouă capul tău, din rătăcire întunecată a nevoilor, şi a mâhnirilor ridicându-ne pe noi; mântuieşte-ne de boalele cele stricătoare, şi ne dăruieşte sănătate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărim minunile tale cuvioase, mare mucenice al lui Hristos Haralambie, şi luptele tale; că închinăciunile idolilor ai surpat, şi ai potolit cu vitejia ta, mândria diavolilor, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Răsărit-a marele şi neînseratul Soare la toţi oamenii, din pântecele tău, şi pe toţi i-a luminat cu lumina cunoştinţei, cei ce strigă: Preacurată Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău.

Cântarea 8

Irmos: Cuvioşii Tăi coconi în cuptor, Heruvimilor se închipuia, cântare întreit sfântă cântând: binecuvântaţi şi prea înălţaţi întru toţi vecii pe Domnul.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Preot şi mucenic nebiruit, şi ostaş viteaz, şi stâlp neclătit, tăria credincioşilor, şi împotrivnic păgânătăţii cu adevărat te-ai arătat de Dumnezeu chibzuite purtătorule de biruinţă Haralambie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stătut-ai în lupta Sevirului tare ca un diamant, şi stâlp neclătit slăvite Haralambie şi pe Hristos, Dumnezeu şi Om L-ai propovăduit, şi nicidecum fericite, nu te-ai supus la ale iubitorului de mânie înşelătoare amăgiri.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dezleagă-mi lanţurile greşelilor mele, ale celuia ce-ţi slăvesc capul tău Haralambie, cel ce izvorăşte de-a pururea izvorul tămăduirilor, dăruindu-mi iertare păcatelor, şi mântuire boalei celei rele, celui ce te Slăvesc întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Trandafir între spini aflându-te pe tine, şi floare cu multe bune miresme în văi, şi crin foarte alb, Stăpână Mireasă a lui Dumnezeu: Mirele tău de sus a locuit întru tine, şi a umplut de miros pe ceia ce te înalţă întru toţi vecii.

Şi **Irmos:** Cuvioşii Tăi coconi în cuptor...

Cântarea 9

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre carele nu cutează a căuta oştile îngereşti, iar prin tine Preacurată s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat: pe carele mărindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

***Stih:** Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Nici focul, nici sabia, nici moartea, nici izgonirea, nici mâhnirea, nici foametea, nici primejdia, nici meşteşugirea a multor pedepse n-au putut să te despartă de adevărată dragostea a Celui ce te-a făcut, mucenice vrednicule de minune.

***Stih:** Sfinte mare mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Toţi credincioşii să ne apropiem de capul sfântului mucenic, că Cel ce stăpâneşte toate a dăruit lui dar mare: pentru aceea izgoneşte dracii, încetează boalele, şi dăruieşte tuturor celor ce se ating uşurare, tărie şi milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pământul şi Cerul se spăimântează de aceste minuni ale mucenicului: că mulţimile dracilor se izgonesc, şi celor bolnavi se dă tărie trupului, şi boala ciumei se încetează cu apropierea capului tău, slăvite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Laudă de la noi primeşte de Dumnezeu Născătoare, cea plină de daruri Maica Dumnezeului nostru: şi dăruieşte darul tău nouă, păcătoşilor robilor tăi ce te slăvim cu osârdie. Iar pe Hristos carele nespus L-ai născut, fă-L nouă milostiv Fecioară.

Svetlina

Dumnezeieşte aprinzându-te de dragostea Împăratului ceresc, pe şarpele cel mândru cu vitejia l-ai doborât fericite şi pe tiranul cel cumplit pe Sevir nebunul l-ai mustrat o, Haralambie! Şi cunună ai luat de la Stăpânul tuturor.

Marie lauda creştinilor şi scăparea, păzeşte, acoperă pe robii tăi nevătămaţi de toată stricăciunea, şi ne izbăveşte pe noi de toate primejdiile, şi întâmplarea rea, cei ce cu dragoste te slăvim, prin rugăciunile tale cele către Fiul tău şi Dumnezeu.

La Mvalite

Toată Elada coconi veniţi, şi vă adunaţi de sărutaţi toţi prea cinstitul cap al dumnezeiescului Haralambie, ce a propovăduit în luptă pe Hristos, şi a mustrat rătăcirea nelegiuirilor, şi pe Ziditorul L-a mărit. (de 2 ori)

Cu cereştii îngeri acum împreună numărându-te, şi stând lângă Sfânta Treime prea fericite, te rogi pentru noi cei ce cinstim cu credinţă prea cinstitul tău cap, şi cerem mântuire de cele rele, şi de cumplite primejdii.

Marea luminat şi prea cinstit au răsărit în toată Elada, prea prăznuita pomenire a dumnezeiescului Haralambie pentru că luminat prăznuieşte prea cinstitul cap, că a propovăduit pe Hristos, Dumnezeu şi Om desăvârşit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un alabastru plin, cinstit capul tău prea slăvite, revarsă înaintea tuturor tămăduiri, şi ca un mir de mult preţ minunat, umple de miros pe toţi credincioşii şi fereşte de răutăţi pe cei ce se apropie de el cu credinţă; rătăcirea cea împuţită şi toate boalele le depărtează, şi ciuma cea năpraznică şi stricătoare contenindu-o, bucurie dăruieşte tuturor, şi de la Dumnezeu cere pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Bogorodişna:

Fericimu-te pe tine prea curată, ceea ce ai scos pe oameni din adâncul răutăţii, şi al deznădăjduirii; cu cântări te slăvim dumnezeiască Mireasă, pe tine cea pururea fericită, şi slăvim naşterea ta cea negrăită şi prea cinstită, că ai născut pe Mântuitorul lumii şi ai izbăvit de blestemul strămoşilor omenirea.

Bine este a se mărturisi Domnului...

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul sfântului: Arătatu-te-ai, înţeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos şi ca un sfeşnic pururea luminos al Lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite şi ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuiască pe noi.

Doamne miluieşte-ne de 40 de ori şi otpustul.

(Extras din cartea: Paraclise pentru fiecare zi a săptămânii din cărţile vechi pe slovă chirilică transcrise de maica Justina Popovici Kirios)

Canon paraclis către Sfântul sfinţitul mucenic Haralambie, făcătorul de minuni a cărui pomenire o săvârşim pe 10 februarie

Canon paraclis către Sf. sfinţit muc. Haralambie - partitură:
https://www.academia.edu/45288911/Canon_paraclis_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3itul_mucenic_Haralambie_f%C4%83c%C4%83torul_de_minuni_a_c%C4%83rui_pomenire_o_s%C4%83v%C3%A2r%C5%9Fim_pe_10_februarie

https://archive.org/details/paraclisul-sf-haralambie/mode/2up

https://www2.slideshare.net/steaemy1/paraclisul-sf-haralambie

Tropar, glas 4: Veniţi toţi credincioşii la purtătorul de chinuri cu cuget de smerenie să cădem şi să zicem sfinţite mucenice slăvite Haralambie scapă-i de toată boala pe cei ce aleargă la tine, apără-i de primejdii şi de rele, părinte cu rugăciunile tale către Hristos, că pe tine ocrotitor cu toţii te-am câştigat. (de 2 ori)

Canonul

Cântarea I, glas 8

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu ale tale rugăciuni către Hristos, mucenice cinstite din primejdii izbăveşte-ne şi de răutatea cumplită de toată împresurarea şi de ruşinea păcatului şi osândirea cea veşnică sfinţite mucenice Haralambie.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Al tuturora Împărat şi Domn strălucirea sufletului tău mai înainte văzându-o, a împodobit-o minunat cu preoţia părinte, apoi cu harul muceniciei desăvârşindu-o în ceruri, pe tine te-a sălăşluit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeieşte de slavă învrednicindu-te în Ceruri locuieşti cu îngerii sfinte şi cu cetele Sfinţilor, ci roagă-te Domnului cu îndrăznirea ce ai spre Dânsul să ne izbăvească de certarea Lui, de împietrire şi toată primejdia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mai presus de cuvânt pe Dumnezeu lumii L-ai născut şi ale Cerurilor înţelegătoare Oştiri cu frumuseţea ta Fecioară le-ai luminat prea curată, ci luminează-ne şi pe noi risipindu-ne tot întunericul.

Cântarea a III-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu râvnă te lăudăm mucenice Haralambie, pe toţi degrabă izbăveşte-i din primejdii şi tulburări cu rugăciunea ta către Domnul, părinte la mântuire ducându-i pe cei ce te cinstesc.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Făcătorul a toate şi Dumnezeul minunilor ţi-a dăruit ţie harul tămăduirilor, pe care tu l-ai cerut pentru Hristos nevoindu-te şi pe care luându-l robilor tăi dăruieşte-ni-l.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin pronia cea de sus de la Dumnezeu, ai fost dat fericite părinte, celor ce te cinstesc pentru aceasta alungă vătămarea şi boala, dăruindu-ne nouă harul dumnezeiesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca pe Maica lui Dumnezeu şi a făpturilor laudă, te cântăm cu credinţă toţi fericindu-te, ci izbăveşte Fecioară din nevoia potrivnică pe cei ce te laudă pe tine cea mai presus de cuvânt.

Stihiri:

Izbăveşte mucenice pe cei ce te laudă cu rugăciunile tale către Hristos de neputinţă şi de toată primejdia.

Şi al Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea a IV-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Tu mucenice, puterea şi ajutorul meu, ocrotitorul şi sprijinirea mea ai dobândit către Dumnezeu multă îndrăznire pentru Hristos, nevoindu-te pentru aceasta toată boala alungându-o dăruieşte credincioşilor milă şi harul dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Dându-te întreg mucenicestilor chinuri minunate preote şi tăria şi armele chinuitorilor lesne biruind cu dumnezeiască putere, îmbrăcându-te, cununa cerească ai luat. Fericite toată întristarea alung-o rugămu-ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fii milostiv sfinţite mucenice Haralambie, fericite robilor tăi pururea dăruind har îmbelşugat cu rugăciunile tale, gonind degrabă smintelile şi de cerescul dar învrednicindu-i părinte, vătămarea şi boala alungă-le.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Taina ta cea mai presus de cuvânt cugetându-o, prea curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cu bucurie cetele cereşti se înfricoşează nici cum pricepându-o, ci prea curată Stăpână de neputinţa trupească şi de durere degrab izbăveşte-ne.

Cântarea a V-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Lăudate Părinte pe Dumnezeul a toate lumii L-ai vestit, chinuindu-ţi-se trupul de Dumnezeu purtătorule, căruia roagă-te să ne păzească totdeauna, de toată boala şi răutăţile de acum.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Dobândindu-te, sfinte către Dumnezeul a toate, fierbinte rugător pururea sfinţite ne rugăm izbăveşte-ne din nevoi de cumplita boală care degrab ne împresoară şi de necazuri şi toată primejdia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegări de greşale dăruindu-le celor ce te cinstesc cu rugăciunile tale mucenice, alungă rugămu-ne toată vătămarea şi răutatea şi durerea învrednicindu-ne slavei celei cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioara pe Dumnezeul a toate în pântece L-ai purtat, căruia te roagă că toate le poţi câte le voieşti, deci de toată boala şi de gheenă izbăveşte-i pe toţi şi de munca cea veşnică.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu sfinţenie ţi-ai petrecut viaţa, pe Dumnezeu sfinţite lumii vestindu-L, iară apoi înţelepte părinte mucenicește la Ceruri te-ai ridicat cu rugăciunea ta către Hristos, de toată boala acum izbăveşte-ne.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Biserică a Duhului celui PreaSfânt cunoscându-te, lăudăm credincioşii toată nevoia şi boala şi răul şi năprasnica moarte alungă-le, sfinţite Haralambie, Izbăvitorului lumii rugându-te.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ştiind noi toţi îndrăznirea către Hristos ce ai dobândit fericite părinte te lăudăm cu credinţă şi-ţi cerem urgia ciumei alungă-o de la noi rugându-te lui Dumnezeu, sfinţite mucenice Haralambie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca ceea ce pe Dumnezeu cel necuprins L-ai încăput în pântece Preacurată, roagă-L şi acum către noi să Se-ndure cu dumnezeiască milostivirea Lui şi să ne facă moştenitori bucuriei şi slavei celei cereşti.

Prochimen, glas 4: Dreptul ca finicul va înflori şi cedrul Libanului se va înmulţi. (de 2 ori)

Nu ne părăsi pe noi întru adâncul greşalei Sfinte Haralambie, ci degrab alungă-ne toată împietrirea că pierim sfinţite, cei ce suntem ţinuţi în întunericul păcatelor de care izbăveşte-ne grabnic mucenice şi preote rugându-te Stăpânului cu îndrăznirea ce ai spre Dânsul, ne rugăm fericite auzi-ne pe noi robii tăi, cei smeriţi şi ne scapă de întristări şi necazuri pururea.

Cântarea a VII-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Mântuieşte părinte pe cei ce ţi se roagă de toată împresurarea şi de viforul potrivnic, cu rugăciunile tale pe toţi cei care strigă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule întru toţi vecii. (de 2 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte sfinţite mucenice te roagă pentru cei ce te cinstesc pe tine de durere şi boală scăpându-i pe cei ce strigă: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Născut-ai, prea lăudată Marie, pe Cel fără de ani Stăpânul a toate pe care ca pe un fiu pentru noi, pururea roagă-L de boală şi tot necazul ca un Bun să ne mântuiască.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Pe Cel ce în muntele sfânt …

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Dumnezeiescul Haralambie se roagă Ţie, Unuia Împăratul Slavei să se risipească toată durerea şi patima, de la cei ce-i cântă şi-l laudă pe dânsul după vrednicie.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Dumnezeule şi Stăpâne a toate închinat cu frică în Trei Ipostasuri, pentru rugăciunile Sfântului Haralambie, îndură-Te spre cei care Îţi cântă şi Te prea înalţă pe Tine întru toţi vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeule Părinte, Fiule, Duhule pentru rugăciunile mucenicului izbăveşte de vrăjmaşi şi de toată împresurarea potrivnică, pe cei care Îţi cântă şi Te prea înalţă pe Tine întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu Născătoare şi pururea fecioară, Mântuitorului neîncetat te roagă să ne izbăvească din necazuri şi dintru toată primejdia, pe cei ce cu credinţă Îl lăudăm de a pururi ca pe Dumnezeul cel peste toate.

Cântarea a IX-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat

decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Văzând în tine harul dumnezeiesc lucrând mai presus de fire s-au spăimântat cei ce nebuneşte chinuiau, că în văzduh s-au atârnat Sfinte mucenice al lui Hristos şi mâinile degrabă tăiatu-s-au părinte şi stâlpul casei flori a odrăslit.

Stih: ***Sfinte a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Slăvite mucenice a lui Hristos toată molima alungându-o cu harul tău, roagă-te Stăpânului tuturor şi izbăveşte-ne pe noi de tot meşteşugul diavolesc, de pizmă şi urgie şi pârâ mincinoasă şi de pedeapsa cea veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Treimii Celei fără de început şi mai presus de fiinţă închinându-te cu îngerii, scapă mucenice a lui Hristos de întâmplarea potrivnică şi de răutatea vrăjmaşului pe cei ce-ţi se roagă sfinţite mucenice de Dumnezeu cugetătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână peste îngeri şi muritori şi peste toată zidirea, Fecioară scapa-i degrab pe cei ce cu dragoste te cinstesc de răutatea patimii şi de bântuiala celui viclean pe Domnul cuprinzându-L cu dragoste de Maică, moştenitori făcându-i Împărăţiei Lui.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Megalinariile:

Sfântului sfinţitului mucenic veniţi credincioşii cu osârdie să-i cântăm, că pururi se roagă Treimii nezidite, durerea cea trupească grabnic gonindu-o.

Ştiind făcătorule de minuni, darul vindecării ce îl ai de la Dumnezeu strigăm către tine: auzi-ne părinte şi dă-ne sănătate cu rugăciunea ta.

Şezând lângă tronul lui Dumnezeu, mijloceşte sfinte pentru toţi care te cinstim, rugându-L pe Domnul să caute cu milă şi să ne izbăvească de munca cea veşnică.

Toţi pe Haralambie să-l cinstim, lauda cea scumpă a sfinţiţilor mucenici strigându-i: părinte înduplecă-L pe Domnul spre noi să Se îndure cu mijlocirea ta. Veniţi iubitorii de mucenici să întocmim cântare făcătorului de minuni strigându-i cu toţii: pe robii tăi fereşte-i de ciumă şi de boală şi toată patima.

Slujitorul tainelor lui Hristos, Sfinte mucenice Haralambie, îţi strigăm roagă-te în ceruri Stăpânului a toate ca să ne ierte toate fărădelegile.

Apoi cele două ale Maicii Domnului. Troparul sfântului, gals 4;

Stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, Sfinte Haralambie şi lumii sfeşnic nestins te-ai arătat fericite, strălucit-ai în lume prin mucenicie, risipit-ai părinte întunericul idolilor pentru aceasta cu îndrăznire roagă-te lui Hristos să ne mântuiască pe noi.

La miruire, glas 2 **podobie:** Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Tuturor le ajuţi fericite celor ce la tine aleargă, cerând mijlocirea ta Sfinţite mucenice Haralambie, pentru aceasta dar şi acum îndurate miluieşte-ne pe noi grabnic izbăvindu-ne de întâmplarea cea rea sfinte, de toată întristarea, de neputinţa trupească şi osândirea cea veşnică.

Tropare pe larg din cântarea a IX-a:

Treimii Celei fără de început şi mai presus de fiinţă închinându-te cu îngerii, scapă mucenice a lui Hristos de întâmplarea potrivnică şi de răutatea vrăjmaşului pe cei ce-ţi se roagă sfinţite mucenice de Dumnezeu cugetătorule.

Stăpână peste îngeri şi muritori şi peste toată zidirea Fecioară, scapă-i degrab pe cei ce cu dragoste te cinstesc, de răutatea patimii şi de bântuiala celui viclean pe Domnul cuprinzându-L cu dragoste de Maică, moştenitori făcându-i Împărăţiei Lui.

Imnografie

Fresca din Catedrala mitropolitană din Tesalonic, Grecia

Tropar: Arătatu-te-ai, fericite Haralambie, ca un stâlp nemişcat Bisericii lui Hristos şi sfeşnic lumii pururea luminos, strălucit-ai în lume prin mucenicie, înţelepte şi ai ridicat întunecarea idolilor, drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuim noi.

Condac: Ca o comoară de mult preţ Biserica a câştigat capul tău, sfinţite mucenice, pătimitorule şi purtătorule de biruinţă, Haralambie drept aceea se şi bucură, mărind pe Ziditorul.

Condac: Făcutu-te-ai preoţilor strălucit purtător de lumină şi părinţilor laudă şi cinste înveselitoare, sfinte sfinţite mucenice Haralambie că tu păzeşti de vătămare pe robii tăi.

Icos: Pe într-armatul cel tare, pe ostaşul lui Hristos şi marele între mucenici, pe Haralambie cel mărit, adunându-ne, să-l lăudăm că pentru Hristos şi pentru adevăr s-a luptat în chip strălucit şi a propovăduit lămurit credinţa ortodoxă, înşelăciunea idolilor a surpat, pe împăratul cel nelegiuit l-a înfruntat şi capul i s-a tăiat, bucurându-se şi veselindu-se. Drept aceea cunună a luat din dreapta Celui prea înalt şi a ajuns cetăţean împreună cu îngerii, pentru aceasta adunarea ortodocşilor sărutând prea cinstitul lui cap şi încununându-l cu laude şi izbăvindu-se de multe necazuri şi boli, se bucură prea slăvind pe Ziditorul.

Veniţi toţi iubitorilor de mucenici, să ne ospătăm întru prea cinstita sărbătoare a purtătorului de biruinţe şi duhovniceşte să prăznuim; că astăzi ne cheamă prea cinstitul praznic al sfântului sfinţit Haralambie, punându-ne înainte, ca pe o masă, vitejiile lui şi prea cinstitul său cap, din care izvorăsc, ca nişte râuri, vindecări tuturor celor ce cu credinţă se apropie de dânsul şi scot dintr-însul tămăduiri sufletelor şi trupurilor li scăpare de cele cumplite şi mare milă. *(Din Stihirile sfântului ce se cântă la Litie)*

Pomenirea ta, Haralambie, a răsărit lumii prilej de bucurie şi de dumnezeiască strălucire, alungând iarna patimilor şi pe toţi luminându-i; pe care prăznuind-o, să aflăm iertare de greşale, cu rugăciunile tale. *(Din Canonul sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Dat-ai robilot Tăi pe slujitorul Tău, Doamne, pe slăvitul Haralambie, vindecare fără de grşeală a multor feluri de boli, mângâiere în nenorociri şi în întristări şi mare surpător al înşelăciunii. Pentru aceasta slăvim iconomia Ta cea iubitoare de oameni, mult îndurate Doamne şi Mântuitorul sufletelor noastre. *(Dintre Stihirile ce se cântă la Vecernie)*

Cinstitul tău cap, dumnezeiescule Haralambie, revarsă tămăduire ca un alabastru plin de mir de mult preţ; şi cu bune miresme minunat umple pe credincioşi şi izbăveşte de cele rele pe toţi cei ce cu credinţă se apropie de dânsul, şi făcând să înceteze înşelăciunea şi bolile cele de multe feluri şi molima ciumei, dăruieşte tuturor sănătate şi întărire, pace şi mare milă. *(Din Stihirile sfântului ce se cântă la Utrenie)*

Slujba Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie:
https://www2.slideshare.net/steaemy1/partitura-febr-10/steaemy1/partitura-febr-10

https://www.academia.edu/45288993/Slujba_Sf%C3%A2ntului_sfin%C5%A3itului_mucenic_Haralambie

https://archive.org/details/partitura-febr-10/mode/2up

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie, episcopul cetăţii Magnesiei şi a celor ce au pătimit cu dânsul

Împărăţind Domnul nostru Iisus Hristos, se risipea slujba care se făcea diavolilor şi se strica închinarea idolească, pe vremea lui Sever, păgânul împărat al Romei. ***Atunci, în cetatea Magnesiei vieţuia Sfântul episcop Haralambie.*** **El învăţa popoarele cuvîntul lui Dumnezeu, povăţuindu-le la calea mântuirii şi le zicea:** ***"Împăratul meu, Iisus Hristos a trimis pe prooroci şi pe apostoli cu puterea Duhului Sfânt, ca toţi oamenii, prin propovăduirea lor cea sfântă, să se înţelepţească şi să meargă neabătuţi pe calea dreptăţii. Sever, împăratul vostru, a născocit cumplite prigoniri, ca să se aducă jertfe idolilor celor***

neînsufleţiţi şi să dea sufletele la moarte. Iar Iisus Hristos, Împăratul meu, prin prooroci şi prin apostoli ne-a trimis cuvintele vieţii cereşti, prin care vrăjmaşii se izgonesc, şarpele se calcă, necredinţa se preface în credinţă, iar nălucirea diavolească piere şi cade cu cădere cumplită toată puterea vrăjmaşului. Să credem mai mult cuvintelor care ne arată căile vieţii veşnice, decît să ne îndeletnicim în lucruri care ne aduc pierzare".

Aceste cuvinte grăind sfântul episcop, a fost prins de cei necredincioşi şi adus la judecată şi întrebare înaintea ighemonului Luchian şi a lui Luchie. Înaintea lor grăind acelea, ighemonul a zis: *"Din prisosinţa inimii tale scoate gura ta cuvinte fără de socoteală, nealegând binele de rău, dar să nu socoteşti, o, bunule bătrân, că pentru acele cuvinte nu vei fi chinuit. De aceea, ascultă sfatul nostru, câştigă-ţi obiceiurile ce se cuvin la nişte bătrâneţi ca ale tale şi să-ţi alegi o socoteală mai sănătoasă, apoi să te apropii cu jertfe de zei, ca să nu punem pe tine chinurile pe care niciodată nu le-ai cunocut".*

Sfântul Haralambie a răspuns: ***"Eu care am îmbătrânit şi mi-am sfârşit vremelnica viaţă, nu voi să trec cu vederea bunătăţile cele nevăzute care sunt aproape".***

Mâniindu-se judecătorii, începură a pregăti cumplite chinuri şi ziseră: *"Jertfeşte zeilor, o răule bătrân".*

Dar Sfântul Haralambie răspunse: ***"Fiilor, nu jertfesc diavolilor, căci să ştiţi că diavolii pe care îi cinstiţi se cutremură şi se scutură de semnul Crucii".***

Atunci judecătorii au poruncit să ia de pe dânsul sfintele veşminte şi dezbrăcând pe sfântul bărbat, cel cu chip îngeresc, au început a-l tortura, iar torturile erau într-acest fel: doi slujitori l-au spânzurat şi l-au strujit cu unghiile de fier până ce i-au rupt toată pielea de la cap până la picioare.

Iar sfântul, fiind rănit cu totul, a zis către prigonitori: *"Mulţumesc vouă, fraţilor, că strujind trupul meu cel vechi, mi-aţi înnoit duhul, care doreşte să se îmbrace în viaţa cea nouă şi veşnică".* Zicând sfântul acestea, a căzut spaimă peste amândoi slujitorii care îl torturau şi au zis către judecători: "Necinstea făcută de voi omului acestuia se preface în cinste, iar torturile, întru răcorire. Oare nu este acesta Însuşi Hristos, Care, luând asemănarea bătrânului bărbat, a venit să cerceteze Asia, ca să întoarcă pe locuitorii ei? Căci strujindu-se trupul lui cel mai tare ca fierul, cu unghii de fier, acelea se topesc, iar trupul rămâne fără vătămare".

Acestea grăind slujitorii, ighemonul a scrâşnit din dinţi şi a zis către dânşii: *"O, slujitori răi şi leneşi la împlinirea poruncii, nu faceţi cele ce vi s-au poruncit, ci apăraţi cu cuvinte pe cel osândit la chinuri".*

Slăbind slujitorii, au început a mărturisi şi a prea mări puterea lui Hristos, care întărea pe pătimitor şi amândoi au fost tăiaţi pentru numele lui Hristos, iar numele lor este Porfirie şi Vaptos. Asemenea şi trei femei, privind la pătimirea mucenicului au crezut în Hristos şi prea măreau pe sfântul şi prea puternicul său nume, deci şi pe ele le-au tăiat îndată.

Atunci Luchie s-a sculat de la locul său, a luat singur uneltele de tortură şi a început a-l chinui pe Sfântul Haralambie, strujindu-i tare trupul. Dar îndată i s-au rupt mâinile din coate, ca tăiate de o sabie, apoi s-au lipit şi atârnau de trupul mucenicului. Luchie, căzând fără mâini la pământ, striga: "Omul acesta este fermecător. Ajută-mi, o, ighemoane".

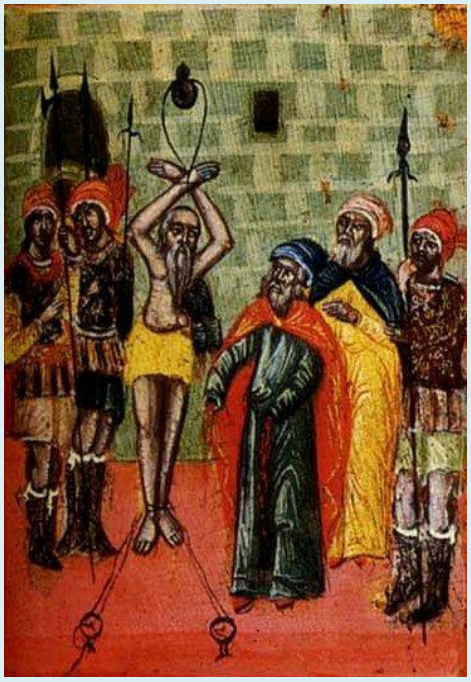

Iar ighemonul, alergând şi văzând mâinile aceluia agăţate de trupul mucenicului, a scuipat în faţa acestuia şi îndată capul ighemonului s-a sucit înapoi.

Magnezienii, fiind cuprinşi de mare frică, au rugat pe sfânt, zicându-i: "Lasă mânia şi întoarce dumnezeiasca pedeapsă, că îţi este poruncit să nu răsplăteşti rău cu rău".

Iar Sfântul Haralambie le-a răspuns: "Viu este Domnul Dumnezeu, că nu este răutate în inima mea, nici vicleşug în limba mea. Să ştiţi că Hristos Dumnezeu a pedepsit pe începătorii cei fărădelege. El ne va da nouă viaţa veşnică, iar pe cei păgâni îi va pierde".

Atunci toţi strigară către Dumnezeu, zicând: "Să nu ne pierzi pe noi, cei care Ţi-am greşit Ţie, Doamne. Iartă-ne pe noi o, Dumnezeule, căci acum ai pedepsit pe boierii noştri, ca să ne aduci la lumină şi să ne faci vrednici vieţii veşnice". Atunci a crezut în Hristos o mulţime de lume.

Luchie a zis: "Omule al lui Dumnezeu, îngere al Domnului, miluieşte-mă pe mine, căci mă doare cumplit! Iată, mâinile mele te îngreuiază, fiind agăţate de trupul tău. Deci rânduieşte-le la locul lor, ca să scapi de greutate şi eu să mă izbăvesc de durere; iar de vei face aceasta, voi crede şi eu în Dumnezeul tău".

Sfântul a făcut rugăciuni către Dumnezeu, zicând: "Mulţumim Ţie, Stăpâne, Care ne păzeşti totdeauna şi Care ai venit în trup! Învăţătorul meu, caută spre smerenia celor ferecaţi şi dezleagă din legăturile pedepselor pe judecătorii aceştia şi mă vindecă pe mine martorul tău, cel cu totul rănit".

Atunci un glas s-a auzit din nori, zicând: "Bucură-te, Haralambie, luminătorul pământului şi strălucitorul cerului, părtaş al îngerilor, împreună vieţuitor al proorocilor, prieten al apostolilor şi împreună vrednic ostaş al mucenicilor. Am auzit rugăciunile tale şi am primit cuvintele buzelor tale. Iată cuvântul tău să fie vindecare bolnavilor".

Şi îndată se tămăduiră Luchie şi Luchian, ighemonul. Apoi Luchie a căzut la picioarele mucenicului, cerând Sfântul Botez, pe care l-a şi câştigat, iar ighemonul s-a lăsat de prigonirea creştinilor, până ce va înştiinţa pe împărat.

Într-acea vreme, mulţi alergând la sfânt, s-au botezat, mărturisindu-şi păcatele şi cei bolnavi de diferite neputinţe primeau tămăduiri.

Luchian, ighemonul, ducându-se la împăratul Sever, care era atunci în Antiohia Pisidiei, i-a spus toate cele ce s-au făcut în Magnesia, zicând: "S-a arătat un om între noi, din adunarea galilienilor, care îi întoarce pe toţi de la zei, iar bolnavilor le dă sănătate. Şi Luchie, tămăduindu-se, a crezut în Hristos şi toată Magnesia a primit credinţa lui, iar eu, însănătoşindu-mă, am venit aici, să spun acestea împărăţiei tale".

Sever, auzind acestea, s-a umplut de mânie şi a strigat: "O, veşnici zei cei necinstiţi de oamenii necredincioşi, de ce s-a întărit pe pământ acea grăire a mincinoşilor?" Apoi îndată a trimis trei sute de ostaşi plini de neomenie şi cruzime să prindă pe Sfântul Haralambie şi punând multe răni pe dânsul, să-l aducă din Magnesia în Antiohia.

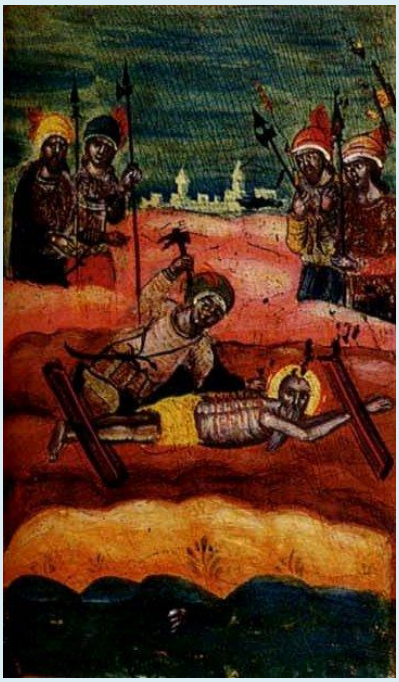

Mergând ostaşii şi prinzând pe mucenicul lui Hristos, i-au bătut piroane de fier ascuţite în tot trupul, iar barba lui cea lungă împletind-o ca pe o funie au pus-o pe grumajii săi, de care trăgeau pe sfântul pe cale, ducându-l la împărat.

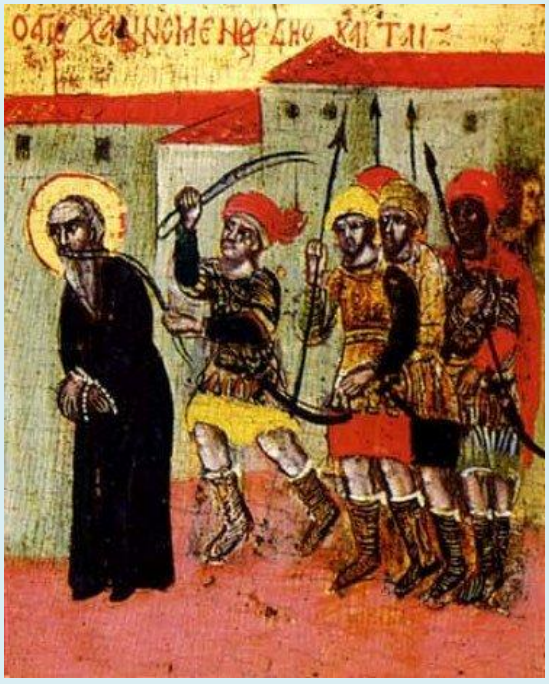

Mergând cale de 15 stadii de la cetatea Magnesia, un cal ce mergea pe partea dreaptă, întorcându-se spre ostaşi, a vorbit cu glas ca de om, grăind: "O, de trei ori blestemaţilor, slujitori diavoleşti, nu vedeţi pe Hristos Dumnezeu şi pe Sfântul Duh, care este în omul acesta? Pentru ce îi faceţi acestea o, împietriţilor cu inima? Dezlegaţi pe cel ce nu puteţi să-l legaţi, ca singuri să vă sloboziţi din legături".

La cuvântul acesta ca de om, ce s-a grăit de cal, ostaşii s-au înfricoşat, dar împlinind împărătească poruncă, trăgeau pe mucenic spre Antiohia.

Diavolul, închipuindu-se în om bătrân, a stat înaintea împăratului Sever, zicând: "Vai mie, o împărate, eu sunt împărat al Sciţilor, iată a venit în stăpânirea mea un om, anume Haralambie, vrăjitor mare, care toată oastea a întors-o de la mine şi poporul s-a lipit de dânsul. Eu, de toţi fiind părăsit, am venit să-ţi spun acestea ca să nu ţi se întâmple şi ţie ceva". Acestea grăindu-le diavolul, Sfântul Haralambie, târât de ostaşi, s-a adus înaintea împăratului.

Văzându-l împăratul, îndată i-a înfipt în piept trei ţepuşe lungi şi a poruncit ca aducând lemne, să aprindă foc şi să ardă pe mucenic încet, ca să nu moară îndată, ci să-l chinuiască cât mai mult.

Dar fiind ars sfântul, o femeie care stătea acolo, vrând să facă plăcerea împăratului, a luat spuză fierbinte şi a turnat peste capul sfântului mucenic, precum şi pe faţa şi pe barba sa, zicând: "Mori, bătrânule, mori, că mai bine este a muri, decât a ne sminti pe noi cu înşelăciunile tale".

Femeia aceea era soţia împăratului şi a zis către dânsa sora ei: "Oare nu te temi tu de Dumnezeu, ticăloaso, că împlinind voia împăratului, mânii pe Dumnezeu? Nu-ţi va ajuta ţie Sever când se va mânia Hristos asupra ta!" Şi, întorcându-se către mucenic, a zis: "Omule al lui Dumnezeu, cinstite sunt bătrâneţele tale şi Dumnezeu este cu tine şi eu vreau să cred în El şi să mă izbăvesc de păcatele mele".

După aceasta, stingându-se focul şi slujitorii slăbind, iar sfântul fiind nevătămat de arderea focului, împăratul a zis: "Să se dezlege omul acela de tortură şi să-mi răspundă".

Mucenicul, fiind adus mai aproape de dânsul, i-a zis împăratul: "Omule, în această zi de dimineaţă, vorbind cu împăratul sciţilor m-am mâniat pe tine şi te-am necinstit, iar tu răbdând chinurile, vei fi cinstit de noi. Însă să-mi răspunzi la ce te voi întreba: Mulţi ani ai?"

Sfântul Haralambie a răspuns: ***"Mulţi ani am petrecut în viaţa aceasta deşartă, pentru că am trăit 113 ani".***

Împărarul Sever a zis: "De ai trăit atâţia ani, cum de n-ai venit până acum, în pricepere, ca să poţi cunoaşte pe dumnezeii cei fără de moarte?"

Răspuns-a sfântul: ***"Mulţi ani vieţuind o, împărate şi cîştigând multă înţelegere, am cunoscut pe Hristos Dumnezeu, Unul adevărat şi am crezut într-Însul".***

Zis-a împăratul: "Ai avut femeie sau nu?"

Răspuns-a sfântul: "Pe cereasca fecioară am însoţit-o mie, adică împărăţia Hristosului meu, iar pe pământ n-am cunoscut femeie".

Împăratul a zis: "Ştii să înviezi morţii?".

Sfântul a răspuns: "Nu este în puterea omenească un lucru ca acesta, ci într-a lui Hristos".

Şi a poruncit împăratul ca să aducă un om îndrăcit de multă vreme, pe care de 35 de ani îl chinuia diavolul, izgonindu-l prin pustietăţi şi prin munţi, aruncându-l în păduri şi bălţi şi în crăpăturile pământului ca să-l piardă.

Aducând aproape pe omul acela, îndată diavolul, simţind buna mireasmă a sfântului, a strigat: "Rogu-mă ţie, robul lui Dumnezeu, nu mă chinui mai înainte de vreme, ci porunceşte-mi cu cuvântul şi voi ieşi! Iar de vei voi, apoi îţi voi spune cum am intrat în omul acesta". Deci a poruncit sfântul ca să spună diavolul aceasta, şi îndată el a început a spune: "Vrând omul acesta ca să fure pe aproapele său, a zis în mintea sa: de nu voi ucide mai întâi pe moştenitor, nu voi putea să iau moştenirea lui. Ucigând pe aproapele, mergea să-i răpească bunătăţile lui, iar eu aflându-l într-un loc ca acesta, am intrat în el şi de 35 de ani locuiesc aici".

Sfântul Haralambie a zis diavolului: "Ieşi din omul acesta şi să nu-l vatămi nicidecum". Şi îndată a ieşit diavolul, iar omul a rămas sănătos. Atunci împăratul a zis: **"Cu adevărat mare este Dumnezeul creştinilor!"**

După trei zile a murit un tânăr şi poruncind împăratul să aducă pe cel mort înaintea sa, a zis către Sfântul Haralambie: "Roagă-te Dumnezeului tău să învieze pe acest mort".

Sfântul, rugându-se, a înviat pe cel mort şi mulţi din popor crezură în Hristos, văzând nişte minuni ca acelea, iar împăratul era în mare mirare.

Atunci se afla la împărat un eparh, anume Crisp. Acela a sfătuit pe împărat zicând: "Să pierzi pe omul acesta de pe pământ, că este vrăjitor şi face minuni cu farmecele".

Împăratul, crezând cuvintele lui Crisp şi schimbându-se din gândul cel bun, a zis către mucenic: "Jertfeşte idolilor, Haralambie, ca să scapi de mâinile ucigaşilor".

Sfântul a răspuns: ***"Mult mă folosesc muncile, căci cu cât trupul meu se zdrobeşte cu bătăile, cu atâta se bucură în mine duhul meu".***

Apoi, mâniindu-se împăratul, a poruncit să bată pe sfânt cu pietre peste gură, iar cei ce-l băteau ziceau: "Supune-te împăratului, ca să nu piei în deşert".

Împăratul a zis către slujitori: "Luaţi făclii aprinse, ardeţi-i barba şi pârliţi-i faţa".

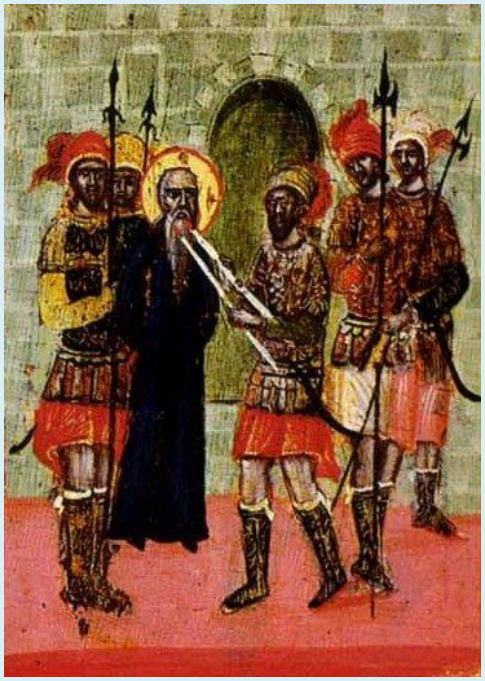

Slujitorii, punând făcliile în barba sfântului, un foc mare a ieşit din barbă şi, întorcându-se către cei ce stăteau împrejur, a ars ca la 70 de păgâni.

Umplându-se de mânie, Sever a zis: "Bine mi-a spus împăratul sciţilor că eşti vrăjitor, Haralambie, şi voieşti ca şi de la mine să se întoarcă ostaşii".

Apoi, către boierii săi a zis: "Nu-mi spuneţi cine este Hristos, în Care crede Haralambie?".

Eparhul Crisp a zis: "Hristos este Fiul Mariei, Cel născut din desfrânare".

Iar un oarecare Aristarh a zis lui Crisp: "Nu bârfi, căci de unde ai cunoscut taina aceea? De unde ştii cine a fost Maria şi cine Hristos?"

Crisp zise cu mânie: "Diavole, mai înţelept eşti tu decât mine?"

Răspuns-a Aristarh: "Înţeleg mai bine decât tine".

Împăratul Sever a zis către Aristarh: "O, cap rău, grăieşti împotriva mea".

Răspuns-a Aristarh: "Nicidecum, împărate, nu împotriva ta, nici a nimănui, ci pentru Hristos grăiesc".

Împăratul, arzând de mânie, a luat un arc şi încordându-l, a azvârlit săgeata spre înălţime, zicând: "Vino aici, Hristoase, pogoară-Te pe pământ, jos, să-Ţi pui corturile Tale, că iată gătesc asupra Ta război! Am destule puteri ca să stau împotriva Ta! Pogoară-Te şi stai puţin aproape de mine, iar de nu, apoi voi surpa cerurile, voi stinge soarele şi te voi prinde cu mâinile!"

Nişte hule ca acestea zicând împăratul, cu îndrăzneală şi fără de ruşine asupra lui Hristos Dumnezeu, s-a cutremurat pământul şi frică mare a căzut peste toţi, căci, mâniindu-se Dumnezeu în cer, pământul se clătina ca o frunză şi se auzeau de sus din nori glasuri înfricoşate, fulgere şi tunete şi au murit de frică mulţi oameni. Împăratul, cu Crisp eparhul, erau legaţi cu nevăzute legături şi spânzuraţi în văzduh.

Apoi, a strigat împăratul către mucenic, zicând: "Haralambie, acestea le sufăr pentru păcatele mele. Cu dreptate primesc pedeapsa, dar zi tu un cuvânt către Dumnezeul tău, ca să mă izbăvesc din chinurile acestea şi voi scrie numele Dumnezeului tău ca şi pe al tău în toată cetatea, ca să se slăvească, pentru că sunt lovit cu mare furie de Hristos al tău".

Atunci a venit acolo fiica împăratului, anume Galini şi a zis către tatăl său: "Crede în Dumnezeu şi te vei izbăvi din legăturile cele nevăzute cu care eşti legat, pentru că Dumnezeu, care te-a legat, este veşnic şi neatins". Apoi, căzând fericita Galini înaintea mucenicului, a zis: "Mă rog ţie, robul lui Dumnezeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu şi dezleagă pe tatăl meu din legăturile nevăzute". Rugându-se sfântul, a încetat înfricoşata mânie a lui Dumnezeu, iar împăratul şi eparhul, liberându-se de pedeapsă, au zis: "Stăpâne al cerului şi Ziditorule al pământului, Cel ce locuieşti în cer, miluieşte-ne, caută cu milostivire pe pământ".

Apoi s-a dus împăratul cu eparhul şi cu toţi boierii în palatele sale şi au petrecut trei zile, neieşind de frica cea dumnezeiască şi de groaznica certare ce li se întâmplase.

În acea vreme, fiicei împăratului i s-a făcut o vedenie, pe care a spus-o Sfântului Haralambie: "Mi se părea că stau lângă apă şi am văzut îndată o livadă mare îngrădită, în care erau sădiţi tot felul de copaci mirositori, iar în mijloc era o vie frumoasă şi în vie un cedru înalt. De la rădăcina copacului ieşea un izvor, iar străjerul locului aceluia era înfricoşat şi nu lăsa pe nimeni să intre acolo. Văzând pe tatăl meu şi pe Crisp eparhul, stând aproape, străjerul a întins spre dânşii toiagul său cel de foc, gonindu-i de acolo. Însă eu, stând cu frică, l-am rugat să-mi poruncească să rămân acolo". Dar acela mi-a zis: "Vino aici şi eu te voi duce pe umeri cu cinste". Pe când eram înăuntru, lingă izvorul cel de sub cedru, am auzit un glas, zicându-mi: "Tie-ţi este dat locul acesta şi celor ce sunt asemenea ţie". O vedenie ca aceasta văzând, mă rog ţie să-mi spui tâlcul ei.

Sfântul Haralambie i-a răspuns: ***"Tâlcuirea visului tău este:***

- ***apa cea mare este darul Sfântului Duh,***
- ***locul cel îngrădit este Raiul,***
- ***via este locuinţa drepţilor,***
- ***copacii cei mirositori sunt cetele sfinţilor îngeri,***
- ***cedrul cel înalt este slava Crucii,***
- ***izvorul cel de la rădăcina cedrului înseamnă viaţa veşnică, care prin Sfânta Cruce se dăruieşte neamului omenesc,***
- ***iar Străjerul locului, Cel ce te-a luat pe umeri, este Hristos Domnul, Care pe cele 99 de oi lăsându-le, a mers în urma celei rătăcite şi găsind-o, a luat-o pe umerii Săi.***

Tatăl tău şi eparhul vor fi izgoni din Raiul lui Dumnezeu, căci acei ce n-au mulţumit Domnului întâi şi pe urmă vor fi nemulţumiţi, pentru că se abat de la Dumnezeu prin diavoleştile amăgiri".

După acea înfricoşată pedepsire ce s-a făcut, trecând 30 de zile, împăratul s-a răzvrătit iarăşi şi lăsând pe Dumnezeu, a Cărui mână tare a cunoscut-o, s-a întors la idoli. Deci, chemând pe mucenic i-a zis: "Haralambie, ascultă sfatul meu şi te închină zeilor, ca să fii cinstit".

Sfântul a răspuns: ***"Nu se poate să fie aceasta, adică să poată a se răzvrăti robul lui Dumnezeu de cuvintele tiranului, căci cu adevărat cuvintele tale, o, împărate sunt nesocotite şi nebune".***

Mâniindu-se împăratul, i-a zis: "Cap nepriceput, zici că ale mele cuvinte sunt nepricepute şi nebune?". Atunci a poruncit să pună la gura lui undiţa şi să-l poarte de gât prin toată cetatea.

Fiica împăratului, apropiindu-se de tatăl său, a zis: "Ce faci o, tată, de ce chinui pe dreptul acesta? Pentru ce te tu legi de cursele diavoleşti şi lăsând cele bune, alegi cele rele? De ce voieşti moartea şi lepezi viaţa? Pentru ce te scoli cu mânie tiranică asupra robului lui Hristos? Ascultă, tată, glasul meu şi precum te sârguieşti la rău, tot aşa sârguitor să fii spre bine: căci cel ce seamănă rele, rele va secera, iar cel ce seamănă întru bună credinţă, va secera cele bune. Adu-ţi aminte de pedeapsa lui Dumnezeu ce a fost peste tine, când erai legat şi spânzurat în văzduh, cu nevăzute legături. Pe Dumnezeu Cel adevărat L-ai mărturisit şi fiind dezlegat din legături, acum Îl laşi? Mulţi puternici, fiind pedepsiţi, cunosc puterea Aceluia, dar scăpând de pedeapsă, iarăşi Îl uită".

Acestea auzindu-le, împăratul nu s-a îndreptat, ci, mai aspru făcându-se, i-a spus: "Jertfeşte zeilor, Galino!"

Ea, întorcându-se către dânsul i-a răspuns: "Voi face ceea ce voieşti, tată".

Împăratul, bucurându-se, a zis: "Să se dezlege Haralambie, de vreme ce fiica mea jertfeşte zeilor". Fiind adus Haralambie, împăratul i-a zis: "Iată, s-a schimbat fiica mea, Galini, de la credinţa ta la a noastră şi voieşte să jertfească zeilor". Deci vino şi tu, Haralambie, cu dânsa, în capiştea zeilor noştri şi fă ceea ce noi dorim". Tăcând Haralambie, împăratul socotea că se învoieşte.

Apoi fiica împăratului a mers în capiştea lui Dia şi a lui Apolon şi a zis slujitorilor: "Căindu-mă, am venit să rog pe zeii pe care i-am mâniat, crezând în Hristos".

Deci, strigară slujitorii: "Mare Dia, puternice Apolon, făcătorii cerului, domnii domnilor, căutaţi spre doamna Galini şi miluiţi-o pentru Sever împăratul".

Fericita Galini, intrând în capiştea idolească, a chemat pe slujitori şi le-a zis: "Pe care să-l surp mai întâi: pe Dia, pe Iraclie sau pe Apolon?".

Zis-au slujitorii: "Nu, doamnă, nici unuia să nu-i gândeşti rău nici să batjocoreşti pe mântuitorii noştri, ca să nu se mânie şi să clatine cerul şi să răstoarne pământul".

Atunci, fericită Galini, apucând pe idolul Dia, i-a zis: "Dacă tu eşti zeu, apoi cum n-ai înţeles că am venit să te răstorn?". Şi zicând aceasta, l-a surpat; iar el, căzând la pământ, s-a sfărâmat în trei bucăţi. Asemenea, apucând şi pe Apolon, i-a zis: "Şi tu, satano, gârbovitule bătrân, să cazi la pământ, făcându-te praf". Apoi a sfărâmat pe ceilalţi zei, care erau acolo.

Şi-au alergat slujitorii la Sever, zicând: "Stăpâne, împărate, a pierit nădejdea noastră, acum şi soarele se va stinge şi lumea va pieri, că au murit zeii".

Împăratul a zis: "Ce sunt cuvintele acestea?"

Răspuns-au slujitorii: "Galinia, fiica ta, a sfărâmat pe zei".

Zis-a împăratul: "Mergeţi şi chemaţi în această noapte 50 de meşteri şi înnoind idolii, să-i puneţi în capiştea lor, apoi să ziceţi că au înviat din morţi, precum şi galileenii spun despre Hristos al lor, că a înviat din morţi".

Slujitorii, cu sârguinţă făcând aşa, au mers a doua zi la fiica împăratului, zicându-i: "Vino la capişte, stăpână, să vezi pe zei înviaţi".

Apoi a zis fericita Galinia: "Au înviat zeii? voi merge să-i văd". Intrând în capişte, a văzut pe idoli din nou ciopliţi şi a zis: "Mare minune am văzut".

Iar slujitorii ziseră: "Cu adevărat, mare minune; pentru că ieri, fiind necinstiţi şi batjocoriţi, acum strălucesc cu mai mare cinste şi slavă".

Fericita Galinia a zis: "Pe zeii cei noi mai cu înlesnire îmi este a-i răsturna decât pe cei vechi". Deci, a zis către idolul Dia: "Ţie îţi zic Dia, cela ce ai înviat din morţi, să te duci iarăşi la cei morţi". Aceasta zicând-o, iarăşi a sfărâmat pe idoli.

Atunci, slujitorii, umplându-se de mânie, au spus iarăşi împăratului despre sfărâmarea idolilor.

Împăratul, punând de faţă pe fiica sa, i-a zis: "De ce ai sfărâmat pe idoli?"

Ea a răspuns: "De vreme ce voi sunteţi amăgiţi cu deşartă părere, îi numiţi zei pe când ei sunt materie neînsufleţită".

Împăratul a zis: "Jertfeşte idolilor, sămânţă necurată, iar nu fiică a mea".

Iar Galinia a răspuns, batjocorindu-l: "Acum am jertfit, precum am ştiut, iar de voieşti şi celorlalţi zei ai tăi, voi face asemenea".

Mâniindu-se împăratul, a lăsat pe fiica sa şi, întorcându-se către mucenicul Haralambie cu iuţime, l-a dat la o femeie văduvă spre batjocură.

Intrând sfântul în casa văduvei, s-a lipit lângă un stâlp, ce era lângă casă şi îndată stâlpul cel uscat a odrăslit şi a crescut copac mare, acoperind cu ramurile sale toată casa văduvei.

Văzând femeia o minune ca aceea, s-a înfricoşat şi a zis: "Ieşi de la mine, omule, că nu sunt vrednică a primi pe un asemenea bărbat, pentru că socotesc că tu eşti Hristos sau înger sau prooroc sau apostol. Pleacă de la mine, mă rogu ţie, că nu sunt vrednică să intri sub acoperământul meu".

Sfântul i-a zis ei: ***"Îndrăzneşte fiică, pentru că ai aflat dar de la Dumnezeu. Crede în El, că mare este Domnul, milostiv şi foarte lăudat".***

A doua zi, văzând vecinii copacul cel înalt şi cu multă frunză care acoperea cu umbra sa casa văduvei, ziceau între dânşii: "Ce este această minune?".

Unii ziceau: "Fiindcă a intrat acolo Haralambie, pentru aceea a odrăslit stâlpul şi a crescut copac mare".

Şi, intrând, găsiră pe sfânt şezând şi învăţând pe văduvă, grăind astfel către dânsa: ***"Fericită eşti tu, femeie, că ai crezut în Hristos; fericită eşti că se iartă păcatele tale, pentru că Dumnezeu primeşte pe cei ce se pocăiesc".***

Deci ziseră lui oamenii care veniseră: "Pentru ce nu ne spui nouă de eşti Tu Hristos cu adevărat?"

Răspuns-a Sfântul Haralambie: ***"Iertaţi-mă, fiilor, sunt slugă a voastră, dar slujitor al lui Hristos şi în numele Lui se fac acestea".***

Atunci femeia, luând îndrăzneală, a strigat cu glas mare:

- ✓ *"Bucură-te, Haralambie, care totdeauna luminezi lumea cu lumina cea nestinsă.*
- ✓ *Bucură-te Haralambie, cel mare cu darul;*
- ✓ *Bucură-te Haralambie, sfeşnicule cel prea luminos, pentru că mulţi prin învăţătura ta s-au apropiat de Hristos!"*

Acestea grăindu-le femeia, toţi au căzut la picioarele Sfântului Haralambie, mărturisind pe Hristos, iar cu inimile crezând Într-însul, au primit mântuitorul Botez.

În altă zi, a poruncit împăratul ca să aducă pe mucenic la judecată şi alergând înainte, cei ce crezuseră în Hristos au spus împăratului minunea ce se făcuse, cum a odrăslit stâlpul cel uscat şi s-a făcut copac mare.

Mirându-se împăratul de aceea, Crisp, eparhul, i-a spus: "Stăpâne împărate, de nu vei porunci ca degrab să ucidă cu sabia pe vrăjitorul acela, toţi se vor amăgi de minunile făcute de dânsul şi lăsând pe zeii noştri şi pe noi, vor merge în urma lui".

Atunci, împăratul a hotărât asupra sfântului judecată de sabie, despre care auzind Sfântul Haralambie, a cântat cu bucurie psalmul lui David: ***"Milă şi judecată voi cânta Ţie, Doamne; cânta-voi şi voi înţelege în cale fără prihană, când vei veni către mine***"; apoi a mai zis şi un alt psalm până în sfârşit.

Ajungând cu veselie la locul în care avea să-şi sfârşească nevoinţa, a zis: "Mulţumesc, Ţie, Doamne Dumnezeule, că eşti milostiv şi îndurat. Tu ai ucis pe vrăjmaşi, ai sfărâmat iadul şi durerile morţii le-ai dezlegat. Pomeneşte-mă, Doamne Dumnezeul meu, întru împărăţia Ta".

Astfel rugându-se el, s-au deschis cerurile şi S-a pogorât la dânsul Domnul cu mulţimea sfinţilor îngeri, pe un scaun de smarald cu foarte mare podoabă, şi a şezut pe dânsul Domnul, zicând către mucenic:"Vino, Haralambie, prietenul Meu, cel ce ai răbdat multe pentru numele Meu. Cere de la Mine ce voieşti şi îţi voi da ţie".

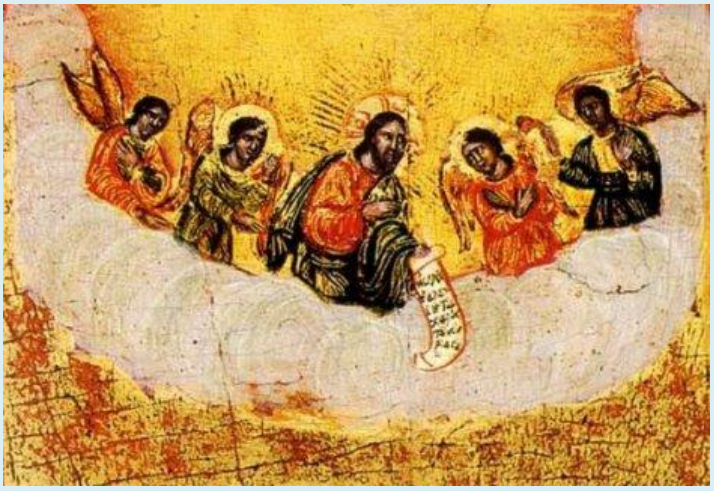

Sfântul Haralambie a spus: "Mare este taina aceasta, Doamne, că m-ai învrednicit a vedea înfricoşata Ta slavă. Doamne, de-Ţi place Ţie, mă rog să dai slavă numelui Tău, ca oriunde se vor pune moaştele mele şi se va cinsti pomenirea mea, să nu fie foamete în locul acela sau aer stricăcios, care să piardă rodurile. Ci să fie mai ales în locurile acelea pace şi sănătate trupească, mântuire sufletească şi îndestulare de grâu şi vin, cum şi înmulţire de dobitoace, pentru trebuinţa oamenilor. Doamne, Tu ştii că oamenii sunt trup şi sânge, iartă-le lor păcatele şi le dă îmbelşugare din rodurile pământului, ca cu îndestulare, pentru osteneala lor, să se satură şi să se îndulcească, prea mărindu-Te pe Tine, Dumnezeul lor, Dătătorul tuturor

bunătăţilor; iar roua ce se pogoară de la Tine, să le fie tămăduire. O, Doamne Dumnezeul meu, varsă peste tot darul tău şi îi izbăveşte de boala ciumei".

Astfel rugându-se sfântul, Domnul i-a zis: "Fie după cererea ta, viteazul meu ostaş". Deci s-a dus Domnul cu îngerii Săi la cer şi i-a urmat sufletul Sfântului mucenic Haralambie.

Atunci ostaşii, ducându-se la împărat, i-au spus despre slava mucenicului şi cum i s-a arătat Domnul şi că a murit fără tăiere de sabie şi au văzut sufletul lui suindu-se la ceruri. Atunci a căzut împăratul în mare mirare şi frică, iar fericita Galinia, fiica lui, a cerut de la dânsul trupul mucenicului şi luându-l, l-a învelit în pânze curate şi subţiri şi l-a uns cu aromate şi mir de mare preţ şi l-a pus în raclă de aur, slăvind pe Dumnezeu. Împăratul s-a temut să judece şi să facă rău fiicei sale, pentru că vedea pe Dumnezeu care era cu dânsa. Deci a lăsat-o să vieţuiască în dreapta credinţă creştinească, după voia ei.

Acestea toate s-au făcut în acel timp când era Sever în Antiohia, iar întru noi împărăţind Domnul nostru Iisus Hristos. ***Acesta este nebiruitul Mare Mucenic Haralambie, arhiereul lui Dumnezeu, care mijloceşte pentru toată lumea, care a pătimit în ziua a zecea a lunii februarie şi totdeauna stă de-a dreapta scaunului lui Dumnezeu, rugându-se pentru noi Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava şi împărăţia, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

după Sfântul Simeon Metafrast

Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie

În această lună (februarie), ziua a zecea, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie şi a celor ce au crezut şi s-au săvârşit împreună cu el: Porfiriu şi Vaptos, care s-au săvârşit de sabie şi sfintele trei femei muceniţe care s-au omorât de sabie pentru că au crezut în Hristos, prin Sfântul Haralambie.

Sfântul mucenic Haralambie, episcopul Magnesiei, împreună cu martirii Porfirie şi Vaptos şi cele trei Muceniţe au suferit în anul 202.

Sfântul Haralambie, episcopul Magnesiei (Asia Mică) a răspândit cu succes credinţa în Mântuitorul Hristos, călăuzindu-i pe oameni pe calea mântuirii. Vestea despre practicile lui Haralambie a ajuns la urechile ighemonului Lucian şi a comandantului de armată Luchie, care l-au arestat pe sfânt şi l-au adus în faţa judecăţii, unde el şi-a mărturisit credinţa în Hristos, refuzând închinarea la idoli.

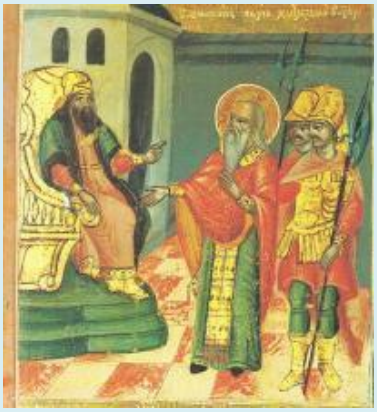

În ciuda vârstei înaintate (sfântul avea 113 ani), aceştia l-au supus la torturi inimaginabile. I-au rupt carnea cu cârlige de fier şi l-au jupuit de piele, timp în care sfântul le mulţumea torţionarilor săi, spunând: ***"Vă mulţumesc, fraţilor, că mi-aţi reînnoit sufletul care doreşte să se unească cu veşnicia!"***

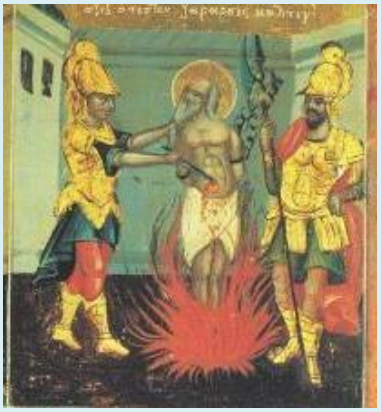

Văzând că sfântul rabdă durerile fără să scoată vreun cuvânt rău, doi soldaţi, Porfirie şi Vaptos au crezut în Hristos şi au fost omorâţi prin tăierea capului cu sabia. La fel, alte trei femei care au văzut puterea sfântului de a îndura chinurile, L-au lăudat pe Hristos şi au fost imediat martirizate.

Luchie a turbat de mânie la vederea celor întâmplate şi a apucat el instrumentele de torturã, începând să-l rănească pe sfântul martir, când deodată mâinile i-au căzut ca secerate de sabie, rămânându-i atârnate de corpul sfântului. Apoi guvernatorul l-a scuipat în faţă pe sfânt şi gura i s-a întors la ceafă. Luchie l-a implorat pe sfânt să-l salveze cu rugăciunile sale şi să se milostivească de el, iar martirul în bunătatea sa s-a rugat pentru cei doi şi s-au vindecat pe loc. La vederea acestor minuni, mulţi din cei prezenţi au trecut la creştinism, printre care şi Luchie, care a căzut la picioarele sfântului episcop şi l-a rugat să-l boteze.

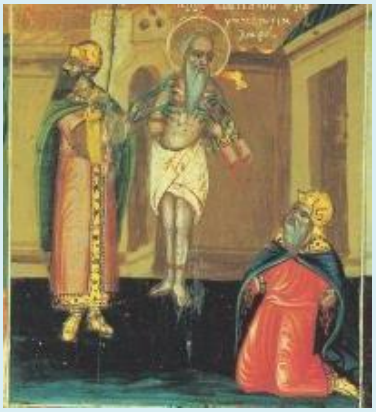

Luchie i-a spus despre cele întâmplate împãratului Septimiu Sever (193-211), care se afla atunci în Antiohia (vestul Asiei Mici). Împãratul a ordonat sã fie adus Sfântul Haralambie la el în Antiohia. Soldaţii i-au legat barba în jurul gâtului şi l-au tras de ea pe drum.

Apoi i-au înfipt un piron de fier în trup dar împãratul nu s-a mulţumit şi le-a cerut sã-l chinuie şi mai mult, arzându-l încetul cu încetul. Dar Dumnezeu l-a ocrotit pe sfânt şi acesta a rãmas nevãtãmat.

La cererea pãgânului împărat, ca sã-i dovedeascã puterea Dumnezeului sãu, Sfântul Haralambie a fãcut multe şi mari minuni cu harul lui Dumnezeu, înviind din morţi un tânăr şi izgonind diavolul dintr-un om chinuit de 35 de ani, astfel încât mulţi oameni au crezut în Hristos Mântuitorul.

Chiar şi fiica împãratului, Galinia, a trecut la creştinism zdrobind cu mâinile ei pe idoli, de douã ori la rând, într-un templu pãgân.

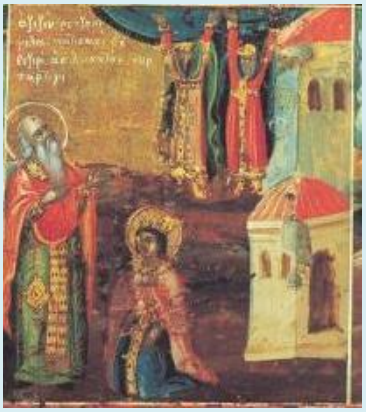

Împãratul a mai dat ordin sã-i zdrobeascã sfântului gura cu pietre şi sã-i ardã barba dar sfântul a întors flãcãrile asupra chinuitorilor sãi.

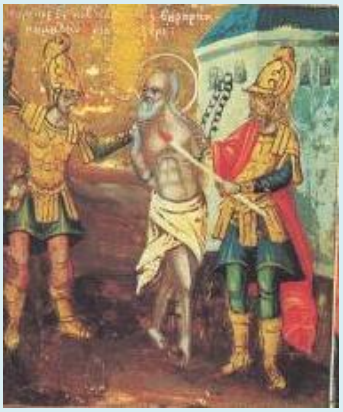

Plin de rãutate drãceascã Septimiu Sever împreunã cu un eparh numit Crisp au hulit numele lui Dumnezeu, îndrãznind sã-L provoace pe Dumnezeu şi sã-L cheme sã vinã pe pãmânt sã-i înfrunte pe ei, cei puternici.

Atunci Domnul a dat un cutremur înfricoşãtor, ridicându-i pe cei doi pãgâni în aer şi nu i-a lãsat pe pãmânt pânã când Sfântul Haralambie nu s-a rugat pentru ei. N-a trecut mult şi dupã ce şi-a revenit din sperieturã, împãratul a dat din nou ordine sã-l tortureze pe sfânt.

În cele din urmã, Sfântul Haralambie a fost condamnat la tãierea capului cu sabia. În timpul rugãciunii dinainte de moarte, cerurile s-au deschis şi sfântul a vãzut pe Mântuitorul şi pe îngerii sãi. Sfântul martir i-a cerut lui Dumnezeu sã aibã grijã de locul unde vor rãmâne moaştele sale, ca acel loc sã nu sufere niciodatã de foame sau boli, sã aibã prosperitate, pace, abundenţã de fructe, roade şi vin, iar sufletele oamenilor din acel loc sã fie mântuite. Domnul i-a promis cã o sã-i îndeplineascã dorinţele şi S-a ridicat la cer împreunã cu sufletul martirului Haralambie.

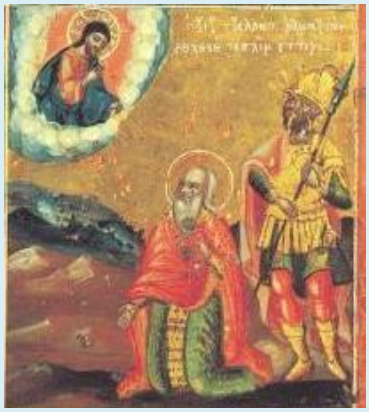

Din mila Domnului, sfântul a murit înainte de a fi executat. Galinia a îngropat trupul martirului cu multã onoare.

În hagiografia şi iconografia greacã Sfântul Haralambie este reprezentat ca preot, pe când sursele ruseşti îl prezintã ca episcop.

Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Haralambie - 10 februarie

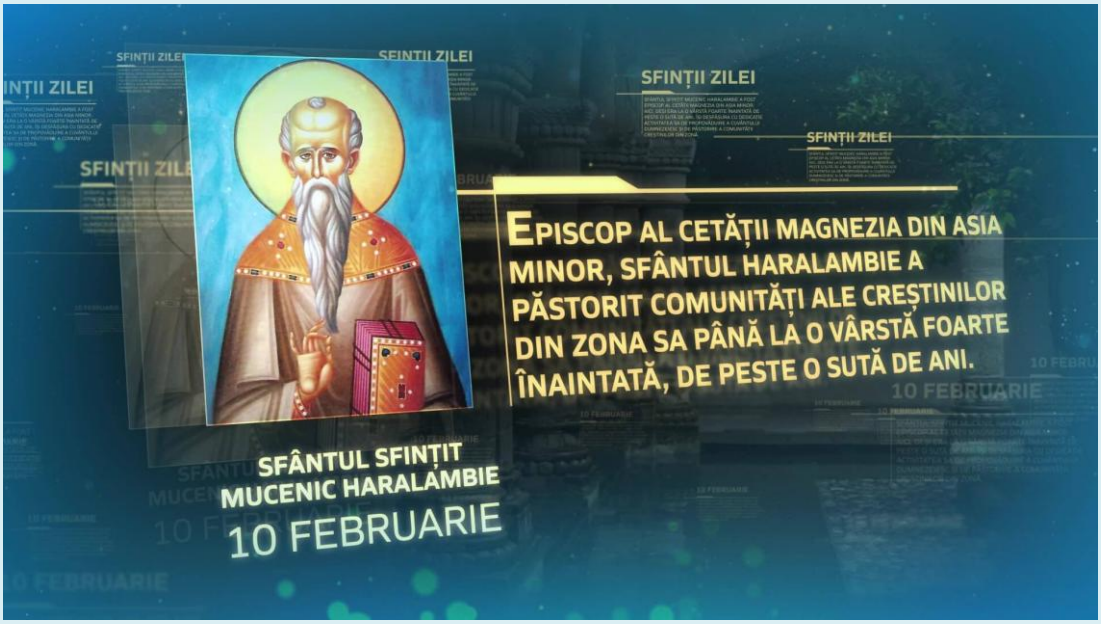

https://www.trinitas.tv/sfantul-sfintit-mucenic-haralambie-10-februarie/

***

Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie a fost episcop al cetății Magnezia din Asia Minor. Aici, deși era la o vârstă foarte înaintată de peste o sută de ani, își desfășura cu dedicație activitatea sa de propovăduire a Cuvântului dumnezeiesc și de păstorire a comunității creștinilor din zonă.

Înțelepciunea și virtutea sa atrăgea foarte multă lume la credința creștină. Acest lucru era interzis de către autoritățile politice romane care nu priveau cu ochi îngăduitori creștinismul. Dimpotrivă, uciderea creștinilor era permisă prin lege deoarece existau interdicții legate de prezența acestora în imperiu.

Înflorirea comunității creștinilor și creșterea numărului celor care îl acceptau pe Hristos ca Dumnezeu și Mântuitor l-a adus pe Sfântul Haralambie în atenția lui Lucius, guvernatorul militar local. Sfântul a fost arestat și supus judecății. Pentru că Haralambie nu a acceptat să renunțe la credința sa și pentru că Lucius avea nevoie să dea un exemplu prin care să descurajeze convertirile la creștinism, sfântul a fost supus unor torturi inumane. Nu au fost înduplecați de vârsta sa.

Curajul și rezistența îndurătoare a bătrânului episcop a determinat convertirea unora dintre cei care îl torturau sau care asistau în mulțime la aceste înfiorătoare scene. Toți cei ce sau convertit, mărturisind public faptul că și ei sunt de o credință cu Haralambie, au fost uciși pe loc și sunt prăznuiți de către Biserică tot astăzi.

Lucius, înfuriat de faptul că nu reușește să dea o lecție mulțimilor, lovește el însuși pe Sfânt însă, prin rânduiala lui Dumnezeu, pentru că răul pe care voia să-l facă se întoarce împotriva lui, cere iertare și tămăduire Sfântului. Văzând

mulțimea semnelor minunate ale martirajului lui Haralambie Lucius se convertește și cere să fie botezat.
Toate aceste evenimente i-au fost raportate împăratului Septimiu Sever care se afla atunci în Antiohia Pisidiei. L-au adus la el pe Sfântul Haralambie.
După ce l-au chinuit din nou, Sfântul a fost decapitat. Înainte de acest moment a înălțat rugăciuni pentru iertarea persecutorilor săi, pentru pace și pentru bunăstarea lumii.

După ce a fost ucis, Galina, fiica împăratului care era în taină creștină, a luat trupul Sfântului și l-a îngropat cu mare cinste.

Sfânta cuvioasă Galina

Pr. George Aniculoaie - Sfântul sfinţit mucenic Haralambie

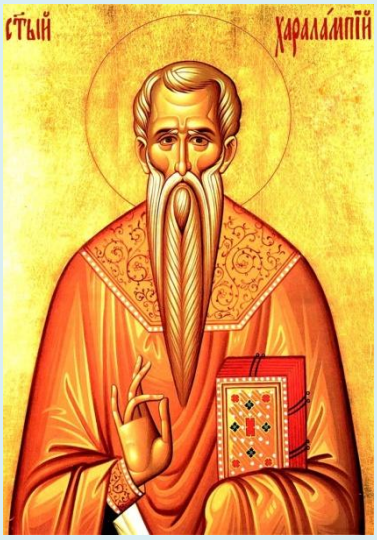

Sfântul mucenic Haralambie a trăit în timpul împăratului Sever (222-235) şi a devenit cunoscut prin puterea credinţei sale şi prin râvna în propovăduirea lui Hristos. Haralambie a fost preot în Magnezia (Asia Mică), unde dregător era păgânul Luchian. Astfel, dregătorul a poruncit să fie prins bătrânul preot şi supus la chinuri.

Iar Sfântul Haralambie, grav rănit, a zis: „Mulţumesc vouă, fraţilor, că, strujind trupul meu cel vechi şi bătrân, m-aţi înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferinţelor pentru Hristos”.

Văzând cei de faţă răbdarea mucenicului şi rugăciunea sa pentru toţi, mulţi au crezut în Hristos. Însă, din porunca dregătorului, li s-au tăiat capetele.

Datorită Sfântului Haralambie, chiar şi Galina, fata împăratului, a crezut în Hristos şi s-a botezat.

Sfântul Haralambie a murit în urma chinurilor în timp ce era în temniţă, aşteptându-şi călăul care să-i taie capul.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Haralambie

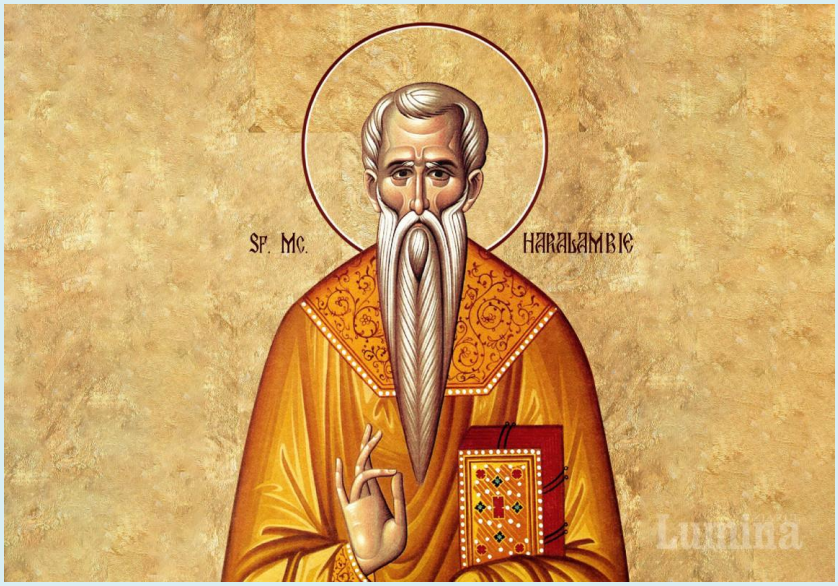

Sfântul mucenic Haralambie a trăit pe vremea împăratului Sever (222-235) şi era preot al creştinilor din Magnezia, în Asia Mică. Era vestit pentru râvna cu care Îl mărturisea pe Mântuitorul Iisus Hristos tuturor locuitorilor din acea regiune, pe care îi aducea la Hristos prin puterea cuvântului, dar mai ales prin puterea faptelor.

În acea vreme, mai mare al cetăţii era păgânul dregător Luchian, care, nesuferind cuvintele şi râvna propovăduirii bătrânului preot, a poruncit soldaţilor să-l prindă şi să-l aducă la judecată.

Sfântul Haralambie a mărturisit în faţa lui Luchian cu mult curaj şi cu strălucire dreapta credinţă creştină şi pe Iisus Hristos Domnul. Pentru aceasta a fost cumplit chinuit, căci, dezbrăcat fiind de hainele sale, păgânii i-au jupuit tot trupul cu unghii de fier şi i-au tăiat fâşii carnea.

Însă Sfântul Haralambie, grav rănit fiind, a zis: Mulţumesc vouă, fraţilor, că strujind trupul meu cel vechi şi bătrân, m-aţi înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferinţelor pentru Hristos.

Văzând cei de faţă răbdarea mucenicului în multele chinuri pe care le răbda, rugându-se neîncetat, mulţi dintre ei, bărbaţi şi femei, au crezut în Hristos. Iar dregătorul, cercetându-i şi chinuindu-i şi pe aceştia cumplit, a poruncit în cele din urmă să li se taie capetele.

Atunci, însăşi fiica împăratului, Galina, auzind de puterea Sfântului Haralambie şi de tăria lui sufletească, s-a botezat în numele Preasfintei Treimi. Istovit fiind de atâtea suferinţe,

Sfântul Haralambie şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, pe când se afla în temniţă.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Haralambie; Sfintele mucenițe și fecioare Enata și Valentina și mucenicul Pavel

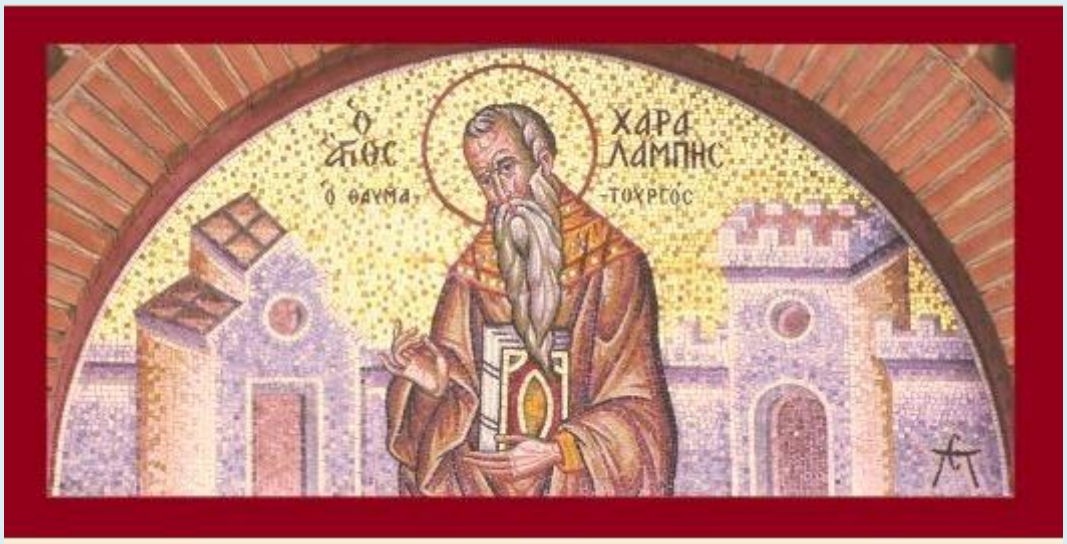

1. Sfântul mucenic Haralambie a trăit în vremea împărăţiei lui Septimiu Sever (193-211) şi s-a făcut vestit cu puterea credinţei sale şi cu râvna în propovăduirea lui Hristos. El era preot al creştinilor din Magnezia, în Asia Mică.

În acea vreme era mai-mare al cetăţii păgânul dregător Luchian. Deci, acesta, nesuferind cuvintele şi râvna propovăduirii bătrânului preot Haralambie, care avea atunci vârsta de 113 ani, a poruncit ostaşilor să fie prins.

Fiind dus la judecată înaintea lui Luchian, sfântul a mărturisit fără frică pe Hristos; drept aceea, dregătorul a poruncit să fie dezbrăcat de hainele sale şi, după ce i-au jupuit tot trupul cu unghii de fier, i-au tăiat fâşii de piele de pe trup.

Tropar, glasul 4: Arătatu-te-ai, înțeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, și ca un sfeșnic pururea luminos al lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, și ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

Iar Sfântul Haralambie, grav rănit, a zis: „Mulţumesc vouă, fraţilor, că, strujind trupul meu cel vechi şi bătrân, m-aţi înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferinţelor pentru Hristos”.

Văzând cei de faţă răbdarea mucenicului în atâtea chinuri şi neîncetatele lui rugăciuni pentru toţi, mulţi dintre ei, bărbaţi şi femei, s-au lepădat de idoli şi au crezut în Hristos; iar dregătorul, cercetându-i şi chinuindu-i fără milă pe aceştia, a poruncit să li se taie capetele.

Apoi sfântul a fost legat şi dus la Antiohia, înaintea împăratului. Şi acolo, marele mucenic a îndurat felurite chinuri şi a făcut multe minuni.

Atunci însăşi fata împăratului, Galini, auzind de tăria de suflet cu care Sfântul Haralambie a răbdat cele mai grele chinuri, a crezut în Hristos şi s-a botezat.

Deci, istovit de atâtea cumplite chinuri pe care a trebuit să le îndure, Sfântul Haralambie a fost osândit la moarte prin sabie. Dar mai înainte de a fi dus să i se taie capul, s-a mutat la Domnul, la 10 februarie în anul 202.

2. Sfintele mucenițe și fecioare Enata și Valentina și mucenicul Pavel

Dintre aceste două fecioare, Enata era din ținutul Gaza, iar Valentina din Cezareea.

Când ighemonul Firmilian sta la judecată, a fost adusă viteaza fecioară Enata, care fiind întrebată dacă se leapădă de Hristos, și ea mărturisind că Hristos este Dumnezeu, a fost chinuită cumplit.

Atunci cinstita Valentina și ea fecioară fiind și nesuferind să vadă neomenia și cruzimea celor săvârșite, s-a umplut de îndrăzneală, și când i s-a poruncit ca să aducă jertfă idolilor, căci acolo lângă scaunul de judecată, se găsea un jertfelnic, ea l-a izbit cu picioarele și l-a surpat împreună cu focul ce era pe el.

Atunci tiranul mânuindu-se, a chinuit-o cumplit și pe ea. Și încetând a le mai chinui, a hotărât să fie arse în foc.

După aceasta a fost adus la pătimire Sfântul Pavel. Și după ce a suferit mai multe chinuri și s-a arătat mai presus de patimi, cu harul lui Hristos, a fost osândit la moarte de sabie.

Iar el, mulțumind lui Dumnezeu și rugându-se pentru cei de o credință cu el, a primit tăierea cinstitului său cap, dându-și duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Proloagele din 10 februarie

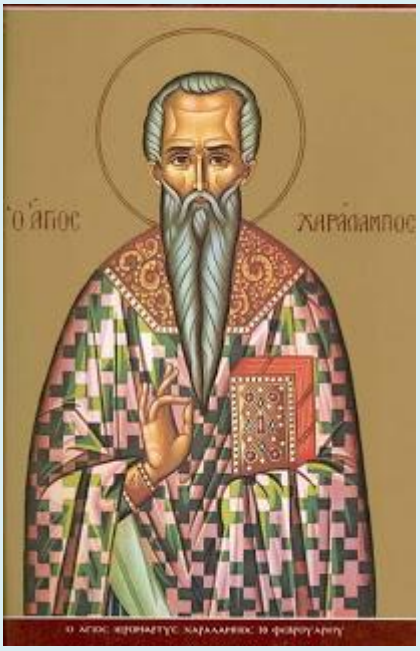

Luna februarie în 10 zile: pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Haralambie († 202)

Sfântul mucenic Haralambie a trăit în vremea împărăţiei lui Sever (193-211) şi s-a făcut vestit cu puterea credinţei sale şi cu râvna în propovăduirea lui Hristos. Şi era acest episcop în Magnezia, din Asia, iar mai-marele cetăţii era Luchian dregătorul. Deci, acesta, nesuferind cuvintele şi zelul propovăduirii bătrânului episcop, a poruncit ostaşilor să fie prins şi, dus fiind la judecată.

Înaintea lui Luchian, sfântul a mărturisit cu strălucire şi fără frică, pe Hristos; drept aceea, dregătorul a poruncit să fie dezbrăcat de hainele sale şi, după ce i-au jupuit tot trupul, cu unghii de fier, i-au tăiat fâşii de piele de pe trup.

Iar Sfântul Haralambie, rău rănit, a zis: "Mulţumesc vouă, fraţilor, că, strujind trupul meu cel vechi şi bătrân, m-aţi înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferinţelor pentru Hristos".

Şi, văzând cei de faţă răbdarea mucenicului în atâtea chinuri şi neîncetatele lui rugăciuni pentru toţi, mulţi din ei, bărbaţi şi femei, s-au lepădat de idoli şi au crezut în Hristos; iar dregătorul, cercetându-i şi chinuindu-i, fără milă pe aceştia, a poruncit să li se taie capetele.

Se zice că însăşi fata împăratului, Galina, auzind de tăria de suflet cu care Sfântul Haralambie a răbdat cele mai grele chinuri, a crezut în Hristos şi s-a botezat.

Deci, istovit de atâtea cumplite chinuri pe care a trebuit să le îndure, a fost osândit la moarte, prin sabie. Şi Sfântul Haralambie s-a mutat la Domnul, dându-şi sufletul în temniţă, aşteptând să i se taie capul, şi s-a numărat cu sfinţii.

Întru această zi, cuvânt despre ava Macarie, care a văzut pe dracul cu tigve.

Ava Macarie petrecea singur în pustia cea mare şi era o mânăstire, mai jos, într-o altă pustie, având monahi mulţi. Deci, stareţul, şezând lângă cale, a văzut oarecând pe diavolul, mergând în chip de om, purtând o haină miţoasă şi de fiecare fir de lână spânzurând câte o tigvă omenească.

Şi i-a zis lui bătrânul: "Unde mergi, răule?"

Iar acela i-a răspuns: "Merg ca să tulbur pe fraţi".

Şi l-a întrebat pe el bătrânul: "Şi ce sunt tigvele acestea, pe care le porţi?"

Răspuns-a diavolul: "Gustări duc fraţilor".

Zis-a bătrânul: "În toate acestea sunt de-ale mâncării?"

Iar el a răspuns: "Aşa, pentru că, de nu-i va fi plăcută cuiva una, îi dau alta, şi pe toate de-a rândul, ca măcar să-şi ia fiecare câte una". Aceasta zicând, s-a dus mai departe.

Iar bătrânul a rămas, păzind calea, până se va întoarce. Şi, văzându-l pe el întorcându-se, i-a zis lui: "Ai umblat bine?"

Iar el a răspuns: "Rău, chiar şi unde-mi era bine mie".

Zis-a bătrânul: "Pentru ce?"

Răspuns-a acela: "Pentru că toţi monahii mi s-au făcut mie răi şi potrivnici şi nimeni nu m-a primit pe mine".

Zis-a bătrânul: "Dar nici unul dintre dânşii nu ţi-e prieten?"

Răspuns-a diavolul: "Numai pe un monah am, care mă ascultă şi, când vin la dânsul, se învârteşte ca vârtelniţa înaintea mea".

Întrebatu-l-a bătrânul: "Care-i numele monahului aceluia?"

Zis-a diavolul: "Teopempt". Şi, zicând aceasta, s-a dus.

Şi, sculându-se, ava Macarie s-a dus întru cea mai de jos pustie, la mănăstirea aceea şi, auzind, fraţii i-au ieşit cu ramuri întru întâmpinarea lui şi fiecare dintr-înşii îşi gătea chilia sa, socotind că la dânsul va să sălăşuiască bătrânul.

Iar el a întrebat: "Cine este Teopempt?" Şi, văzându-l pe el, a intrat la dânsul în chilie, iar el l-a primit pe părintele, bucurându-se. Şi când au început a vorbi în taină, i-a zis lui bătrânul: "Cum petreci, frate?"

Răspuns-a acela: "Bine, cu rugăciunile tale".

Zis-a bătrânul: "Nu te supără pe tine vreun gând rău?"

Răspuns-a fratele: "Acum îmi este bine", că se ruşina să-şi mărturisească gândurile sale cele păcătoase.

Atunci i-a zis bătrânul: "Iată, de atâţia ani petrec postind şi nevoindu-mă şi toţi mă cinstesc pe mine, ci încă şi la aceşti ani bătrâni, mă supără necuratul duh al desfrânării".

La aceasta a zis Teopempt: "Cu adevărat, părinte, eu sunt foarte stârnit de duhul desfrânării". Deci, bătrânul căuta şi celelalte gânduri pierzătoare de suflet, până ce fratele pe toate i le-a spus lui.

După aceasta, cuviosul a întrebat pe fratele: "Cum posteşti?"

Răspuns-a: "Până la al nouălea ceas".

Grăit-a sfântul: "Să posteşti până seara şi să flămânzeşti şi să înveţi pe de rost din Evanghelie şi din cărţi sfinte, ca să te îndeletniceşti totdeauna cu gândirea la Dumnezeu. Şi de-ţi va veni ţie gând rău, să nu-l primeşti pe el şi niciodată să nu te pogori cu mintea jos, la cele rele, ci, totdeauna, să iei aminte sus, la cele bune, şi-ţi va ajuta ţie Dumnezeu".

Aşa, întărind pe acel frate, bătrânul s-a dus la pustia sa. Şi când străjuia calea, a văzut iarăşi pe acel diavol, mergând şi i-a zis lui: "Unde mergi?"

Răspuns-a diavolul: "Mă duc să tulbur pe fraţi". Şi aceasta zicând, a trecut mai departe.

Iar când, iarăşi, s-a întors, i-a zis lui Sfântul: "Cum sunt fraţii?"

Răspuns-a diavolul: "Toţi mi s-au făcut răi şi acela pe care îl aveam mai înainte prieten şi care mă asculta, şi acela nu ştiu de către cine s-a răzvrătit împotriva

mea şi nicidecum nu mă mai ascultă. Ci, mai amar decât toţi, mi s-a făcut şi m-am jurat, ca să nu mai merg acolo, decât după o lungă vreme". Aceasta zicând, s-a dus, iar sfântul s-a întors la chilia sa.

Şi aşa a mântuit pe fratele Teopempt, dând pe faţă meşteşugul cel rău al diavolului.

Întru această zi, cuvânt din Pateric despre plângere.

Un stareţ, oarecând, petrecea în luncă, aproape de fericitul Antonie, de cealaltă parte a râului. Şi odată s-a dus la Egipt pentru o trebuinţă a sa, luând pe ucenicul său, împreună cu sine. Şi, ducându-se în cetatea ce se cheamă Kunt, a rămas acolo o săptămână. Şi a văzut bărbaţi şi femei în toate dimineţile, ieşind la morminte şi plângându-şi morţii, până la al treilea ceas din zi (ora 9), că aşa era obiceiul acolo.

Deci, a zis stareţul către ucenicul său: "Vezi, fiule, ce fac aceşti oameni? Cum se scoală atât de dimineaţă şi merg la morminte de plâng, cu atâta tânguire, pe morţii lor? Să mă crezi că, de nu vom face şi noi aşa, în pierzare vom merge."

Iar după ce s-au întors la chilia lor, îndată şi-au zidit ei, departe unul de altul, morminte pentru ei, şi, în toate zilele şedeau de dimineaţa, plângându-şi sufletul, ca pe un mort. Iar de ar fi adormit, cumva, puţin, dimineaţa ucenicul, îl striga pe el stareţul, zicând: "Frate, scoală, că acum egiptenii plâng la mormintele lor."

Iar fratele, de-a pururea, zicea: "Părinte, împietrit îmi este sufletul meu şi nu pot să plâng".

Iar stareţul îi răspundea lui: "Sileşte-te fiule, şi osândeşte-te, că-ţi zic ţie, dacă Dumnezeu va răni odată inima spre plângere, apoi nu mai iese de la dânsa durerea, ci rămâne întru durere până la moarte. Şi oriunde ar merge unul ca acesta, cu dânsul împreună este, înlăuntru, plângerea şi durerea. Că orice lucru ar lucra, ori ar mânca, ori ar bea, ori ar dormi, de-a pururea îşi are sufletul lucrul său, adică plângerea."

Într-una din zile, a văzut stareţul pe fratele săturându-se de bucate, că veniseră nişte oaspeţi la dânsul şi i-a zis lui în taină: "Frate, au nu ştii că plângerea este ca o făclie ce luminează? Şi de nu o vei păzi pe ea bine, apoi se va stinge şi întunecată va fi. Aşa şi plângerea se stinge de bucatele cele multe şi fuge din pricina somnului celui mult. Asemenea şi clevetirea o stinge pe ea şi vorba cea multă o pierde, iar odihna cea trupească o strică pe ea cu totul. Deci, se cade celui ce iubeşte pe Hristos, din toate lucrurile să facă o parte şi pentru Hristos." Zis-a lui fratele: "Cum este cuvântul acesta, părinte?"

Iar stareţul i-a răspuns: "Când vei avea pâine bună să o cruţi, pentru cei bolnavi, iar tu să mănânci pâine cu tărâţe, pentru Hristos. De vei bea vin, să torni într-însul puţin oţet şi să zici: "Pentru Hristos, Cel ce a primit oţet." De vei mânca orice fel de poame, să nu te saturi, ci să laşi puţin, zicând: "Aceasta-i partea lui Hristos". De-ţi vei avea căpătâiul moale, să-l laşi deoparte şi piatră să-ţi pui, sub cap, pentru Hristos. De-ţi va fi ţie frig, când dormi, să rabzi, zicând: "Unii nu dorm deloc". Dacă te-ar vorbi de rău cineva pe tine, să taci, pentru Hristos, zicând întru tine: "Şi pe El, pentru mine, L-au vorbit de rău". De-ţi vei fierbe ţie zeamă, apoi să o laşi nefiartă puţin, ca să nu-ţi fie dulce la mâncare şi să zici: "Alţii, vrednici fiind, nici pâine nu mănâncă, cu atât mai mult, eu, nevrednicul, cum să mănânc zeamă bună, vrednic fiind a mânca cenuşă şi ţărână ?" Şi, în toată mâncarea ta, tu totdeauna puţină cenuşă să amesteci. Iar la lucru, cu osteneală şi cu smerenie să petreci, cugetând totdeauna, cum au vieţuit sfinţii.

Iar când va veni sfârşitul şi ne va afla pe noi întru smerenie şi grijă, atunci vom afla odihnă. De-ţi va zice ţie gândul tău că, în zi de praznic, bucate mai bune să faci, să nu-l asculţi pe el, că nu trebuie să prăznuieşti păgâneşte, că bucatele monahului sunt plânsul şi lacrimile. Şi neîncetat să-ţi mustri sufletul tău totdeauna, că atâtea a început şi nu le-a sfârşit.

Iar de ai făcut păcate trupeşti, să nu mai gândeşti cum le-ai făcut pe ele, că se spurcă sufletul tău, ci, mai vârtos, roagă pe Hristos, zicând: "Doamne, Tu le ştii pe ele şi Tu de vei voi, le vei curăţi pe ele, căci eu nu cutez nici a gândi la ele", iar de cunoşti că te cercetează Dumnezeu pe tine, atunci să nu ţi se înalţe inima ta, ci, mai mult, să zici: "Pentru neputinţa şi slăbiciunea mea, Dumnezeu face milă cu mine, ca să rabd şi să nu mă slăbesc". Că de nu, apoi va lua Dumnezeu ajutorul Său de la tine şi vei pieri.

Dacă războiul desfrânării îţi aprinde inima, să cercetezi de unde este începutul acestei lupte lăuntrice şi să te îndreptezi; fie că va fi din multă mâncare sau băutură sau somn sau din mândria pe care o ai în tine, că ai fi mai bun decât mulţi alţii şi slujeşti lui Dumnezeu sau de ai osândit pe cineva că a greşit, pentru că afară de aceste pricini, nu se începe războiul desfrânării întru oameni şi de-ţi vei înfrâna pântecele şi nu vei osândi pe nimeni de greşeală şi de nu vei avea în tine gânduri că, adică, bine vieţuieşti şi că plăcut este lucrul tău lui Dumnezeu, de te vei păzi de acestea, se va duce de la tine războiul desfrânării.

De vei da cuiva vreun ban cu dragoste, iar, mai pe urmă, te vei mâhni în gândul tău, zicând că mult i-ai dat lui, tu să nu asculţi gândurile tale, că drăceşti sunt.

Şi, pe cât poţi, în sărăcie şi în lipsă să petreci, ca mai vârtos să ai trebuinţă să fii de toţi ajutat.

Dumnezeului nostru slavă!

Moaştele Sfântului Haralambie

Mănăstirea Sfântului Ştefan de la Meteora: Un alt fragment (chiar mai mare) al craniului Sfântului Haralambie este păstrat în Mănăstirea Sfântului Ştefan de la Meteora. Este demn de remarcat faptul că racla în care se află moaştele datează din secolul XVII.

Sfântul Mucenic Haralambie

Sfântul Mucenic Haralambie

Mănăstirea Mega Spileo, Grecia: Moaştele Sfântului Haralambie (mâna). Se află într-un paraclis de la mănăstirea Mega Spileo din Grecia.

Sfântul Mucenic Haralambie

Mănăstirea Iviron: are o mulţime de sfinte moaşte ce se păstrează în katholikonul mănăstirii, mai exact într-un mic paraclis din partea stângă a bisericii, cei care au avut răgaz să le numere, au spus că sunt aproape 200 de sfinte moaşte expuse spre închinare. Raclele cu Sfinte Moaşte de la Mănăstirea Iviron, Sfântul Muntele Athos în care se regăsesc şi moaştele Sfântului Haralambie:

Sfinte moaşte ale cuviosului Ierotei Iviritul, ale Sfântului mare mucenic Dimitrie, ale Sfântului Arsenie Capadocianul, ale Sfântului Grigorie al Nissei, ale Sfântului apostol Filip, ale Sfântului Haralambie, ale Sfântului nou mucenic Constantin din Idra, Mir de la Mormântul Sfântului Nicolae.

Sfinte moaşte ale Sfântului Haralambie, ale Sfântului Nistor, ale cuviosului Ilarion, ale Sfintelor muceniţe Minodora, Nimfodora şi Mitrodora, ale Sfântului apostol Andrei, ale Sfântului Gheorghe, sângele Sfinţilor Doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, al Sfintei cuvioase muceniţe Anisia, al Sfântului apostol Filip, al Sfântului mare mucenic Procopie, al Sfântului mare mucenic Mamant, al Sfântului nou mucenic Pahomie Aghiopavlitul, al Sfântului nou mucenic Teodor din Halicarnas, al Sfântului Ioan postitorul,patriarhul Constantinopolului, al Sfântului cuvios mucenic Cosma, protosul Sfântului Munte, al Sfintei mare muceniţe Varvara, al Sfântului Chiriac anahoretul, al Sfântului mare mucenic Eustatie, al Sfântului mucenic Modest, al Sfântului mare mucenic Iacob Persul, al Sfinţilor 20 000 de mucenici, al Sfântului Macarie Egipteanul, al Sfântului Mina Calicheladu, al Sfântului Ierotei, episcopul Atenei, al Sfântului Dionisie Aeropagitul.

Sfinte moaşte ale Sfântului mare mucenic Mercurie, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale cuviosului Leontie şi ale Sfântului mucenic Modest.

Sfinte moaşte ale Sfântului Ermolae, ale Sfintei Paraschevi, ale Sfântului Gheorghe din Ioannina, ale Sfântului Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului, ale Sfântului Grigorie, patriarhul Constantinopolului, ale Sfântului Gheorghe purtătorul de biruinţă, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale Sfântului mucenic Mamant, ale Sfântului Pantelimon tămăduitorul, ale celor cinci Sfinţi mucenici: Eustatie, Auxentie, Mardarie, Evghenie şi Oreste, Sfântului cuvios mucenic Iacov Sihastrul, ale Sfântului Haralambie, ale Sfântului Teodor Stratilat, ale Sfântului Ioan Gură de Aur, ale Sfântului Eustatie, ale Sfântului Gheorghe nou, ale Sfintei Varvara, ale Sfintei Paraschevi, ale Sfântului Patrichie, ale Sfântului Ioan Botezătorul.

Sfinte moaşte ale Sfântului mucenic Vasile, episcopul Amasiei, ale Sfântului Gheorghe purtătorul de biruinţă, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale Sfântului mucenic Mamant, ale Sfântului Pantelimon tămăduitorul, ale celor cinci Sfinţi mucenici: Eustatie, Auxentie, Mardarie, Evghenie şi Oreste, ale Sfântului Varvar, ale Sfântului Procopie, ale Sfântului Mihail, episcopul Sinadelor, ale Sfântului Pantelimon, ale Sfântului Ioan Gură de Aur, ale Sfântului Teodor Stratilat, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale Sfinţilor 20000 de mucenici.

Sfinte moaşte ale Sfântului Amfilohie, episcopul Iconiei, ale Sfintei Pelaghia, ale Sfântului Ciprian, ale Sfântului Gheorghe purtătorul de biruinţă, ale Sfinţilor Doctori fără de arginţi Chir şi Ioan, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale Sfântului mucenic Modest, ale Sfântului Procopie, ale Sfintei Marina, ale Sfinţilor 20 000 de mucenici, ale Sfântului mucenic Elefterie, ale Sfântului Ioan Gură de Aur, ale Sfântului mare mucenic Procopie, ale Sfântului Ioan Botezătorul, ale Sfântului Ioan cel milostiv, ale Sfântului mare mucenic Pantelimon, ale Sfântului Trifon, ale Sfântului Grigorie, episcopul Armeniei, ale cuvioasei Eupraxia.

Sfinte moaşte ale Sfinţilor cuvioşi mucenici Eftimie, Ingnatie şi Acachie, ale Sfântului Amfilohie, episcopul Iconiei, ale Sfintei Pelaghia, ale Sfântului Ciprian, ale Sfântului Gheorghe purtătorul de biruinţă, ale Sfântului Pantelimon, ale Sfinţilor doctori fără de arginţi Chir şi Ioan, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale Sfântului mucenic Modest, ale Sfântului Elefterie, ale Sfântului Artemie, ale Sfintei Paraschevi, ale Sfântului mucenic Eustratie, ale Sfântului mucenic Modest, ale cuvioasei Melania, ale Sfântului Mina Calicheladu, ale Sfintei Chiriachi, ale Sfântului mucenic Procopie, ale Sfântului mucenic Ignatie, ale Sfântului mucenic Eftimie.

Sfinte moaşte ale Sfântului mare mucenic Procopie, ale Sfintei Paraschevi, ale Sfântului mucenic Eustratie, ale Sfântului mucenic Modest, ale cuvioasei Melania, ale Sfântului Mina Calicheladu, ale Sfântului mucenic Haralambie, ale Sfintei Chiriachi, ale Sfântului mucenic Procopie, ale Sfântului mucenic Ignatie, ale Sfântului mucenic Eftimie, ale Sfântului Modest, ale Sfântului Mercurie, ale Sfântului Mihail, episcopul Sinadelor, ale Sfântului Elefterie, ale Sfântului Artemie, ale Sfântului Pantelimon, ale Sfântului Chiricu, ale Sfântului Fotie, ale Sfântului Ioan Gură de Aur.

Biserica Sfântului Gheorghe din Iraklitsa: Moaştele Sfântului Haralambie (mai precis, un fragment mare din craniul său) se aflau în altarul bisericii Sfântului Gheorghe din Iraklitsa Veche (în Grecia). În anul 1922, au fost mutate la biserica din Iraklitsa Nouă.

Locurile unde se găsesc părticele din moaştele Sfântului Haralambie pe pământul românesc:

În Bucureşti:

- *Biserica Paraclisului Patriarhiei (Dealul Patriarhiei);*
- *Biserica "Sfântul Stelian-Lucaci" (Str. Logofăt Udrişte, lângă Poliţia Rutieră);*
- *Biserica "Sfântul Dumitru – Poştă", din spatele Muzeului Naţional de Istorie a României din Calea Victoriei;*

- *Biserica "Sfinţii Arhangheli", din Str. Oţetari – a 2-a str. la dr. de la Policlinica Batiştei;*
- *Mânăstirea "Sfântul Nicolae – Mihai Vodă", de lângă Metrou „Izvor", BCR şi Springtime Izvor, Str. Sapienţei, Nr. 4;*
- *Biserica "Sfântul Vasile", din Calea Victoriei, Nr. 198 (vizavi de Muzeul Enescu);*
- *Biserica "Sfântul Nicolae şi Sfânta Parascheva – Sfânta Vineri Nouă" (pe Bd. "N. Titulescu", Nr. 157-159, de lângă Metrou "Gara Basarab");*
- *Mănăstirea „Sfinţii Arhangheli, Sfântul Atanasie, Sfântul Haralambie şi Sfântul Iustin Martirul şi Filosoful – Stavropoleos", (Str. Stavropoleos, Nr.4, zona Centrul Vechi, Carul cu Bere, în spatele Muzeului Naţional de Istorie a României din Calea Victoriei);*
- *Schitul Darvari (Str. Schitul Darvari, Nr. 3, lângă Grădina Icoanei);*
- *Biserica " Sfânta Treime – Delea Veche" (Str. Delea Veche, Nr. 39, în apropiere de Metrou "Piaţa Muncii");*

- *Capela Ortodoxă „Sfântul Mina” din incinta Institutului de Medicină Legală Bucureşti;*
- *Biserica „Sfânta Treime - Manu Cavafu”, Bd. Gh. Şincai, Nr. 4, vizavi de Liceul Şincai, în diagonală peste intersecţie.*

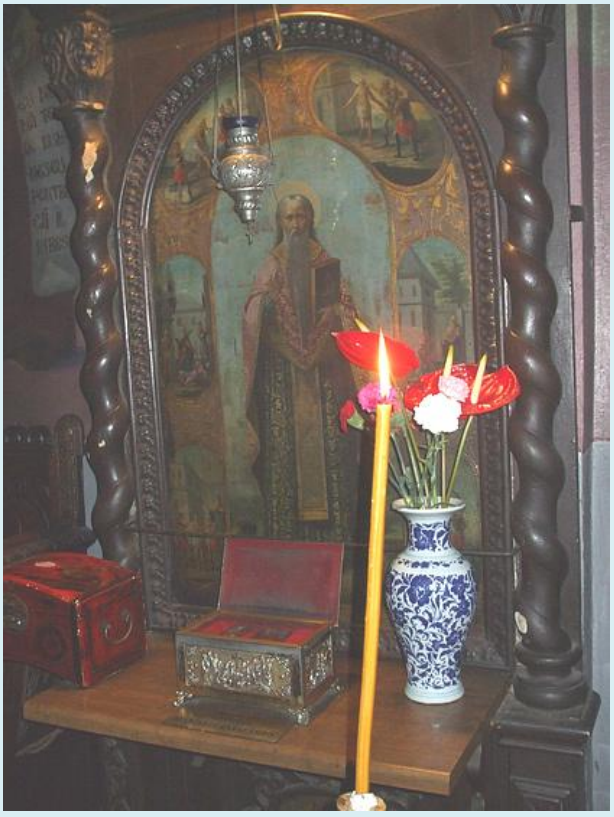

În provincie:

- *Biserica Mitropoliei de Iaşi;*
- *Biserica „Sfântul Lazăr” din Iaşi (lângă Palatul Culturii);*
- *Biserica „Sfântul Haralambie” din Iaşi;*

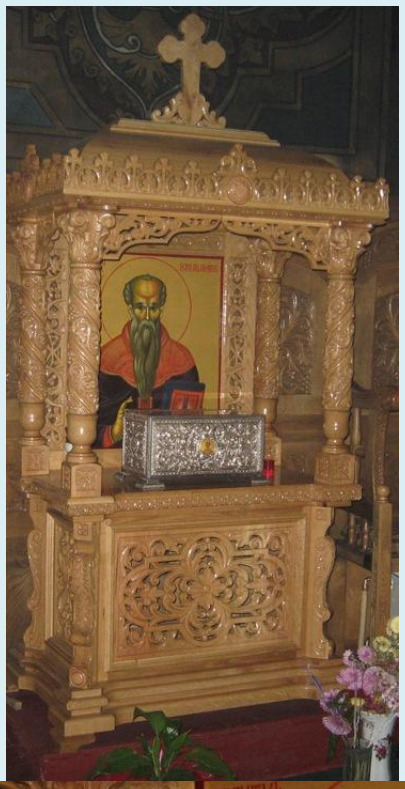

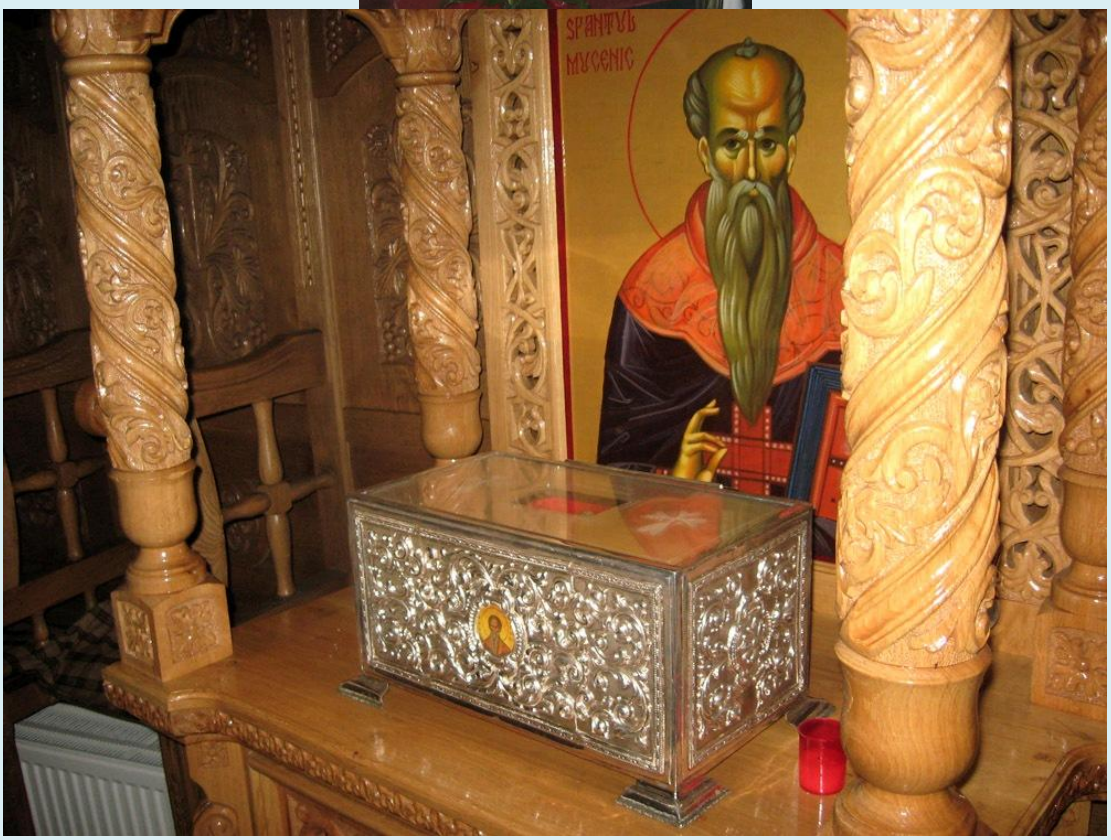

- *Mănăstirea Miclăuşeni, sat Miclăuşeni, comună Butea, jud. Iaşi;*

În Mânăstirea Căldăruşani este o raclă mică aşezată la închinat în faţa altarului. În această raclă sunt aşezate spre închinare moaştele a treisprezece sfinţi: Sfântul mucenic Arhidiacon Ştefan, Sfântul Dimitrie, Sfântul Pantelimon, Sfântul Artemie, Sfântul Lavru, Sfântul Petru, Sfântul Haralambie, Sfântul Elefterie, Sfântul Trifon, Sfânta Paraschiva, Sfânta Marina, Sfântul Teodosie, Sfântul Stelian. Pe lângă acestea este şi o bucăţică din lemnul Sfintei Cruci încadrată în metal.

- *Biserica din com. Hălăuceşti, jud. Iaşi;*
- *Mănăstirea Bogdana, comuna Ştefan cel Mare, jud. Bacău;*
- *Biserica Spitalului Judeţean din Suceava, jud. Suceava (B-dul 1 Decembrie 1918, nr.21)*
- *Mănăstirea Râşca, comună Râşca, jud. Suceava;*
- *Biserica comunei Rădăşeni, jud. Suceava (în medalionul icoanei minunate a Maicii Domnului);*
- *Mănăstirea Rarău, Com. Crucea, jud. Suceava;*
- *Mănăstirea (Schitul) „Sfântul Mucenic Mina – Forăşti" (stil vechi), sat Roşiori, com. Forăşti, jud. Suceava (lângă Fălticeni);*
- *Mănăstirea Neamţ, com. Vânători, jud. Neamţ;*
- *Mănăstirea Sihăstria, Com. Pipirig, jud. Neamţ;*

- *Mănăstirea Secu, comuna Vânători, jud. Neamţ;*
- *Biserica Mănăstirii Văratec, comună Agapia, sat Văratec, jud. Neamţ;*
- *Mănăstirea Ciolanu, comuna Tisău, jud. Buzău;*
- *Mănăstirea Răteşti, Sat Răteşti, Com. Berca, jud. Buzău;*
- *Catedrala Episcopiei din Galaţi;*
- *Mănăstirea Vladimireşti, com. Tudor Vladimirescu, jud. Galaţi;*
- *Mănăstirea Hurezi, jud. Vâlcea;*

- *Mănăstirea Cârcea, sat Cârcea, com. Coşoveni, jud. Dolj (9 km de la Craiova);*
- *Mănăstirea Brâncoveni, comuna Brâncoveni, jud. Olt (lângă Slatina);*
- *Biserica Vechii Catedrale a Episcopiei din Slobozia (Mânăstirea „Sfinţii Arhangheli – Slobozia Veche", str. Mănăstirii, nr. 1);*
- *Biserica Memorială Mihai Viteazul „Sfântul Siluan Atonitul" din Alba Iulia, jud. Alba;*
- *Mănăstirea Lupşa, comuna Lupşa, jud. Alba;*
- *Mănăstirea Ţigăneşti, com. Ciolpani, jud. Ilfov;*
- *Mănăstirea Căldăruşani, com. Gruiu, jud. Ilfov;*
- *Mănăstirea Ghighiu, sat Ghighiu, com. Bărcăneşti, jud. Prahova (lângă Ploieşti, pe drumul spre Buzău);*
- *Schitului " Sfânta Maria Cricov – Jercălăi", com. Jercălăi, jud. Prahova (lângă Urlaţi);*
- *Mănăstirea Turnu – Prahova, sat Târgşoru Vechi, nr. 1, jud. Prahova;*
- *Mănăstirea " Sfânta Treime", sat Parepa-Ruşani, com. Colceag, jud. Prahova;*
- *Biserica "Sfinţii Arhangheli – Fotăcheşti" din Videle, jud. Teleorman;*
- *Catedrala Episcopală din Giurgiu, jud. Giurgiu;*

- *Schitul "Sfântul Ioan Rusul", com. Slobozia, jud. Giurgiu (5 km de Giurgiu);*
- *Mănăstirea Slănic, sat Slănic, com. Aninoasa, jud. Argeş;*
- *Biserica "Buna Vestire – grecească" din Tulcea (str. Buna Vestire, nr. 2).*

Parohia „Sfântul sfinţit mucenic Haralambie“, Constanţa

Predici şi editoriale la pomenirea Sfântului mucenic Haralambie

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Haralambie

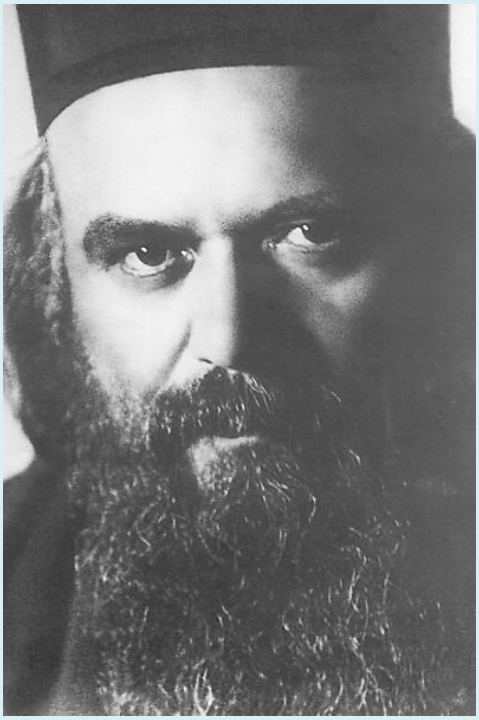

Marele Sfânt mucenic Haralambie a fost episcop în cetatea Magnesiei şi a suferit pentru Hristos în anul o sută treisprezece al vieţii sale.

Când au început sângeroasele persecuţii contra creştinilor, din timpul împăratului Septimius Severus, bătrânul Haralambie nu s-a ascuns de ele, ci cu libertate şi pe faţă a predicat tuturor credinţa în Hristos. El a îndurat schingiuiri cumplite ca şi când nu ar fi fost el în acel trup.

Când 1-au jupuit de viu, bătrânul iertător le-a zis ostaşilor: ***„Vă mulţumesc, fraţilor, că strujindu-mi trupul cel vechi mă reînnoiţi pe mine cu duhul pentru viaţa veşnică."***

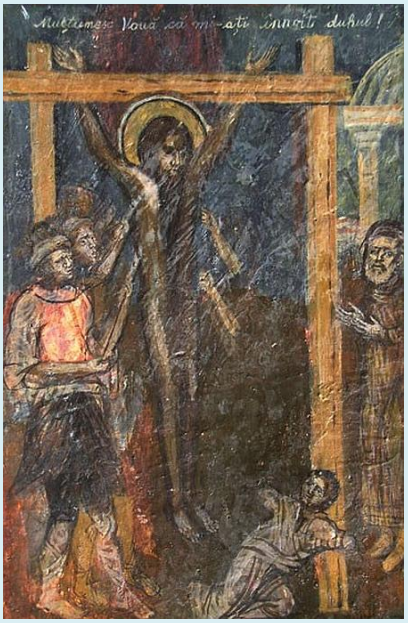

El chiar în timpul chinurilor a făcut minuni mari şi i-a adus pe mulţi la Hristos. Chiar fiica împăratului, Galina a lăsat închinarea la idoli a tatălui ei şi s-a făcut creştină.

Osândit la moarte şi adus la locul execuţiei, Sfântul Haralambie şi-a înălţat mâinile către cer şi s-a rugat lui Dumnezeu pentru tot poporul ca Dumnezeu să le dăruiască sănătate trupească şi mântuire sufletească şi ca El să le înmulţească roadele pe acest pământ. ***„O, Doamne, Tu care ştii că omul e făcut din trup şi sânge iartă-le lor păcatele lor şi varsă harul Tău peste toţi!"***

După rugăciune, acest sfânt bătrân şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu încă înainte ca satrapul să-i lovească gâtul cu sabia.

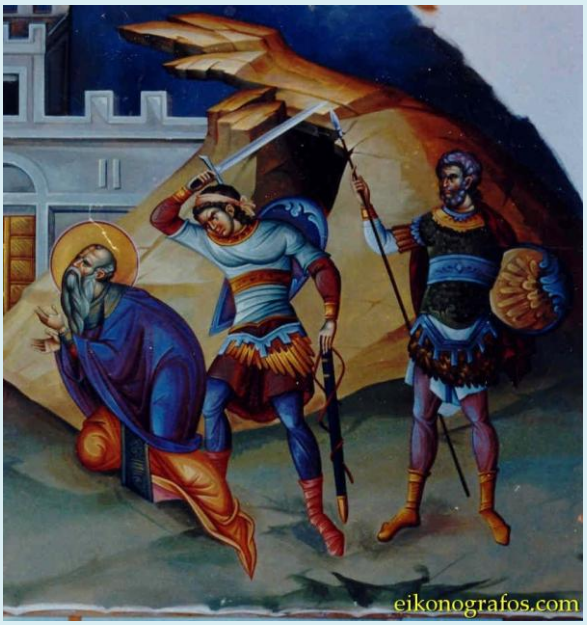

Sfântul Haralambie a luat mucenicia la anul 202 după Hristos.

Fiica împăratului, Galina, a luat trupul Sfântului şi 1-a îngropat cu cinste.

Cântare de laudă la Sfântul Haralambie

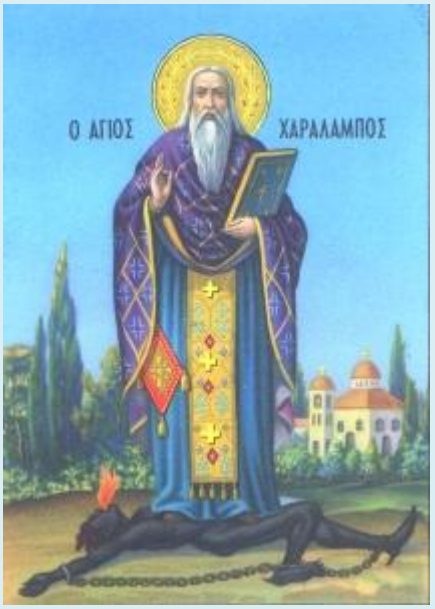

Sabia cea neştiutoare în zadar se învârte
deasupra capului Sfântului Haralambie.

Sfântul îngenunchează şi lui Dumnezeu se roagă:
Doamne, slobozeşte pe robul Tău!
Slobozeşte poporul Tău de toate păcatele lor;
Arată milostivirea Ta din nou asupra lor;
Binecuvântează osteneala lor şi
înmulţeşte roadele pământului!

Îndestulează-i cu de toate;
căci trup şi sânge sunt ei.
Dăruieşte-le mereu să-Ţi cânte Ţie,
Umple de sănătate şi bucurie inimile lor,
Spre aducerea aminte de Tine!

Alungă departe de ei tot răul,
Mântuieşte-i de nevoi şi sărăcie,
Milostiveşte-Te către ei toţi,
Iar după moartea lor,
Fă-le parte cu Sfinţii Tăi, Doamne!
Doamne, milostiveşte-Te către poporul Tău!

Oricine lui Haralambie se va ruga,
Şi numele meu va pomeni,
Ajută-l, Doamne, din chinurile mele
Pentru Tine!

Atunci din cer un glas a venit:
Primită este rugăciunea ta,
Sufletul tău la Mine să vină!

Sfântul al său sulfet îl dă;
El către Rai zboară,
înainte ca sabia să cadă.

Cugetare

Multe din greutăţile mari care vin asupra omului îşi au cauza cunoscută sau nu, în trecutul lui. Totuşi, cauzele acestor mari greutăţi, cum ar fi, de exemplu, nebunia, nu sunt nimic altceva decât efectele călcării legii lui Dumnezeu.

Când Sfântul Haralambie era schingiuit mai presus de minte, împăratul a aflat de harul sfântului în a vindeca nebunia şi a poruncit să fie adus acolo un nebun ca să se convingă şi împăratul că Haralambie putea vindeca de nebunie. Diavolul îl chinuia de treizeci şi cinci de ani pe cel adus, mânându-1 în pustietăţi şi în munţi şi aruncându-1 în noroaie şi în repeziciunile apelor. Când acest om suferind s-a apropiat de Sfântul Haralambie, diavolul a simţit buna mireasmă ce venea de la trupul Sfântului şi a ţipat: „Rogu-te, robule al lui Dumnezeu, nu mă chinui înainte de vreme, ci porunceşte şi voi pleca de bună voie şi de vrei voi spune şi cum am intrat în acest om."

Sfântul i-a poruncit să spună, iar demonul a zis:„Acest om voia să fure de la vecinul lui şi s-a gândit: Dacă nu-1 voi ucide mai întâi pe vecin, nu-i voi putea fura ce-i al lui. Şi 1-a omorât pe vecinul. Prinzându-1 pe când făcea uciderea, am intrat în el şi iată treizeci şi cinci de ani de când locuiesc în el."

Auzind acestea sfântul lui Dumnezeu a poruncit diavolului să iasă din om îndată şi să-1 lase în pace. Diavolul a ieşit, iar omul nebun s-a vindecat şi a stat liniştit.

Mitropolitului Augustin de Florina - Predică la Sfântul mucenic Haralambie - Credinţa făcătoare de minuni

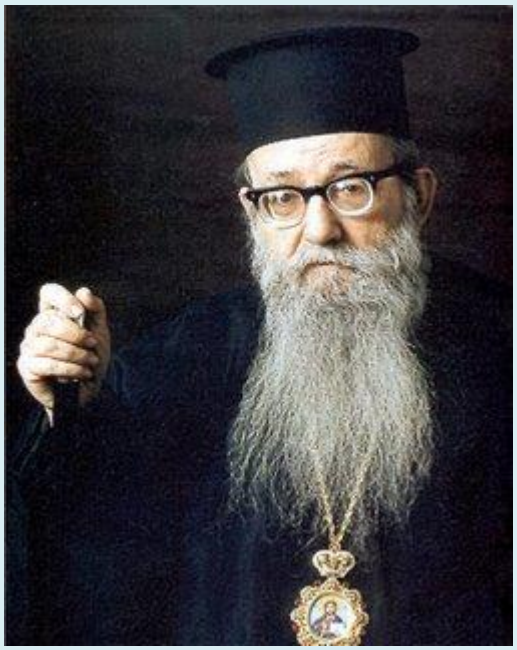

În această predică, iubiţilor, vom vorbi despre un mare mucenic al credinţei noastre, care ne aduce în memorie locurile cele sfinţite ale Asiei Mici, acolo unde vreme de veacuri, până în 1922, a existat o întreagă lume creştină.

Asia Mică, ţara de neuitat! Oriunde ar săpa cineva, va afla oseminte de eroi, moaşte de sfinţi, cruci şi iconiţe şi ruine ale bisericilor şi mănăstirilor. Acum, toate s-au pierdut şi cei care sunt originari din acele părţi şi au venit în Elada, îşi amintesc cu emoţie de patria pierdută, care a născut atâţia eroi şi martiri ca nici o altă ţară creştină. ***Unul din aceşti martiri este şi Sfântul Haralambie, pe care îl sărbătorim pe 10 februarie. Despre el vom vorbi, pentru că viaţa lui arată cât de mare este puterea credinţei pe care o învaţă Evanghelia.***

Sfântul Haralambie a trăit în veacul al II- lea după Hristos. S-a născut într-o cetate din Asia Mică, Magnisia, care nu este foarte departe de mult-regretata Smirna. Creştinii cetăţii îl preţuiau pe Sfântul Haralambie pentru caracterul lui curat, pentru marea lui credinţă şi l-au ales preot.

Lumea astăzi aude cuvântul „preot” şi nu-i dă nici o importanţă. „Popă”, spune altul şi copiii auzindu-i pe cei mari vorbind despre preoţi cu dispreţ nu vor să devină preoţi când se fac mari. Şi preotul peste câţiva ani va fi ceva rar. Despre această dispreţuire faţă de preoţie sunt vinovaţi, desigur şi câţiva preoţi nevrednici, care nu-şi cinstesc sfânta misiune. ***Dar Sfântul Haralambie nu a fost unul din preoţii obişnuiţi, a fost preot care avea conştiinţa misiunii sale. Liturghisea şi plângea de emoţie. Propovăduia cuvântul lui Dumnezeu şi***

făcea ca şi cele mai reci inimi să se emoţioneze şi să-L iubească pe Hristos. Îi iubea pe săraci şi pe bolnavi şi vizita casele creştinilor şi îi sfătuia pe toţi, mici şi mari, să rămână credincioşi lui Hristos.

Pe preotul Haralambie îl iubeau şi îl preţuiau toţi. Prin cuvintele şi prin viaţa lui era o puternică lumină, care lumina nu doar pe creştinii cetăţii Magnisia, ci strălucirea lui ajungea chiar până foarte departe. Dar lumina aceasta nu era mulţumitoare pentru oamenii care trăiau în ruşinoasa închinare la idoli. Şi idolatrii nu erau puţini. Atunci erau mulţi şi aveau cu ei şi statul.

În acea epocă devenise împărat unul care îi ura pe creştini şi hotărâse să-i prigonească cu toată puterea de care dispunea. Se numea Septimiu Sever. Reprezentant al împăratului în părţile Asiei Mici, ca şi cum am spune prefect, era unul ce se numea Lucian. Şi acesta era un sălbatic prigonitor al creştinilor, ca şi împăratul. Acesta a dat dispoziţie să-l aresteze pe sfânt şi să-l aducă înaintea sa. Sfântul Haralambie era de acum foarte bătrân. Avea 113 ani. Şi totuşi, în ciuda adâncii lui bătrâneţi, nu înceta să liturghisească şi să slujească poporului.

Vedeţi, atunci nu era în vigoare în Biserică legea de astăzi a statului, care-l obligă pe preot să se retragă din slujire la 75 de ani. Asta nu este conform cu Sfintele Canoane. Preotul, atâta vreme cât se simte bine, trebuie să rămână la locul său până la adânci bătrâneţi. Un preot bătrân cu părul alb este în parohia lui foarte respectat, iar cuvintele sale sunt ascultate cu mare atenţie, ca un glas care vine din veşnicie.

Bătrân de 113 ani era Sfântul Haralambie, dar în acest trup bătrân exista o inimă care nu îmbătrânise de timp, o inimă care era pururi tânără. Aşa este: cel care crede în Hristos, chiar şi atunci când îmbătrâneşte, nu-şi pierde entuziasmul. Este întotdeauna tânăr.

Tiranul Lucian a crezut că un om bătrân este uşor de înduplecat să se lepede de Hristos şi să se închine la idoli. Bătrânii iubesc mult viaţa şi tremură în faţa morţii şi fac orice ca să mai adauge la viaţa lor câteva zile. ***Dar Sfântul Haralambie nu se temea de moarte. În credinţă era stâncă. Nimic nu putea să-l clatine.*** Cuvintele pe care i le spunea tiranul ca să se lepede de Hristos, l-au făcut pe Sfântul Haralambie mai hotărât şi mai viteaz. Neliniştea creştea înăuntrul său. Răspundea cu îndrăzneală. ***Eu, zicea tiranului, de atâţia ani Îl slujesc pe Hristos şi nu m-am lepădat de El niciodată. Şi acum la bătrâneţile mele, când din clipă în clipă aştept moartea, să mă lepăd de El? Niciodată! Moartea mă va duce lângă Hristos.***

Tiranul s-a mâniat din cale afară de eroica împotrivire a sfântului şi a poruncit groaznic martiriu, a poruncit să-l jupoaie pe Sfântul Haralambie de viu. Auzind cineva de un astfel de martiriu i se ridică părul. Sfântul nu s-a îngrozit. Inima lui era închinată lui Hristos şi Hristos i-a dat putere să învingă această ispită şi să triumfeze. Imediat ce soldaţii au început groaznicul martiriu, sfântul prin calda lui rugăciune a făcut o minune şi mâinile soldaţilor au înţepenit, iar tiranul s-a înfricoşat şi sfântul a ieşit din acest martiriu mai strălucit şi cu mai mare putere propovăduia pe Hristos. Faima lui se întindea pretutindeni. O, ce poate să facă un preot sfânt ca Sfântul Haralambie!

Faima sfântului a ajuns până la palatele împărăteşti, iar când împăratul a străbătut Răsăritul şi s-a dus în Antiohia, a poruncit să-l aducă înaintea lui pe sfânt.

Pentru a doua oară Sfântul Haralambie este judecat. Este judecat de însuşi împăratul. Dar şi a doua oară îşi mărturiseşte credinţa. Împăratul se sălbăticeşte şi porunceşte să-l chinuiască şi în sfârşit să-l decapiteze. Sfântul a arătat atâta răbdare în mucenicia sa, încât trei soldaţi din călăii săi, necredincioşi până în acea clipă, au refuzat să aducă la îndeplinire dispoziţia împăratului şi au strigat: Şi noi suntem creştini!

Dar până şi fiica lui Galina, văzând minunea sfântului, a crezut în Hristos. Încă şi alţii, închinători la idoli, bărbaţi şi femei, împreună cu fiica împăratului au mărturisit credinţa lor şi au primit mucenicia împreună cu sfântul.

Iubiţii mei, toţi câţi citesc Vieţile Sfinţilor şi văd chinurile pe care le-au suferit pentru Hristos nu se pricep de unde aflau această putere. Dar la această nedumerire răspunde Evanghelia.

Ne istoriseşte că o copilă, care era demonizată şi nici o putere nu era în stare să o vindece, deodată s-a făcut bine. Cum? Mama ei L-a rugat pe Hristos să o facă bine pe copila ei. L-a rugat cu credinţă mare şi Hristos a ascultat rugămintea mamei şi o putere nevăzută, puterea lui Hristos, a izgonit din sufletul copilei toţi demonii.

Această credinţă în Hristos este cea care a dat putere Sfântului Haralambie să izgonească demonii, să vindece pe cei bolnavi, să facă minuni şi ceea ce e cel mai important, să sufere toate înfricoşatele chinuri şi până la ultima lui suflare să-şi mărturisească credinţa. ***Această credinţă dă putere celor care cred până astăzi, ca să biruiască ispitele, prigoanele şi chinurile şi cu îndrăzneală să mărturisească Ortodoxia pretutindeni.***

Fiecăruia din aceşti mucenici, bătrâni şi tineri, se potriveşte cuvântul pe care l-a spus Hristos către femeie: ***„O, femeie, mare este credinţa ta! Fie ţie după cum voieşti” (Matei 15, 28).***

O, mucenicilor, mare e credinţa voastră! Vă rugăm, rugaţi-vă Domnului să ne dăruiască şi nouă credinţa voastră.

Părintele Ilie Cleopa - Predică la Sfântul mare mucenic Haralambie

Cel ce va răbda până la sfârşit, acela se va mântui (Matei 10, 22)

Iubiţi credincioşi, auzim pe marele Apostol Pavel, zicând: ***Alta este strălucirea soarelui, alta este strălucirea lunii şi alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebeşte în strălucire (I Corinteni 15, 41).*** Acest mare adevăr se vede şi la slava sfinţilor lui Dumnezeu. Multe milioane de sfinţi strălucesc pe cerul cel gândit al Bisericii şi sunt împodobiţi de Însuşi Dumnezeu, cu slavă şi nemurire veşnică înaintea Lui. Dintre aceştia este şi Sfântul, sfinţitul şi marele mucenic Haralambie, a cărui pomenire o cinsteşte azi Biserica cea dreptmăritoare.

Mare şi prea strălucit luceafăr al Ortodoxiei este Sfântul mucenic Haralambie, care prin viaţa, prin minunile şi pătimirile sale pentru Hristos, a luminat multe suflete întunecate de slujirea idolească şi le-a adus la lumina adevăratei credinţe în Iisus Hristos cu minunile sale prea slăvite, a înspăimântat pe împăraţi, pe chinuitori şi pe cei necredincioşi şi i-a făcut să înţeleagă puterea adevăratului Dumnezeu, care lucra prin el minuni şi puteri negrăite, spre mântuirea celor ce se întorceau la credinţa în Hristos. Dar să vă spunem pe scurt pătimirea acestui mare mucenic:

Pe timpul împăratului roman Sever, care se închina la idoli, era episcop al cetăţii Magneziei din Asia Mică un bărbat sfânt şi foarte iubitor de Dumnezeu, anume Haralambie, care mărturisea pe Hristos şi păstorea bine sufletele credincioşilor pe calea mântuirii. Auzind despre râvna lui pentru

Sfânta Evanghelie, a fost prins şi chemat la judecată de către Lucian, stăpânitorul cetăţii. Atunci Sfântul Haralambie avea 113 ani.

La judecată l-a întrebat guvernatorul: Haralambie, jertfeşte zeilor ca să trăieşti şi să fii cinstit de împăratul.

Iar sfântul i-a răspuns: Eu, care m-am născut în credinţa creştinească şi slujesc Biserica lui Hristos din tinereţile mele, cum să mă lepăd de adevăratul Dumnezeu ca să jertfesc diavolului? Să nu-mi fie una ca aceasta!

Atunci a poruncit Lucian ostaşilor să-l dezbrace de veşmintele arhiereşti şi să-l bată cumplit pe tot trupul cu toiege şi unghii de fier.

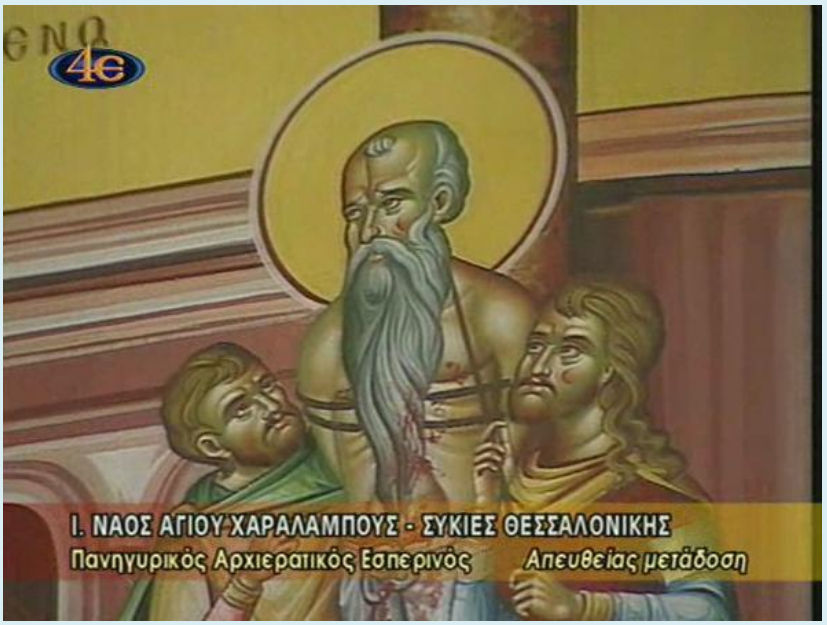

Dar Sfântul Haralambie răbda cu bărbăţie zdrobirea trupului său şi dădea laudă lui Dumnezeu că pătimeşte pentru El. Iar unii din ostaşi şi din cei ce priveau, văzând blândeţea şi răbdarea lui, au crezut în Hristos şi au fost ucişi cu sabia din porunca judecătorului. Alţii cereau botezul şi mustrau pe ostaşi pentru tirania lor, fiindu-le milă de bătrâneţea sfântului.

Auzind despre Sfântul Haralambie, împăratul Sever a poruncit să fie adus la judecată înaintea lui, la Antiohia. Pătimind grele chinuri pe cale şi făcând mai multe minuni, marele episcop al Magneziei a stat la judecată înaintea lui Sever, care îi zicea: Jertfeşte idolilor, Haralambie, ca să scapi de moarte. Fie-ţi milă de bătrâneţile tale şi nu te împotrivi legilor noastre părinteşti! Dar marele ierarh înfruntându-l, a fost legat şi târât prin cetate, în văzul tuturor. Atunci fiica lui Sever, anume Galinia, a crezut în Hristos şi îl mustra pe tatăl ei pentru necredinţa şi asprimea lui. Îmblânzindu-se împăratul, a dezlegat pe Sfântul Haralambie. Dar, auzind că fiica lui a sfărâmat toţi idolii şi mulţi oameni cred în Hristos, pentru minunile ce le făcea Sfântul, a poruncit să i se taie capul.

Ducându-l la locul de tăiere, Sfântul Haralambie a stat în genunchi la rugăciune şi ridicându-şi mâinile, a zis: Mulţumesc Ţie, Doamne Dumnezeule, că eşti milostiv şi îndurat cu lumea pe care ai zidit-o. Mulţumesc Ţie că m-ai învrednicit să slujesc până acum Biserica Ta şi să mărturisesc numele Tău pe pământ. Pomeneşte-mă, Doamne Dumnezeul meu, întru împărăţia Ta!

Şi, deodată, s-au deschis cerurile şi Sfântul Haralambie a văzut slava Domnului şi a auzit acest glas: Vino, Haralambie, prietenul Meu, cel ce ai răbdat multe pentru numele Meu! Cere de la Mine ce voieşti şi Eu îţi voi da!

Iar sfântul i s-a rugat, zicând: Mare este taina slavei tale, Doamne! Îţi mulţumesc că, fiind încă în trup, m-ai învrednicit să văd slava Ta cea înfricoşată. De este voia Ta, Doamne, rânduieşte ca oriunde se vor afla moaştele mele şi se va cinsti numele meu, să fie îndestulare de pâine, de grâu, de vin, de animale şi toate cele de trebuinţă. Revarsă, Doamne, peste toţi darurile Tale şi izbăveşte oamenii de ciumă şi de orice boală grea!

În clipa aceea, Sfântul Haralambie şi-a dat duhul în mâinile lui Hristos şi toţi au strigat, plini de uimire: Mare este Dumnezeul lui Haralambie! Acesta este adevăratul Dumnezeu, iar de idoli, de păgâni şi de diavoli ne lepădăm! Toţi cei de faţă au crezut în Hristos şi au primit botezul, iar fericita Galinia, fiica împăratului a uns cu miresme moaştele Sfântului Haralambie şi le-a îngropat la loc de cinste.

Iubiţi credincioşi, iată, pe scurt, viaţa, minunile şi sfârşitul mucenicesc al Sfântului mare mucenic Haralambie. ***A trăit pe pământ 113 ani şi este cel mai bătrân sfânt mucenic din câţi prăznuieşte Biserica lui Hristos.*** Vedeţi că la o vârstă atât de înaintată, el nu avea odihnă, nici nu se temea de acei păgâni tirani şi sălbatici, nici nu se ascundea de mânia lor? Ci stătea în mijlocul credincioşilor săi şi îi sfătuia, îi învăţa dreapta credinţă, îi îmbărbăta, săvârşea Sfânta Liturghie şi era gata oricând să-şi dea şi viaţa pentru Hristos şi pentru credinţa ortodoxă pe care o mărturisea.

Cu el se împlineau cuvintele Mântuitorului din Evanghelie, Care zice: ***Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale. Iar cel plătit şi cel care nu este păstor şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge, şi lupul le răpeşte şi le risipeşte. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi. Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc oile Mele şi ele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl şi sufletul Îmi pun pentru oi (Ioan 10, 11-15).***

Sfântul mare mucenic Haralambie şi-a pus sufletul său pentru oile lui Hristos, pentru credincioşii din oraşul Magnezia, pe care îi păstorea şi care ascultau de el, căci era părintele lor sufletesc. Avea credinţă tare în Hristos, trăia îngereşte pe pământ, în feciorie, în post şi în neîncetată rugăciune. De aceea avea şi darul înaintevederii şi al facerii de minuni. Că cei ce trăiesc ca sfinţii pe pământ, se învrednicesc de mari daruri de la Dumnezeu, nu se tem de moarte nici de cei ce ucid trupul, iar în cer petrec împreună cu îngerii întru slava lui Dumnezeu.

Aşa a fost Sfântul Haralambie, păstor adevărat, slujitor devotat al Bisericii, puternic în faptă şi în cuvânt, plin de bărbăţie şi foarte milostiv cu oamenii. Aţi văzut cum s-a rugat la sfârşit lui Dumnezeu, ca cei ce îl vor cinsti să fie izbăviţi de foamete, de secetă, de primejdii şi de ciumă, adică de boli fără leac! De aceea şi sfintele lui moaşte se păstrează în biserici cu mare evlavie şi este cinstit în toate ţările creştine.

Iubiţi credincioşi, Sfântul Haralambie se bucură de o mare cinstire şi în ţara noastră. Sunt biserici înălţate în numele lui, icoane şi chiar părţi mici din sfintele lui moaşte şi credincioşi care îi poartă numele. Azi, la ziua pomenirii lui, se fac slujbe cu litie, se face priveghere, Liturghie şi acatistul Sfântului Haralambie, că este grabnic ajutător celor ce îl cinstesc cu credinţă.

Vă îndemnăm, deci să apăraţi credinţa ortodoxă şi Biserica întemeiată de Hristos pentru care s-a vărsat sângele a milioane de sfinţi martiri. Apoi să ascultaţi de mai-marii voştri, cum ne porunceşte Sfântul Pavel, adică de preoţi şi de episcopi, căci ei sunt păstorii Bisericii puşi de Hristos, care vor da seama de

sufletele noastre, iar credincioşii sunt oile cele blânde şi ascultătoare care urmează pe păstorii cei buni.

Rugaţi-vă lui Dumnezeu să vă dea păstori şi preoţi buni! Rugaţi-vă pentru ei, în loc să-i judecaţi! Că pe mulţi păstori îi fac buni şi credincioşii buni care îi ascultă la cele bune şi se roagă pentru ei. Apoi citiţi cărţi sfinte, Vieţile Sfinţilor şi Acatistul Sfântului Haralambie care ajută mult în necazurile acestei vieţi.

Deci, să sărutăm icoana marelui mucenic şi să zicem din inimă această scurtă rugăciune: Sfinte mare mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi. Amin.

PS Sebastian – Predică la pomenirea Sfântului mucenic Haralambie

Predica rostită de P.S. Sebastian (Ilfoveanul), episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureştilor la hramul Sfântului mucenic Haralambie, ocrotitorul parohiei Flămânda din Bucureşti:

Iubiţi credincioşi, facem astăzi pomenirea unui bătrân de 113 ani. Atât a avut Sfântul Haralambie, ocrotitorul bisericii acesteia, când a fost arestat şi maltratat în fel şi chip, pentru ca să renunţe la credinţa sa creştină.

Suntem în veacul al treilea, când Sfântul Haralambie era episcop în Cetatea Magneziei, din Asia mică, Turcia de astăzi, în vremea bătrânului împărat Sever, care a dat poruncă în întreg Imperiul Roman să fie prigoniţi creştinii, pentru că erau socotiţi în vremea aceea periculoşi şi păguboşi, pentru societatea romană.

Aşa se face că, la scurtă vreme şi episcopul Haralambie pârât fiind către mai marele cetăţii că este creştin, ba încă pentru că este căpetenia spirituală a creştinilor, a fost adus în faţa aceluia şi după o regie care se repetă în viaţa fiecărui sfânt aproape, au căutat mai întâi să-l îmbuneze şi să-l măgulească cu cuvinte meşteşugite, alese şi frumoase, ca să renunţe la credinţa sa creştină. Promiţându-i-se fel de fel de lucruri, căutând în fel şi chip mai întâi să-l convingă de bunăvoie, în chip voluntar, să-şi abandoneze pe Hristosul său şi să îmbrăţişeze păgânătatea şi păgâna credinţă a Imperiului Roman.

În faţa prigonitorilor, bătrânul acesta venerabil a arătat nu numai statornicie şi răbdare, ci a arătat şi o vitejie demnă de un om care a rămas tânăr cu spiritul în

pofida, iată, a vârstei încărcate de ani, având 113 ani. Şi a uimit pe toţi cu răbdarea sa, cu puterea sa, dar mai ales cu darul lui Dumnezeu Care-l păzea sănătos în ciuda tuturor chinurilor şi bătăilor pe care le-au găsit de cuviinţă să le îndrepte împotriva sa chinuitorii săi: A fost spânzurat - citim în viaţa sa - de mâini în sus şi întreg trupul său a fost strujit cu unghii de fier, aşa încât curgea sângele şiroaie din trupul său bătrân. A fost bătut, a fost târât fiind legat de cai, şi în câte alte feluri nu au gândit prigonitorii săi să-l convingă să treacă la credinţa păgână. De fiecare dată însă, prin darul lui Dumnezeu, s-a aflat vindecat şi în chip miraculos, din nou întreg, încât se minunau cu toţii.

Ba încă, unii, impresionaţi de ceea ce se întâmplă cu el, au crezut şi ei în Hristos. Aşa s-a întâmplat şi cu chinuitorii săi care-l băteau cu toiege. Aceia văzând cum în chip minunat bătrânul acesta rezista şi este dăruit de Dumnezeu cu vindecare după fiecare maltratare, au cerut şi ei să fie botezaţi şi să se numească creştini.

Până şi fiica împăratului Sever, care şi el a venit până la urmă să maltrateze şi să chinuie pe Haralambie, până şi fiica aceluia, cu numele Galini, s-a lăsat impresionată de răbdarea şi puterea dumnezeiască a sfântului care, în văzul tuturor, cerându-i-se în chip deosebit, a vindecat pe un îndrăcit, cunoscut fiind de mulţi ca pătimind aceasta de mulţi ani, ba încă, a mai înviat şi pe un mort.

Aşa a înţeles tânăra Galini, că această credinţă a tatălui ei - fie şi împărat - credinţa aceasta păgână chiar dacă era o credinţă de veacuri, a imperiului acestuia ce trecea drept o civilizaţie deosebită, toate acestea a înţeles Galini că sunt minciuni. De aceea spre dezamăgirea tatălui ei şi spre dezonorarea lui, a mers în templu unde erau înşiraţi zeii la care romanii, în frunte chiar cu tatăl ei, mergeau şi se închinau în chip ritual, a mers şi a distrus zeii, ca să le arate tuturor că zeii aceia – statui făcute de mâini omeneşti – nu pot nimic nici măcar împotriva acelora care, iată îndrăznesc să-i spargă şi să-i risipească la pământ.

Aceasta a făcut-o în două rânduri, încât tatăl ei a rămas fără cuvânt şi nu ştia ce să creadă, timp în care foarte mulţi din oamenii care priveau la chinurile pe care, rând pe rând şi cu multă bărbăţie, le răbda Haralambie, treceau şi îmbrăţişau credinţa creştină. La un pas a fost până şi împăratul Sever. El însuşi fiind vindecat de Haralambie, el însuşi fiind mântuit, pentru că provocându-L pe Dumnezeu într-un moment de indignare, tot vorbindu-i Haralambie de Dumnezeul Cel Adevărat, Hristos, adevărat faţă de zeii săi mincinoşi, se spune că a luat arcul şi în indignarea sa a tras către cer, provocându-L pe Hristos, dacă este Dumnezeu Adevărat, să facă să se vadă aceasta. Şi a rămas împăratul, prin mânia lui Dumnezeu, a rămas fără grai şi a rămas spânzurat în văzduh, chinuindu-se cumplit şi suferind a strigat la bătrânul Haralambie să se roage lui Dumnezeu pentru el ca să fie izbăvit. S-a rugat Haralambie şi s-a tămăduit acela

şi şi-a revenit. Şi a fost, spun, cât pe-aci să se încreştineze şi el şi să ajungă el întâiul împărat roman creştin şi nu Constantin, ceva mai târziu.

Însă, dragii mei, greu le este celor puternici să se smerească şi să accepte adevărul chiar dacă-l văd sau îl cunosc. Greu i-a fost împăratului Sever să-şi abandoneze credinţa, de acum strămoşească şi să recunoască că a trăit într-o minciună. De aceea, trecând ceva vreme, la sfatul celorlalţi rău sfătuitori din jurul lui, a uitat minunea pe care a săvârşit-o Haralambie chiar cu dânsul şi a început din nou cu alte şi alte chinuri să se pornească împotriva bătrânului acestuia. Disperat, în cele din urmă văzând că tot mai mult se îngroaşă rândurile celor care cred în Hristos, văzând răbdarea şi credinţa lui Haralambie, a dat poruncă să i se taie capul. Nu s-a întâmplat însă aceasta, pentru că după ce a fost pronunţată sentinţa luându-l pe bătrân şi purtându-l la locul de tăiere s-a arătat – citim în viaţa sfântului – Hristos Însuşi, înconjurat de îngeri şi a luat sufletul bătrânului acestuia sfânt la ceruri împreună cu El.

Aceasta este, dragii mei, în scurte cuvinte, viaţa Sfântului Haralambie. Dacă veţi căuta în "Vieţile Sfinţilor" pe rând şi amănunţit sunt arătate chinurile şi faptele minunate ale acestui bărbat care ne stă nouă astăzi, pildă de credinţă nestrămutată mai ales atunci când se încearcă să fim corupţi. Când cei din jurul nostru încearcă să ne provoace la compromis, într-o lume în care compromisul devine din ce în ce mai la modă, iar jertfa, statornicia, devin pe zi ce trece "o mare prostie". Într-o astfel de lume, dragii mei, Sfântul Haralambie de astăzi ne stă pildă tuturor de felul în care ar trebui să ne păzim şi să ne cinstim credinţa noastră strămoşească.

El n-a înţeles să cedeze nici pentru promisiuni, nici pentru încântări, nici pentru mai ştiu eu ce planuri i-au fost puse înainte. El a ştiut un singur lucru: zeii aceia păgâni, statuile acelea făcute de tâmplari, de pietrari, de fierari sau de argintari erau o prostie şi nu merită să-şi abandoneze sau să-şi trădeze Dumnezeul sau de dragul acelora, a unor funcţii sau promisiuni ce i-au fost puse înainte.

Ni se potriveşte viaţa Sfântului Haralambie şi nouă celor care, de multe ori, Îl trădăm pe Dumnezeu, nu de dragul zeilor, nici de dragul unor promisiuni pe care nu ni le face nimeni, ci de dragul păcatelor, poftelor, tentaţiilor, slăbiciunilor în braţele cărora ne aruncăm adeseori singuri, uitând pentru o clipă sau mai multe: postul, rugăciunea, milostenia, înfrânarea, curăţenia trupească şi sufletească şi toate celelalte fapte bune, neglijându-le de dragul unor altfel de demoni pe care-i acceptăm adeseori de bunăvoie: sunt demonii slăbiciunilor, ai tentaţiilor, ai păcatelor în braţele cărora, repet, ne lăsăm de multe ori sau ne aruncăm chiar noi înşine.

Ei bine, Sfântul Haralambie, bătrânul acesta venerabil, ne este model şi exemplu astăzi de viaţă adevărată în Hristos, plină de curaj până la sânge şi jertfă. De aceea au ajuns, dragii mei, oamenii aceştia – trecuţi în calendare – sfinţi. Nu pentru că au făcut compromisuri, cum facem noi adeseori, în viaţa de zi cu zi spunând: "Lasă că merge şi aşa!", "Le fac eu şi aşa!" , "Trec eu şi de asta!" ***Sfinţii erau oameni dintr-o bucată: iubind până la capăt, crezând până la capăt, respectându-şi crezul lor până la capăt.*** Iată de ce au ajuns în calendare!

Iar noi credincioşii îi cinstim, doar, doar, vom putea lua şi noi ceva de la ei, de la fiecare. De aceea citim "Vieţile Sfinţilor". De aceea i-a rânduit Biserica exemple, în fiecare zi, pentru noi toţi. ***"Vieţile Sfinţilor" nu sunt cărţi de poveşti, ci pilde şi modele de viaţă pe care să le urmăm în viaţa noastră. Hristos ni-i dă şi Biserica ni-i dă, drept exemplu, ca privind la viaţa lor, la petrecerea lor, la credinţa, la speranţa şi faptele lor, să încercăm şi noi să facem la fel şi să înţelegem că aceasta este va să zică adevărata "viaţă în Hristos".***

De aceea să-l rugăm pe Sfântul Haralambie, astăzi, să ne binecuvânteze şi pe noi şi să mijlocească de la Dumnezeu şi pentru noi credinţa tare şi statornică, curaj şi mai ales trăinicie în a ne mărturisi credinţa noastră strămoşească.

Iată, de 2000 de ani ne cinstim strămoşii ca şi astăzi - fiind sâmbăta celor adormiţi - aducând la biserică jertfe, pentru ca Dumnezeu să facă să li se ierte ceea ce le-a rămas neiertat. Este motivul pentru care şi în celelalte sâmbete ale Postului mare care urmează, aducem jertfe pentru înaintaşii noştri în chip solidar cu ei, ca prin această solidaritate să-I arătăm lui Dumnezeu că ne considerăm nepoţii şi strănepoţii lor, urmaşi ai crezului lor, ai credinţei lor şi rugându-L totodată să-i împărtăşească în chip spiritual din jertfa aceasta materială a noastră.

Să-l rugăm aşadar pe Sfântul Haralambie, să ceară de la Dumnezeu şi pentru noi binecuvântare, credinţă şi spirit de jertfă pentru viaţa noastră în Hristos, pentru credinţa noastră creştină. Amin.

IPS Teodosie - Predică la pomenirea Sfântului mucenic Haralambie

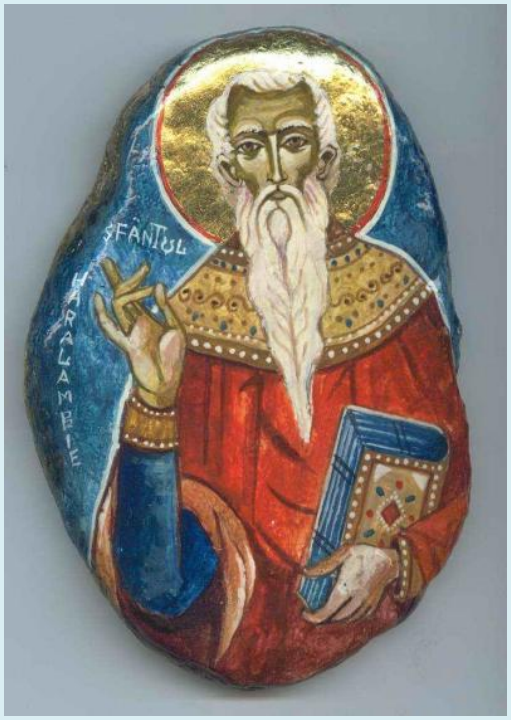

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin!

Iubiţi credincioşi, Sfintele Evanghelii de astăzi ne-au adus multă lumină în suflet. Mai întâi, am ascultat pilda talanţilor, Evanghelia duminicii de astăzi. Se spune în această pildă că un om a împărţit averea sa unor slugi, urmând ca la sfârşit să ia această avere înapoi. A dat unuia cinci talanţi, altuia doi şi altuia unul.

De ce aceste numere? De ce această diferenţă? Cine este omul? Omul este Dumnezeu? Este numit om în această pildă ca să înţelegem cât de aproape este Dumnezeu de noi.

Cine sunt slugile? Toţi oamenii!

De ce se spune că unuia i-a dat cinci talanţi, altuia doi şi altuia unul? Cu adevărat, nu toţi avem aceleaşi puteri şi daruri de la Dumnezeu. Cei cinci talanţi reprezintă cele cinci simţiri ale noastre. Unii îşi au simţirile atât de bogate, cum sunt oamenii care învaţă mult şi ajung în demnităţi înalte. Aceia pot să chivernisească bine talanţii sau pot să nu-i chivernisească.

De ce se spune că altuia i-a dat doi talanţi? Doi talanţi arată cele două firi ale noastre: firea trupească şi firea cea duhovnicească. Fiecare dintre noi avem aceşti doi talanţi.

De ce se spune că unuia i-a dat un talant? Care este acest singur talant? Este chipul lui Dumnezeu. Deci, mai puţin de un talant nu a primit nimeni. Acel talant reprezintă o bogăţie nesfârşită. ***Chipul lui Dumnezeu din noi este mai scump, mai de valoare decât întregul universul material. Orice om este bogat prin ceea ce a primit de la Dumnezeu.*** Adevărat este că omul care se vede mai puţin înzestrat de Dumnezeu, uneori este harnic, alteori este leneş. Este harnic şi îşi face munca, cum poate el: ori sapă pământul, ori învaţă o meserie; nu ajunge pe culmi înalte, să conducă poporul său să conducă mai mulţi oameni. El poate să îşi chivernisească talantul, pentru că ceea ce dă Dumnezeu celui mai simplu om, este o bogăţie nesfârşită. Omul cu minte, nu atât de ageră invidiază pe cel cu minte ageră, invidiază pe cel ce poate dobândi mai mult. El zice: „Eu şi-aşa am puţin!”. Unii dintre ei spun: „Să nu mai fac nimic! Şi-aşa nu pot să ajung eu mare, cum a ajuns celălalt!” Aşa, unii oameni simpli muncesc şi înmulţesc talantul. Se fac de folos altora, iar alţii nu muncesc nimic şi îşi îngroapă talantul şi rămân în lene, în sărăcie, în nelucrare.

Vedem că Stăpânul face socoteală cu slugile Sale şi ne dă pildă că cel care a primit cinci talanţi, a mai dobândit încă cinci. Adică, cu puterile sale, primite de la Dumnezeu a făcut loc de lumină în jurul său şi a luminat pe alţii: i-a învăţat pe alţii, i-a oprit de la rău, i-a pus să chivernisească binele şi de aceea, a înmulţit cei cinci talanţi şi a făcut zece. De aceea, Dumnezeu îl binecuvântează şi spune că îl va pune peste multe în casa sa. La fel şi cu cel cu doi talanţi. Cel care are cinci talanţi şi îi foloseşte doar ca să se mândrească cu ei, ca şi cum el i-ar fi dobândit, acela îşi iroseşte talanţii săi. Nu îi îngroapă, dar îi risipeşte; încât şi acela poate să cadă, să nu mai aibă nici un talant întreg şi ceea ce a primit de la Dumnezeu să risipească. La fel şi cel cu doi talanţi; pilda ne arată că aici, în ce istoriseşte Mântuitorul despre cel cu un talant, care era cârtitor. A zis Stăpânului când a venit să îşi ia înapoi darul pe care i l-a dat: „Stăpâne te ştiam om aspru că seceri unde nu ai semănat şi aduni unde nu ai împrăştiat! Am îngropat talantul Tău.” Ce însemnează aceasta? El nu a făcut nimic, a fost leneş. Ce spune Mântuirorul? „ Nu trebuia să faci aşa, dacă mă ştiai aspru. Trebuia să fii pus banii mei la zarafi şi eu, întorcându-mă, aş fi luat ce este al meu.”

Ce însemnează a pune la zarafi, în înţelesul Evangheliei de astăzi? Din ceea ce ai dobândit tu din munca ta: dacă ai fost simplu lucrător de pământ şi ai putut să câştigi două pâini, nu o pâine şi o pâine ai ţinut-o pentru tine, să te saturi şi celalaltă pâine a împărţit-o săracilor, însemnează că ai pus talantul tău la zarafi.

De unde ia Dumnezeu ceea ce ai înmulţi tu? Ia de la cei pe care i-ai ajutat. De aceea şi în această pildă, milostenia este slăvită de Dumnezeu. Este arătată ca o faptă care nu rămâne singură, care nu rămâne pe pământ, care nu rămâne la un singur om, ci care se înmulţeşte şi la alţi oameni. Aceasta însemnează înmulţirea

talanţilor: să nu trăieşti numai pentru tine, ci să trăieşti şi pentru alţii, să nu munceşti numai pentru tine, ci să munceşti să ajuţi şi pe alţii.

Ce porunceşte Stăpânul? A venit cu ceea ce a primit. Orice om când moare, îl aşteaptă judecata. Omul când moare, are chipul obişnuit. Orice om bun sau rău are acelaşi trup, are acelaşi suflet. Sufletul celui bun, noi nu îl vedem, dar îl văd îngerii şi îl vede Dumnezeu. Este îmbrăcat în lumină şi lumina este cu atât mai strălucitoare, cu cât faptele lui i-au fost mai bogate de ajutorarea semenilor şi de înălţarea sufletului către Dumnezeu.

Omul leneş, necredincios şi egoist, atunci când moare, noi îl vedem ca pe un orice alt om. Îi vedem trupul la fel ca al celorlalţi oameni. Sufletul nu îl vedem, sufletul poartă chipul lui Dumnezeu. Acest suflet care poartă chipul lui Dumnezeu este îmbrăcat în întuneric, dacă omul nu a făcut bine. Când moare omul cel rău şi leneş, Dumnezeu Îşi ia chipul Său la Sine. De aceea, spune că: „Luaţi talantul cela cel căruia i l-am dat şi daţi-l celui care are zece talanţi! Tot celui ce are i se va da şi îi va prisosi şi de la cel ce nu are, ce i se pare că are i se va lua.

Fiecare om când face rău, este egoist. Când ucide, când este zgârcit, când jigneşte, când loveşte, când necinsteşte pe Dumnezeu; acel om este lipsit de bună simţire şi se aseamănă mai mult cu cel viclean, care a fost lipsit de harul lui Dumnezeu şi firea lui este întunericul. Tocmai de aceea, întunericul rămâne pur în omul care nu a lucrat, care nu a iubit, care nu şi-a ajutat semenii şi Dumnezeu îşi ia chipul Său.

Ce înseamnă chipul lui Dumnezeu? Chipul lui Dumnezeu este lumina pusă de Dumnezeu în noi. Această lumină este dar al lui Dumnezeu, este minte, voinţă, simţire. Acestea sunt nişte puteri ale sufletului nostru. Sufletul este creat de Dumnezeu din nimic, dar sufletul este înzestrat cu aceste puteri. Aceste puteri care sunt izvorâte din harul lui Dumnezeu, se întorc la Dumnezeu.

Iată, omul în iad nu mai are voinţă, nu mai are raţiune, nu mai are simţire. El există, dar existenţa lui este coşmar şi îi vin în faţă toate cele rele pe care le-a săvârşit în viaţă. Orice om are, prin creaţia lui Dumnezeu o existenţă de sine şi este îmbrăcat în aceste daruri. Existenţa de sine rămâne cum a rămas şi la îngerii care şi-au pierdut lumina, a rămas existenţa de sine, personală, dar nu a rămas harul. La om nu rămâne chipul, ci chipul care îl lumină în viaţă, dar nu a luat aminte la lumina acelui chip ci se dă celui care s-a ostenit în viaţa să strălucească în strălucirea sfinţilor lui Dumnezeu.

Aşa s-a ostenit şi cel pe care noi îl pomenim astăzi, ocrotitorul acestei sfinte biserici, Sfântul Ierarh Haralambie. Acest părinte a trăit în secolele III şi IV şi

ne dă nouă pildă de vieţuire. El a fost un om al rugăciunii din copilărie. Fiind un om al rugăciunii, rugăciunea a fost pentru el puterea sufletului şi prin rugăciune, şi-a găsit dialogul cu Dumnezeu.

Oamenii din ţinutul său l-au cunoscut. Preoţii şi episcopii i-au cunoscut mărinimia sufletului. De aceea, a ajuns ierarh, a ajuns episcop. Ca episcop, era un om foarte rugător, încât toţi cei ce şedeau împrejurul său, puteau să se bucure de rugăciunile sale. A venit şi vreme de primejdie. Era în secolul al III-lea. În timpul acesta, era împăratul Sever la Roma şi acest împărat Sever a început prigoana împotriva creştinilor. I s-a transmis şi celui ce aduna în jurul său mulţime de oameni la rugăciune şi la tămăduire, să se oprească din aceasta şi să asculte porunca împărătească. Porunca împărătească era să cinstească zeii, idolii la care romanii aduceau jertfă. Părintele Haralambie nu a voit să se supună acestei porunci.

De aceea, însuşi împăratul a trimis doi slujitori ai săi să vină să-l prindă. Aceia au venit şi i-au spus: „Opreşte-te de la a aduna oameni în jurul tău şi trimite-i să jertfească zeilor!”

El şi-a văzut în continuare de ale sale. A zis: ***“Am ajuns la o vârstă înaintată, dar,dacă îmi daţi o poruncă să lepăd ceea ce eu am slujit toată viaţa, nu voi putea, nicidecum să o fac!”*** De aceea, el a spus: ***„Asta ştiu să fac, să cred în Fiul lui Dumnezeu celui viu şi în numele Lui să aduc mila lui Dumnezeu pe pământ.”***

Atunci, l-au prins şi au început să-l batjocorească. El, însă striga către poporul cel credincios: ***„Să nu vă temeţi şi să ţineţi credinţa vie!”*** Atunci, l-au dezbrăcat de veşminte.

Era după sfârşitul sfintei slujbe, în toate veşmintele arhiereşti. L-au dezbrăcat de veşminte şi au început să-l batjocorească. Avea o barbă lungă pe care i-au împletit-o şi a început să-l tragă după nişte cai neînvăţaţi prin cetate, dar el nu se spăimânta, cu toate că era izbit trupul său. Atunci, s-au gândit să-l spânzure şi să-l chinuiască cu unghii de fier. Cei doi călăi care au fost puşi să-l chinuiască, au luat fiare încinse în foc şi căutau să-i strujească trupul, să îi dea pielea şi carnea, jos de pe oase.

Bătrânul Haralambie le mulţumea şi le zicea: ***„Vă mulţumesc vouă, că strujiţi trupul meu cel bătrân, ca să faceţi mai liber sufletul meu!”***

Ei se chinuiau cu acele fiare ascuţite şi înroşite în foc, iar bătrânul se ruga şi zâmbea în rugăciune şi mulţumea lui Dumnezeu. Atunci, cei ce îl chinuiau, au zis: „Noi am obosit şi el este mai uşurat decât noi. Ce însemnează aceasta? S-au

mâniat stăpânii şi au zis: „De ce nu faceţi, ceea ce v-am pus să faceţi?” A început unul dintre ei să spună: „Noi credem că omul acesta este cu putere mare, pentru că am făcut ceea ce ne-aţi spus! Dar, fiarele noastre s-au înmuiat, noi am obosit şi el nu a păţit nimic!”

Atunci, s-a poruncit de către ighemonii puşi de împărat, Lucie şi Luchian să fie ucişi cei doi şi aşa, şi-au primit moartea mucenicească Porfirie şi Vaptos. După aceea, au început ei înşişi, cei ce erau dregători, să strujească trupul Sfântului Haralambie. Unul dintre ei a venit şi l-a scuipat în faţă şi îndată, i s-a întors capul în cealaltă parte. Iar, celălalt care cu unghi de fier îi strujea trupul, i-au rămas mâinile, de la coate, prinse de trupul sfântului şi striga de durere. Atunci, mulţimea a început să spună către Sfântul Haralambie: „Iată, atârnă greu mâinile celui pe care l-ai pedepsit! De ce l-ai pedepsit atât de aspru?” Acela se tânguia de durere. Au venit înainte şi s-au rugat de Sfântul Haralambie şi i-a vindecat pe amândoi şi aceia, vindecându-se nu au mai îndrăznit să fie împotriva Dumnezeului pe Care îl propovăduia Sfântul Haralambie.

Mulţimea păgână era împotrivă, pentru că i-a spus împăratului: „Dacă acesta va rămâne viu, tot poporul se va duce după el !” Atunci, căutau cum să îl ruşineze şi cum să-l piardă.

Cu adevărat, ***prin Sfântul Haralambie s-au făcut minuni.***

Un om cuprins de duhuri necurate, de treizeci şi cinci de ani, la porunca Sfântului Haralambie s-a vindecat. A poruncit Sfântul Haralambie cu rugăciune: ***„Ieşi, diavole, din omul pe care îl stăpâneşti”*** şi omul s-a făcut sănătos.

Apoi, a înviat un mort. Toţi spuneau că este fermecător şi însuşi împăratul l-a întrebat: „Care sunt farmecele tale şi ce vrăji ai?” Atunci, au poruncit să îl ardă în foc şi s-a făcut un foc mare după ce, mai întâi, i-au străpuns pieptul cu o suliţă. El răbda şi nu se tânguia. S-a făcut foc mare şi pară de foc era asupra lui şi o femeie, venind, a luat jarul de pe margine şi l-a aruncat asupra lui, zicând: „Mori, bătrâne, rău, că rău ai făcut în cetatea noastră!” După aceea, îndată, focul s-a stins. A rămas nevătămat. Ochi aveau şi nu vedeau. Urechi aveau şi nu auzeau. Ce să facă mai departe? S-au gândit să îl ucidă cu sabia. Au trimis împăraţii soldaţii să îl ducă la locul de execuţie.

Sfântul Haralambie a început să se roage. Rugându-se, a văzut slava cerului. Văzând slava cerului, a mulţumit lui Dumnezeu şi I-a zis: ***„Doamne Dumnezeule, mare eşti Tu şi cu Mine ai fost şi în chinuri şi în foc şi m-ai păzit nevătămat! Ai fost cu mine, când eram tras de cai; ai fost cu mine şi nu ai lăsat să se atingă fiarele încinse de carnea mea! Ca pe Sfinţii trei tineri, m-ai povăţuit în focul cel aprins cu mare flacără. Acum, îmi arăţi focul***

dumnezeirii Tale. Că eşti bun, Dumnezeule, ajută-mă ca acolo unde rămâne trupul meu, cei ce vin acolo, să primească alinare, să se înmulţească dobitoacele, să nu fie foamete, să nu fie boală acolo unde Te vor chema pe Tine, Dumnezeule şi pe mine, slujitorul Tău." Aşa, rugându-se, Dumnezeu i-a luat sufletul său şi au văzut aceia, cum sufletul, ca un abur, se suia către cer.

Au veni şi au istorisit împăratului şi aşa, s-a sfârşit Sfântul Haralambie, în cinste deplină, slăvit de Dumnezeu, arătându-i Dumnezeu locaşurile Sale cele cereşti.

Este, până în vremea noastră un mărturisitor al bunătăţilor dumnezeieşti şi al dragostei dumnezeieşti. De aceea, iată, cum a înmulţit talanţii Sfântul Haralambie! Mulţime de păgâni ce au văzut minunile au crezut în Hristos Dumnezeu şi au venit şi s-au botezat. De aceea, până în vremea noastră, Sfântul Haralambie a rămas făcător de minuni. ***A trăit 113 ani şi a pătimit acestea ca să ia nu numai cunună de cuvios şi de ierarh, ci să ia şi cunună de mucenic. Acea cunună de mucenic este cea mai strălucitoare şi poartă Sfântul Haralambie cele trei cununi ale vieţii, după cele trei ceruri pe care le-a făcut Dumnezeu: cerul care este tăria, cerul care este lumea îngerilor şi cerul care este locuinţa lui Dumnezeu.***

Iubiţi credincioşi, această sfântă zi să rămână pentru noi ca o zi de lumină, de belşug şi de binecuvântare. Am avut această bucurie înmulţită prin prezenţa Prea sfinţitului Loghin, un om care arde de dragostea semenilor săi. Îi iubeşte şi se dăruieşte tuturor celor ce au nevoie de ajutorul său.

Fiecare dintre noi să luăm pildă şi să căutăm pe cei ce se află în suferinţa: pe copii din orfelinate, pe copii necăjiţi ce nu au cele de trebuinţă, pe bolnavii abandonaţi, pe bolnavii din azile să îi mângâiem, pe cei închişi în temniţe, pe cei rătăciţi de la credinţă, pe toţi să îi aducem în bucuria lui Dumnezeu, înaintea Părintelui ceresc ca să îi mângâie şi să îi aline de toate suferinţele lor. De aceea rugăm pe Bunul Dumnezeu, Cel ce ne-a dat astăzi învăţătura vie, prin Sfintele Evanghelii ce s-au citit şi ne-a dat pildă vie prin Sfântul Haralambie care a slujit şi nu a cârtit, să ne dea şi nouă slujirea lui Hristos necontenită. Slujirea lui Hristos se împlineşte prin slujirea semenilor noştri.

Cine are credinţă şi se roagă, dar nu face bine, nu se jertfeşte pentru aproapele, are o credinţă ce seamănă cu sămânţa cea bună, dar care are nu ajunge în pământul cel roditor. Pământul roditor este în semenii noştri la care trebuie să ajungă nu numai credinţa, ci şi dragostea noastră, prin faptele jertfei noastre de care să ne învrednicească Bunul Dumnezeu, ca să avem răspuns bun înaintea judecăţii Sale şi să ne spună şi nouă: „Bine, bună slugă şi credincioasă, peste puţine ai fost pusă, peste multe te voi pune! Intră în bucuria Domnului tău! Amin!"

(IPS Teodosie, arhiepiscopul Tomisului - Biserica „Sfântul mare mucenic Haralambie”, Constanţa, 10 februarie 2013)

Sfântul Haralambie, marele făcător de minuni - Două minuni petrecute în vremurile noastre

Sfântul Haralambie, pe care pentru chinurile cumplite pătimite fără clintire pentru Hristos, Biserica îl cinsteşte cu numele de mare mucenic, a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni. Pe aceia care îi cer cu credinţă ajutorul, Sfântul îi tămăduieşte din boli cumplite, precum ciuma sau nebunia, izgonind diavolii şi apărând pe cei drept-slăvitori de primejdiile dezlănţuite asupra lor – aşa cum o mărturisesc cele două minuni înfricoşătoare de mai jos, petrecute în vremurile noastre. (R.H.)

Cum a salvat Sfântul Haralambie oraşul Filiatra din Peloponez

Această minune, pe care oamenii locului o pomenesc în fiecare an de praznicul Sfântului, a avut loc în orăşelul Filiatra, în anii ocupării Greciei de către germani. Pentru un sabotaj reuşit de luptătorii din rezistenţă, Comandamentul militar din Tripolis a ordonat guvernatorului german al Filiatrei, Kontau, să dea foc orăşelului, să ucidă un număr de notabilităţi şi să aresteze 1.500 de locuitori pentru a-i deporta în Germania, pe un drum fără întoarcere. Primind ordinul, Generalul Kontau a ordonat soldaţilor să-l execute întocmai, fără milă, în zorii zilei următoare.

Lumea fu cuprinsă de jale şi mâhnire mare şi nu ştia ce să mai facă pentru a-i salva pe filiatreni. Aflat la Tripolis, părintele arhimandrit Theodor Kotakis, care se trăgea din Filiatra, luă pe cineva care cunoştea germana şi se duse la casa

generalului din Tripolis. În timp ce aştepta pe hol să fie primit, auzi din biroul generalului strigăte, înjurături, tulburare mare. O servitoare grecoaică îl trase atunci de rasă şi-i spuse să plece, ca să nu fie şi el executat pe loc. Ieşind de acolo, Părintele dădu de veste la toate casele din Tripolis în care locuiau oameni originari din Filiatra să se roage în noaptea aceea sfântului ocrotitor al filiatrenilor, Haralambie, pentru a interveni. El însuşi s-a închis în camera lui şi se rugă cu durere. La fel au făcut şi locuitorii din Filiatra, care simţiseră că li se pregăteşte ceva.

Şi sfântul le-a auzit rugăciunea şi a săvârşit minuni. În noaptea aceea, pe când dormea, generalului Kontau i se înfăţişă Sfântul Haralambie ca un bătrân grav, măreţ, foarte cuviincios şi plin de sfinţenie, în haină preoţească şi cu o barbă albă, albă. Era un chip pe care protestantul (sau, mai degrabă, necredinciosul!) neamţ nu-l mai văzuse niciodată în viaţa lui.

Cinstitul bătrân îi spuse cu glas dulce:
- Ascultă, omule! Ordinul pe care l-ai primit, să nu-l execuţi!

Visul era ca viu şi-l impresiona pe ofiţer. El se trezi, dar se culcă la loc, tot hotărât să execute ordinul.

Sfântul i se înfăţişă iarăşi în somn şi-i spuse:
- Să faci ce ţi-am spus! Să nu execuţi ordinul! Nu te teme. Voi avea grijă să nu fii pedepsit.

Neamţul se trezi din nou. În minte i se rostogoleau cuvintele rostite de sfânt. Dar era imposibil să nu execute ordinal, fiindcă l-ar fi executat germanii pe el! Aşa că se culcă la loc.

Pentru a treia oară i se înfăţişă Cuviosul bătrân şi-i spuse:
- Ţi-am spus să nu te temi! Voi avea eu grijă să nu fii pedepsit. O să te păzesc pe tine şi pe toţi oamenii tăi şi o să vă întoarceţi la casele voastre fără să păţească nimeni nimic.

La început, generalul a vrut să nesocotească porunca Sfântului Haralambie şi să se arate mare şi tare. Însă, cu toată necredinţa lui, a cedat… Căci tot în noaptea aceea, după cum el însuşi povestea mai târziu, a auzit glasuri şi plânsete ca de la nişte oameni asupriţi undeva în curtea lui. Apoi s-au apropiat nişte arătări vii, o adunare de femei multe, care-şi loveau capetele şi piepturile de nenorocire şi durere nesuferită. Jeleau, erau furioase şi aruncau blesteme pentru uciderea copiilor şi nepoţilor lor, care urma să fie. Toate glasurile s-au făcut apoi un nor şi au urcat la cer. Şi-a mai văzut în somn nişte nori lungi şi întunecaţi care ieşeau din camera lui şi întunecau soarele, ce se ascunsese în nori, la fel cum

statura ofiţerului întunecă feţele soldaţilor lui – soldaţi care îngroziţi, cereau ajutor făcându-şi cruce şi alergând să se ascundă pe după măslini.

Kontau se trezi îngrozit. Voia să spună ceva, dar nu putea. Stătea cu gura căscată, copleşit de imaginea visului ce-l avusese. Îl avea încă în faţa ochilor pe bătrânul acela, care i se arătase de trei ori în vis şi avea chipul unui sfânt al Ortodoxiei. Trezit din coşmar, începu să se gândească la răul ce urma să se facă: să fie uciși oameni ca nişte câini şi să rămână neîngropaţi! Să fie arse într-o clipită case care dăinuiau acolo de veacuri întregi! Deşi gândurile acestea l-au răvăşit pe general, tot îşi mai zicea în sine: "Am spus că ard oraşul şi o să-l ard!"

Închise atunci ochii şi bătrânul, Sfântul Haralambie, îi apăru din nou în faţa ameninţător şi stăruitor şi cu glas puternic şi poruncitor, îi zise:
- Ia aminte! Oraşul nu va fi ars şi locuitorii lui nu vor fi arestaţi. Sunt nevinovaţi! Auzi?

Atunci neamţul, ţinându-şi genunchii care tremurau, se sculă şi apucă telefonul. Cu glas tremurat, telefonă la Tripolis, la comandamentul german. Acolo însă, ce să vezi? Comandantul din Tripolis încerca să deschidă gura ca să dea ordinul, dar şovăia. Voia să se răstească să-i fie executat ordinul, însă n-avea putere. Ce se întâmplase? În aceeaşi noapte şi el îl văzuse în vis pe Sfântul Haralambie – la fel cum îl văzuse şi i-l descria acum la telefon ofiţerul din Filiatra! Până la urmă, îi spuse generalului Kontau:
- Scrieţi! Revoc distrugerea oraşului. Să vă prezentaţi în faţa mea mâine la amiază!

Odată cu ivirea zorilor, veni şi vestea revocării hotărârii nemţilor. Oamenii se revărsară atunci pe străzi şi prin pieţe, după cuvântul psalmistului: "Seara se va sălăşlui plângerea, iar dimineaţa bucuria" (Psalm 29: 5).

Atunci, însoţit de o trupă de soldaţi şi ofiţeri germani, Kontau, împreună cu doi preoţi ortodocşi, străbătu străzile, mergând de la o biserică la alta. Începură de la Sfântul Ioan, trecură pe la Sfântul Nicolae, pe la Sfântul Atanasie şi acum se îndreptau spre biserică Născătoarei de Dumnezeu: ofiţerul căuta să găsească icoana sfântului care i se arătase în somn. Când i s-a deschis uşa bisericii, îl recunoscu printre icoane pe Sfântul Haralambie, care-l îngrozise şi care-i poruncise în vis. I se taie glasul, se ruşină de egoismul lui şi-şi acoperi faţa cu mâinile. După ce le coborî, acest protestant necredincios îşi făcu cruce şi rosti câteva rugăciuni în limba lui, apoi le ceru preoţilor să-i spună cine era Bătrânul din icoană.

I-au povestit atunci că este Sfântul Haralambie, care a suferit multe chinuri pentru Hristos, că a făcut multe minuni şi face şi astăzi multe altele.

Bucuria filiatrenilor şi recunoştinţa lor faţă de Sfântul era de nedescris! Îl slăveau pe Dumnezeu şi-i mulţumeau Sfântului Haralambie pentru minune.

Şi, aşa cum i-a spus Sfântul generalului, după sfârşitul războiului, acesta împreună cu toţi oamenii lui, s-a întors în Germania – fiecare a ajuns la casa lui, fără să păţească ceva. Neamţul a păstrat vie amintirea minunii şi i-a rămas recunoscător Sfântului, vrând să se întoarcă ca să i se închine.

Aşa că, după doi ani, şi-a luat soţia şi a plecat din Germania în Grecia, spre Filiatra. Însă n-a prins praznicul Sfântului, fiindcă a ajuns cu o zi mai târziu, pe 11 februarie. De îndată ce l-au văzut, locuitorii s-au bucurat tare, încât s-au aşternut iarăşi pe sărbătoare, cântând slavoslovie, întinzând masă şi bucurându-se. De multe ori de-a lungul anilor, generalul, împreună cu soţia, copiii şi alţi compatrioţi a mers în a zecea zi a lui februarie la Filatra şi s-a rugat Sfântului cu credinţă. În inima lui înflorise Ortodoxia.

Stareţul Iacov Tsalikis: "Sfântul Haralambie m-a vindecat".

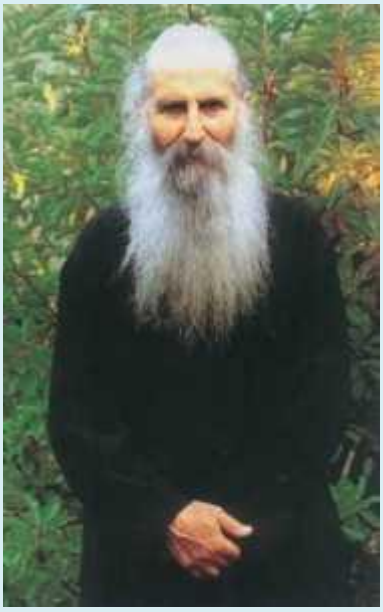

Părintele Iacov Tsalikis

Ne povestea odată părintele Iacov Tsalikis, stareţul mănăstirii cuviosul David: "Când eram copil mic, m-a prins o răceală atât de gravă, încât am căzut la pat, cu dispnee puternică şi cu o durere insuportabilă în partea stângă a toracelui. Doctor în sat nu exista şi singura scăpare erau Dumnezeu şi Sfinţii săi. Aveam în casă o iconiţă de argint făcătoare de minuni a Sfântului Haralambie, veche de

şase sute de ani, pe care o aveam din moşi-strămoşi, adusă din Asia Mică. Atunci mama mea făcu multă rugăciune şi metanii la Sfântul, cerându-I ajutorul.

La un moment dat, am văzut o mână de preot, de la încheietură în jos, cum trecu peste capul meu şi coborî spre piept, la locul care mă durea. Acolo mi-a făcut semnul Crucii şi m-a mângâiat. Îndată mi-a trecut durerea şi dispneea şi m-am făcut bine.

I-am spus atunci mamei:
- Mamă, am văzut o mână de preot care m-a însemnat cu semnul Crucii, m-a mângâiat şi m-am făcut bine. Toate au trecut atât de aproape am văzut mâna, încât am văzut părul de pe ea!

- Copile, îmi zise mama, Sfântul Haralambie a fost acela care a venit şi te-a vindecat! Să-ţi aduci aminte pururea de ziua de azi, pentru că "mort ai fost şi ai înviat!" (era prăznuirea Sfântului apostol Toma când s-a petrecut minunea)"…

Traducere de Caliopie Papacioc

(în revista "Familia ortodoxă", nr. 2 (49)/ 2013)

Minunea săvârşită de Sfântul Haralambie cu Părintele Justin

Revista Atitudini redă un fragment din cartea „Părintele Justin Pârvu şi bogăţia unei vieţi dăruită lui Hristos”, în care este spusă povestea minunii petrecute cu sfinţia sa în noaptea Sfântului mucenic Haralambie, care e chiar ziua de naştere a bunului nostru duhovnic.

“Relatăm aici o minune petrecută cu Părintele Justin la puţin timp după întoarcerea sa din închisoare…

„Cu sănătatea zdrobită, dar cu sufletul viguros, se întoarce în satul natal, unde are marea bucurie de a vedea că locurile şi oamenii de aici rămăseseră nealteraţi de arşiţa ateismului. Întâmpina însă o mare întristare - mama era grav bolnavă de pelagră şi nu a putut nicicum să o convingă că s-a întors acasă, că fiul ei cel mai iubit trăieşte.

Rugăciunile mamei pentru fiul ei, nenumăratele parastase făcute de mama, care credea că fiul ei nu mai trăieşte, l-au întărit mult pe Părintele în închisoare, dar acum nu mai avea cui să-i mulţumească.

A aşteptat ca mama să se stingă din viaţa aceasta pământească şi abia apoi s-a întors în mănăstire, adică după un an jumătate. În acest timp Părintele a încercat să se angajeze undeva, dar nu reuşea nicicum datorită legitimaţiei de deţinut. În cele din urmă reuşeşte să se angajeze ca muncitor în construcţia şoselei din această zonă.

Muncind din greu, istovit de puteri, Părintele se îmbolnăveşte încât abia mai putea urca o scară. Mama îi murise, dar se întâmplă o minune prin care această demnă mamă îşi arată recunoştinţa şi dragostea către fiul ei, stingând astfel amărăciunea Părintelui.

Era în noaptea Sfântului mucenic Haralambie, ziua de naştere a Părintelui Justin. În acea noapte Părintele priveghează în cinstea Sfântului Haralambie împreună cu celelalte rude care mai erau în viaţă. Cu multă evlavie îşi aminteşte Părintele de acel moment în care citea acatistul înaintea icoanei Sfântului Haralambie şi cum a simţit prezenţa Sfântului, care nu a întârziat să-l ajute.

Astfel că abia aţipind, o vede pe mama cum îl binecuvântează pe cap, după care Părintele se trezeşte şi uimit, se vede sănătos şi plin de puteri noi, tămăduindu-i-se orice boală căpătată de pe urma închisorii. Îi mulţumeşte Sfântului Haralambie şi mamei şi porneşte din nou spre mănăstire”

Sfântul Haralambie şi Sfântul Arsenie din Capadocia

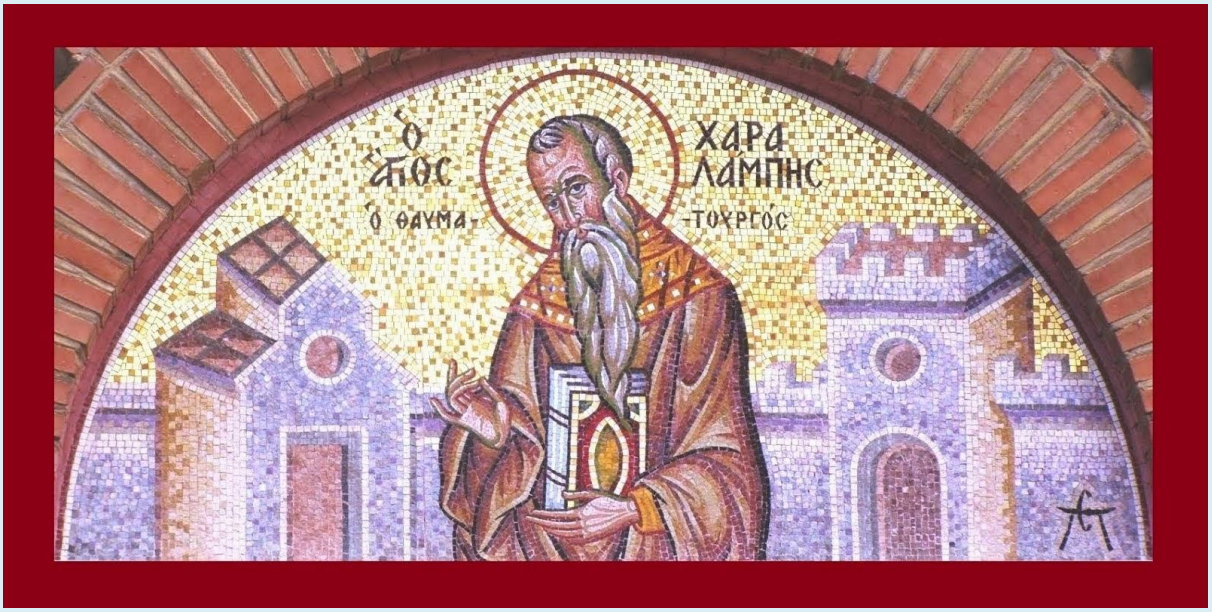

St. Charalambos the Hieromartyr and Wonderworker

Sfântul Paisie din Sfântul Munte, în Viaţa Sfântului Arsenie a Capadociei (Hatziefenti), se referă la un moment minunat întâmplat de ziua Sfântului Haralambie dintre Sfântul Arsenie şi dirijorul corului, Prodromos Kortsinoglou.

"Odată, în timpul sărbătorii de Sfântul Haralambie, Prodromos a vrut să meargă la Panagia (în Kantsi). Când a ajuns la Laude [imnuri de la sfârşitul Utreniei], Hatziefentis a ieşit din Sfântul Altar, ca să cântăm împreună. În timp ce cântam am văzut un bătrân cu părul alb, care era aplecat, sprijinindu-se pe baston şi am început să tremur.

Hatziefentis, când m-a văzut, a întrebat: "Ţi-e frig?"

Şi i-am spus " nu" , apoi am arătat spre cel bătrân cu părul alb care a venit pe la noi. Hatziefentis nu a fost deloc agitat şi i-a vorbit în limba turcă: " Vino şi cântă împreună cu noi."

Bătrânul cu părul alb, cu toate acestea, nu a răspuns, ci doar a făcut semn să continuăm noi. A plecat şi l-am văzut că dispărea în vasul de apă sfinţită, cu care se stropea peste tot în Biserică.

Hatziefentis a spus că bătrânul cu părul alb a fost Sfântul Haralambie.

La finalul Sfintei Liturghii, am mers în sat pentru a spune ceea ce s-a întâmplat. Apoi, oamenii de Farasa au alergat la Capela Panagia din respect pentru a aduna apa sfinţită, cu care s-a stropit în jurul Bisericii. "

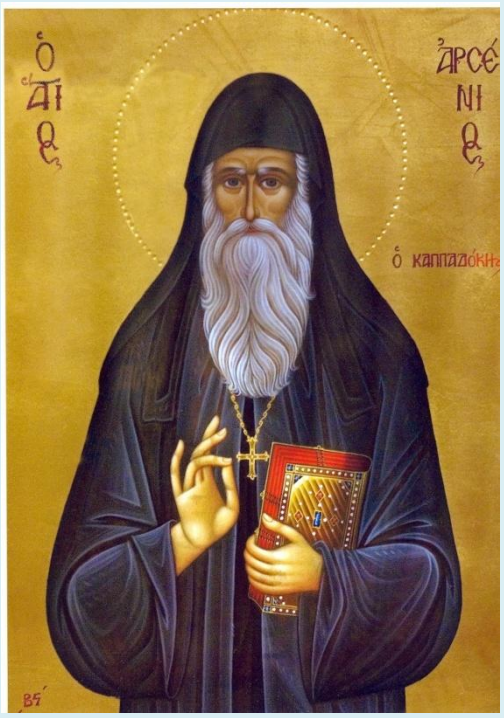

St. Arsenios of Cappadocia

După acest eveniment, Hatziefentis a rămas închis în chilia lui patruzeci de zile şi s-a spus că el nu este disponibil, în timp ce sătenii au crezut că el a fost bolnav. Alţii au spus că a fost zguduit de acest eveniment. "

(Extras: Elder Paisios of the Holy Mountain, St. Arsenios the Cappadocian, published by the Holy Hesychasterion of St. John the Evangelist, the Theologian, Souroti, Thessaloniki 1999, pgs. 62-63.)

8 miracole noi ale Sfântului Haralambie

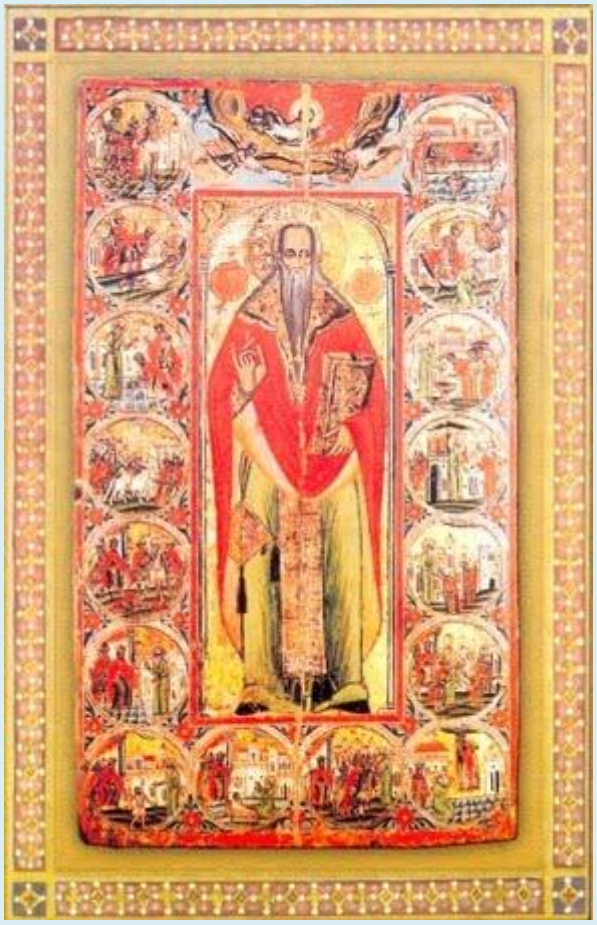

Sfântul Haralambie a fost preot al creştinilor în Magnesia, oraşul cel mai important din Thessalia. La momentul muceniciei Sfântul avea 103 ani. Următoarele miracole sunt spuse de către măicuţele Mănăstirii Sfântului Ştefan de la Meteora din Tesalia, care are craniul Sfântului Haralambie:

1. Epidemia de pe Muntele Athos

Sfântul Haralambie are un dar special de vindecare a bolilor mortale, a oprit adesea epidemii de tifos, holeră şi ciumă.

În 1908 o epidemie mortală a ajuns la Muntele Athos, iar craniul sfântului Haralambie a fost luat din Mănăstirea din Meteora şi dus la Protaton din Muntele Athos, unde a avut loc o priveghere de toată noaptea. Epidemia s-a oprit imediat. De atunci în fiecare an mănăstirile sărbătoresc aceasta prin priveghere de toată noasptea.

Sfântul Haralambie este singurul sfânt pe lângă Maica Domnului onorat de întreaga populaţie a Sfântului Munte.

2. Copilul Mariei

În 1950, fiica Mariei, Nairi în vârstră de 4 ani a paralizat. Doctorii au zis că nu mai pot să facă nimic şi au trimis-o acasă să moară.

După multe nopţi de rugăciune, Maria a văzut pe Sfântul Haralambie într-un vis, astfel că a luat o icoană a sfântului de la biserică şi timp de 40 de zile a ţinut aprinsă o lumânare înaintea ei.

În ajunul Sfinţilor Apostoli (30 iunie), Sfântul Haralambie s-a arătat copilei şi a vindecat-o. Camera s-a umplu de un parfum de nedescris de la mirul ce curgea din icoană.

3. Un an fără vorbire

Pe coasta de vest a Greciei există o biserică dedicată Sfântului Haralambie, ca mulţumire pentru salvarea oraşului de o epidemie de febră tifoidă.

Într-un an sărbătoarea Sfântului Haralambie a căzut în săptămâna dinaintea Postului mare. În Grecia, ca şi în alte părţi ale lumii, în această săptămână este sărbătorit adesea un carnaval laic.

Un cuplu care trecea pe lângă biserică în ajunul sărbătorii sfântului, a auzit cântându-se pentru priveghere. Soţia a vrut să meargă la slujba de priveghere, soţul a spus că vrea să meargă la carnaval, blasfemiind pe sfânt. A fost imediat pedepsit, soţia l-a dus în biserică, unde acesta a îngenunchiat şi s-a pocăit, recuperându-şi glasul fix după un an, la sărbătoarea Sfântului Haralambie.

4. Economiile de o viaţă

În 1966, domnul Nikolaou s-a întors în satul natal, acolo vrând să se retragă, aducând cu el şi economiile sale. Când a ajuns la destinaţie a observat că a pierdut toţi banii. A doua zi dis de dimineaţă a pornit din nou spre Pireu, sperând că-i va găsi.

Când a ajuns în satul Paligoyrgos, el a văzut o mică capelă dedicată Sfântului Haralambie şi a intrat cerându-i ajutorul sfântului.

Imediat a auzit o voce spunându-i să se uite sub scaunul maşinii cu care a venit acasă cu o zi înainte. El a găsit maşina şi a constatat că banii au căzut într-adevăr sub scaun.

5. Răbdare pentru Hristos

Un om cu o boală incurabilă şi extrem de dureroasă s-a rugat Sfântului Haralambie frecvent şi cu fervoare să-l vindece.

În cele din urmă, sfântul a apărut şi i-a spus că suferinţele sale sunt cu mult mai mici decât cele pe care le-a suferit Hristos şi că ar fi mai bine pentru el să suporte boala cu răbdare, pentru că a fost trimisă să-l ajute la mântuirea sa.

6. Sora măicuţei

În 1978, o femeie tânără a venit la Mănăstirea Sfântului Ştefan să fie călugăriţă. Ea s-a îmbrăcat ca novice, însă a suferit teribil în primele luni, din cauza se-parării de familie.

Sora ei mai în vârstră a venit să o vizite, însă acest lucru i-a adus tristeţe novicei, pentru că i-a cerut să plece din mănăstire, spunându-i de durerea părinţilor lor care suspinau după fiica lor cea mai tânără.

În acea noapte sora mai mare a dormit în mănăstire, iar spre zori ea l-a visat pe Sfântul Haralambie care a mustrat-o pentru că i-a cerut sorei ei să părăsească mănăstirea şi că acest lucru i-ar dăuna foarte mult. În timp ce o certa, el a plesnit-o atât de tare peste obraz încât şi după ce s-a trezit a simţit urma palmei.

Inutil să mai spunem că a ascultat de mustarea sfântului, una din măicuţe care o cunoaşte spune că şi în ziua de azi, mai simte urma palmei de pe obraz.

7. Gemenii

În ianuarie 1995, o femeie a venit să viziteze mănăstirea din oraşul Trikala şi le-a spus surorilor că a fost fără copii în primii ani, nouăsprezece a căsătoriei sale şi că medicii i-au spus că nu va putea concepe.

La începutul anului 1994, ea a început să se roage la Sfântul Haralambie, care i-a apărut într-o noapte în vis şi i-a spus: Vei avea copii."

Două luni mai târziu, femeia a rămas însărcinată şi la sfârşitul anului a dat naştere la doi băieţi gemeni. Ea vine mereu să viziteze mănăstirea împreună cu copiii ei.

8. Mănăstirea Priest

La începutul anilor 1990, un tânăr din satul din zonă a ajuns la Mănăstirea Sfântului Ştefan cu intenţia de a se sinucide aruncându-se de pe pod.

Când se afla pe pod, uitându-se în prăpastie şi era pregătit să sară, atunci a venit la el un preot bătrân care s-a prezentat a fi părintele spiritual al mănăstirii. Cu toate că nu s-au întâlnit înainte, el a început să vorbească tânărului despre viaţa şi studiile lui şi l-a încurajat să nu dispere, promiţându-i că Dumnezeu îl va ajuta. Tânărul a simţit o bucurie interioară şi pace.

Şi întorcându-se la el acasă a început să participe la Liturghie în mod regulat. Câteva săptămână mai târziu, el a mers la mănăstire din nou şi a cerut să vorbească cu bătrânul preot.

Sora pe care a întâlnit-o la uşă i-a spus că nu există nici un preot viu acolo, pentru că preoţii vin doar ocazional pentru a săvârşi Liturghia şi nu avea cum să fie un preot acolo în ziua aceea.

Atunci ea l-a întrebat cum arată preotul bătrân şi când a început să-l descrie l-a recunoscut pe Sfântul Haralambie.

(Sursa: http://www.johnsanidopoulos.com)

Silviu Dascălu - Haralambie, sfântul mai puternic decât ciuma, martirizat la 113 ani

Astăzi îl sărbătorim pe Sfântul mucenic Haralambie, unul dintre cei mai apropiaţi sfinţi de sufletul românilor, poate şi pentru aceea că în istorie şi-a arătat mila şi ajutorul când au fost epidemii de ciumă şi vremuri de foamete. Dar şi animalele le-a ocrotit, aşa încât ţăranii noştri nu puteau să nu-l iubească.

Sfântul Haralambie a trăit în secolul al II-lea şi este cel mai bătrân mucenic dintre cei cunoscuţi de Biserică. A fost episcop al cetăţii Magnezia din Asia Mică şi şi-a închinat viaţa lui Hristos şi îndrumării credincioşilor. Pentru că prin fapta şi cuvântul său a adus mulţi păgâni la creştinism, şi-a atras mânia prigonitorilor. În ciuda vârstei înaintate de 113 ani, i-au jupuit pielea de pe tot corpul şi i-au rupt carnea cu cârlige de fier. Văzând că sfântul rabdă durerile fără să scoată vreun cuvânt rău, doi soldaţi care îl păzeau şi-au mărturisit şi ei credinţa în Dumnezeul lui Haralambie, fiind şi omorâţi pe loc pentru aceasta. La fel, alte trei femei care au văzut puterea sfântului de a îndura chinurile L-au lăudat pe Hristos şi au fost şi ele imediat martirizate. Se spune că Luchie, comandantul armatei, cuprins de mânie, a apucat el însuşi instrumentele de tortură, începând să-l rănească pe sfânt, când, deodată, mâinile i-au căzut ca secerate. Atunci, l-a scuipat în faţă pe sfânt, dar gura i s-a strâmbat şi i s-a întors

la ceafă. Luchie, disperat, l-a implorat pe sfânt să-l salveze cu rugăciunile sale şi să se milostivească de el. Sfântul Haralambie, în bunătatea lui, s-a rugat pentru Luchie, care s-a vindecat pe loc. Împăratul Septimiu Sever, când a auzit toate acestea, a fost cuprins de mânie şi a trimis pentru a-l aresta pe Haralambie şi a-l aduce în faţa lui. Ajuns în Antiohia, mucenicul a fost supus altor chinuri, însă s-a vindecat în chip miraculos. În cele din urmă, i s-a tăiat capul cu sabia. După execuţie, fiica împăratului, Galini, care trecuse la creştinism, a îngropat trupul martirului cu multă evlavie.

Izbăvitor de ciumă şi de foamete

Credinţa şi minunile Sfântului Haralambie au rămas vii în conştiinţa creştinilor, de-a lungul veacurilor, istoria consemnând numeroase situaţii în care oamenii i-au cerut ajutorul în situaţii grele, iar el i-a ajutat. După cum se spune chiar în acatistul închinat lui, sfântul este "izbăvitor de ciumă şi de foamete".

În 1813, În Ţara Românească s-a abătut o mare epidemie de ciumă, încât mureau zilnic 300 de bucureşteni. Numită "ciuma lui Caragea", pentru că s-a petrecut în vremea acestui domnitor, aceasta a secerat 90.000 de morţi. În această situaţie, nădejdea oamenilor a fost pusă în Sfântul Mucenic Haralambie ca singurul care putea să-i izbăvească de boală. Într-adevăr, după multe rugăciuni şi cereri adresate lui, ciuma a dispărut.

Tot către Sfântul Haralambie şi-au îndreptat oamenii nădejdea şi cu câţiva ani înainte, în 1995, în timpul cumplitei foamete din vremea lui Alexandru Constantin Moruzi.

Locuri unde se află fragmente din moaştele sale

Imediat după martiriul Sfântului Haralambie, creştinii au început să cinstească moaştele sale cu multă credinţă şi evlavie. Părţi din cinstitele sale moaşte se află în momentul de faţă în biserici din mai multe ţări, inclusiv la noi în ţară. Capul Sfântului Haralambie se păstrează la Mănăstirea "Sfântul Ştefan" din Meteora, unde se săvârşesc nenumărate minuni. Din hrisoavele existente la mănăstire aflăm că, în 1398, domnul ungrovlah Ioan Vladislav a donat mănăstirii un fragment din lemnul Sfintei Cruci, părticele din moaştele Sfântului Ioan Botezătorul şi a închinat terenuri din Ţara Românească, iar nepotul său, vornicul Dragumar, a făcut să parvină acestui sfânt lăcaş capul Sfântului Mucenic Haralambie.

Apărătorul săracilor de la Flămânda

În Bucureşti, una dintre bisericile cu hramul Sfântul Haralambie este situată pe strada Olimpului, şi mai este cunoscută sub numele de Flămânda. Aceasta a fost ridicată în perioada fanariotă, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, la bariera sudică a Bucureştilor din acea vreme. Mahalaua Flămânda era atât de săracă pe atunci, încât nu a putut face faţă cheltuielilor ridicării bisericii decât cu ajutorul celor 100 de taleri acordaţi din fondul vistieriei de către domnitorul Alexandru Constantin Moruzi (1793-1796). Aşa s-a înfiinţat aici, la marginea oraşului, un mic schit de lemn, după cum stă scris în pisania veche, preluată de actuala biserică de zid. Schitul a funcţionat doar scurtă vreme, deoarece în 1782 s-a început construcţia din zid a bisericii actuale, ctitorie a fraţilor Istrate Vel-Vornic şi Constantin Creţulescu. La începutul secolului al XIX-lea, starea materială a Bisericii "Sfântul Haralambie - Flămânda" s-a îmbunătăţit, întrucât breasla croitorilor, care începuse să ia avânt aici, a ajutat la împodobirea cu odoare preţioase a lăcaşului. Una este Biserica "Bălăneanu - Iancu Nou", ctitorită în 1827 de boierul Bălăneanu, cu dublu hram: "Sfântul Nicolae" şi "Sfântul Haralambie". O altă biserică din Capitală cu acest hram este "Sfântul Dumitru" (Poştă), care a primit acest hram recent, pentru că în sfântul lăcaş se află părticele din cinstitele sale moaşte, iar al treilea sfânt lăcaş al mucenicului Haralambie este Biserica "Sfinţii Arhangheli" (Oţetari).

Legenda unei ctitorii din Iaşi

În Iaşi, există o singură biserică aflată sub oblăduirea Sfântului Haralambie. Biserica aflată pe strada Octav Botez a fost ridicată între anii 1799 şi 1804. Circulă două legende ale Bisericii "Sfântul Haralambie" din Iaşi. Principalul motiv al construirii se spune că ar fi fost cel al epidemiei de ciumă care a cuprins oraşul moldav la 1799. A doua legendă spune că ar fi ctitoria lui Gheorghe Leondari din Ianina, care ar fi avut un frate cu numele Haralambie. Ambii erau militari. Haralambie a devenit haiduc, iar Gheorghe a fost trimis să-l captureze şi în felul acesta, Gheorghe şi-a omorât fratele. Pentru a-i ierta Dumnezeu păcatul, el a zidit această biserică, dorind să fie închinată Sfântului Haralambie.

Sfântul Haralambie în credinţa populară

În popor, Sfântul Haralambie este ştiut drept ocrotitor nu numai împotriva ciumei, dar şi a holerei, de aceea ziua lui era ţinută cu evlavie mai înainte de ţărani.

În nordul Transilvaniei, în aşezările de pe Someş, în Bihor, oamenii duceau în această zi la biserică mălai, grăunţe şi sare spre a fi binecuvântate şi ca ofrandă pentru Sfântul mucenic Haralambie. După ce erau binecuvântate de către preot, le dădeau ca hrană animalelor din gospodărie, pentru a fi sănătoase tot anul.

Păstrau însă o parte din această hrană a vitelor, ca leac pentru eventuale boli ale acestora.

Tot în această zi se făcea pomană pentru cei care nu au murit de moarte bună.

După diferite legende din Bucovina, Dumnezeu i-a dat sfântului ciuma în stăpânire, ca să-l răsplătească pentru chinurile prin care a trecut. Atunci, Sfântul Haralambie a legat-o de grumaz cu un lanţ de fier şi numai atunci când oamenii nu serbează ziua lui, îi dă drumul pe pământ.

După o altă legendă, tot din Bucovina, Sfântul Haralambie s-a întâlnit într-o zi cu ciuma care umbla pe pământ şi aducea foarte multă stricăciune în omenire. Şi ciuma, cum l-a văzut pe sfânt, s-a repezit asupra lui, voind să-l omoare. Însă Sfântul Haralambie a prins-o şi a legat-o de gât cu un lanţ greu de fier pentru a nu mai face rău oamenilor.

Legende despre Sfântul Haralambie sunt şi în zona Tecuciului. Aici se spune că Sfântul Haralambie, care fusese iniţial cioban, a învăţat de la un doctor lecuirea diferitelor boli şi tămăduind mulţi oameni fără plată, aceştia l-au făcut sfânt. Ivindu-se însă ciuma, oamenii au început să moară, astfel că în puţină vreme a rămas singur. Dumnezeu i-a dat atunci sfântului ciuma în seamă. De atunci el ţine ciuma de păr, să nu îşi mai facă de cap.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfântul Haralambie, flacără de lumină şi izbăvire în vreme de pandemie

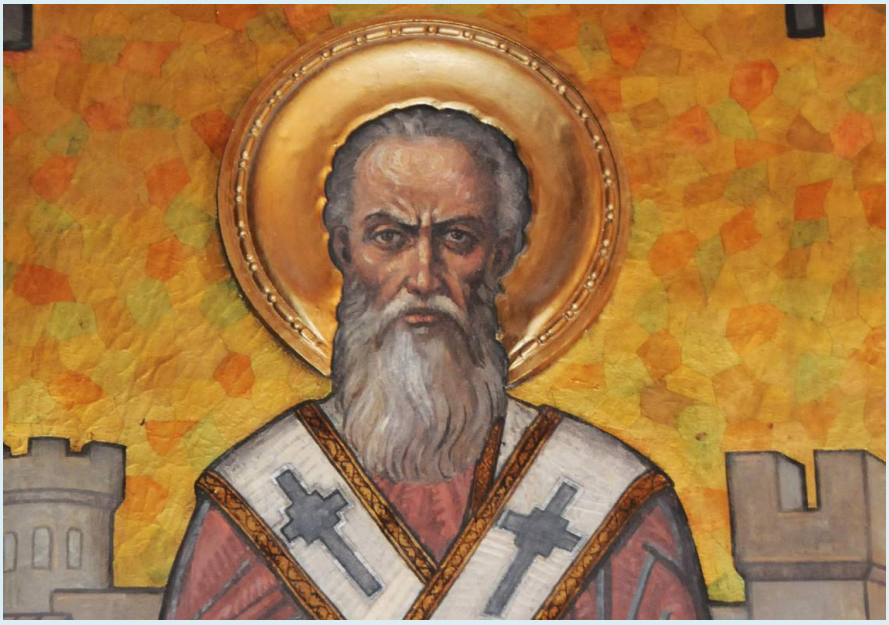

Biserica Ortodoxă îl sărbătoreşte astăzi, 10 februarie, pe Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, episcopul Magneziei, care este cunoscut ca izbăvitor de molimă (pandemie). Este socotit mai ales apărător al creştinilor în faţa cumplitei ciume care a marcat istoria umanităţii în vremea sa. În acelaşi timp, el este şi izbăvitor de foamete, de aceea în Acatistul său se spune: Bucură-te, izbăvitorule de ciumă şi de foamete!

Pentru noi, românii, el este foarte cunoscut pentru ajutorul pe care l-a dat bucureştenilor în timpul ciumei din timpul domnitorului Ioan Gheorghe Caragea din anul 1813. Numai în Bucureşti, în vârful acelei epidemii, mureau zilnic 300 de oameni. În acest context, creştinii noştri şi-au pus nădejdea în ajutorul Sfântului Haralambie, care i-a izbăvit de boala cumplită.

Este semnificativ faptul că anul trecut, la începutul pandemiei în care ne aflăm, în Muntele Athos, la toate mănăstirile şi schiturile s-a făcut priveghere în cinstea acestui sfânt izbăvitor, pentru a-i cere ajutorul în această vreme de grea încercare.

Sfântul Haralambie era din oraşul Magnezia, fiind născut undeva în jurul anului 90 d.Hr., şi a suferit moarte martirică la venerabila vârstă de 113 ani. Evlavia şi dragostea pentru cele sfinte le-a primit în familia sa. Părinţii l-au crescut în credinţa în Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos şi au plămădit în inima lui conştiinţa mărturisirii până la martiraj. Având aceste rădăcini de credinţă şi evlavie creştină, era firesc ca tânărul Haralambie să devină un exemplu pentru ceilalţi, închinându-şi întreaga viaţă slujirii lui Hristos.

Creştinii, văzând râvna lui în mărturisirea credinţei, l-au îndemnat să devină preot, lucru care s-a întâmplat undeva către anul 130 d.Hr.

Despre activitatea sa preoţească, paginile de Sinaxar (pemptousia.ro) ne relatează: „De pe această treaptă dumnezeiască a preoției, sfântul și-a început predicile sale înflăcărate în fața păgânilor și a creștinilor, angajându-se în marea luptă duhovnicească, pe de o parte pentru a deschide ochii oamenilor ce se aflau în înșelarea păgânească, iar pe de altă parte pentru a-i sfinți pe credincioși cu Sfintele Taine, conducându-i pe calea desăvârșirii”.

Sfântul era preţuit de toţi pentru viaţa lui curată şi pentru predicile sale. El era o flacără de lumină pentru creştinii din epoca sa şi un model de urmare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

În toată lucrarea lui de propovăduire nu s-a ferit de martiraj, ci a căutat mucenicia. Dumnezeu nu a îngăduit acest lucru decât atunci când el a ajuns în ultimele zile ale vieţii.

Sfântul Haralambie a fost ales episcop al Magneziei şi, în această calitate, va fi chemat la judecată în timpul persecuţiei împăratului roman Septimiu Sever (193-211).

Proconsulul Lucian, trimis de împărat să împlinească politica anticreştină a acestuia, aflând că Sfântul Haralambie i-a convertit la creştinism pe mulţi păgâni din Magnezia, a ordonat arestarea lui.

În timpul procesului intentat bătrânului episcop, văzând că nu poate fi determinat să apostazieze şi să jertfească idolilor, Lucian dă ordin să fie torturat, neţinând seama de vârsta lui înaintată.

Sfântul suportă cu multă putere toate supliciile la care este supus, lucru ce îi determină pe unii dintre cei care participau la martirajul său să se convertească la creştinism. În timpul acestor chinuri ale sfântului se întâmplă mai multe minuni, ceea ce îl determină pe proconsul să se convertească la creştinism şi să oprească persecuţia împotriva creştinilor din provincia pe care o guverna.

Împăratul din Antiohia, aflând de cele întâmplate în Magnezia, a ordonat aducerea Sfântului Haralambie înaintea sa. Ajuns acolo, sfântul este supus din nou la chinuri şi cu puterea lui duhovnicească trece în chip minunat prin toate acestea.

Împăratul Septimiu Sever, văzând minunile petrecute şi numărul mare al celor care s-au convertit la creştinism, la îndemnul prefectului Crispus al Antiohiei, ordonă decapitarea Sfântului Haralambie.

Acest lucru nu se mai întâmplă, pentru că martirul lui Hristos, Haralambie, moare înainte de a fi împlinită sentinţa.

Fiica împăratului, Galina, care se convertise la creştinism, a fost cea care a îngropat trupul sfântului.

Pe parcursul istoriei zbuciumate a sud-estului Europei, creştinii ortodocşi din această parte de lume, impresionaţi de curajul şi bărbăţia arătate de Sfântul Haralambie în timpul martiriului său, l-au chemat în ajutor în vreme de grea încercare şi mai ales în timp de molimă, când a venit asupra lor cumplita epidemie de ciumă.

În Ţările Române, el a fost socotit tot timpul izbăvitor de molimă şi foamete. Dacă parcurgem istoria noastră naţională, constatăm că atât Ţara Românească, cât şi Moldova au fost greu încercate de epidemia de ciumă în anii: 1707, 1735, 1770, 1793 şi 1795.

În toate aceste momente de grea încercare pentru neamul nostru, strămoşii noştri l-au chemat în ajutor pe Sfântul Haralambie, spunând: *„Ne rugăm ţie ca să fii mijlocitorul nostru către Preaputernicul Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor noastre, pentru mântuirea noastră de toate bolile şi de toate primejdiile şi pentru întărirea noastră în credinţa cea adevărată, ca să nu mai greşim”.*

Cinstirea Sfântului Haralambie în ziua de 10 februarie este legată de minunea făcută de el în anul 1908, când în Grecia a fost una dintre cele mai mari epidemii de ciumă. „Molima s-a răspândit până în Sfântul Munte. În aceste condiţii, un grup de monahi a mers la Meteora, de unde au adus cinstitul cap al mucenicului Haralambie, aşezându-l spre închinare în Biserica Protaton din Karies.

În decursul nopţii, monahii au cântat paraclisul Sfântului Haralambie, iar în zorii zilei ciuma s-a retras. De atunci, în fiecare an, în ziua de 10 februarie a fost săvârşită această priveghere, cu citirea paraclisului Sfântului Haralambie de toate mănăstirile athonite” (Sinaxarul Sfântului Haralambie/ Monahia Teotekmi, Mănăstirea Sfântului Ştefan, Meteora).

Astăzi, noi îl cinstim pe Sfântul Haralambie şi-l rugăm să ne ajute să trecem cât mai repede prin această pandemie, spunând: „Sfinte sfinţite mucenice Haralambie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!”

Andrei Butu - Sfântul Haralambie cinstit la o biserică istorică din București

10 feb, 2021

Biserica Flămânda din București, unul dintre lăcașurile istorice cunoscute ale Capitalei închinat Sfântului sfințit mucenic Haralambie, și-a sărbătorit miercuri, 10 februarie 2021, ocrotitorul spiritual. Cu acest prilej, credincioșii s-au putut închina și la racla ce adăpostește un fragment din cinstitele moaște ale sfântului. La finalul Sfintei Liturghii, săvârșită de un sobor de slujitori, a fost oficiată și slujba Parastasului pentru ctitorii și binefăcătorii trecuți la Domnul de-a lungul istoriei acestui lăcaș de cult.

Într-o atmosferă de comuniune și pace duhovnicească, enoriași și credincioși din diferite zone ale Capitalei au venit cu evlavie să se roage în zi de hram la Biserica Flămânda din Capitală.

Ziua de sărbătoare a început de dimineață prin săvârșirea slujbei Utreniei, urmată de Sfânta Liturghie, oficiată de un sobor de slujitori conduși de preotul conf. dr. David Pestroiu, parohul bisericii.

În cuvântul de învățătură, părintele conf. dr. David Pestroiu a explicat că Sfântul mucenic Haralambie ne oferă o pildă de viețuire creștinească. *„Ne-a chemat Sfântul mucenic Haralambie să-i aducem prinos de cinstire prin rugăciuni și cântări în biserica aceasta, pusă sub ocrotirea lui, îmbrăcată astăzi în haine de sărbătoare. (...) Sfântul Haralambie revarsă prin cinstitele sale moaște și prin icoana sa multă putere de a lupta cu ispitele și cu încercările acestui veac, dar mai cu seamă cu această mare încercare ce s-a abătut asupra omenirii prin epidemia actuală. Pentru că asemenea molimei ciumei, această epidemie s-a întins pe fața întregului pământ, secerând vieți omenești, întristând pe mulți și punându-ne la încercare răbdarea în rugăciune, încrederea în mila și ajutorul lui Dumnezeu.*

Sunt vremuri de mari încercări, dar privind la viața Sfântului Haralambie și luând aminte la pilda pe care el ne-o oferă, putem să răzbim toate valurile acestei vieți deșarte și trecătoare care vin asupra noastră. Din Sfântul Haralambie izvorăsc multe pilde. Izvorăște ca o lumină însuși numele său, care s-ar traduce ca «luminător al harului», povățuitor și călăuzitor ca o candelă, care ne conduce pe toți prin bezna încercărilor vieții către limanul adâncului și necuprinsului infinit, care se profilează pentru toți cei aleși ca sens al existenței lor”, a spus părintele David Pestroiu.

De asemenea, părintele paroh a subliniat ce putem învăța din viața Sfântului Haralambie: *„În primul rând, învățăm răbdarea, că în viață toate sunt la vremea lor. Sfântul Haralambie a văzut mulți martiri. S-au succedat multe prigoane în toată perioada în care sfântul a trăit. I-a văzut pe mulți dintre prietenii săi dându-și viața pentru Hristos. Și-a dorit și el, dar această dorință i-a fost împlinită atunci când a binevoit Dumnezeu, ca să dea pildă și pentru cei vârstnici, pentru că erau mulți martiri tineri. Vedem și pe cei mai în vârstă, care, la rândul lor, sunt pilde vii și ne arată că, atunci când voiește Dumnezeu, se împlinește rânduiala cu fiecare dintre noi. Martiriul său a fost încununarea unei vieți întregi de credință și de mărturisire. În al doilea rând, Sfântul Haralambie ne învață smerenia, această stare de transformare interioară a fiecăruia dintre noi, în așa fel încât să renunțăm la egoismul vieții noastre, la sinele acesta care a ajuns în ziua de astăzi să fie idolatrizat. Apoi, la Sfântul Haralambie vedem curajul mărturisirii în fața ighemonului Lucian și în fața tuturor prigonitorilor săi. De la acest sfânt învățăm cu toții chipul desăvârșit al vârstnicului”.*

La finalul Sfintei Liturghii a fost săvârșită o slujbă de pomenire pentru ctitorii și binefăcătorii lăcașului de cult trecuți la cele veșnice.

În cadrul Parohiei Flămânda din București funcționează un centru educațional, așezat tot sub ocrotirea Sfântului Haralambie, care cuprinde „Grădinița Florilor” și un after-school.

Sursa:
https://ziarullumina.ro/actualitate-religioasa/stiri/sfantul-haralambie-cinstit-la-o-biserica-istorica-din-bucuresti-160492.html

Mai putem fi la măsura sfinţilor? Cazul Sfântului Haralambie

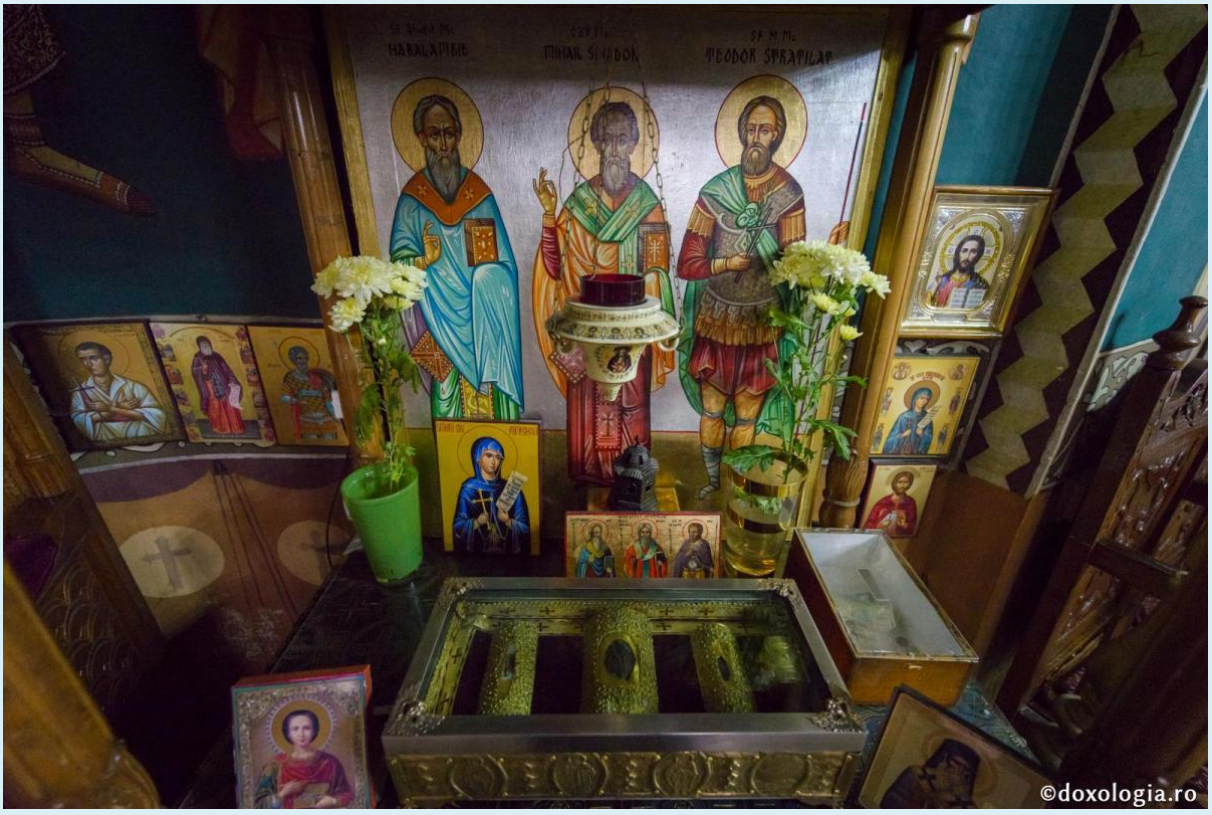

Sfinţii reprezintă poate argumentul cel mai „tare” al existenţei lui Dumnezeu. Fără ei, ce-ar putea fi creştinismul dacă nu un simplu cod moral, o filosofie stearpă, un moft? „Dacă morţii nu înviază, să bem şi să mâncăm, căci mâine vom muri!” (I Corinteni 15, 32) - le spunea Sfântul apostol Pavel celor ce puneau la îndoială viaţa de apoi, Împărăţia cea veşnică. Tot aşa putem şi noi spune: „Dacă sfinţenia nu ne este accesibilă, atunci să trăim fiecare după cum ne taie capul, căci nimic nu ne foloseşte”.

Odinioară, sfinţii erau imbold spre o lucrare mai intensă, spre împlinirea cu mai mult sârg a poruncilor Domnului, reprezentând şi garanţia că plata este uriaşă şi „gătită” tuturor. Astăzi este îngrijorător cum, inclusiv prin multă romanţare şi idealizare, sfinţii sunt folosiţi mai degrabă drept argument că vieţuirea creştină este inaccesibilă sau, mai precis, accesibilă doar unor aleşi. Exclusiv pentru aceştia. Când într-un sfânt vedem un soi de superman, spiderman, batman, x-men etc., tendinţa este ca, preschimbând sinaxarul în cinema, să ne afundăm comozi în fotoliul resemnării, participând la viaţa Bisericii precum spectatorul la acţiunea derulată pe ecran. Cu emoţie, cu ceva agitaţie, uneori, dar fără o implicare reală, fără o trăire nemijlocită.

Principala noastră scuză pentru a ridica sfinţenia în sferele intangibilităţii este aceea că noi nu mai avem condiţiile/ însuşirile/ experienţa celor ce acum sunt cinstiţi în calendarele bisericeşti.

Să vedem dacă este chiar aşa. Nu voi da exemplul unor sfinţi care au avut o viaţă păcătoasă sau au fost chiar prigonitori ai creştinilor înainte de a se converti. Am să aleg, ca reper, pe cineva cu o viaţa exemplară, plasat în cea mai rodnică epocă, cea de început, care l-a făcut pe Tertulian să exclame: „sângele martirilor, sămânţa creştinilor”. Este vorba despre Sfântul sfinţit mucenic Haralambie. Un sfânt prea puţin cunoscut, din păcate.

Eu însumi l-am cunoscut mai îndeaproape prin intermediul a doi prieteni dragi, Părintele Radu Brânză şi Părintele Mihail Ovidiu Ciobotaru. Ei slujesc la două biserici din Iaşi ce au ca ocrotitor pe acest mare ierarh al Bisericii care a trăit în secolul al II-lea după Hristos. Faptul că am participat adesea la momente prilejuite de prăznuirea hramului m-a impulsionat să caut a-l cunoaşte mai îndeaproape pe Sfântul Haralambie. Aşa mi-am mai câştigat un mijlocitor şi un prieten. Am făcut această scurtă divagaţie pentru a sublinia cât de important este să participăm la prăznuirea unor sfinţi de către diferite alte comunităţi parohiale sau mănăstireşti. Este prilej de împreună rugăciune, de întărire a comuniunii nu doar cu alţi fraţi în Domnul, ci şi cu alţi „casnici ai Săi” - sfinţi ocrotitori de biserici - pe care avem prilejul de a-i cunoaşte „mai pe viu”, nu doar din texte şi acatiste.

Poate fi un model accesibil creştinului de azi Sfântul sfinţit mucenic Halarambie? Veţi spune că nu prea are cum. Căci acesta a fost episcop, mare făcător de minuni, de o înţelepciune dumnezeiască, a vieţuit feciorelnic întreaga sa viaţă şi avea, la momentul muceniciei, experienţa a 113 ani. În plus, a trăit în epoca în care creştinismul însemna o opţiune „de viaţă şi de moarte”. Aşadar, sunt cel puţin şase aspecte descurajante, aparent, pentru creştinul de azi. Să le luăm pe rând.

Sfântul Haralambie a avut slujire arhierească, un har pe care puţini îl primesc chiar şi astăzi. Preotul şi ierarhul au, într-adevăr, un har al slujirii sacramentale inaccesibil credinciosului obişnuit. Asta nu ridică însă clerul la rangul unei categorii favorizate, adică un soi de „nomenclatură”. Harul acesta nu înseamnă că cel hirotonit primeşte puteri speciale, precum supereroii de cinema. Prin el „doar” lucrează Dumnezeu „mai deplin” spre mântuirea oamenilor. Faptul că faci parte din cler înseamnă însă că, odată cu harul, şi ispitele cresc pe măsură. „Şi oricui i s-a dat mult, mult i se va cere, şi cui i s-a încredinţat mult, mai mult i se va cere” (Luca 12, 48). Încât nu e nici o discriminare şi nici o persoană (mai) favorizată în Biserică. Toţi au aceeaşi şansă de a primi harul sfinţeniei, în funcţie de lucrarea specifică încredinţată fiecăruia, pe măsura sa.

A fi taumaturg iarăşi nu constituie un „plus” faţă de credincioşii obişnuiţi. Nu-i face infailibili pe cei precum Sfântul Haralambie. S-au văzut cazuri în care oameni prin care făcea Dumnezeu minuni au căzut în păcate grele.

A se vedea cazul Sfântului cuvios Iacob Sihastrul (prăznuit pe 28 ianuarie) care, după ani de sihăstrie, deşi feciorelnic toată viaţa, a căzut în păcate cumplite, violând şi ucigând apoi o tânără din care tocmai izgonise, cu câteva ore înainte, demonii ce o posedau. Şi în cazul acestuia, ca în cazul oricăruia dintre noi, diferenţa o face pocăinţa, starea de smerenie.

În plus, cum zice Sfântul Isac Sirul: cel ce ce-şi simte (vede) păcatele este mai mare decât cel ce învie morţii. Să luăm aminte, deci: „Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăţia Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din Ceruri. Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele Tău am prorocit şi nu în numele Tău am scos demoni şi nu în numele Tău minuni multe am făcut? Şi atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Depărtaţi-vă de la Mine cei ce lucraţi fărădelegea” (Matei 7, 21-23).

Acces la înţelepciunea dumnezeiască avem şi noi, cei de azi. Poate chiar mai mult decât Sfântul Haralambie, căci în cele 18 secole scurse de atunci s-au adunat tone de scrieri creştine. Mintea noastră se poate adăpa din izvorul curat al scrierilor sfinte mult mai uşor în epoca resurselor creştine de pe internet. Vom afla, astfel, răspunsuri chiar şi la întrebările pe care nu ni le-am pus încă.

Nici a trăi în feciorie nu este o garanţie că te vei mântui. Să ne aducem aminte de cele cinci fecioare neînţelepte care au rămas în afara Împărăţiei (v. Matei 25, 1-13). O desfrânată precum Maria Egipteanca a ajuns pe culmile sfinţeniei, depăşind cu mult pe feciorelnicul călugăr Zosima, cel ce a întâlnit-o în pustiul Iordanului.

Sfântul Haralambie avea, într-adevăr, experienţa a 113 ani de viaţă şi trăia în epoca în care „preoţii erau de aur, chiar dacă potirele erau de lemn” (nu viceversa, cum se zice că ar cam fi astăzi). Dar şi noi avem o vârstă venerabilă. Avem fiecare nu mai puţin de 2000 de ani. Căci fiecare dintre noi nu porneşte de la zero când se naşte ci, din punct de vedere spiritual, beneficiază de câştigul adus în lume de cele două milenii de creştinism. Chiar dacă astăzi începe a renaşte păgânismul şi lumea cade, pe alocuri, în fapte demne mai degrabă de Sodoma şi de Gomora, totuşi umanitatea are, per ansamblu, o conştiinţă spirituală mai înaltă decât pe vremea Sfântului Haralambie.

În final, să ne mai aducem aminte şi că, în zilele din urmă - şi noi cam în această etapă începem a fi - faptele creştinilor vor fi cu mult sub cele din creştinismul

primar, dar cei ce se vor mântui azi şi în viitor vor fi mai slăviţi decât aceia. Lucrarea satanei este atât de intensă şi de vicleană în lume, încât cei ce se vor ţine măcar de starea de normalitate, de firescul lucrurilor, vor fi oarecum asemenea sfinţilor de odinioară. Încât, ce scuze mai avem de ne lamentăm şi ne resemnăm atât de uşor tocmai noi, creştinii?

Sfântul mucenic Haralambie - pilda de episcop ce L-a mărturisit pe Hristos cu preţul vieţii

În fiecare an, pe 10 februarie, credincioşii ortodocşi sărbătoresc ziua Sfântului Haralambie, mucenic care a trăit în perioada împăratului roman Sever (193 – 211 d.Hr.), martir care a devenit vestit prin puterea credinţei sale şi prin convingerea cu care propovăduia numele lui Iisus Hristos.

Sfântul Haralambie a fost episcop al cetăţii Magnezia, din Asia Mică, acolo unde guvernator al provinciei era Lucian dregătorul. Acesta nu suporta harul dumnezeiesc al bătrânului episcop, mergând până la a le porunci într-o zi ostaşilor să îl aresteze pe Haralambie şi să îl aducă în faţa sa, pentru a-l judeca.

Sfântul Haralambie nu s-a arătat deloc înfricoşat de persecuţiile cu care îl ameninţa dregătorul, ba chiar a repetat cu mai multă convingere credinţa sa în Hristos. Atunci, Lucian a dat ordin ca episcopul să fie dezbrăcat de hainele preoţeşti şi să fie brăzdat – pe tot trupul – cu unghii de fier, pentru ca la sfârşit să i se taie fâşii de piele de pe corp.

Groaznic rănit, Sfântul Haralambie a ţinut să mai spună doar atât: “Mulţumesc vouă, fraţilor, că - jupuind trupul meu cel vechi şi bătrân - m-aţi înnoit, îmbrăcându-mi sufletul cu haina cea nouă a suferinţelor pentru Hristos”. Efectul a fost exact invers decât cel la care se aştepta crudul Lucian: numeroşii oameni aduşi să vadă torturarea lui Haralambie au fost impresionaţi de răbdarea şi

curajul cu care mucenicul a îndurat atâtea chinuri, dar şi de neîncetatele sale rugăciuni pentru toţi cei de faţă.

Şi, în loc să renunţe Sfântul Haralambie la credinţa sa, i-a convins pe toţi cei care au văzut tortura să se lepede de idoli şi să creadă în Hristos. Văzând acestea, dregătorul a poruncit să le fie tăiate capetele tuturor. Se spune că până şi fata împăratului, Galina, a fost convinsă de martirajul cu care Sfântul Haralambie a răbdat cele mai grele chinuri, l-a acceptat pe Hristos şi s-a botezat. Se întâmpla în anul 202 d.Hr., atunci când, nereuşind să-l determine să renunţe la credinţa sa, dregătorul Lucian a sfârşit prin a comanda ostaşilor să-i taie capul Sfântului Haralambie.

Astfel a ajuns să se numere printre sfinţi cel care este considerat apărător împotriva bolilor, ocrotitor al celor aflaţi în suferinţă.

În credinţa populară, Sfântul Haralambie este imaginat ţinând bolile în lanţuri, în special ciuma, pentru a le da drumul atunci când oamenii îi nesocotesc ziua. Ca simplu om, înainte de a fi slujitor al bisericii şi martir, Haralambie a fost păstor, motiv pentru care a fost ales ca patron al animalelor domestice. Se consideră că el apără oamenii şi vitele de îmbolnăvire, dar protejează şi fiarele pădurilor.

De Sfântul Haralambie, în funcţie de zonă, în provinciile româneşti (Bucovina, Maramureş, Muntenia şi Moldova) s-au împământenit mai multe obiceiuri, pentru a-i câştiga bunăvoinţa de ziua numelui său: se ajuna, se împărţeau pomeni, se stropeau vitele şi pomii fructiferi cu agheasmă şi erau interzise activităţile gospodăreşti legate de prelucrarea lânii şi a pielii animalelor.

La Biserica “Sfântul Lazăr” din Iaşi se păstrează o părticică din sfintele moaşte ale mucenicului Haralambie.

Dana Munteanu - Sfântul Haralambie, apărătorul de ciumă şi de foamete

Sfântului mucenic Haralambie, apărătorul de ciumă, îi sunt închinate în ţara noastră mai multe biserici, ca urmare a evlaviei oamenilor faţă de el şi ca o consecinţă a marilor epidemii care au înfricoşat Ţările Române de mai multe ori în istoria lor. În Bucureşti, Galaţi, Iaşi, Turnu Măgurele există sfinte lăcaşuri cu hramul Sfântului Haralambie. În ceea ce priveşte moaştele, avem de asemenea, părticele atât în Capitală, cât şi în alte biserici din România.

Alegerea acestui hram de către unele lăcaşuri sfinte este legată direct de imprejurările generate de „ciuma lui Caragea“, din 1813, dar şi de foametea din vremea lui Alexandru Constantin Moruzi, din 1795. Oamenii s-au îndreptat în situaţiile limită spre ajutorul lui Dumnezeu, dar şi-au luat de multe ori intermediari care au avut, de-a lungul vremii, câte o „specializare“. Sfântul Haralambie o are pe aceasta, a apărării de ciumă şi de foamete. Confirmarea o găsim în cuvintele Acatistului către sfânt care sună astfel: „Bucură-te, izbăvitorule de ciumă şi de foamete!“

În iconografia ortodoxă bizantină, Sfântul Haralambie este reprezentat ca un preot, iar în cea rusească sub chip de ierarh. Există, de asemenea, icoane în care sfântul are sub picioare un schelet sau o figură urâtă, înfricoşătoare, reprezentând ciuma. Personajul malefic este arătat în lanţuri, ca semn al neputinţei în faţa sfântului. O astfel de icoană pe lemn, veche, de mărime semnificativă, se poate vedea în muzeul Mănăstirii Cozia.

Pe săracii din Flămânda îi proteja de foamete

În Bucureşti, cel puţin două biserici au hramul Sfântului Haralambie. Una este cunoscută sub numele de Biserica Bălăneanu-Iancu nou, ctitorită în 1827 de către boierul Bălăneanu, cu dublu hram: „Sfântul Nicolae“ şi „Sfântul Hara-

lambie“. Cealaltă biserică avându-l protector pe sfântul nostru se numea în vechime Biserica Flămânda şi era situată în mahalaua săracilor cu acelaşi nume, astăzi pe strada Olimpului nr. 17. Aceasta a fost ridicată în perioada fanariotă, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, la bariera sudică a Bucureştilor din acea vreme. Mahalaua Flămânda era atât de săracă pe atunci, încât nu a putut face faţă cheltuielilor ridicării bisericii decât cu ajutorul celor 100 de taleri acordaţi din fondul vistieriei de către domnitorul Al. Constantin Moruzi (1793-1796). Aşa s-a înfiinţat aici, la marginea oraşului, un mic schit de lemn, după cum stă scris în pisania veche, preluată de actuala biserică de zid. Schitul a fost închinat Mitropoliei. A funcţionat doar scurtă vreme, deoarece, în 1782, s-a început construcţia din zid a bisericii actuale, ctitorie a fraţilor Istrate Vel-Vornic şi Constantin Creţulescu. La începutul secolului al XIX-lea, starea materială a bisericii „Sfântul Haralambie“ - Flămânda s-a îmbunătăţit, întrucât breasla croitorilor, care începuse să ia avânt aici, a ajutat la împodobirea cu odoare preţioase a lăcaşului. O sută de ani mai târziu, la biserica Flămânda erau arondaţi cam 150 de enoriaşi, destul de puţini, astfel încât statul era nevoit să-i acorde o subvenţie anuală de 3.000 de lei pentru întreţinere.

Răscumpărarea unui fratricid

În Iaşi, există o singură biserică aflată sub oblăduirea Sfântului Haralambie. Biserica aflată pe strada Octav Botez a fost ridicată între anii 1799-1804. Circulă două legende ale Bisericii „Sfântul Haralambie“ din Iaşi. Principalul motiv al construirii se spune că ar fi cel epidemiei de ciumă care a cuprins oraşul moldav la 1799. A doua legendă spune că ar fi ctitoria lui Gheorghe Leondari din Ianina care ar fi avut un frate cu numele Haralambie. Ambii erau militari. Haralambie a devenit haiduc, iar Gheorghe a fost trimis să-l captureze şi în felul acesta, Gheorghe şi-a omorât fratele. Pentru a-i ierta Dumnezeu păcatul, el a zidit această biserică, dorind să i se pună hramul „Sfântul Haralambie“.

Copie a Mănăstirii Curtea de Argeş

În Turnu Măgurele există o frumoasă biserică dedicată celui care apără de ciumă şi de foamete, ridicată între 1901-1905. Biserica de aici este o copie fidelă a Catedralei episcopale de la Curtea de Argeş, fiind construită după planul arhitectului francez Andre Lecomte du Nouy.

În localitatea Grojdibodu, din Lunca Dunării, o biserică din 1863 are hram dublu, „Sfântul Haralambie“ şi „Sfântul Grigorie Decapolitul“, amintind tot de vremuri în care marile nenorociri se abăteau asupra oamenilor, de la ciumă şi holeră până la foamete şi altele asemenea şi care erau potolite prin rugăciuni către Dumnezeu, adesea trecute prin solia prietenilor Lui, sfinţii. De altfel,

moaştele Sfântului Grigorie Decapolitul a fost aduse de la Mănăstirea Bistriţa în multe procesiuni, atât în Bucureşti, cât şi în alte localităţi atunci când ciuma sau holera nu mai conteneau. Totdeauna minunile nu întârziau să se arate.

„Jupuindu-mi trupul, îmi întineriţi sufletul“

Viaţa Sfântului Haralambie este una de adevărat mărturisitor al lui Hristos. A fost preot în cetatea Magnezia (Asia Mică). La vârsta de 113 ani, pe vremea împăratului roman Septimiu Sever (193-211), a fost denunţat autorităţilor pentru că învăţa despre Hristos. Înaintea guvernatorului Lucian şi a celor care îl judecau, Sfântul Haralambie a spus: „Nimic nu este mai avantajos sau mai plăcut decât chinurile pentru Hristos“ şi „Vă mulţumesc, fraţilor, că jupuindu-mi trupul bătrân, reînviaţi în mine sufletul şi-l pregătiţi pentru viaţa veşnică“. În timpul torturii, mâinile guvernatorului s-au lipit de trupul sfântului şi au rămas acolo până când mucenicul a făcut rugăciune. În faţa minunii, atât guvernatorul cât şi cei care îl torturau s-au convertit la creştinism.

Judecata a fost mutată în Antiohia Pisidiei patronată chiar de împăratul Septimiu Sever. Aici i-au jupuit pielea, i-au zdrobit maxilarul, i-au ars faţa. Sfântul, în schimb, a vindecat un om posedat de 35 de ani de un duh rău şi a înviat un tânăr. Galina, fiica împăratului, s-a convertit şi ea, văzând atâtea minuni şi tăria credinţei lui Haralambie. În ziua de 10 februarie, chinurile sfântului au luat sfârşit, tăindu-i-se capul cu sabia.

Fragmente din moaştele sfântului, în lume şi în ţară

Capul Sfântului Haralambie se păstrează la Mănăstrirea „Sfântul Ştefan“ din Meteora, moaşte care săvârşesc nenumărate minuni. Din hrisoavele existente la mănăstirea amintită, ştim că în 1398, domnul ungro-vlah Ioan Vladislav a donat mănăstirii un fragment de lemn din Sfânta Cruce, părticele din moaştele Sfântului Ioan Botezătorul şi terenuri din Ţara Românească, iar nepotul său, vornicul Dragumar, a făcut să parvină acestui sfânt lăcaş capul Sfântului Mucenic Haralambie.

În anul 1545, micul naos al bisericii a fost mărit, iar preotul Nicolae a restaurant, parţial, pictura. Biserica „Sfântul Haralambie“, construită în anul 1789, împodobită cu minunate sculpturi în lemn, a fost distrusă de bombardamente în 1943, iar, ulterior, reparată şi pictată de celebrul artist contemporan grec Vlasis Ţitomis. Este o construcţie măreaţă şi impunătoare, cu trei turle. Altarul este sculptat în lemn, la fel şi sfânta masă.

În biserica Mănăstirii Miclăuşeni, din judeţul Iaşi, se află moaştele (fragmente) a treizeci de sfinţi, printre care şi ale Sfântului Haralambie. De asemenea,

părticele sunt şi la mănăstirea Râşca şi la Catedrala episcopală din Galaţi. În Bucureşti, fragmente din moaştele Sfântului mucenic Haralambie se găsesc la bisericile „Sfântul Dumitru“ (Poştă) şi „Sfinţii Arhangheli“ (Oţelari), unde se află un deget al sfântului şi la Biserica „Sfântul Stelian“ (Lucaci).

Sfântul mucenic Haralambie - Povestiri populare, datini şi tradiţii

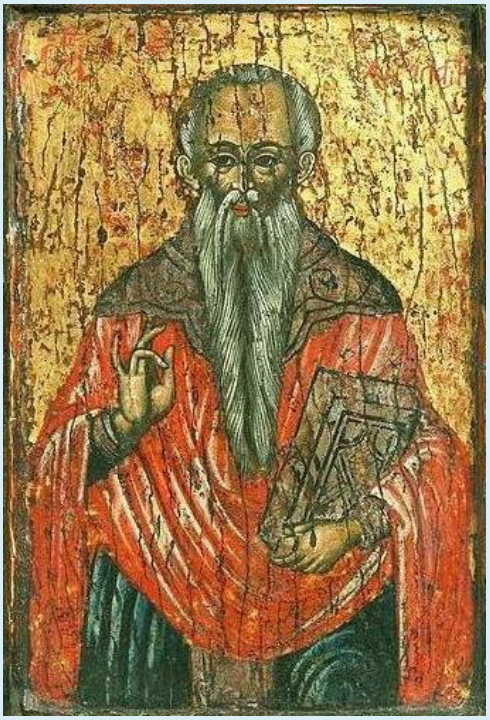

Sfântul mucenic Haralambie, icoană grecească, secolul XVII

Povestiri populare despre Sfântul Haralambie

Sfântul Haralambie este cel care are putere asupra ciumei, holerei şi a morţii. În icoane apare ţinând ciuma de lanţ.

Se zice că în vremea când Dumnezeu împărţea pravila fiecărui sfânt, Haralambie a întârziat. Ca să nu-l lase să plece cu mâna goală, Dumnezeu i-a dat o căţea legată la gât cu un lanţ de aur. Sfântul Haralambie ţinea ciuma legată de lanţ şi o slobozea numai când oamenii îşi pierdeau credinţa, atunci ciuma decima populaţia.

Datini. Tradiţii. Obiceiuri

Haralambie de ciumă; Aralampie/Aralambie, Haralam/Aralam.

- *Pentru că a fost păstor, el apără oamenii şi vitele de boli, dar şi de fiarele pădurii.*

Ca simplu om, înainte de a fi slujitor al bisericii şi martir, Haralambie a fost păstor, motiv pentru care a fost ales ca patron al animalelor domestice.

- *Femeile fac un colăcel, îl coc înainte de răsăritul soarelui, îl rup în patru bucăţi pe care le aruncă în cele patru vânturi.*
- *Se dau de pomană colivă, covrigi, lumânări.*

- *Pentru paza vieţii şi a gospodăriei - se stropesc cu apă sfinţită grădinile şi vitele; boii nu se înjugă.*
- *Se face pomană pentru cei care n-au murit de moarte bună, se duce colivă la biserică sau grâu curat, boabele sfinţite de preot se dau vara la pasări, ca să nu le atingă boala.*
- *Oamenii duc colaci la biserică şi mănâncă din ei când sunt bolnavi.*
- *Cu coliva sfinţită se ung pomii pe tulpini, ca să nu se usuce în timpul verii;*
- *Cine ţine această sărbătoare are parte de cai buni şi sănătoşi, nu le şchiopătează vitele şi nu le mănâncă lupii.*
- *Se ţine pentru câmp, ca să nu distrugă gândacii şi viermii recolta.*
- *Dacă azi plouă, va mai ploua încă 40 de zile.*
- *În credinţa populară, Sfântul Haralambie este imaginat ţinând bolile în lanţuri, în special ciuma, pentru a le da drumul atunci când oamenii îi nesocotesc ziua.*

Semnificaţie nume

Haralambie (masc.) - nume augural de origine greacă, este un compus din substantivului grecesc Kara, „bucurie, încântare, entuziasm” şi radicalul -lamp de la verbul lámpo, „a lumina, a străluci”.

Nume calendaristic creştin.

Intermediar slav.

Forme vechi: Haralamb, Aralambie, Haralampie, Haralamp, Arampie, Alampie etc.

Sfântul Haralambie în pictura populară pe sticlă

Receptat de Biserica ortodoxă în calitatea sa de martir, perceput de pietatea populară ca personaj exemplar care îşi pune toate abilităţile în slujba celor mulţi, înfrângând prezenţe malefice între care ciuma este cea mai frecventă, cultul Sfântului Haralambie, prăznuit pe 10 februarie, este în directă relaţie cu eficacitatea dovedită, palpabilă a faptelor sale. Cultul său a fost maxim după cum arată însemnările, în secolele XVII - XIX, când lumea spaţiului rural era dominată de teamă în faţa morţii prin năpraznică boală a ciumei, în faţa căreia oamenii simpli se vedeau cu totul neputincioşi şi care a făcut, de altfel ravagii.

Sfântul Haralambie în calendarul popular

În calendarul popular, despre Haralambie se spune că este sfântul care are putere asupra ciumei, holerei şi a morţii, de aceea sărbătoarea este ţinută cu sfinţenie în mai toată ţara. *"În nordul Transilvaniei, în aşezările de pe Someş, în Bihor, oamenii duceau în această zi la biserică, mălai, grăunte şi sare. După ce erau binecuvântate de către preot, le dădeau ca hrană animalelor din gospodărie, pentru a fi sănătoase tot anul. Păstrau însă o parte din această hrană a vitelor, ca leac pentru eventuale boli ale acestora".*

Se crede că dacă plouă în această zi, atunci va ploua 40 de zile. Tot în această zi, se face pomană pentru cei care nu au murit de moarte bună.

Un alt ritual care era săvârşit în această zi era confecţionarea «cămăşii ciumei». *“Într-o singură noapte, un număr de nouă femei, alese după anumite criterii, torceau tortul, năvădeau firele, ţeseau şi coseau cămaşa ciumei pentru a fi agăţată, înainte de ivirea zorilor, într-un copac de pe hotar sau pentru a fi îmbrăcată o păpuşă confecţionată din paie şi pusă în calea ciumei. În unele sate, prin gura acestei cămăşi, treceau toţi membrii obştii. Protecţia magică prin tragerea unei brazde cu plugul tras de boi negri de-a lungul hotarului, sau ameninţarea ciumei prin implantarea pe hotar a unui buştean de stejar cioplit cu chip om, care purta ameninţător un arc cu săgeţi într-o mână şi o sabie în altă mână, este atestată de documentele istorice(...). Cei atinşi de ciumă erau descântaţi, iar cei scăpaţi de moarte, cioclii, înmormântau victimele”.*

După diferite legende din Bucovina, Dumnezeu i-a dat sfântului ciuma în stăpânire, ca să-l răsplătească pentru muncile grele cu care a fost chinuit în viaţă. *„Sfântul Haralambie..., cum a văzut că Dumnezeu i-a dat putere asupra ciumei..., a legat-o de grumaz cu un lanţ de fier... şi numai atunci când oamenii nu serbează ziua lui, o sloboade pe pământ. Şi ciuma, care are aripi şi o sabie lată în mână, cum se vede scăpată din lanţul în care e înferecată, îndată aleargă la oamenii ce nu-i ţin ziua şi pe toţi îi omoară".*

După o altă legendă, tot din Bucovina, *Sfântul Haralambie s-ar fi întâlnit într-o zi cu ciuma „care umbla pe pământ şi aducea foarte multă stricăciune în omenire. Şi ciuma..., cum a văzut pe Sfântul Haralambie, îndată s-a repezit asupra lui, voind numai decât să-l înghimpe şi să-l omoare. Însă Sfântul*

Haralambie, prinzând-o şi legând-o cu un lanţ greu de fier, a început a o bate şi a o chinui până ce s-a săturat. Şi tot aşa legată o ţine el până în ziua de astăzi...".

În altă legendă, culeasă din judeţul Tecuci, *Sfântul Haralambie, care fusese iniţial cioban, a învăţat de la un doctor lecuirea tuturor felurilor de boli şi tămăduitul oamenilor fără plată şi lumea l-a făcut sfânt. Ivindu-se însă într-un rând ciuma, oamenii au început să moară cu droaia şi în puţină vreme a rămas singur, singurel. Dumnezeu i-a dat atunci Sfântului Haralambie ciuma în seamă. De atunci el ţine ”ciumele de păr, ca să nu-şi mai facă de cap, cum şi-au făcut cu ai lui. Câte odată le scapă, şi atunci ciumele se reped în lume ca lupii între oi. Deosebirea este numai că lupul omoară cât omoară şi se duce, în vreme ce ciuma ia de-a rândul şi pe bun şi pe rău, până bagă Sfântul Haralambie de seamă şi o strânge din nou din lume, înhăţând-o de păr".*

Sfântul Haralambie în pictura populară pe sticlă - icoana în relaţie cu calendarul popular

În iconografia ortodoxă bizantină, Sfântul Haralambie este reprezentat ca un preot, iar în cea rusească sub chip de ierarh.

Întâlnim, de asemenea, în spaţiul românesc, icoane pe sticlă, în care sfântul are sub picioare un schelet sau o figură urâtă, înfricoşătoare, reprezentând ciuma. Personajul malefic este arătat în lanţuri, ca semn al neputinţei în faţa sfântului.

Pictura pe sticlă este genul cel mai complicat şi laborios al picturii populare. Cu toate că pictura populară pe sticlă are de obicei teme religioase, caracterul profund popular este dat de folosirea elementelor de natură laică, cât şi interpretarea şi viziunea specifică asupra acestor teme, intrate de multe ori în concordanţă cu credinţe şi personaje fabuloase arhaice.

Sfanul Haralambie omorând ciuma

De remarcat este faptul că aceşti creatori ai picturii pe sticlă, în exprimarea tematicii religioase, au introdus o serie de elemente laice, luate din istorie, literatură, folclor sau din viaţa de toate zilele, contribuind la ceea ce Romulus Vulcănescu denumeşte "folclor religios".

Reprezentările Sfântului Haralambie, pe aceste icoane, îl arată ca apărător al oamenilor şi animalelor împotriva bolilor. Sfântul este zugrăvit în prim plan, iar la picioarele sale este figurată ciuma, sub forma unui bărbat cu picioarele pe cap, ce poartă coasă, simbolizând moartea, asociată cu această teribilă maladie care a decimat în mai multe rânduri populaţia Europei medievale.

Boala personificată - "are un chip îngrozitor, adică cap ca de om, coarne ca de bou şi şi coadă ca de şarpe - este vizualizată într-o ipostază războinică, "cu aripi şi cu o sabie în mână", un adversar redutabil al Sfântului Haralambie. Impresionantă este şi modalitatea închipuită prin mecanismele imaginarului popular de reprezentare a acţiunii efective, directe a ciumei personificate: boala

este dată oamenilor prin contagiune directă a acestora cu un ghimpe mare aflat în vârful cozii, "cu care înghimpă pe oameni şi îi umple de boală".

Ciuma este ţinută în lanţ de către sfânt, artistul iconar subliniind biruinţa Sfântului Haralambie asupra bolii şi morţii aduse de aceasta. În trecut, se întâlneau în satele de la noi, în special în cele din Transilvania, mai multe icoane cu această tematică şi având unele deosebiri în ceea ce priveşte linia desenului.

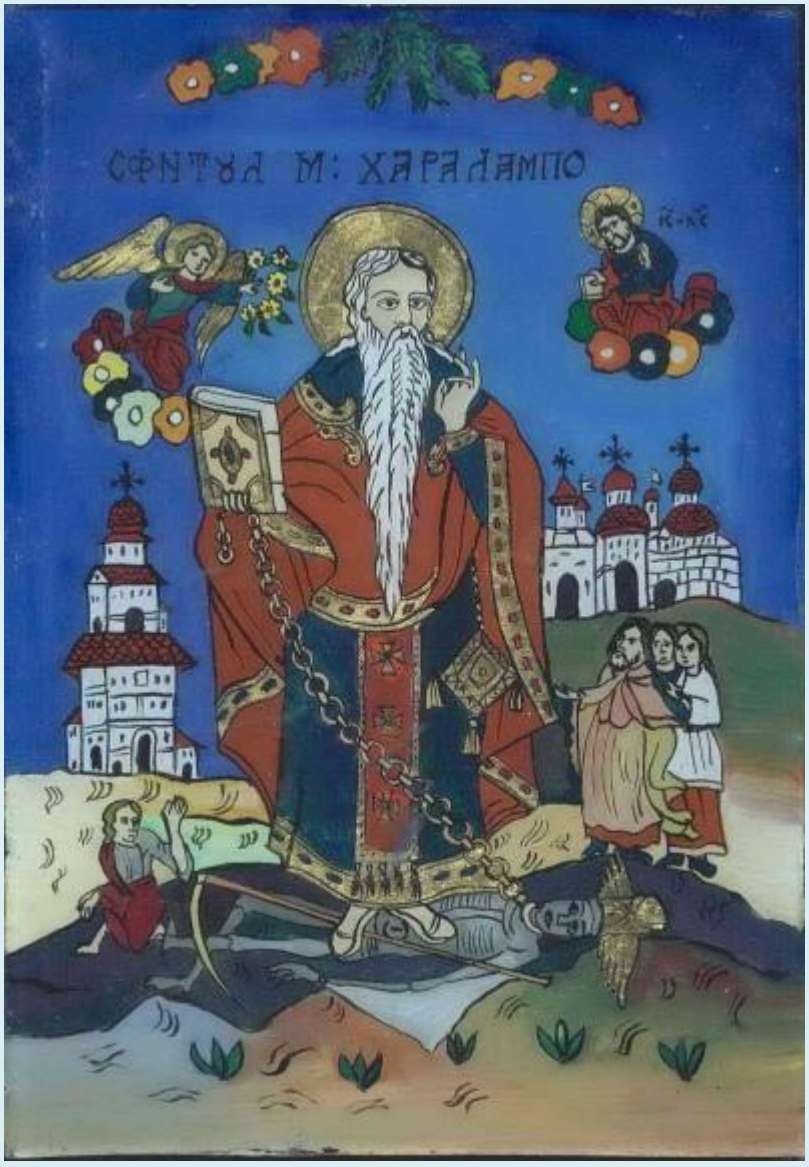

Similitudinile cu Sfântul Gheorghe sunt uneori frapante: amândoi luptă pentru o cauză dreaptă, unul cu balaurul, celălalt cu o boală aducând a balaur şi tot amândoi ies victorioşi prin sprijinul lui Dumnezeu şi prin efectuarea unui gest cu multe conotaţii simbolice: legarea monstrului în lanţuri şi subjugarea acestuia. Sfântul Haralambie se înscrie în acest fel în categoria sfinţilor războinici, eroi, care subordonează violenţa sacrului şi care dobândesc astfel puteri nemăsurate.

Icoana Sfântului Haralambie de la Chilia „Sfântul Acachie” - Kavsokalivia, Athos

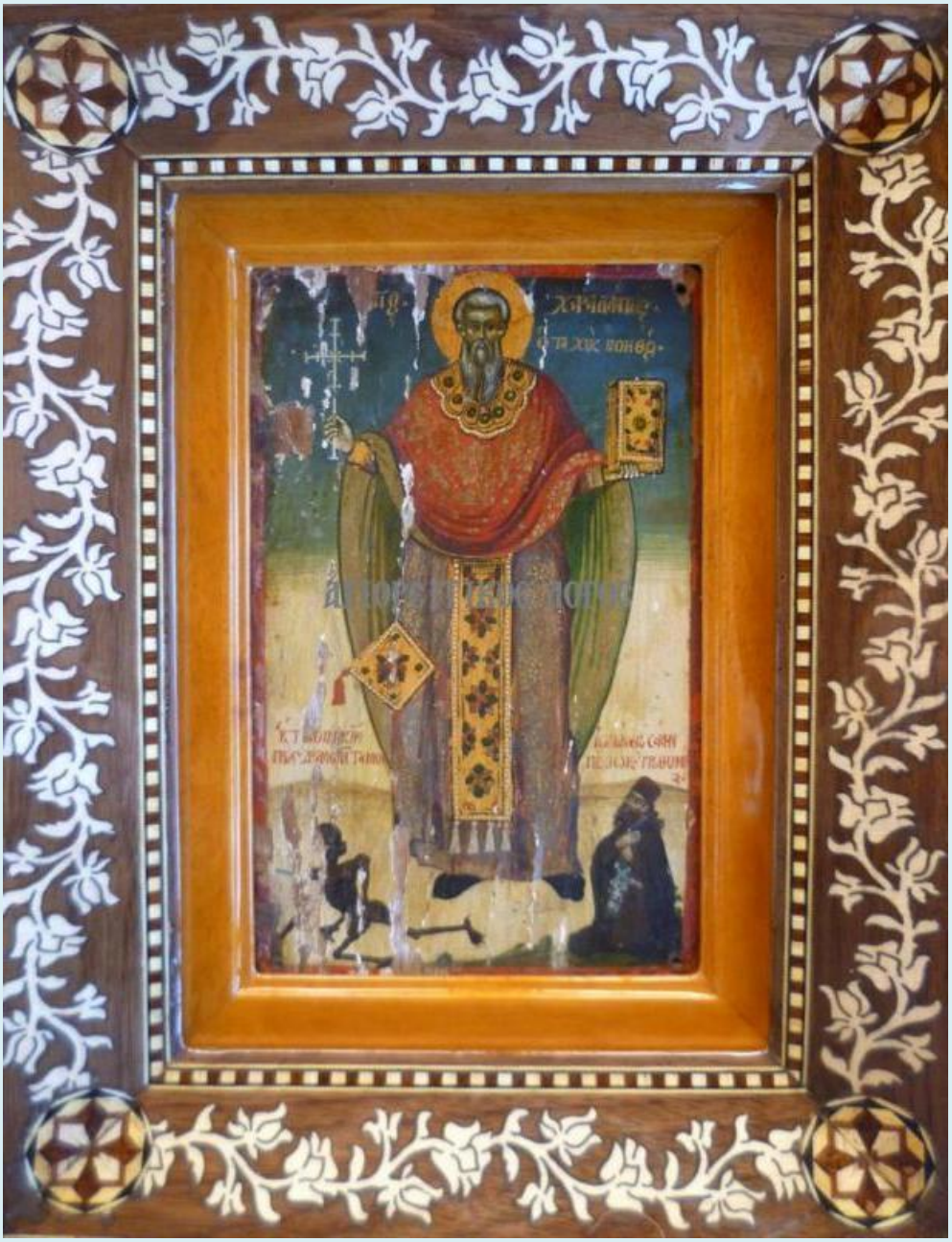

Icoana Sfântului Haralambie de la Chilia „Sfântul Acachie” – Kavsokalivia, Athos

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Monahul Patapie Kavsokalivitul,
Η Ιστορικη Εικονα του Αγιου Χαραλαμπουσ τησ
Καλυβησ του Αγιου Ακακιου

Unul dintre odoarele Chiliei „Sfântul Acachie” de la Schitul „Sfânta Treime” Kavsokalivia este vechea icoană portabilă denumită „Sfântul Haralambie

grabnic ajutător”, realizată la mijlocul secolului al XVIII-lea, într-un atelier aghiorit.

Această mică icoană a Sfântului Haralambie, ocrotitoare a Chiliei „Sfântul Acachie”, a fost pictată în urma acestui eveniment minunat:

În 1733 au găsite sfintele moaște ale Sfântului Acachie Kavsokalivitul, care răspândeau o mireasmă de nedescris și prezentau uimitoare elemente de sfințenie recunoscute atât în Sfântul Munte, cât și în Marea Biserică a lui Hristos. După aflarea sfintelor moaște ale Cuviosului Acachie, părintele Iona Kafsokalivitul, ucenicul cuviosului Acachie, dar și dicheul Schitului [1], a mers la Constantinopol, în urma invitației Patriarhului, pentru a sluji ca duhovnic, dar și pentru a se îngriji de găsirea unor surse de venit pentru construirea Kiriakonului Schitului Kavsokalivia, cât și a bisericii Chiliei „Sfântul Acachie”.

Tot atunci s-a întâmplat să se abată în oraș o înspăimântătoare și ucigătoare ciumă, ce a provocat moartea a mii de locuitori ai cetăţii. Chiar și părintele Iona a fost atacat de boala fără leac în acea perioadă. Îndată s-a rugat starețului său, cuviosului Acachie, dar și Sfântului Haralambie, ale cărui minuni cu privire la ciumă erau multe.

Atunci i s-a arătat în vedenie Sfântul Haralambie care l-a asigurat că nu doar el însuși se va vindeca, dar și credinciosul popor va fi salvat de această înspăimântătoare nenorocire.

Minunea s-a întâmplat, iar vindecarea a devenit repede cunoscută în cercul de fii duhovnicești ai părintelui Iona, care, ca martori oculari ai vindecării duhovnicului lor, au răspândit vestea minunii în tot orașul. Atunci, pentru slava lui Dumnezeu și drept recunoștință față de duhovnicul kafsokalivit, credincioșii au efectuat o colectă în întreg orașul, bani cu care părintele Iona a construit cele două biserici de care am amintit mai sus, înfăptuind astfel porunca starețului său.

Întru pomenirea minunii întâmplate în Constantinopol, părintele Iona a comandat pictarea unei icoane în cinstea Sfântului Haralambie, icoană care se păstrează și astăzi ca odor în Chilia „Sfântul Acachie”.

În această mică, dar ocrotitoare icoană, în mijloc este înfățișat Sfântul Haralambie, purtând inscripția „grabnic ajutător”, în timp ce în dreapta jos este înfățișat îngenuncheat Iona, cu îmbrăcăminte monahală. În stânga icoanei este

[1] *Responsabilul pentru întreg Schitul pe o perioadă determinată (n. trad.)*

înfățișată ciuma, sub forma unui mare diavol care se îndepărtează înspăimântat. Deosebit de importantă este și inscripția care redă cuvântul Sfântului Haralambie: „Din ciumă pe Iona am salvat, arătându-mi dorință și râvnă”, care într-un limbaj mai simplu înseamnă că: „De la boala ciumei l-am salvat pe Iona, când acela a alergat la mine, cu dragoste și râvnă”.

Paşi de pelerin la Chilia „Sfântul Acachie” - Kavsokalivia, Athos (Galerie foto): https://doxologia.ro/locuri-sfinte/pasi-de-pelerin-la-chilia-sfantul-acachie-kavsokalivia-athos-galerie-foto

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,

⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare muceniță Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

Icoane

Dionisie din Furna arată că Sfinţitul mucenic Haralambie, episcop al Magneziei, cel care prin sabie s-a săvârşit, se zugrăveşte sub chipul unui bătrân cu barbă albă (lungă şi ascuţită, despicată în două). În hagiografia şi iconografia ortodoxă greacă, Sfântul Haralambie este reprezentat ca preot, pe când sursele ruseşti îl prezintă sub chip de ierarh (episcop).

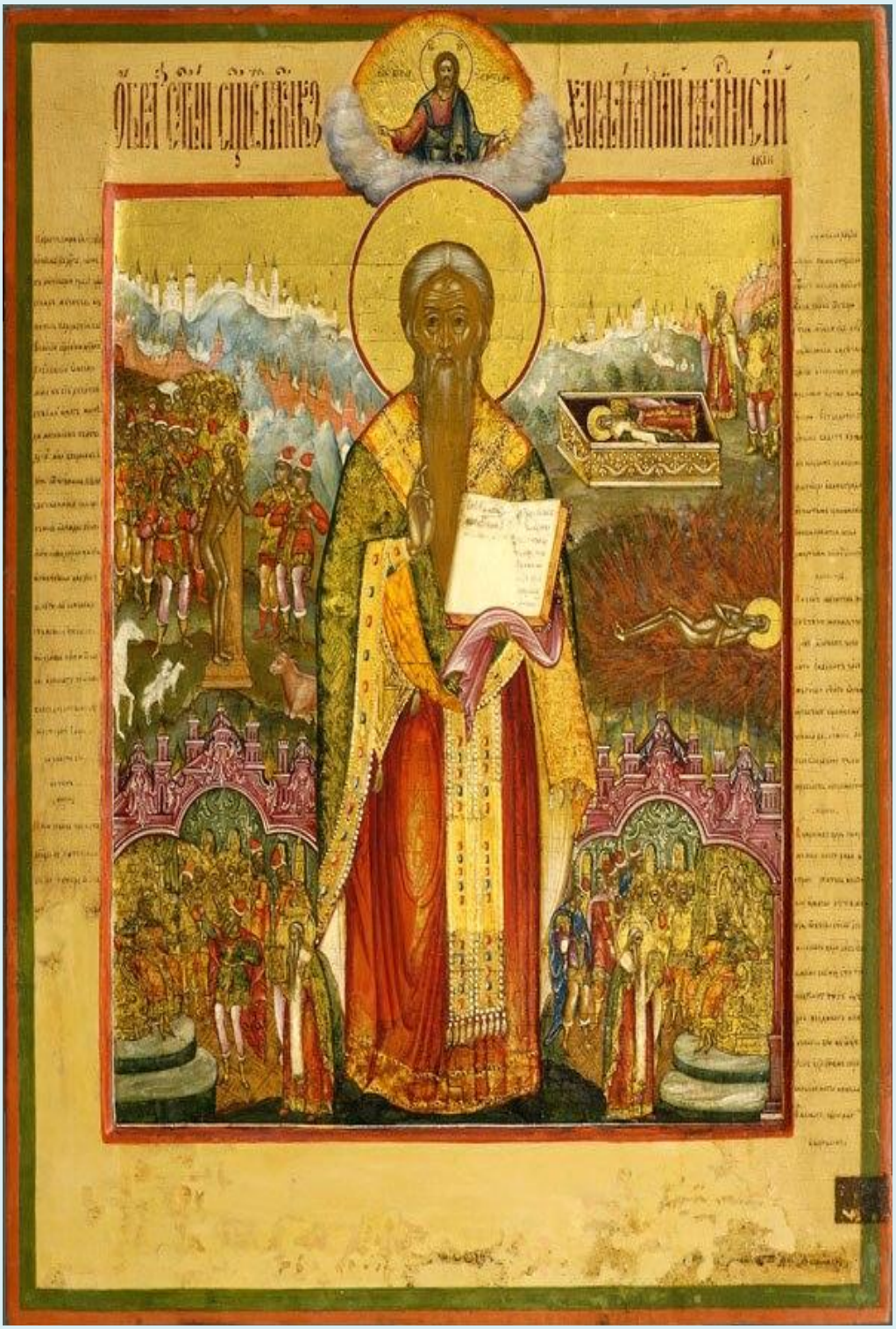

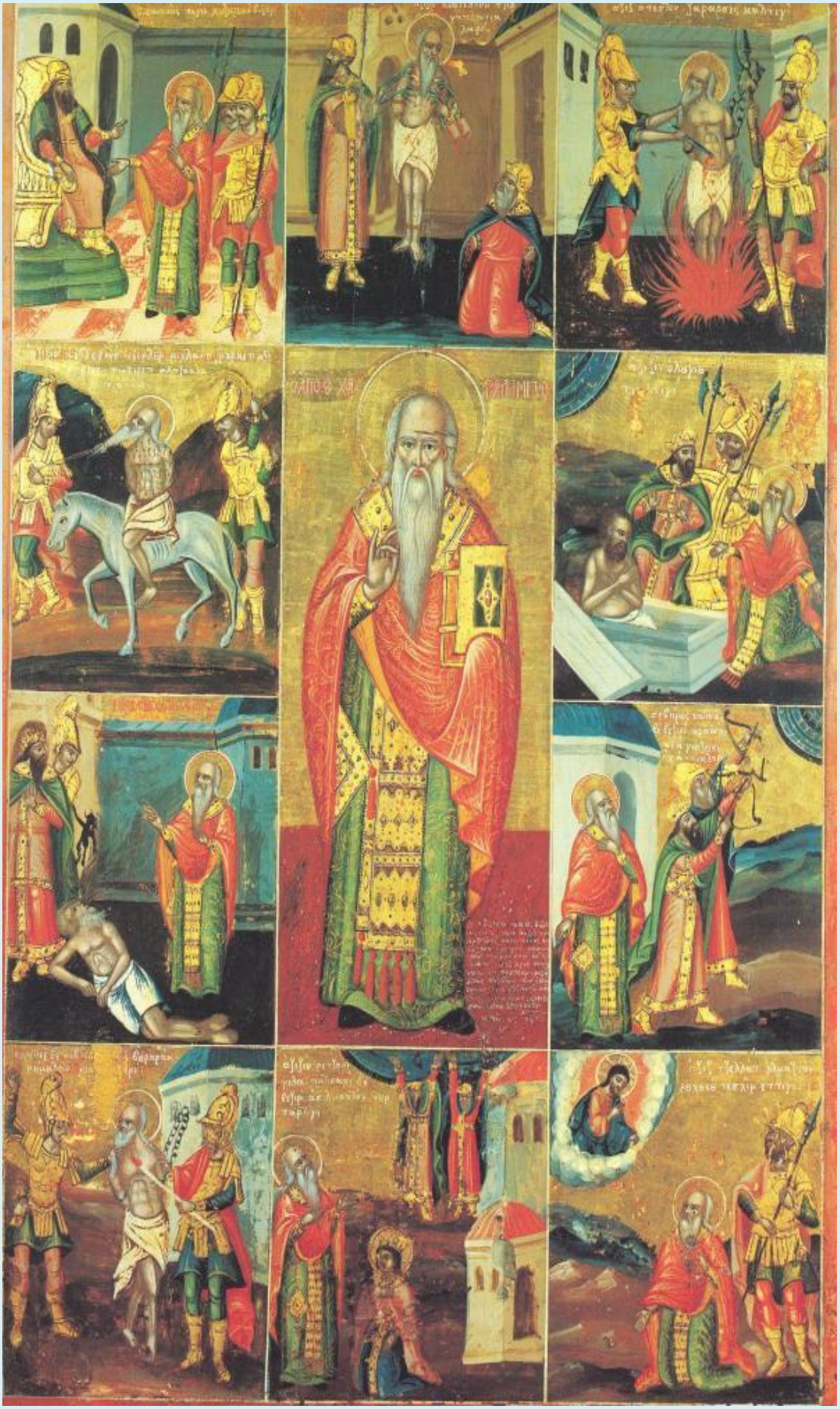

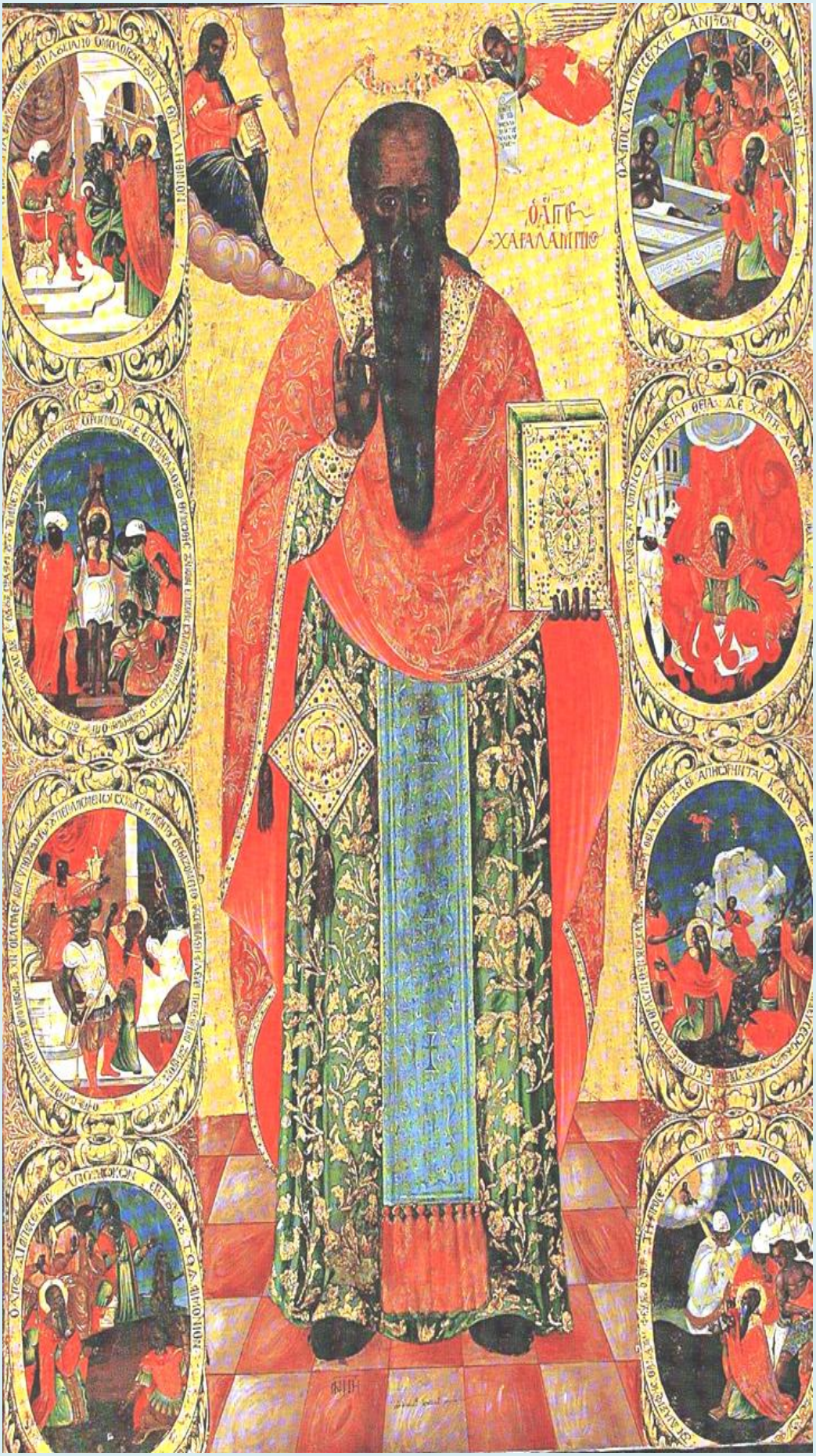
ΑΓΙΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Frescă din biserica mănăstirii Sfântului Ştefan, Meteora-Grecia

Ο ΑΓΙΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Св.
Харалампій.
Господи,
имать почитатися
память моя, да
томъ гладъ и моръ,
въ умножение на
и прости имъ грѣхи

Άγιος Χαρίλαμπος. Μεσαίο φύλλο τριπτύχου - 1728.
Συλλογή 4ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Δωδεκανήσου.

St. Charalambos. Middle part of a triptych - 1728.
Collection of the 4th Ephorate of Byzantine Antiquities of the Dodecanese.

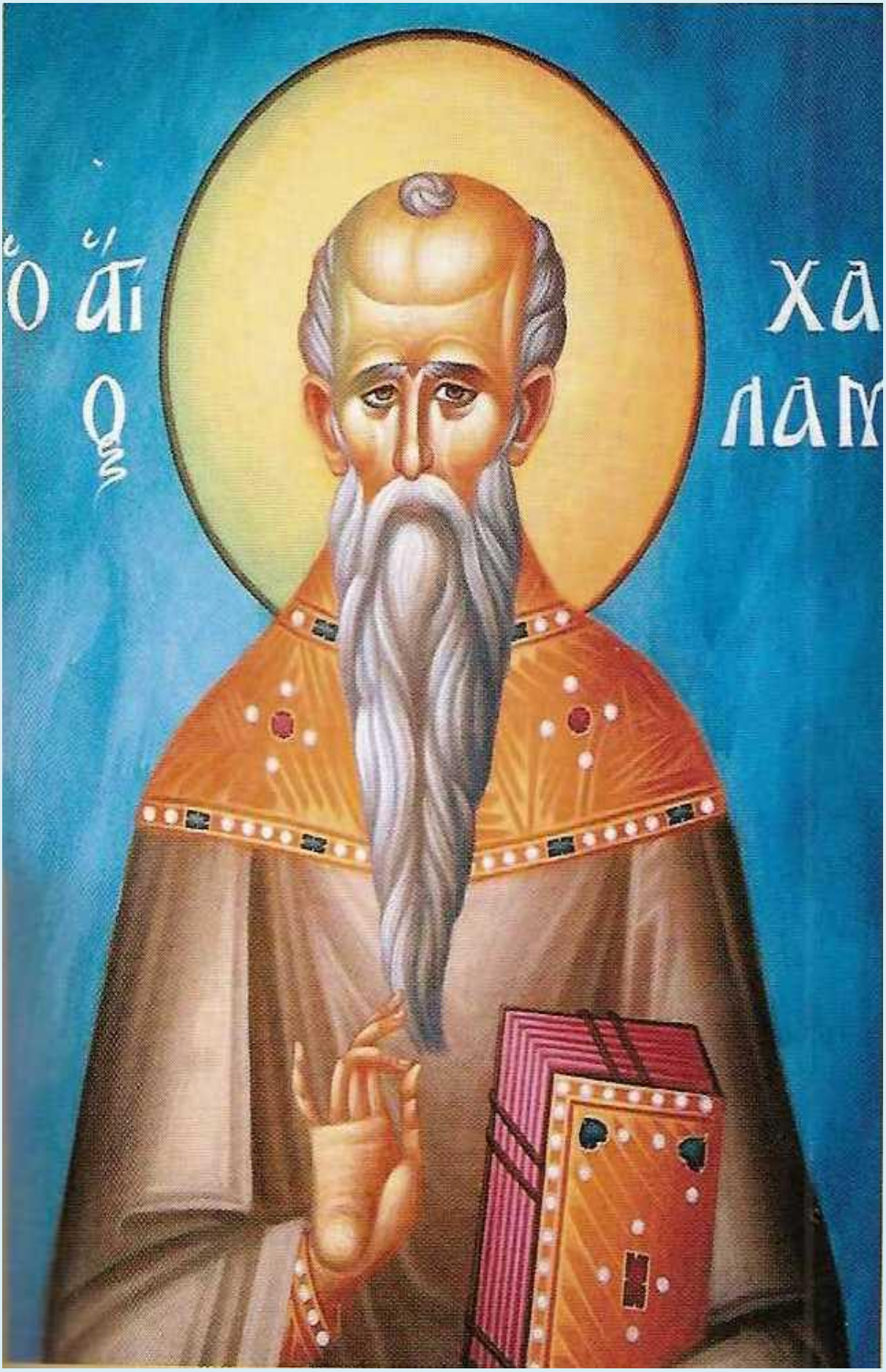
Ὁ Ἅγι
Χα
λαμ

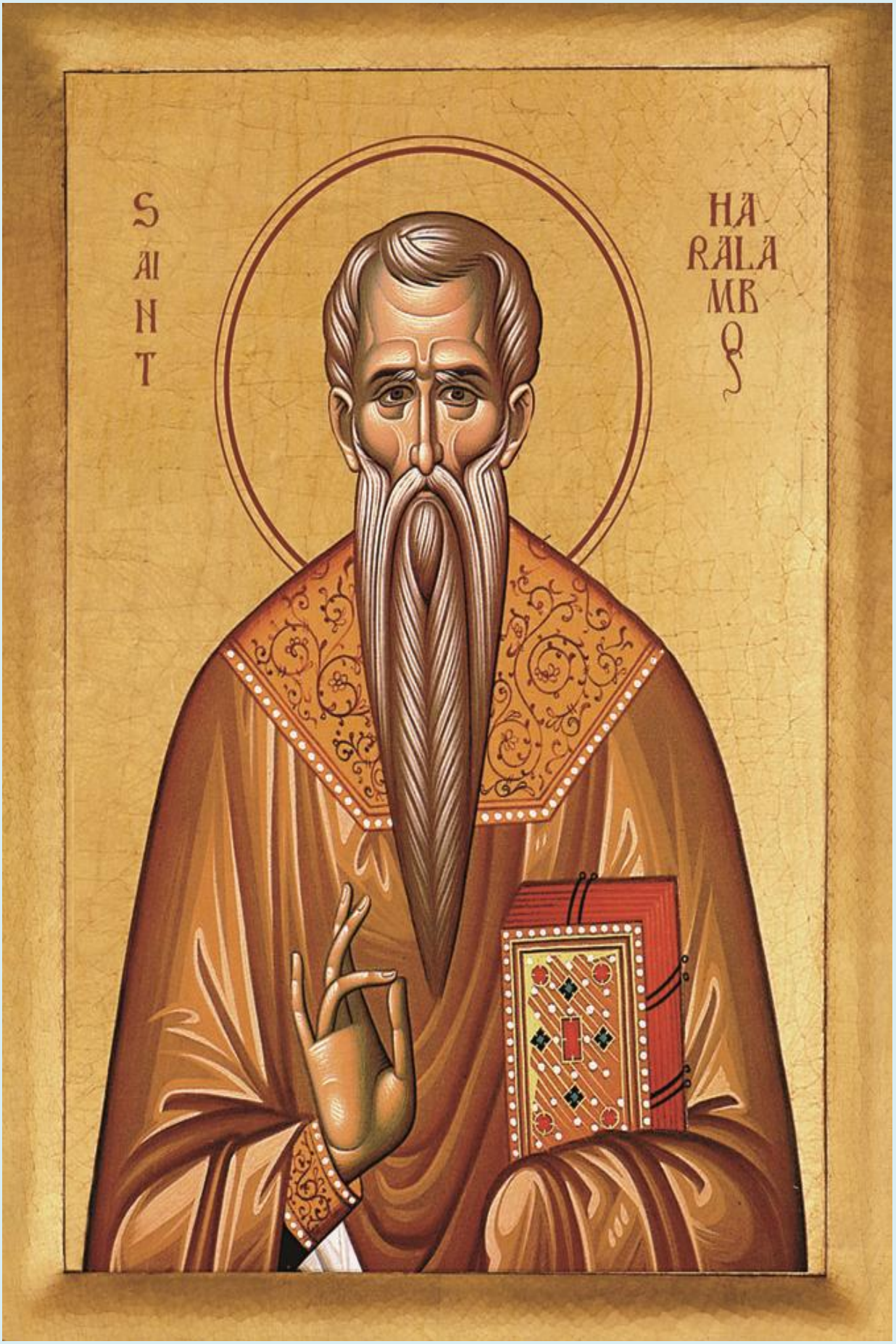
SAINT
HARALAMBOS

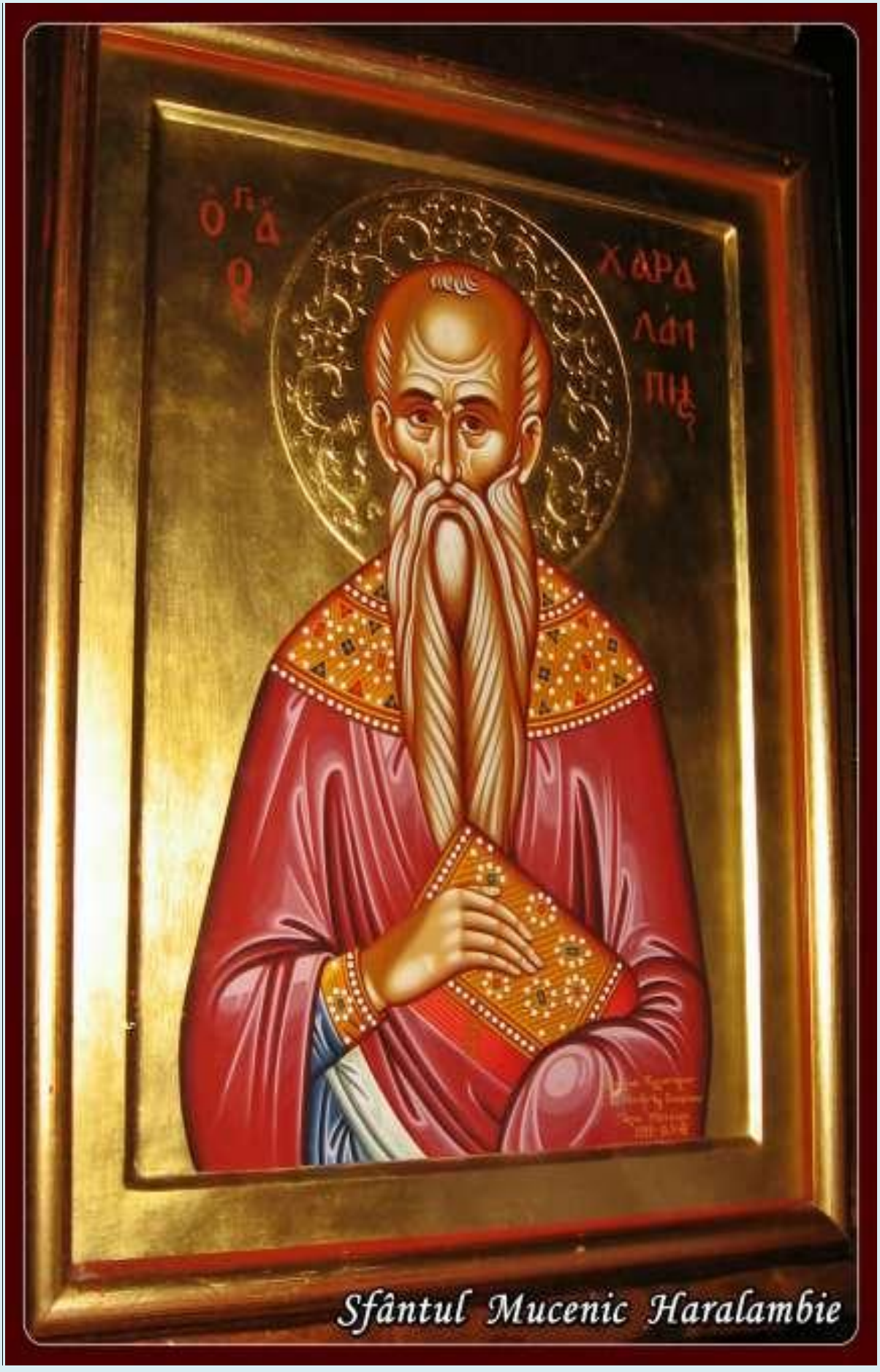
Sfântul Mucenic Haralambie

Sfântul Mucenic Haralambie

Ὁ ἅγιος
ΧΑ
ΡΑ
ΛΑΜ
ΠΟς
Διὰ χειρὸς
Μαρίας Χατζηβασιλείου
2005

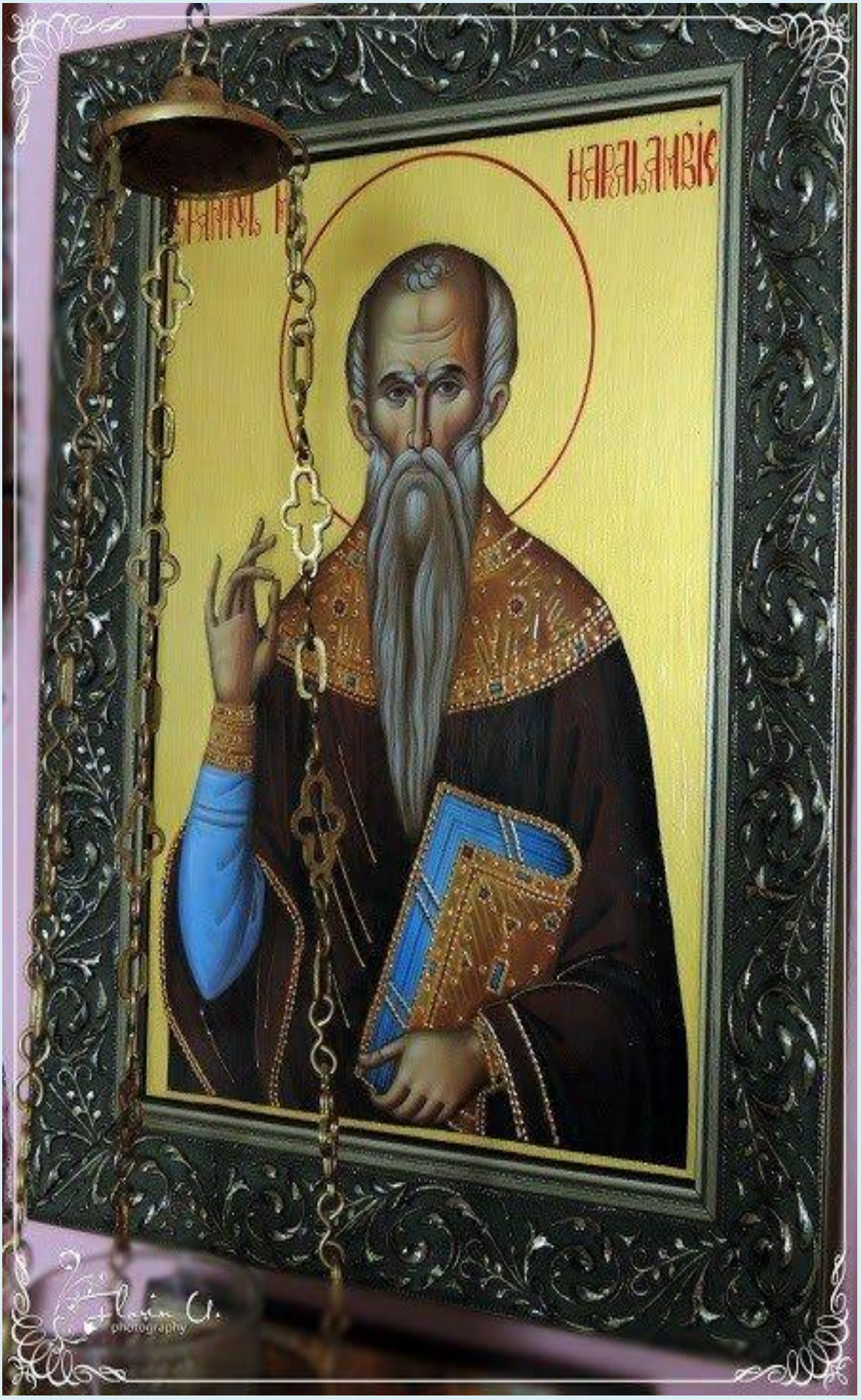

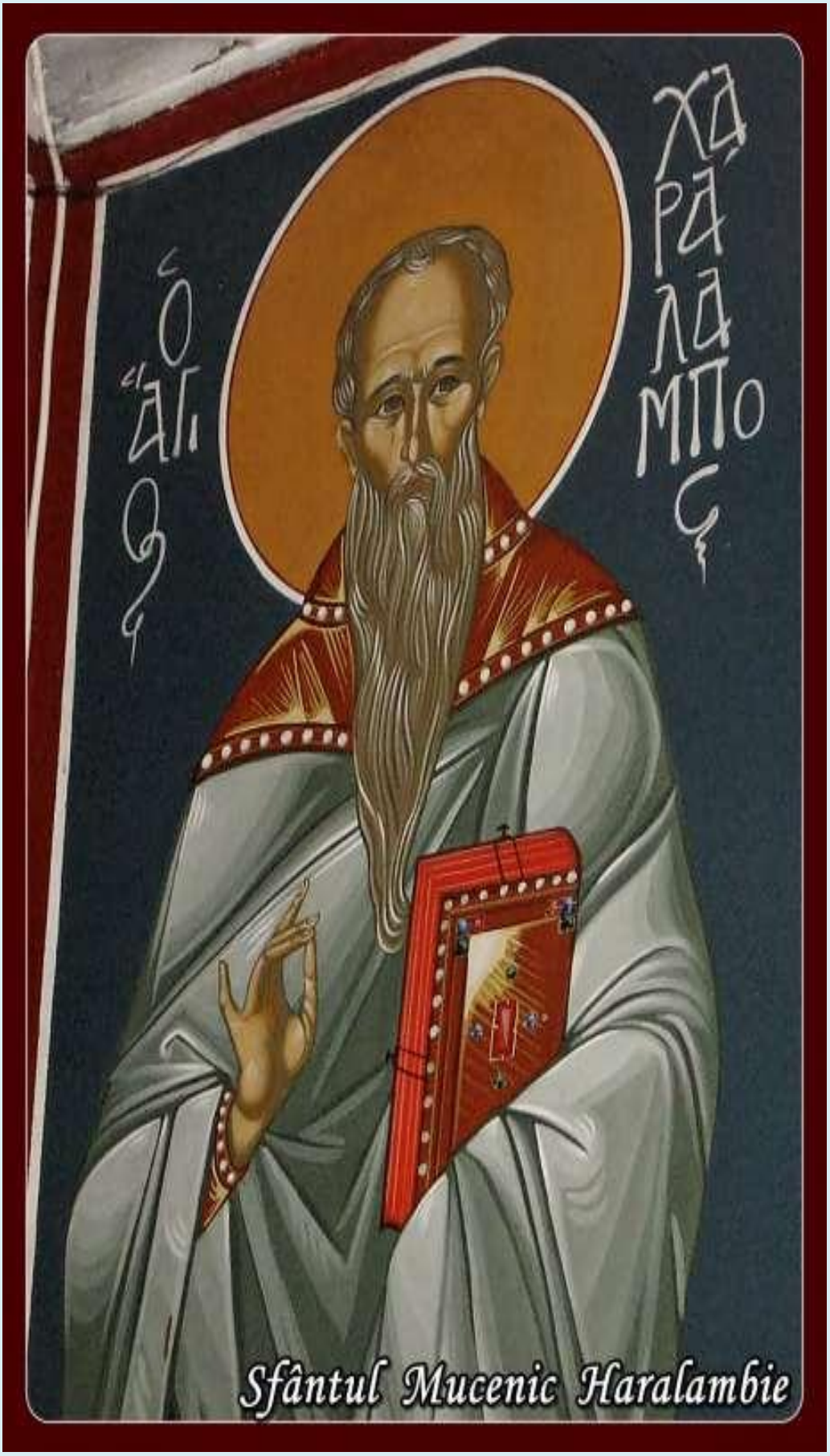

Icoana din biserica Maicii Domnului din Markopolus, Kefalonia

Fresca din biserica Sfântului Dionisie din Zakynthos, Grecia

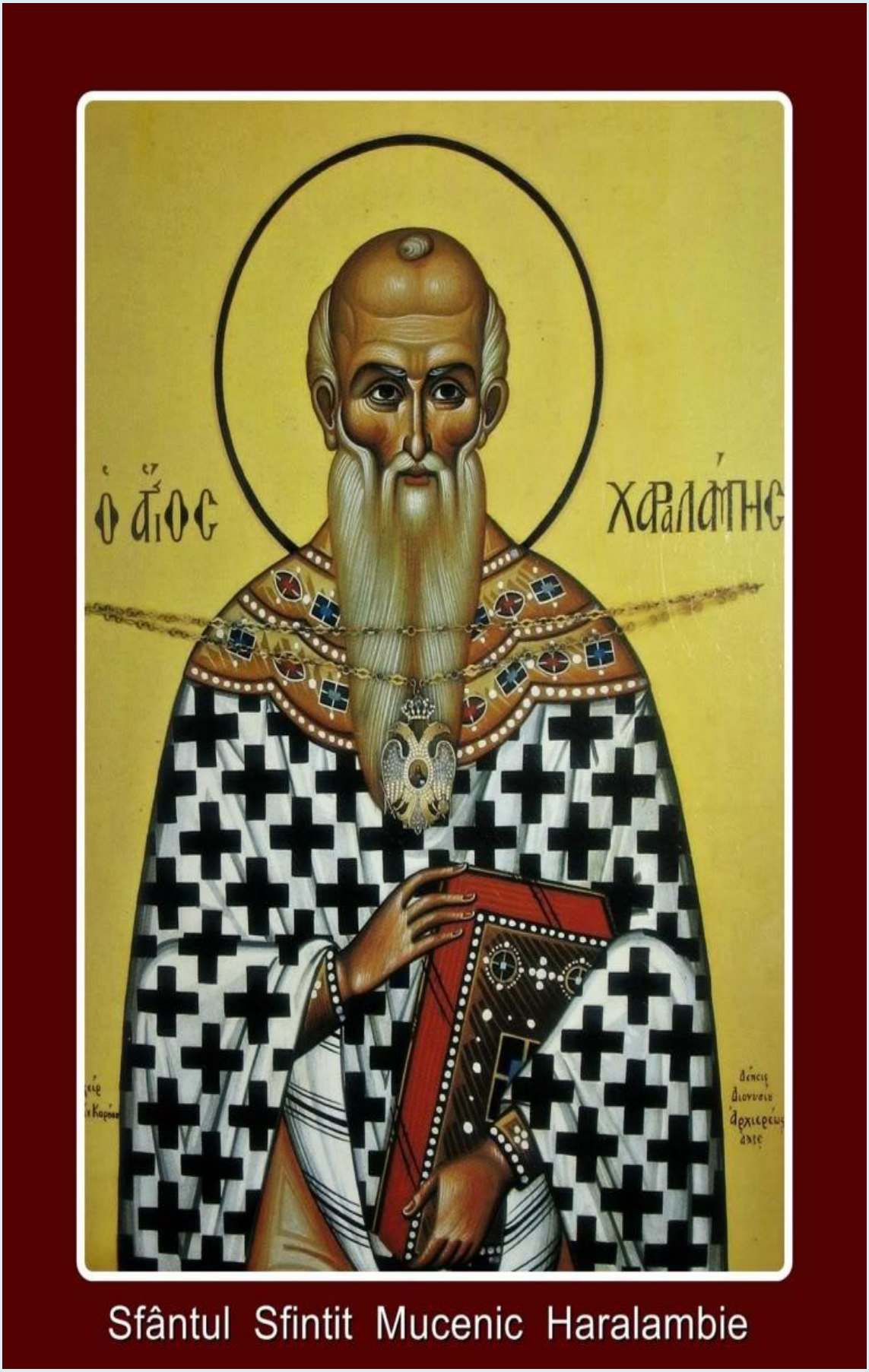

Icoană din biserica mănăstirii Sfântului Ştefan, Meteora-Grecia

Ο ΑΓΙΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ
Copyright 2009 Dositeea

S. F. M. C.
НАЧАЛЬНИК

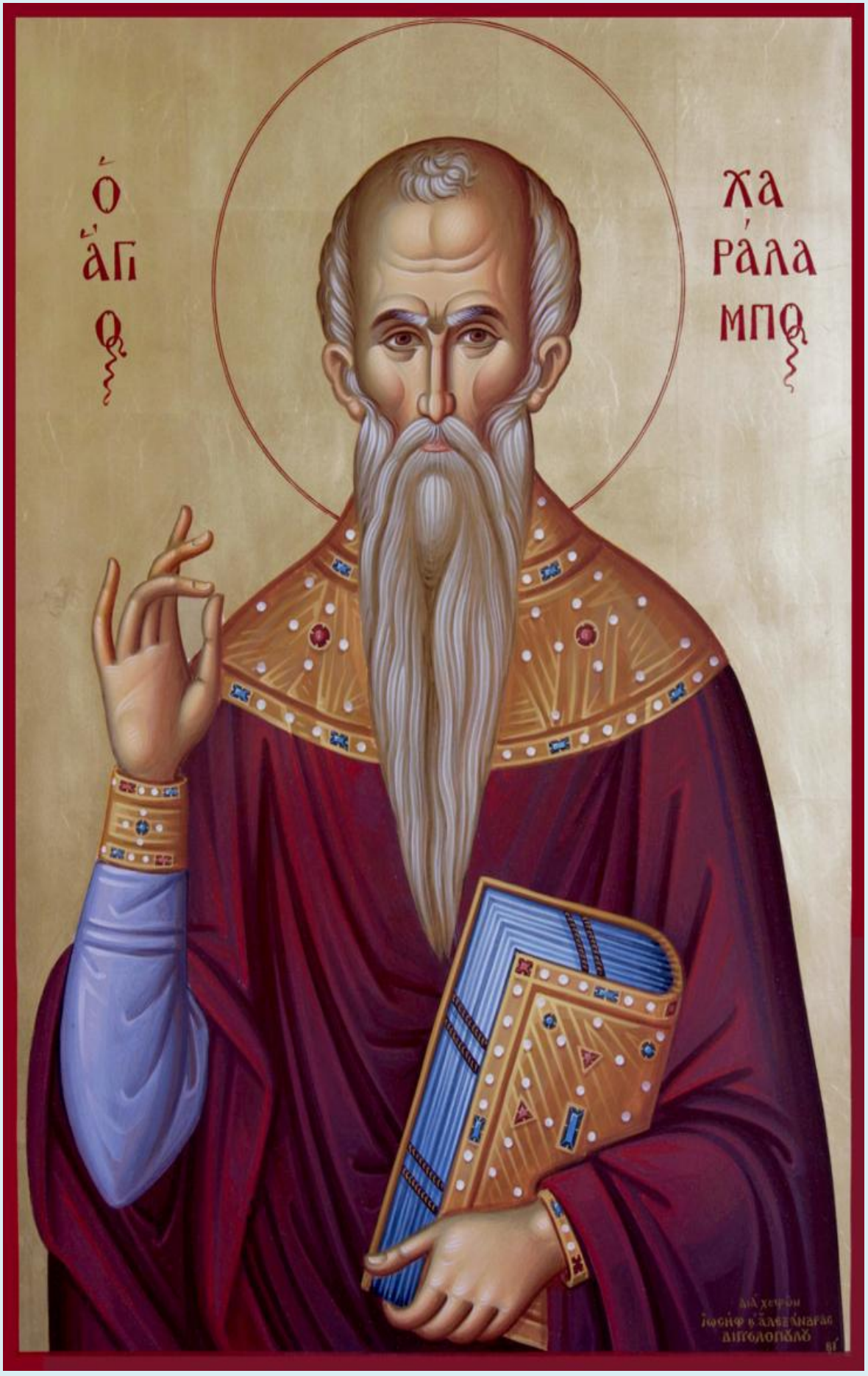
Ὁ ἅγ
Χα
ρά λα
μπο

Ο ΑΓΙΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Ὁ Ἅγιος
Χαράλαμπος

Ο ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

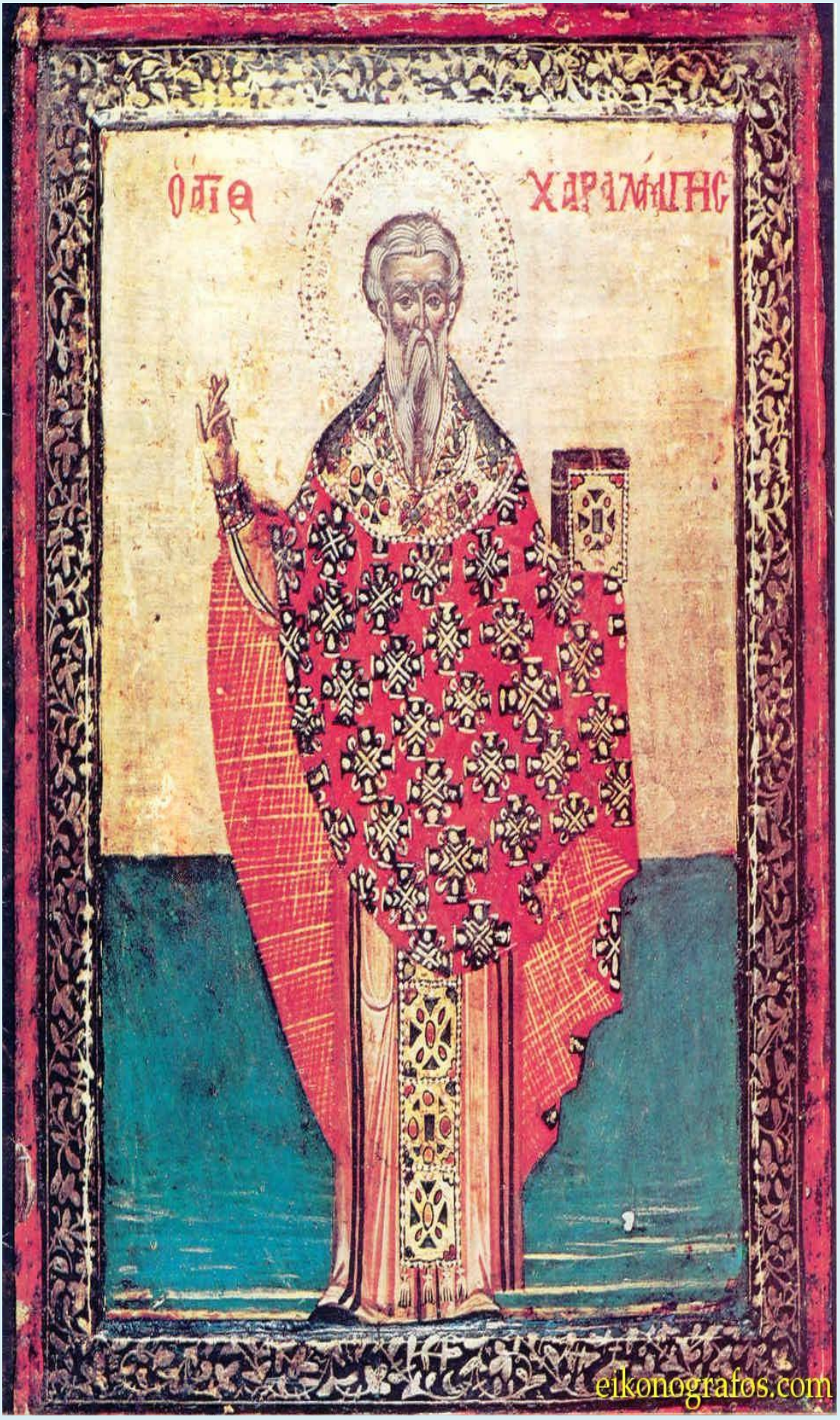
ΟΣΙΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝΗΣ
eikonografos.com

ΟΑΓΙΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

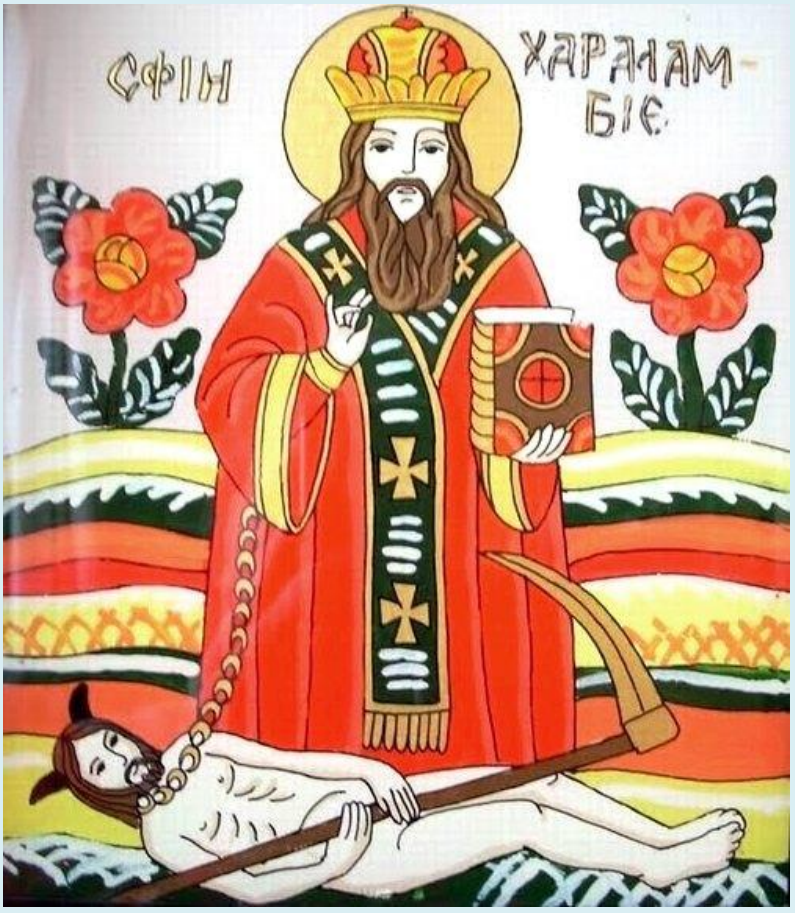
СФІН
ХАРАНАМ-
БІЄ

ІС.
ХС.

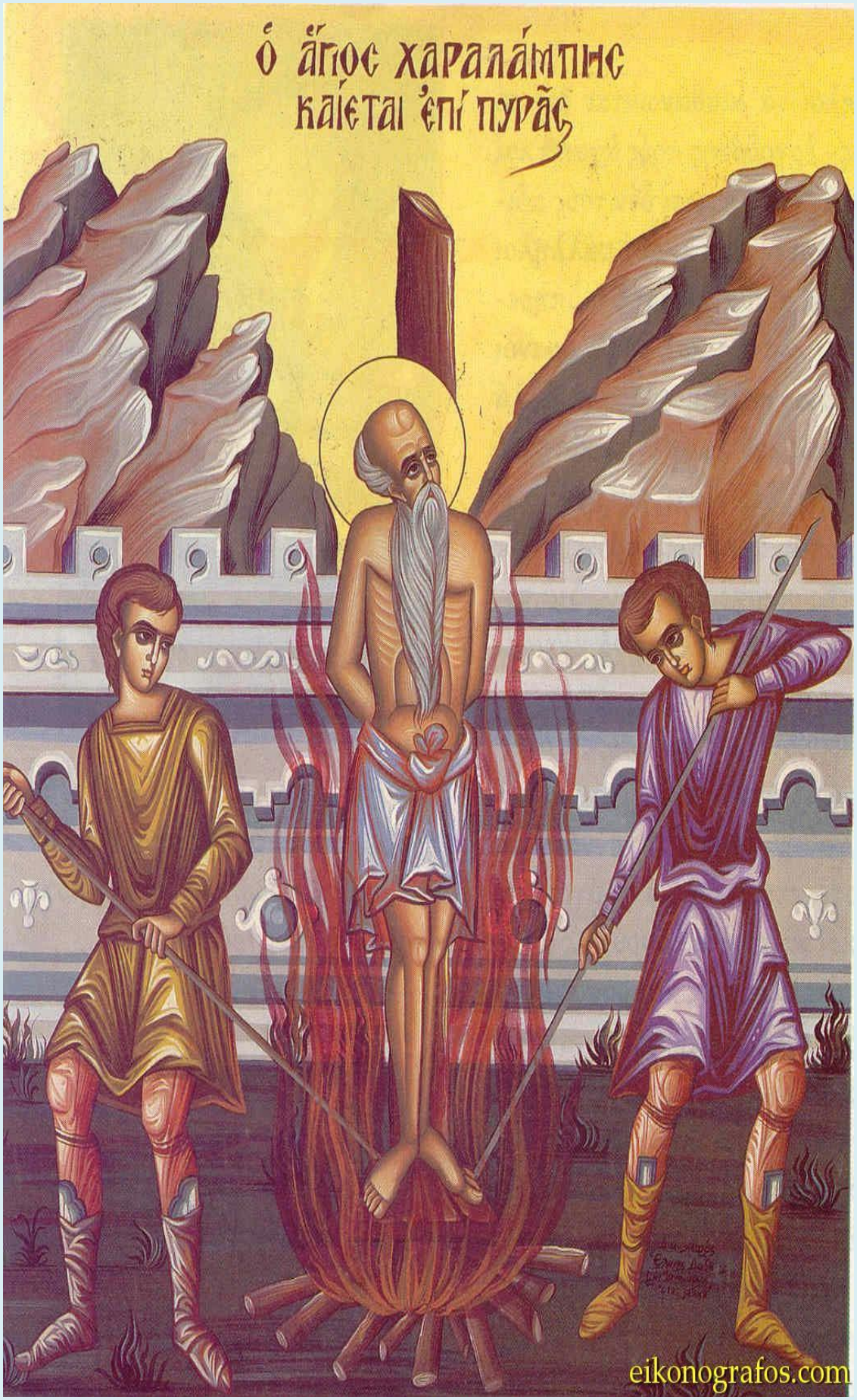
Ὁ ἅγιος Χαραλάμπης
καίεται ἐπί πυρᾶς
eikonografos.com

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Frescă din biserica mănăstirii Sfântului Ştefan, Meteora-Grecia

Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ
ΕΙ ΠΕΜ
ΟΚΥΡΙΟ
ΤΟΙΣ ΕΛΥ
ΤΥΜΑ
ΘΗΤΑΙ ΟΥ
ΜΕΙΣ
ΕΣΕ ΤΟ
ΦΩΣ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ.
Ο ΔΥΝΑ
ΤΑΙ ΠΟΛ
ΙΣ

Sfântul sfinţitul mucenic Haralambie şi Sfântul sfinţitul mucenic Vlasie, episcopul Armeniei

10 februarie

Știați că...
Sfântul Haralambie este cel mai bătrân mucenic dintre cei cunoscuţi de Biserică?
Sfântul Mucenic Haralambie a fost episcop în Asia Mică şi, pentru că prin fapta şi cuvântul său a adus mulţi păgâni la creştinism, şi-a atras mânia prigonitorilor. În ciuda vârstei înaintate de 113 ani, i-au jupuit pielea de pe tot corpul şi i-au rupt carnea cu cârlige de fier.
©doxologia.ro

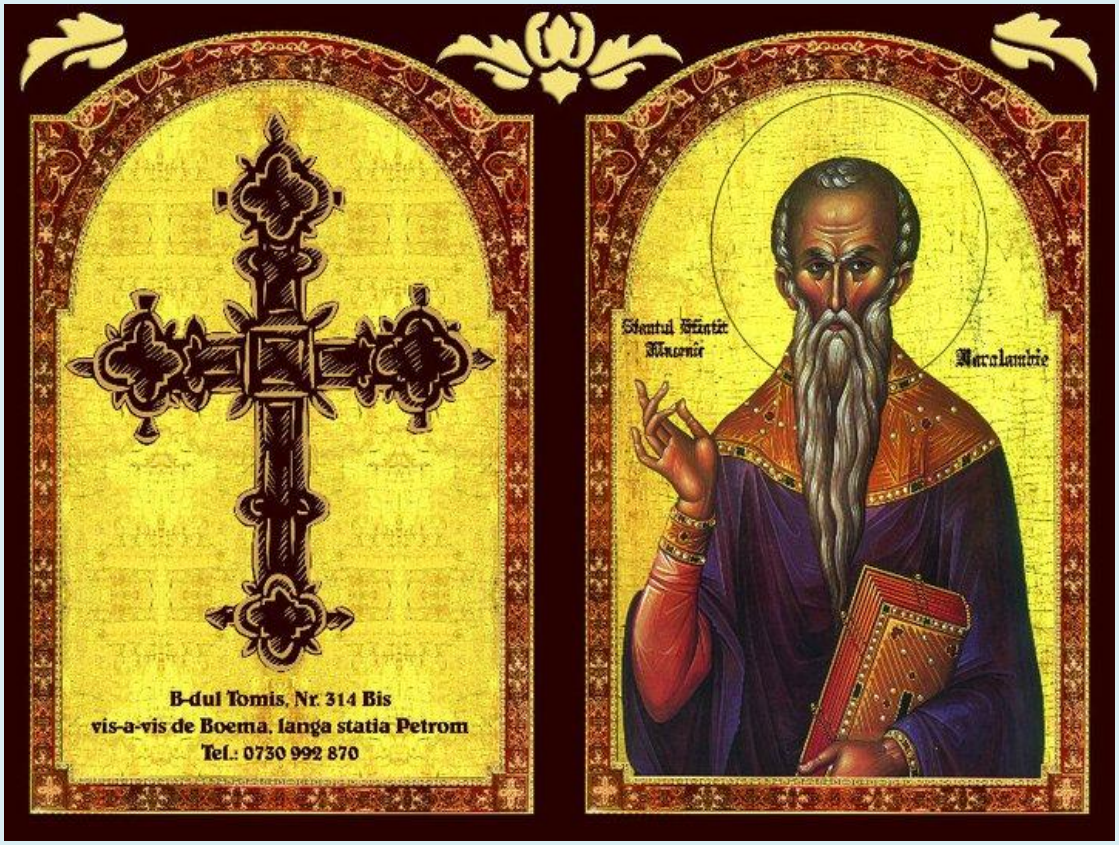
B-dul Tomis, Nr. 314 Bis
vis-a-vis de Boema, langa statia Petrom
Tel.: 0730 992 870
Haralambie

Troparul Sfântului Sfintit Mucenic Haralambie

10 Februarie - Glasul 4

Arătatu-te-ai, înteleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, si ca un sfesnic pururea luminos al lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, si ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

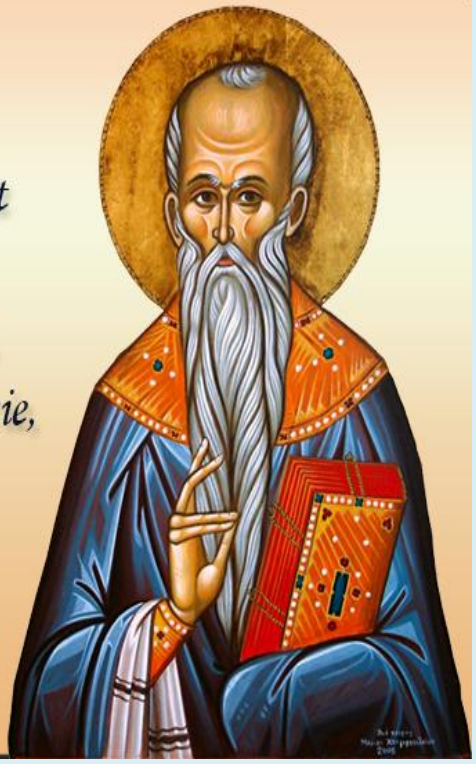

Troparul Sfântului Sfintit Mucenic Haralambie

10 Februarie - Glasul 4

Arătatu-te-ai, înteleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, si ca un sfesnic pururea luminos al lumii, strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, si ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

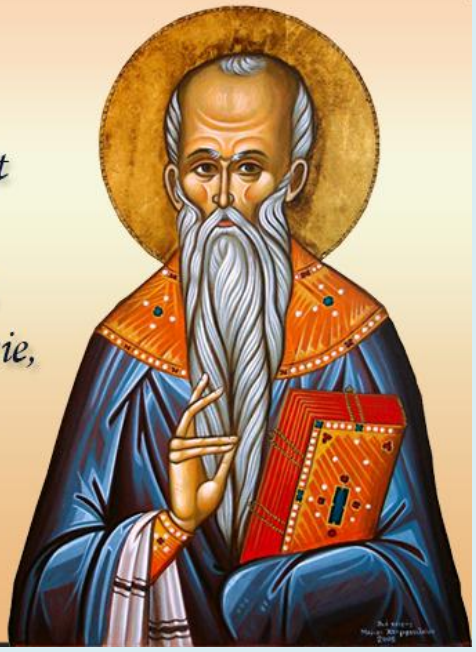

Bucură-te, Sfinte mucenic Haralambie, slujitor al lui Hristos!